

TREŠDIENA, 2009. GADA 4. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: HANS-GERT PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēde tika atklāta plkst. 9.00)

2. – Saistībā ar Parlamenta rezolūcijām veiktie pasākumi: sk. protokolu

3. – 2050: Nākotne sākas jau šodien – ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas vārdā izstrādātais *Karl-Heinz Florenz* ziņojums (A6-0495/2008) par tematu „2050: Nākotne sākas jau šodien – ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” (2008/2105(INI)).

Karl-Heinz Florenz, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es sevišķi vēlos sveicināt savus kolēģus deputātus, kuri mēnešiem ilgi strādājuši pie šī ziņojuma par klimata pārmaiņām. Esmu jums ļoti pateicīgs par to, ka mēs šo ziņojumu varējām izstrādāt tik godīgā un kooperatīvā veidā.

Tāds pieejas veids horizontālajā komitejā bija kas jauns. Mums nebija diskusiju ar ekspertu grupu, bet gan cilvēkiem no transporta nozares un gluži pamatoti ar ekonomikas sektora un, protams, arī ar enerģētikas nozares pārstāvjiem. Bija skaidrs, ka debašu pirmās stundas un dienas bija nedaudz asākas dēļ jaunā temata. Šeit es vēlos atkārtoti pateikties mūsu priekšsēdētājam un manam labam draugam *Guido Sacconi*, kura vadība vienmēr bija teicama un taisnīga.

Esam norādījuši, ka pašreizējais sasniegums būtībā ir šī horizontālā sadarbība, kas ir lieliska iespēja, un Parlamentam nākamajā sastāvā vajadzētu nodrošināt, ka cilvēki vairāk sarunājas viens ar otru, un nepastāv atsevišķas grupas, kuras viena otrai iebilst.

Tā ir bijusi šīs komitejas lielākā priekšrocība. Mēs uzaicinājām tādus augsta līmeņa ekspertus kā Nobela Miera prēmijas laureātu *Rajendra Pachauri*, kā arī zinātni, pētniecības un, saprotams, politikas ekspertus. Šodien mēs beidzot esam sasnieguši rezultātu, kas liecina, ka ziņojums izdevies ļoti pozitīvs.

Mēs ļoti labi zinām, ka ar aizliegumiem, sankcijām un piecēšanu neko nerasnēsim. Tā vietā ir jāveicina izmaiņas informētībā, jauninājumi un motivācija. Par mērķi jānosaka tas, ka Eiropas inženieri ik rītu ar prieku mostas un cenšas radīt efektīvākas iekārtas, lai sekmētu mūsu bērniem domāto izejmateriālu labāku un daudz efektīvāku izmantošanu.

Ziņojums ir uzrakstīts vaļsirdīgi. Esam paziņojuši, ka brīnumlīdzekļi nepastāv. Nav tāda kā slēdža, kuru varam pagriezt – ne Briselē, arī ne Bali vai decembrī Polijā, tā vietā ir neskaitāmi pasākumi. Tieši te rodama iespēja likt cilvēkiem saprast, ka arī viņi paši ir pa trešdaļai atbildīgi par šīm klimata pārmaiņām, kuras, piemēram, izraisa ēku apkure. Taču kā iedzīvotāji mēs visi esam pa trešdaļai atbildīgi par klimata pārmaiņām, kas saistītas ar pārvietošanos un no tās izrietošajām sekām; arī rūpniecība ir pa trešdaļai atbildīga. Tādējādi ziņojums vērsts uz mums visiem. Tas padara ziņojumu tik apbrīnojamu. Mums nav jāmeklē vainīgais, bet tiekam mudināti piedalīties diskusijās ar novatorisku ievirzi. Tas mani priecē jo īpaši.

Tāpat ir skaidrs, ka šis ziņojums ir līdzsvarots – es to gribētu vēlreiz uzsvērt, – jo tajā nav pārstāvētas politisko partiju programmas. Tajā arī netiek noniecināta neviena nozare, bet mēs norādām, ka dažās sfērās ir vairāk iespēju, turpretim citās – mazāk. Tādēļ ziņojumā arī teikts, ka tas galu galā ir virziena rādītājs un parāda ceļu, kas ejams it īpaši Eiropai, jo Eiropā ir liels daudzums vides tehnoloģiju, kas apjoma ziņā ir pielīdzināms Eiropas autorūpniecības nozarei. Apjoms pieaug, un mums ir jāpiestrādā, lai ieviestu jauninājumus.

Es nupat sacīju, ka mums būtu jāiesaista iedzīvotāji, lai viņi varētu uzlabot situāciju savā valstī. Vietējā politika, tirdzniecības un rūpniecības kameras, kā arī tirdzniecības asociācijas šai ziņā varētu uzsākt vērā ņemamus motivācijas un informācijas sniegšanas pasākumus.

Nobeigumā vēlos teikt, ka neskaitāmajām priekšrocībām, kuras esam minējuši ziņojumā, vajadzētu radīt apziņu - mūsu iespēja slēptas jauninājumos nevis depresijā. Ja to sapratīsim, tad mūsu pūles būs atmaksājūšas.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Karl-Heinz Florenz*, par jūsu paveikto darbu un ziņojumu!

Martin Bursík, *pašreizējais Padomes priekšsēdētājs.* – Priekšsēdētāja kungs, ir patīkami atrasties šeit un dalīties ar jums pārdomās par nozīmīgo gadu, kas mūs sagaida. Pirmkārt, atļaujiet paust atzinību Klimata pārmaiņu pagaidu komitejai par darbu, kas paveikts kopš tās izveidošanas 2007. gada aprīlī: uzklaušanās, konferences, ziņojumi, sadarbība ar trešām pusēm. Tās nenogurdināmie centieni devuši ieguldījumu ES pozīcijas veidošanā saistībā ar klimata pārmaiņām.

Turklāt jaunākā rezolūcija „2050: Nākotne sākas jau šodien – ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām”, kuru Klimata pārmaiņu pagaidu komiteja pieņēma 2008. gada 2. decembrī un kuru jūs pieņemsiet šajā sesijā, būs noderīgs pamats, pārrunājot iespējas, kas saistītas ar nolīgumu par klimata pārmaiņām laika posmam pēc 2012. gada un ES klimata pārmaiņu politikas turpmākai paplašināšanai.

Kā jums zināms, prezidentūras laikā darbs koncentrēsies uz starptautisko sarunu procesu. Starp citu, es šodien dodos prom no Strasbūras un lidoju uz Deli, lai piedalītos diskusijās ar Indijas valdību un Indijas pārstāvjiem. Divas nedēļas vēlāk paredzēta ES un Āfrikas valstu pārstāvju sanāksme Nairobi, Kenijā, un mēs esam jau sazinājušies ar ASV administrāciju, par ko es runāšu vēlāk.

Līdz ar klimata un vides tiesību aktu paketes pieņemšanu 2008. gada beigās ES pasaulē rada ļoti spēcīgu politisku signālu visiem mūsu partneriem. Pieņemot šo paketi pāris mēnešu laikā, ES parādīs, ka tās līdzdalība un nozīme globālajā cīņā pret klimata pārmaiņām ir tikpat liela kā līdz šim. Eiropas Savienība patiesi būs pirmais reģions pasaulē, kas uzņemsies vienpusējas saistības līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas par 20 %.

Kā zināms, no 2013. gada klimata un enerģētikas programma dos iespēju sekmēt ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (*ETS*) reformu, noteikt ierobežojumus emisijām ārpus *ETS*, stimulēt CO₂ piesaistīšanas un uzglabāšanas tehnoloģijas, kā arī veicināt atjaunojamo enerģijas avotu izvēšanu.

Attiecībā uz *ETS* tiks noteikta atsevišķa ES emisijas kvotu lineāra samazināšana, pakāpeniski ieviesīs vairāksolišanu kā kvotu piešķiršanas un ziņojumu uzraudzības metodi, kā arī pastiprinās pārbaudes. Bet ES katrā ziņā ir atkārtoti paudusi nostāju, ka tā nenoteiks emisiju samazināšanu par 20 % - mēs vēlētos 30 % - un tādēļ mēs ceram uz vērienīgu globālu un visaptverošu nolīgumu Kopenhāgenā.

Kopenhāgenas konference notiks jau pēc desmit mēnešiem. Poznaņas konferencē par klimata pārmaiņām, kas notika 2008. gada decembrī, vienojās par darba programmu 2009. gadam, nosakot konkrētu rīcību līdz Kopenhāgenas konferencei. Poznaņā pieņemtais lēmums par pielāgošanās fondu īstenošanu ir būtisks solis uz priekšu sarunās par finansējumu ēku kvartāliem – vienam no pamatelementiem, kas nepieciešams priekš ikviena visaptveroša un globāla nolīguma.

Apaļā galda sarunas ministru līmenī Poznaņā apliecināja arī attīstīto un jaunattīstības valstu kopējo gatavību izveidot efektīvus un vispārpieņemtus pasākumus bīstamo klimata pārmaiņu novēršanai periodā pēc 2012. gada. Tas ietver turpmākus emisiju samazināšanas pasākumus, pielāgošanās procesus, kā arī finanšu un tehnoloģiskos līdzekļus, lai šie pasākumi būtu iedarbīgi.

Poznaņā izskanēja skaidrs vēstījums, ka pašreizējā finanšu krīze nav uzskatāma par šķērslī turpmākām darbībām saistībā ar klimata pārmaiņām, bet gan kā vēl viena izdevība būtiski pārveidot mūsu ekonomikas sistēmu un noteikti virzīties uz ekonomiku, kurai raksturīga zema oglekļa emisija.

Čehijas prezidentūra plāno balstīties uz tik būtiskiem sasniegumiem un turpināt centienus starptautiskā līmenī, lai 2009. gada decembrī Kopenhāgenā panāktu veiksmīgu nolīgumu.

Vides padomē un vēlāk Ekonomikas un finanšu padomē (*ECOFIN*), kā arī pavasara Eiropadomē 2009. gada 2. martā radīsies pirmās izdevības ES nostājas turpmākai attīstībai, balstoties gan uz Komisijas paziņojumu, kuru saņēmām pirms nedēļas, par visaptveroša nolīguma slēgšanu Kopenhāgenā klimata pārmaiņu jomā, gan arī uz jūsu ieguldījumu.

Turpmāko ES pārrunu galvenā tēma papildus kopējai vīzijai par ilgtermiņa pasākumiem saistībā ar mazināšanas tehnoloģijām un adaptāciju būs piemērotu veidu noteikšana efektīvai un ilgtermiņa klimata politikai. Šajā sakarā varu vien kārtējo reizi atkārtot Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas aicinājumu Komisijai un dalībvalstīm „dīvpusējā līmenī uzņemt starptautiska lomu attīstīto valstu sarunās par nolīgumu rīcībai

pēc 2012. gada, lai, ievērojot interešu līdzsvaru, nodrošinātu panākumus sarunām par klimatu saistībā lielākajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju radītājiem.”

Eiropas Savienība turpinās arī aktīvi sniegt informāciju galvenajiem sarunu partneriem un nozīmīgākajām jaunās tirgus ekonomikas valstīm, kā arī jaunajai ASV administrācijai. Man bijušas telefona sarunas ar prezidenta asistenti enerģētikas un klimata pārmaiņu jautājumos *Carol Browner*. Esmu viņai izteicis provizorisku priekšlikumu par augsta līmeņa tikšanos marta sākumā, iespējams, 2. vai 6. martā, piedaloties ASV pārstāvjiem, ES Komisijai - komisāram *Stavros Dimas* - Čehijas un Zviedrijas prezidentūrai (t.i. trijotnei).

Es minēju, ka ES vēlētos pēc iespējas ciešāk sadarboties ar ASV oglekļa dioksīda tirgus attīstības un piesaistes jautājumos. Esam ievākuši ziņas - ASV Kongresa pārstāvis *Henry A. Waxman* ir norādījis, ka pieliks pūles, lai viņa pārstāvētā komiteja maija beigās ieviestu tiesību aktus par emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu. No ASV puses tā ir diezgan uzmundrinoša reakcija uz Eiropas Savienības aktivitātēm.

Mēs paļaujamies arī uz Eiropas Parlamentu, ka tas nodrošinās ES nostājas lielāku popularizēšanu, un augstu vērtējam jūsu centienus saistībā ar notikušajiem informatīvajiem pasākumiem. Varu jūs vien atbalstīt šai virzībā un novēlēt veiksmi turpmākajam gadam.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, godājamie Eiropas Parlamenta deputāti, Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas galīgajā ziņojumā, kura referents ir Karl-Heinz Florenz, ietverti tālejoši mērķi un liels problēmu apjoms, tādējādi apliecinot, ka Eiropas Parlamenta iesaistīšanās klimata pārmaiņu jautājuma risināšanā ir ļoti būtiska. Es vēlētos apsveikt Klimata pārmaiņu pagaidu komiteju un jo sevišķi referentu Karl-Heinz Florenz ar lieliski paveikto darbu.

Pagājušajā gadā mēs par prioritāti noteicām pasākumu kopumu klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā. Mūsu centieni guva panākumus, un tagad varam būt lepmi par šo nozīmīgo tiesību aktu paketi. Šogad mums sevišķi Eiropas Savienības robežās jākoncentrējas uz šīs paketes īstenošanas pasākumiem. Mūsu prioritāte starptautiskā mērogā būs sarunas par klimata pārmaiņām, kuras izvērsīsim gaidāmajā ANO konferencē Kopenhāgenā un, kā jūs jau dzirdējāt, Čehijas prezidentūra piešķir šīm sarunām lielu nozīmi un plāno divpusēju un daudzpusēju tikšanos un sarunu virkni. Tāpēc jūsu ziņojums ir nācis atklātībā īstajā brīdī. Gaidāmajā konferencē Kopenhāgenā mums jāapkopo spēki un jāsadarbojas, lai tādējādi, ņemot vērā Eiropas īpašo nozīmi, mēs sasniegtu iespējami labāku rezultātu.

Es priecājos, ka jūsu ziņojumā saskaņā ar Komisijas veikto analīzi uzsvērts - ekonomiskā un finanšu krīze nav attaisnojums, lai novilcinātu pasākumus klimata pārmaiņu problēmas risināšanai. Mēs arī piekrītam, ka pasākumi saistībā ar klimata pārmaiņām veido daļu no aktuālās ekonomiskās krīzes risinājuma.

Eiropa ar pasākumu kopumu klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā patlaban virzās uz ekonomiku, kurai raksturīga zema oglekļa emisija. Vienlaicīgi tas palīdzēs mazināt Eiropas atkarību no importētās enerģijas, kas ir tikpat nozīmīgs ieguvums kā to pierāda nesēnā dabasgāzes krīze. Ja par mērķi nosaka siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu par 20 % vai 30 % un citas attīstītās valstis pieņems šo samazināšanu saskaņā ar starptautisku nolīgumu, mēs nešaubīgi ieņemsim mērķtiecīgāku nostāju nekā jebkura cita valsts vai valstu grupa. Mēs pārējai pasaulei sniedzam piemēru, kas dos pozitīvu dinamiku starptautiskajās sarunās.

Pirms debates tiek vērstas uz starptautiskajām sarunām, es gribētu īsumā komentēt problēmu, kas ziņojumā uzsvēta ne bez pamata. Ziņojumā ietverti vērtīgi priekšlikumi par to, kā rīkoties, lai dabiskos resursus varētu izmantot efektīvāk un lietderīgāk, tā samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un ietaupītu enerģiju.

Pagājušajā gadā Komisija aizsāka darbību šai virzienā, apstiprinot rīcības plānu ilgtspējīgai ražošanai un patēriņam. Ar papildu pasākumiem, kas nesēn pievienoti pasākumu kopumam klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā, tā ir pilnveidojusi rīcību enerģijas taupīšanai un efektīvākai izmantošanai. Lai notiek kas notikdams, bet vēl ir daudz darāmā, lai panāktu dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu un bez šaubām milzīgas iespējas, kā enerģiju izmantot efektīvāk. Uzskatāms piemērs ir Komisijas nesēn iesniegtais priekšlikums par ēku energoefektivitāti. Šajā sektorā ir jāpasniedz vairāki mērķi, jo tas ne vien sniegtu nozīmīgu ieguvumu enerģijas taupīšanas un klimata aizsardzības jomā, bet vienlaicīgi arī radītu darbavietas un veicinātu tehnoloģisko jauninājumu attīstību.

Šodien vairāk kā jebkad agrāk ir nepieciešams sekmēt un stiprināt mūsu ekonomiku, veicot pasākumus, lai paātrinātu videi draudzīgu tehnoloģiju pārņemšanu un izmantošanu, tā radot vidi nepiesārņojošas darbavietas. Vienlaicīgi radīsies būtiskas iespējas mūsu ārējai tirdzniecībai, jo vidi nepiesārņojošu tehnoloģiju tirgus strauji paplašinās. Ņemot to vērā, Komisija pagājušā gada decembrī cita starpā ierosināja noteiktus pasākumus Eiropas ekonomikas atjaunošanas plāna programmas ietvaros.

Attiecībā uz starptautiskajām sarunām par klimata pārmaiņām pasākumu kopums klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā nešaubīgi ir stiprinājis mūsu argumentus un pūles, lai pārliecinātu starptautiskos partnerus, ka iesaistīšanās efektīvos pasākumos ir ne tikai nepieciešama, bet arī iespējama. Nav šaubu - starptautiskās pārrunas būs ļoti smagas daļēji dēļ fakta, ka tās ir tik sarežģītas. Tomēr es ticu, ka Kopenhāgenā būs iespējams panākt vienošanos. To var panākt, un tas ir jāzodara. Mēs nevaram zaudēt laiku. Šis ir politiskās gribas jautājums, un esmu pārliecināts, ka šī griba pastāv.

Tagad, kad starptautiskās sarunas kļūst intensīvākas, Komisija pagājušā nedēļā pieņēma paziņojumu, kurā ietverta tās nostāja sarunu svarīgākajos jautājumos. Galvenokārt attīstītās valstīs tiek aicinātas uzņemties vadošo lomu. Amerikas Savienotās Valstis pauž pozitīvu nostāju, jo - kā iepriekš minēja Čehijas ministrs - prezidents *Barack Obama* ir apsolījis, ka ASV aktīvi iesaistīsies starptautiskajās sarunās. Viņš ir arī paziņojis par siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas izveidi ASV un emisiju samazināšanu līdz 2050. gadam par 80 % salīdzinājumā ar 1990. gadu.

Tas viss ir vērtējams pozitīvi, taču mēs vēlamies redzēt šīs ieceres īstenojamies praksē pietiekami drīz, patiesībā - jau šogad, jo gada beigās mums Kopenhāgenā jāpanāk vienošanās, turklāt Amerikas Savienotajām Valstīm ir saistības, un saskaņā ar *Barack Obama* paziņojumu ASV kopā ar ES būs jāsniedz izšķirošs ieguldījums, lai Kopenhāgenā varētu panākt vienošanos. Mēs viennozīmīgi atbalstām ASV uzsāktās debates, kuru iznākumā notiks dažādi būtiski pasākumi cīņai pret klimata pārmaiņām. Uzskatāms piemērs ir nesen minētie pasākumi saistībā ar automobiļiem.

Eiropas Komisijas paziņojumā apstiprināts mērķis attīstītajās valstīs kolektīvi samazināt emisijas par 30 % un definēts jēdziens par pasākumu salīdzināmību. Salīdzināmībai būs izšķiroša nozīme, lai sasniegtu ekoloģiskos mērķus un nodrošinātu nosacījumus godīgai konkurencei. Komisija ir ierosinājusi vairākus kritērijus salīdzināmības noteikšanai.

Kaut gan līdzīga veida un vēriena pasākumi kā attīstītajās valstīs nav pieprasīti, attīstītajās valstīs ir būtiski nodrošināt to turpmāku rīcību, lai valstīm nepieciešamā ekonomiskā attīstība būtu saistīta ar mazākām oglekļa dioksīda emisijām. Lai sasniegtu mērķi ierobežot planētas vidējās temperatūras pieaugumu, neļaujot tam pārsniegt 2°C līdz 2050. gadam, attīstītajām valstīm būs jāierobežo emisiju palielināšanās rādītājs, lai tas būtu par 15-30 % zemāks nekā rādītājs, kas tiktu reģistrēts, ja šīs valstis necenstos samazināt emisiju līdz 2020. gadam. Atsevišķu attīstīto valstu pasākumu apjoms noteikti būs atkarīgs no to ekonomiskās attīstības līmeņa un resursiem. Tas nozīmē, ka mēs acīmredzot drīzāk sagaidīsim rezultātus no ekonomikas sistēmām ar strauju attīstību nekā no citām.

Mēs visi zinām, ka nerasnēsim vēlamos rezultātus Kopenhāgenā, ja nespēsim palielināt investīciju apjomu, nodrošināt lielāku finansējumu emisiju samazināšanai un pielāgoties. Protams, pat attīstītajās valstīs daļu no nepieciešamajām investīcijām nodrošinās dažādu valstu privātais sektors, bet vienu trešdaļu saskaņā ar Komisijas aprēķiniem segs oglekļa dioksīda tirgus. Turklāt daļa ir jāfinansē valstij, un mums jāizpēta veidi, kā nodrošināt šos valsts līdzekļus. Tas nav patīkams temats brīdī, kad valda ekonomiskā krīze. Tomēr mums ir jābūt sagatavotiem un jāizvirza argumenti šīm debatēm, paturot prātā, ka, neko nedarot, izmaksas būs daudz augstākas nekā izmaksas par jebkuriem pasākumiem.

Beidzot Komisijas paziņojumā uzsvērts pasaules oglekļa dioksīda tirgus nozīmīgums un atbilstošas tirdzniecības sistēmas izveides nozīme starp ESAO valstīm līdz 2015. gadam, lai gan ir ierosināts, ka ekonomiski spēcīgākajās jaunattīstības valstīs to var atlikt uz vēlāku laiku līdz 2020. gadam.

Šis ir galvenās idejas, kas paustas Komisijas ziņojumā, un es esmu ļoti ieinteresēts dzirdētu jūsu viedokli par tām. Starptautiskās sarunas turpinās uzņemto tempu, un no mūsu puses šogad nepieciešams intensīva diplomātiskā darbība. Es atzinīgi novērtēju jūsu ieguldījumu šajos nozīmīgajos centienos.

Romana Jordan Cizelj, PPE-DE grupas vārdā. - (SL) Klimata pārmaiņas ir plaša joma, un es gribētu piekrist referenta sacītajam, ka mums, Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas locekļiem, bija jāatrod novatoriski veidi, lai aptvertu visu šīs jomas apmēru un saturu. Taču tagad, kad mūsu darbs ir paveikts, es varu apliecināt, ka mūsu rīcībā patiešām bija pietiekami daudz iespēju apmainīties atšķirīgiem viedokļiem un uzskatiem un izvirzīt dažādus priekšlikumus turpmākām darbībām. Mums reizēm bija diezgan enerģiskas diskusijas tieši dažādo viedokļu dēļ. Tādējādi ziņojumā iekļauts plašs viedokļu spektrs un piedāvāti daudzi derīgi priekšlikumi, bet tiek dota arī iespēja saskaņot mūsu turpmāko rīcību pastāvīgajās komitejās attiecībā uz dažādu sektorpolitiku izstrādi. Es personīgi uzskatu, ka būtu lieliski, ja mēs turpinātu šo konkrēto metodi.

Tādās iepriekš minētās jomās kā enerģētikas, transporta un rūpniecības nozare noteikti paveras lielākās iespējas rīcībai, bet arī citas nozares izrādījās svarīgas, un te es vēlos minēt lauksaimniecību, liellopu selekciju,

ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu, informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, kā arī ES attīstības programmas politiku attiecībā uz trešām valstīm.

Mūsu pāreja uz zemas emisijas sabiedrību noteikti būs iespējama, ja turpināsim veikt ieguldījumus pētniecībā un paātrināsim attīstības un jauninājumu ieviešanas tempu un īstenojam citus Lisabonas stratēģijā noteiktos mērķus. Bet ar to vien nepietiks. Ir jāmaina arī mūsu dzīvesveids, taču tas būs iespējams tikai tad, ja iedzīvotāji sāks uzskatīt vides aizsardzību par patiesu vērtību. Šai sakarā mums jāpasasniedz daudz vairāk, veicinot informēšanas kampaņas un izpratnes veidošanu.

Tāpat es piekrītu komentāriem par finanšu krīzes un klimata pārmaiņu savstarpējo saistību. Tomēr pat te rodama iespēja, un nav pamata bažām, ka klimata pārmaiņas tiek uzskatītas mazsvarīgākas par finanšu krīzi, jo mūsu pasākumi atdzīvināt ekonomiku ir jāplāno tā, lai veicinātu noturīgu attīstību nevis tikai patērētāju pirkstspēju.

Tā kā mūsu mērķis ir ierobežot planētas vidējās temperatūras pieaugumu, noteikti nepieciešams rīkoties starptautiskā līmenī. Šai ziņā Eiropai jāizveido un jāpadziļina dialogs ar attīstītajām valstīm, jo mums kopīgiem spēkiem ir jāsamazina un jānovērš pagātnē radīto emisiju slogs, vienlaicīgi rēķinoties ar jaunattīstības un nabadzīgākajām valstīm un nodrošinot atbalstu to ilgtspējīgai attīstībai pat tad, ja par to jāmaksā augstāka cena.

Nobeigumā es vēlos paust gandarījumu par referenta *Karl-Heinz Florenz* atklātumu, kuru viņš izrādīja mūsu darbā.

Dorette Corbey, PSE grupas vārdā. – (NL) Vispirms es gribētu izteikt dziļāko pateicību *Karl-Heinz Florenz* par pilnīgo nodošanos darbam un apņēmību, ar kuru viņš izstrādājis ziņojumu. Manuprāt, šis ziņojums, kurā iekļauti gandrīz 200 ieteikumi, ir vispusīgs un noderīgs. Tajā ietvertas vērtīgi ieteikumi, kas varētu būt iedvesmas avots nākamajam Parlamentam, dalībvalstu parlamentiem un vietējām varas iestādēm.

Es vēlētos minēt piecas galvenās tēmas, kas mūsu grupai ir patiešām svarīgas. Pirmkārt, šai ziņojumā norādīts, ka klimata pārmaiņas ir vispārējas un ietekmē visas jomas - ne tikai rūpniecības, transporta un enerģētikas nozari, kurām mēs jau esam izstrādājuši noteikumus, bet arī lauksaimniecības, veselības, zinātnes un tehnoloģiju, IKT, izglītības nozares, augsnes, ūdens un zemes izmantošanu. Visām šīm jomām ir nepieciešama vislielākā uzmanība un efektīvs risinājums.

Otrkārt, klimata pārmaiņu politikai ir jābūt sociālam aspektam un jāpauž solidaritāte. Mums jārisina problēmas attiecībā uz nodarbinātību, ienākumiem un energodefīcītu. Ir jāzina, kā varēsim samaksāt par jaunajām tehnoloģijām un kas segs šos izdevumus. Mēs gribam zināt, cik jaunu darbavietu tiks radīts un vai kādas tiks zaudētas. Mēs pieprasām pārkvalificēšanās programmas jaunajiem „zaļo” vēlēšanu iecirkņu darbiniekiem. Ir grūti saglabāt politisko atbalstu klimata pārmaiņu politikai, ja nav nodrošināts maksimāls sociālais atbalsts.

Trešā galvenā tēma ir saistīta ar ekonomisko krīzi, kurai vajadzīgs vispusīgs risinājums. *Green New Deal* ir kļuvusi par koncepciju, kuru mēs pilnībā atbalstām. Ir vajadzīgi prāvi ieguldījumi. Atbalsta pasākumiem bankām un uzņēmumiem vajadzētu būt ilgtspējīgiem. Lielāku prioritāti ir jāpiešķir ieguldījumu veikšanai Austrumeiropas ēkās un dzīvojamo māju rajonos, jo tādējādi tiks veicināta nodarbinātība, energodrošība un klimats.

Ceturrtā galvenā tēma ir lauksaimniecība. To parasti neapspriež, runājot par klimatu. Bet šodien esam uzskatāmi parādījuši, ka tas patiešām ir vajadzīgs un šī tēma ir ļoti pretrunīga. Mēs esam plaši apsprieduši jautājumu, vai lauksaimniecībai nepieciešams uzlikt saistošus mērķus, un esam vienprātīgi, ka tas būtu nopietni jāapsver. Tāpat ir skaidrs - lauksaimniecība ne vien izvirza problēmu, bet piedāvā arī risinājumus. Stabila lauksaimniecība, efektīva zemes un piemērota biomasas izmantošana varētu sekmēt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu.

Visbeidzot, mūsu izvirzītā piektā galvenā tēma ir iedzīvotāju iesaistīšana. Tam nepieciešams nodrošināt informāciju un pārredzamību. Ja vēlamies mainīt mūsu, patērētāju izturēšanos, ir skaidri jāzina, kuri produkti rada lielu siltumnīcefekta gāzu apjomu, un attiecīgi jāpielāgo patēriņa modeļi. Tas, protams, nav vienkārši, bet, kā pirms brīža izteicās *Karl-Heinz Florenz*, klimata pārmaiņu problēmu nevar atrisināt ar pāris tehniskām viltībām. Mums katrā ziņā jācenšas darīt visu iespējamo, lai cīņā pret lielākajiem izaicinājumiem iesaistītu pēc iespējas vairāk iedzīvotāju. Šai ziņā ļoti vērtīgi ir vietēja mēroga pasākumi. Bez maksas enerģētiskie auditi, kvalitatīvāks publiskais transports, kā arī vietēja un reģionāla mēroga pārtikas ražošana. Kopīgiem spēkiem mēs varam sasniegt daudz.

Šis pasākumu kopums dod iemeslu optimismam. Siltumnīcefekta gāzes iespējams samazināt – tas sekmē jauninājumus, ekonomisko izaugsmi, labāku enerģijas piegādi, kvalitatīvāku pārtikas ražošanu, vairāk nodarbināto un stabilāku klimatu. Esmu parādā pateicību kolēģiem deputātiem, kuri devuši ieguldījumu tā visa veicināšanā.

Chris Davies, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šo debašu laikā mums no paslēptuves uzglūn bubulis, kuru nevēlamies redzēt. Par to nav rakstīts šajā ziņojumā, bet Komisijas visaptverošajā stratēģijā klimata pārmaiņu nolīguma panākšanai Kopenhāgenā tas tiek pieminētas tikai īsumā. Tas ir fakts, ka iedzīvotāju skaits pieaug vēl nebijušā un nepastāvīgā apmērā. Daudzi no mums vēl piedzīvos brīdi, kad iedzīvotāju skaits uz mūsu planētas būs trīskāršojies. Apdzīvotība turpina palielināties par 200 000 iedzīvotājiem dienā jeb 80 miljoniem gadā.

Kādēļ Ķīnai katru nedēļu nepieciešama jaunas ar akmeņoglēm darbināmas spēkstacijas? Jo tās iedzīvotāju skaits pēdējo 50 gadu laikā ir dubultojies un turpina strauji pieaugt, bet pieprasījums pēc enerģijas aug līdz ar to, un Ķīnas iedzīvotāji ar pilnām tiesībām vēlas to, kas mums ir rietumos. Ministrs šodien lido uz Indiju. Tur iedzīvotāju skaita palielināšanās ir vēl straujāka, un arī viņi enerģiju iegūst no akmeņoglēm.

Bet dabas resursi uz mūsu planētas nav bezgalīgi. Mums ir jāpalēnina un jāmaina iedzīvotāju skaita pieaugums. Tas ir jādara absolūti brīvprātīgi, un nedrīkstam aizmirst, ka attīstītās valstis izraisa daudz lielākas klimata pārmaiņas nekā jaunattīstības valstis.

ANO Iedzīvotāju fonds apstiprina, ka pasaulē ik minūti paliek stāvoklī 380 sievietes, no kurām katrai otrajai tas noticis neplānoti. Pretapaugļošanās līdzekļi ir jāpadara pieejami ikvienam. Sievietēm ir nepieciešama kontrole pār viņu reproduktīvo veselību – tas ir atzīstams par daudz labāku kā nedroši aborti.

Medicīnas resursiem vajadzīgi uzlabojumi, lai sievietes varētu atlikt dzemdēšanu, taču šis jautājums galvenokārt ir jāiekļauj politiskajā darba kārtībā. Valdībām ir jānosaka mērķi iedzīvotāju skaita stabilizēšanai vai samazināšanai. Atzīstot iedzīvotāju skaita pieauguma nozīmīgumu, mēs varam sākt rīkoties. Ja to nedarīsim, tad nevarēsim atrisināt klimata pārmaiņu problēmu un nodrošināt ilgtspējīgu attīstību.

Liam Aylward, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos izteikt atzinību *Karl-Heinz Florenz* par viņa pūlēm un atdevi, izstrādājot šo ziņojumu, un viennozīmīgi arī par viņa spēju uzklaut un izprast dažādos un atšķirīgos viedokļus.

Pats svarīgākais ir tas, ka nopietnās ekonomikas lejupslīdes laikā mēs kā likumdevēji strādājam pie videi draudzīgu tehnoloģiju ieviešanas. Ja no vārdiem ķersimies pie darbiem, radot stingru, efektīvu un saskaņotu stratēģiju – iesaistot valdības, NVO, akadēmiskās organizācijas, uzņēmumus, progresīvus domātājus, - tad ar dažādo atjaunojamo enerģijas avotu palīdzību varam kļūt par pasaules līderiem. Mums ir jāsamazina birokrātija, jāatbalsta MVU un tehnoloģiju attīstītāji.

Tirgus pastāv. Tiesiskais regulējums ir skaidrs. Esam noteikuši mērķus saistībā ar atjaunojamiem enerģijas avotiem. Lai gan finanšu līdzekļi ir nepietiekami, tiem ir izšķiroša nozīme tehnoloģiju izstrādē un speciālo zināšanu saglabāšanā. Bankām un ieguldītājiem būs jāuzņemas risks, lai varētu uzsākt videi draudzīgu tehnoloģiju izmantošanu. Ja iesaistīsimies tirgū, gūsim ilglaicīgu labumu. Pieaugs nodarbinātība un labklājības līmenis. Ja izniekosim dārgo laiku, tad zaudēsim iespēju, bet citas valstis labprāt aizpildīs šo robu.

Īrija, piemēram, okeāna viļņu tehnoloģiju ziņā varētu kļūt tikpat noteicoša kā Somija ar tās mobilo telefonu tehnoloģijām. Meteoroloģiskie laika apstākļi un novietojums pie Atlantijas okeāna mums piedāvā neapstrīdamas iespējas. Ir pieejama patentēta tehnoloģija. Mums ir uz vietas pieejamas speciālas zināšanas un mērķi tiesiskas sistēmas izveidei. Tirgus ir brīvs, tādēļ šī ir lieliska iespēja radīt darbavietas, samazināt cenas par elektrību, nodrošināt enerģiju un samazināt oglekļa emisiju, nemaz nerunājot par ieņēmumiem no patentiem.

Tagad ir jāatbalsta mūsu uzņēmumi, kas darbojušies vairāk kā desmit gadus, lai tiktu tik tālu. Tie ir uzņēmumi, kas risku, un tagad mums tie ir jāatbalsta ar lielāku finansējumu. Vilcināšanās šai ziņā būtu saistīta ar zaudējumiem. Videi draudzīgas tehnoloģijas ir mūsu nākotne. Nu mums ir dota iespēja, tādēļ izmantosim to!

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pateikties *Karl-Heinz Florenz*, jo īpaši par viņa pacietību pārrunu laikā. Ziņojuma apjoms liecina par neskaitāmajiem jautājumiem, ar kuriem saskārāmies.

Tomēr vienlaicīgi es gribētu arī jautāt, cik ilgtspējīgs ir nolīgums, par kuru šī gada sākumā bija rakstīts ziņojumā? Es skaidri atceros Starptautisko konferenci par klimata pārmaiņām Poznaņā un Eiropas pārstāvju

nepārliecināto izturēšanos, jo viņi bija aizņēmti ar to, lai ierobežotu Bali starptautiskajā sarunā kārtā izteiktos godkārtīgos solījumus un godkārtīgos vēstījumus, kā arī iesākušās finanšu un ekonomiskās krīzes dēļ censtos piešķirt mazāku nozīmi klimata politikai.

Es ticu, ka nākamgad tiks pieņemts lēmums, vai mēs, apzinoties klimata pārmaiņu ietekmi, patiešām esam gatavi mainīt - kā patlaban visu laiku solām - mūsu saimniekošanas veidu, pie kura esam pieraduši rūpniecības valstīs. Es uzskatu, ka pagaidām vēl neesam izlēmuši, vai tiešām centīsimies īstenot ilgtspējību.

Ban Ki-Moon un *Achim Steiner* Poznaņā sevišķi īpaši ieteica visus dalībvalstu veiktos pasākumus saistībā ar ekonomiskās stimulēšanas plāniem un palīdzības sniegšanu bankām apvienot ar programmām nabadzības novēršanai jaunattīstības valstīs un briesmīgo klimata pārmaiņu seku apkarošanai attīstītajās valstīs, kā arī visaptverošiem klimata aizsardzības un jaunas enerģijas politikas izveides pasākumiem.

Pieļauju, ka Eiropas līmeņa tiesību aktos šai ziņā tiks izveidots jauns pamats. Nekādā gadījumā vēl nav pārliecības, ka Eiropa virzās uz mūsdienīgu sabiedrību, kurā pastāv energoefektivitāte un atjaunojamās enerģijas avoti. Runa vēl aizvien ir par lēmuma pieņemšanu - vai turpināsim izmantot akmeņogļu un kodolenerģijas maisījumu jeb pāriesim uz jaunām un pretenciozām metodēm? Lai gan man trūkst pārliecības, es tomēr ceru, ka mēs turpināsim risināt šo problēmu tikpat konstruktīvi kā Klimata pārmaiņu pagaidu komitejā.

Jens Holm, *GUE/NGL grupas vārdā*. - (SV) Pēc vairāk nekā astoņpadsmit mēnešu ilga darba mēs beidzot atrodamies te, lai pieņemtu lēmumu sakarā ar šo rezolūciju par klimata pārmaiņām. Es gribētu īpaši izcelt trīs lietas.

Ilgttermiņa piesārņojuma samazināšanas plānus - 3. punktā mēs pieprasām emisiju samazināšanu Eiropas Savienībā līdz 2020. gadam par 25-40 % un līdz 2050. gadam par vismaz 80 %. Tas ir apsveicami un nozīmīgi, ka nosakām tālejošākus mērķus par tiem, kuri iekļauti pagājušā gada ES klimata pārmaiņu programmā.

Mēs arī pieprasām veikt pasākumus gaļas rūpniecības jomā. Saskaņā ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) ziņojumu „Lopkopības garā ēna” gaļas rūpniecības nozare ir atbildīga par 18 % pasaulē radītās emisijas. Mēs to esam izskatījuši šajā ziņojumā un pieprasām samazināt gaļas patēriņu. Tas ir drosmīgs un lielā mērā vēsturisks lēmums no tāda Parlamenta puses, kas parasti labprātāk atbalsta šīs nozares subsidēšanu, taču ir jākaunas, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un sevišķi Eiropas Demokrātu grupas vēlas balsot par šo prasību atcelšanu. Tāpat kā runājām par transporta ierobežošanu, ir jāuzdrošinās arī pateikt, ka pašreizējais augstais gaļas patēriņš nav ilgtspējīgs.

Atļaujiet atgādināt, ka gaļas rūpniecība patiešām ir galvenais iemesls Amazones lietus mežu iznīcībai, kuru izraisa ganību platību ierīkošana un lopbarības ražošana. Liela daļa no šīs lopbarības sojas veidā tiek eksportēta uz Eiropu. Tas nav ilgtspējīgi.

Vēl viena problēma ir transportlīdzekļu ražošanas nozare. Laika posmā no 1990. līdz 2005. gadam Eiropas transportlīdzekļu ražošanas nozares radītā emisija ir palielinājusies par 32 %. Sabiedriskā transporta un citu videi draudzīgu transporta veidu jomā nepieciešami ievērojami ieguldījumi. Automobiļi, kas izmanto fosilo kurināmo, ir jānomaina pret elektriskiem automobiļiem un varbūt nākotnē - ar ūdeņradi darbināmiem transportlīdzekļiem. Mums ir sev jāpavaicā, cik ilgtspējīga ir tāda situācija ar visiem šiem transporta veidiem. Vai mums tā vietā nevajadzētu atbalstīt vietēja mēroga ražošanu un patēriņu?

Nobeigumā es vēlos izteikt brīdinājumu attiecībā uz grozījumu Nr. 12 un 28, kuros pieprasīts pavairot kodolenerģijas apjomu. Ja šos grozījumus pieņems, manis pārstāvētā grupa nevarēs atbalstīt rezolūciju. Tādēļ es jūs lūdzu balsot pret grozījumu Nr. 12 un 28. Es jums pateicos!

Johannes Blokland, *IND/DEM grupas vārdā*. - (NL) Tā kā liela Rietumeiropas daļa patlaban cieš no liela aukstuma, debatēm par globālo sasīšanu varbūt nav izvēlēts piemērots laiks. Taču ziņojuma virsraksts pasaka priekšā, ka mūsu debātes ir par ilgtermiņa pasākumiem. Tāpēc mums nevajadzētu pārāk sapīties īstermiņa pasākumos. Karl-Heinz Florenz galīgais ziņojums ir izrādījies ļoti pārdomāts un rūpīgi izstrādāts, paužot pozitīvu vēstījumu.

Ir nepieciešama plaša mēroga stingra rīcība, lai samazinātu vai novērstu klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi. Mums vajadzīgi noteikti mērķi laika posmam no 2020. līdz 2050. gadam. Neviens sabiedrības slānis nedrīkst izvairīties no pūļu pielikšanas. Pirms gaidāmās Kopenhāgenas konferences mums ir jāsauglabā mērķi ar plašu pasākumu klāstu to īstenošanai. Šis ziņojums ir īpaši nozīmīgs ieguldījums, lai to sasniegtu.

Roger Helmer (NI). – Priekšsēdētāja kungs, pirms 500 gadiem skolotie vīri bija vienprātis, ka Zeme ir plakana. Trīs gadu desmitus pēc globālās atdzišanas, 70os gados, zinātnieku vidū bija vienprātība, ka mūs piemeklēs jauns ledus laikmets. Viņi maldījās. Tā 1999. gadā visi uzskatīja, ka tūkstošgades datorvīruss izraisīs globālu katastrofu, iznīcinot datorsistēmas visā pasaulē. Ieroču sistēmas izies no ierindas, apstāsies tirdzniecība, lidmašīnas kritīs no debesīm. Viņi maldījās. Nekas tāds nenotika.

Šodien mums stāsta, ka visi ir vienprātis par cilvēku izraisītu katastrofālu globālo sasilšanu. Arī tas ir maldīgi. Un šai jautājumā nav vienprātības. Mīts par vienprātību ir panikas cēlēju propagandas triumsfs, bet zinātniskās literatūras un klimata pārmaiņu zinātnieku atkārtotās aptaujas uzrāda lielu uzskatu dažādību abās debašu pusēs, un daudzi uzskata, ka nekas vēl nav skaidri zināms.

Tiesa – pasaule ir nedaudz sasilusi, kaut gan pēdējo 150 gadu gaitā tas noticis lēni un periodiski, bet tāda situācija pilnībā saskan ar jau konstatētajiem ilgtermiņa dabiskajiem klimata cikliem, kas izraisīja romiešu vislabvēlīgākos laika apstākļus, viduslaiku silto periodu un mazu ledus laikmetu. Ir skaidri pierādījumi, ka paralēli pasaules nelielajai sasilšanai ir sasiluši arī citi Saules sistēmas objekti. Uz Marsa sarukušas ledus kārtas, tomēr tajā neviens nemēģina vainot rūpnieciskās emisijas vai pilnpiedziņas transportlīdzekļus.

Patlaban mēs plānojam iztērēt neiedomājamas naudas summas ietekmes mazināšanas pasākumiem, kuri gluži vienkārši neizdosies un, kaitējot ekonomikai, liegs mums pieeju naudas līdzekļiem, kas nepieciešami patiesu vides problēmu risināšanai. Kā teicis britu žurnālists *Christopher Booker*, panika par globālo sasilšanu ir visu laiku lielākā kopējā attālināšanās no realitātes.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Sākumā es vēlos pateikties par darbu Florenz kungam un, protams, arī komitejas priekšsēdētājam, koordinatoriem un komitejas dalībniekiem.

Šis ziņojums vēlreiz pauž Eiropas Savienības pastāvīgās bažas par klimata pārmaiņām un to ietekmi.

Jaunākais pasākumu kopums ir nesen pieņemtā enerģētikas pakete. Ziņojumā, ko mēs šodien apspriežam, ir atspoguļota tā pati pieeja klimata pārmaiņu apkarošanai un tās pašas Eiropas Savienības izrādītās bažas.

Kā jau minēju, šajā ziņojumā ir iekļauta virkne ieteikumu. Tas ir plašs dažādu pasākumu un priekšlikumu kopums, kurā, savukārt, iekļauti vairāki „ceļveži” dažādām nozarēm – zivsaimniecībai, lauksaimniecībai, ūdens apsaimniekošanai, mežsaimniecībai un tā tālāk. Visi „ceļveži” ved vienā virzienā, taču pasākumi būs jāizstrādā katram atsevišķi.

Taču es runāšu tikai par to, kas, manuprāt, ir vajadzīgā efekta sasniegšanai nepieciešamais pamatprincips. Sastopoties ar klimata pārmaiņām, mums ir jāuzlabo efektivitāte; es uzskatu, ka tam ir jāklūst par visu īstenoto pasākumu pamatprincipu.

Uzlabot efektivitāti nozīmē piešķirt prioritāti tehnoloģiskiem jauninājumiem; tas nozīmē izvīzīt efektivitātes mērķus, piešķirot atbalstu un subsīdijas; tas nozīmē uzsvērt efektivitātes mērķus, piešķirot zināmus fiskālus atvieglojumus, un tā tālāk. Vienīgais veids, kā būt reāli efektīvie, ir uzlabot efektivitāti.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Deputāti, kuri runāja pirms manis, labi parādīja, kā mums ir izdevies apvienot ļoti atšķirīgus viedokļus, kuri ir sakausēti kopējā projektā.

K. H. Florenz ziņojumā, kas pelna atzinību par šīs vienprātības panākšanu, uzmanīgi ieklausoties visos viedokļos, ir runa par enerģijas pārveidošanu un ražošanas sistēmu, dzīvesveida un patēriņa vispārēju maiņu. Tas ir vairāk nekā tikai filozofisks paziņojums, un mēs zinām, ka viegli nebūs, bet ir paredzēta pakāpeniska tuvināšanās. Piemēram, mantojumā, ko mēs atstājam nākamajam Parlamentam ir norādes par to, ko mēs uzskatām par nākamā parlamentārā sasaukuma darba prioritātēm Kopenhāgenas klimata konferences priekšvakarā un pēc tam.

Tomēr es gribētu pievērsties saturam. Uzskatu par pienākumu vispirms pateikties šī darba galvenajiem darītājiem – sekretariāta darbiniekiem. Esmu apkopojis statistiku par mūsu darbu. Lai jums būtu priekšstats par viņu darba nozīmi, pietiek pateikt, ka viņi organizēja astoņas tematiskās sesijas ar sešdesmit pasaules vadošajiem ekspertiem.

Tagad, un tas ir vissvarīgākais, es gribētu izteikt aicinājumu, tas ir, paust cerības jaunajam Parlamentam. Priekšsēdētāj *Pöttering* kungs! Jūs pats izteicāt pārliecību, ka likme uz šo komiteju atmaksāsies, kaut gan, taisnību sakot, tā nesaņēma vispārēju Parlamenta atbalstu izveides laikā pirms 18 mēnešiem. Jūs vērsāties pie Parlamenta divos atsevišķos gadījumos, parādot jūsu personīgo atbalstu šim jautājumam un mūsu uzdevumam, un tādēļ es uzrunāšu jūs tieši, ja atļaujāt. Būtu kauns, ja nākamais Parlaments neizveidotu

līdzību instrumentu nākamo parlamenta pilnvaru laikā arī tādēļ, ka pa šo laiku daudzu valstu parlamenti un valdības ir pārstrukturizējuši darbu, uzskatot klimata pārmaiņas par atsevišķu jomu. Tādēļ es ceru, ka nākamais Parlaments neatgriezīsies pie stingra dalījuma principa, kad saistītas jomas tiek atdalītas dažādās komitejās, bet gan, ņemot vērā mūsu ieteikumu, sagatavosies ilgam darbam virzībā uz zemākas oglekļa emisijas ekonomiku.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu pateikties Florenz kungam par veikto darbu.

Beidzot mēs esam nonākuši pie balsojuma par šo ziņojumu, kurā atspoguļots Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas 18 mēnešu darbs. Es personīgi gribētu apgalvot, ka tas ir panākums, lai arī pieticīgs. Panākums tādēļ, ka Parlaments parādīja sevi kā vienu no visātrāk reaģējošām iestādēm, sagādājot *ad hoc* instrumentu – pagaidu komiteju – datu un ideju apkopošanai jautājumā, kas skar mūs visus un kura ietekmi mēs jutām kopā gan tagad, gan nākotnē. Pieticīgs panākums, jo par spīti mūsu pūlēm un dalībnieku un veikto pētījumu kvalitātei rezultātam vēl pietrūkst nedaudz no tā, kam vajadzētu būt rezolūcijā par šo tematu.

Klimata pārmaiņas, kā esmu daudreiz teicis, ir neatliekams un nopietns jautājums, un tam ir vajadzīgi mērķtiecīgi un efektīvi instrumenti. Galvenais apsvērumš, kādēļ tika izveidota šī komiteja, bija iegūt saskarsmes punktu starp tādām politikas nozarēm, pret kurām vienmēr bijusi pārāk nošķirta attieksme. Ceru, ka šis saskarsmes punkts neizdīs nākamajā Parlamentā un šis Parlaments arī turpmāk būs iesaistīts Kopenhāgenas sarunās.

Mums ir vajadzīga globāla vienprātība, un tādēļ mums ir jāspēj kaut ko piedāvāt galvenokārt attīstības valstīm. Pašlaik joprojām trūkst vienlīdzīgu noteikumu, kas pārliecinās attīstības valstu iedzīvotājus pievērsties šai politikai. Tā ir savā ziņā pārāk koncentrēta uz Eiropu un arī savā ziņā sadalīta. Mēs aplūkojam pārmaiņas dzīvesveidā. Politiskā ziņā mums ir jāizsaka priekšlikumi, kas vērsti, pirmkārt, uz šo politiku un pēc tam uz mūsu dzīvesveida pakāpenisku dematerializāciju, jo citādi tas nebūs ilgtspējīgs.

Alessandro Foglietta (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Izsaku cieņu priekšsēdētājam Florenz kungam. Es saucu viņu par priekšsēdētāju, es to daru aiz cieņas un ievērojot uzticību, kuru viņš vienmēr parādījis mūsu Parlamentam.

Pieņemot klimata un enerģētikas normatīvo aktu paketi, Eiropas Savienība izveidoja tiesisku sistēmu, kas dod tai īstās pilnvaras uzņemties vadošo lomu. Uzskatu plašums, ko nesēn parādīja ASV jaunā administrācija, ļauj cerēt uz turpmākiem kopīgiem pienākumiem kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, apturot klimata pārmaiņu radītās sekas.

Tomēr šīs ierosmes pilnīgu izdošanos noteikts visu attīstības valstu, piemēram, Ķīnas un Indijas, tautsaimniecību iesaistīšana. Kā paziņoja Ķīnas vides ministrs, tiekoties ar Klimata pārmaiņu pagaidu komiteju, tas būs iespējams tikai ar spēcīgu atbalstu no bagātākām valstīm atbilstīgu finanšu līdzekļu veidā, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību.

Šajā jomā ir panākts progress ar Poznaņas konferenci un lēmumu izmantot pielāgošanas fondu, un arī ar EUR 50 miljoniem pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai, kas piešķirti attīstības valstīm, atbalstot zaļo tehnoloģiju izveidi visā pasaulē.

Mums ir jānodrošina, lai Kopenhāgena kļūtu par pagrieziena punktu attiecībā uz spēcīgāku tautsaimniecību kopējo apņemšanos izveidot fondu, kas garantē finansējuma pastāvīgu plūsmu attīstības valstu ilgtspējīgai attīstībai. Tikai ar starptautiskā līmenī pieņemtu saistību palīdzību, pievienojoties arī attīstības valstīm, mums izdosies pasargāt vidi no nelabvēlīgas ietekmes, vienlaikus aizsargājot Eiropas uzņēmumu konkurētspēju no šīs ietekmes un vides dempinga sociāli ekonomiskajām izmaksām pasaules tirgū.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Pievienoju arī savu pateicību par šo ziņojumu Florenz kungam, tomēr es domāju, ka starp visiem šiem apsveikumiem referentam un komitejai mums ir atklāti jāatzīst daži sausi fakti: ES joprojām dara pārāk maz un pārāk vēlu.

Neceru iemantot popularitāti, to sakot, bet mums ir jāmēra ES panākumi nevis salīdzinājumā ar citu valstu izdarīto, bet gan salīdzinājumā ar to, kas ir jāizdara. Salīdzinājumā ar šo mēru mēs joprojām ciešam neveiksmi.

Mēs ciešam neveiksmi, nepiešķirot šīm debatēm pietiekamu vērienu. Jaunākie zinātnes dati apgalvo, ka mums ik gadu ir jāsamazina emisija par aptuveni 9 %. Šajā ziņojumā un ES klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketē nospraustie mērķi vienkārši nav pietiekami vērienīgi.

Mēs ciešam neveiksmi, nepiešķirot šīm debatēm pietiekamu steidzamību. Ja nākamajos astoņos – desmit gados mēs nepavirzīsimies krietni tuvāk nulles oglekļa emisiju ekonomikā, mēs būsīm zaudējuši iespēju apturēt visļaunāko klimata pārmaiņu.

Mēs ciešam neveiksmi, nebūdami konsekventi. Šodien mēs runājam par atjaunojamiem enerģijas avotiem un energoefektivitāti. Vakar lielākā daļa Parlamenta pieņēma A. Laperrouze ziņojumu, kurā lepnī uzsvērtā ogļu nozīme Eiropā.

Mēs ciešam neveiksmi, radot iespaidu, ka debatēs par klimata pārmaiņām ir runa par atteikšanos no lietām, par iztikšanu bez lietām. Mums ir jārikojas daudz labāk, parādot reālu politisku vadību un demonstrējot, ka rīcība klimata pārmaiņu jomā uzlabos mūsu dzīves līmeni. Nav runa par drebēšanu aukstumā ap svecīti alā – ir runa par nākotni, kas var būt labāka un interesantāka nekā šodien.

Tātad es iesaku jums ideju par zaļa jaunā kursa pieņemšanu Eiropai – tas ir veids, kā risināt gan ekonomisko, gan klimata krīzi ar lielākajiem ieguldījumiem energoefektivitātē un atjaunojamos enerģijas avotos, lai Eiropā radītu miljoniem jaunu, zaļu darbavietu.

Bet tas nav saistīts ar ekonomiskās izaugsmes dzinēja mehānisku iedarbināšanu „viss kārtībā” virzienā. Tas ir saistīts ar steidzami vajadzīgo pāreju nevis uz Eiropu, kuras pamatā ir mūžīgi pieaugošais dabas resursu patēriņš, bet gan uz stabilu ekonomiku Eiropai; turpmāk nekādas kopējas kvantitatīvas izaugsmes, bet gan reāla kvalitatīva attīstība. Šīs debātes ir jāskatās nekavējoties, un ES ir ļoti labā pozīcijā to sākšanai.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu apsveikt Florenz kungu ar labi paveiktu darbu; šis ziņojums ir balva par viņa pastāvīgo klātbūtni, uzmanību un ieguldījumu.

Ziņojumā ir atspoguļots viņa devums komitejas darbā, kuru prasmīgi vadīja Sacconi kungs, un viņš iedziļinājās jautājumos un, galvenais, deva savu daļu Parlamenta ieguldījumā, pieņemot klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketi. Priekšsēdētāj Pöttering kungs! Arī es gribētu jūs aicināt apsvērt, kā mūsu darbs var un kā tam vajag turpināties, tuvojoties Kopenhāgenas konferencei.

Bet pagaidām, runājot par Florenz ziņojumu, manuprāt, būtu kļūda izjaukt tā līdzsvaru ar šobrīd ideoloģiskiem grozījumiem jautājumā par kodolenerģiju. Šie grozījumi ir nesaprātīgi, tie neiekļaujas nekādā citā kontekstā kā vien to ierosinātāju prātos un maina mūsu kopējo nostāju. Taču es gribētu lūgt kolēģus apsvērt iespēju iekļaut manis iesniegto grozījumu par klimata pārmaiņu saistību ar ūdeni. Manuprāt, tā ir vērtīga joma, ņemot vērā uzmanību, kādu tai velta tādas starptautiskas organizācijas kā Klimata pārmaiņu starpvaldību padome un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programma, kuras ir norādījušas, ka šī joma ir izšķiroši svarīga nākotnei, un arī ņemot vērā drīzo Pasaules ūdens forumu Stambulā.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es gribu pacelt šaubu un piesardzības balsi šajās neapvaldītājās debatēs par klimata pārmaiņām, jo īpaši tāpēc, ka tās varētu skart pārtikas ražošanu. Mums stāsta, ka 2050. gadā iedzīvotāju skaits pasaulē būs palielinājies līdz deviņiem miljardiem, un tādējādi attiecīgi jāpalielina arī pārtikas ražošana. Bet šajā klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketē ir prasība samazināt emisiju, kas, ja to izpildīs, samazinās pārtikas ražošanu tad, kad mums tā būs visvairāk vajadzīga.

Es runāju konkrēti par mērķiem metāna un slāpekļa(l) oksīda emisijas jomā un par uzbrukumu gaļas un piena ražošanai. Šos samazināšanas mērķus nav iespējams sasniegt, ievērojami nesamazinot pārtikas ražošanu. Esot izvēles priekšā – pabarot pasauli vai vilkt ķeksīšus klimata pārmaiņu labošanas lodziņos, – baidos, kā es nostāšos veselā saprātā un nepieciešamības pusē.

John Bowis (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Tagad mēs dodamies uz Kopenhāgenu, un mana godājamā drauga lieliskais ziņojums ir labs – ja drīkstu tā teikt – ceļvedis vai dzelzceļa karte, kas rāda, kā tur nokļūt.

Divdesmit procenti līdz 2020. gadam bija sākums – bet tikai sākums. Klimata pārmaiņu pasākumu pakete, kuru mēs pieņemām, iespējams, varēja būt labāka, taču tas bija sākums, tas bija solis uz priekšu. Tagad, mainoties Amerikas Savienoto Valstu administrācijai, mēs ilgāk vairs nevaram slēpties aiz Amerikas Savienoto Valstu atteikuma sadarbības. Līdz ar Barack Obama prezidentūru mums paveras iespēja pārtraukt vārdu apmaiņu un sākt ideju apmaiņu. Mēs dzirdam, ka tikšanās notiks 2009. gada 6. martā. Nākamajā nedēļā mēs būsīm atkal šeit, un es ceru, ka mums būs Padomes paziņojums par Vašingtonas tikšanās rezultātiem. Kopā ar Amerikas Savienotajām valstīm mēs tagad varam pāriet uz 30 % mērķi vai vairāk.

No šodienas mēs virzāmies uz ekodizainu, šeit tāpat kā visur citur saprotot, ka tas nozīmē ārkārtīgi lielas iespējas inovācijai un darbavietu radīšanai. Mums ir jāpāriet pie kuģniecības un lauksaimniecības emisijām. Komisārs minēja, ka steidzami vajadzīgas sarunas ar attīstības valstīm, kurām ir zemi ienākumi. Tās tiks

izpostītas, taču šī problēma nerodas viņu vainas dēļ. Salas pazudīs zem viļņiem; jau plosās malārija, elpceļu slimības, ādas vēzis un redzes problēmas. Postījumi skars lauksaimniecību. Šīm valstīm ir jārikojas, taču tām ir vajadzīga mūsu palīdzība.

Zinātnieki, bez šaubām, var maldīties tāpat kā politiķi, ka mēs to pieredzējam gadījumos ar *Thabo Mbeki* un AIDS. Es varu kļūdīties, runājot par iespējamo gripas pandēmiju. Es varu kļūdīties, runājot par globālās sasīšanas iespējamo ietekmi. Taču lielākajai daļai zinātnieku var izrādīties taisnība; lielākajai daļai politiķu var izrādīties taisnība. Un mēs būsim pelnījuši pārmetumus abos gadījumos, ja es un jūs – mēs – nerīkosimies, lai nodrošinātu to, ka nekas ļauns nenotiek.

SĒDI VADA: M. ROURE

priekšsēdētāja vietniece

Riitta Myller (PSE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Sociāldemokrātu ierosme 2007. gada pavasarī izveidot Klimata pārmaiņu pagaidu komiteju tagad dod augļus. Grupu sarunu un diskusiju rezultāts ir jauna, vērienīga ilgtermiņa darba kārtība rīcībai klimata pārmaiņu ierobežošanai. Es gribētu sirsnīgi pateikties par to referentam *Karl-Heinz Florenz* un ēnu referentiem no visām grupām, kuras lieliski sadarbojās.

Daudzi attiecas skeptiski pret to, vai Klimata pārmaiņu pagaidu komiteja dos pievienoto vērtību Parlamenta darbam. Šodien mēs varam redzēt, kādu labumu dod parlamenta deputāti, kuri uzlūko lietas no cita skatupunkta, strādājot kopā ar pasaules ievērojamākajiem ekspertiem un uz klausot viņus. Tas, kā mēs redzam, dod uzticamus rezultātus.

Esmu pārliecināta, ka arī pati komitejas esamība un tā atsevišķais darbs veicināja klimata normatīvo aktu paketes netraucētu un ātru pieņemšanu pagājušā gada decembrī. Es noteikti atbalstu arī komitejas priekšsēdētāja *Guido Sacconi* aicinājumu jaunievēlētajam Parlamentam risināt šo jautājumu un nodrošināt klimata pārmaiņu jautājumiem vissaprātīgāko pieeju.

Eiropas Savienībā jau sen valda uzskats, ka mums ir vajadzīga rīcība klimata pārmaiņu novēršanai. Taču mums trūka finanšu instrumentu. Tagad ierosinātais klimata fonds, kas tiktu finansēts no emisijas kvotu izsoles ienākumiem, ir svarīga ierosme, un es vēlu tai panākumus nākotnē. Mums tas ir vajadzīgs pārmaiņu īstenošanai rūpniecības struktūrā un tam, lai mēs tiešām varētu kaut ko panākt ar šo jauno zaļo kursu.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Šis ziņojums ir daudzsološs. Tajā iekļauti praktiski visi jautājumi, kas minēti aptuveni pirms diviem gadiem notikušajās debatēs par klimatu. Tomēr es domāju, ka šim darbam trūkst asuma, enerģijas un spēka, kas tiešām vajadzīgs, lai sekotu politiskajam kursam, kuru mēs Eiropā esam uzsākuši saistībā ar klimata problēmām.

Nav ierosināti nekādi zemes un augsnes aizsardzības pasākumi. Runājot par ūdens resursiem, Pasaules ūdens forumam ir vesela priekšlikumu pakete, kuru varēja šeit iekļaut. Attiecībā uz energoefektivitāti pastāv iespējas, kas nav iekļautas tajās jomās, kurās mēs varam pieņemt lēmumus Parlamentā. Arī attieksme pret alternatīvajām degvielām ir pārāk atturīga. Ļoti svarīgajā veselības jomā ziņojums pievēršas faktu apkopojumam un moskītu dzēlienu kontrolei tad, kad mums Eiropā ir vajadzīgi svarīgi stratēģiski lēmumi, lai tiktu galā klimata pārmaiņu ietekmi uz cilvēku veselību.

Arī šajā jomā pastāv iespējas. Saistībā ar to mums vajadzēja piedāvāt vairāk attiecībā uz izaugsmi un darbavietām. Bez šaubām, Eiropā ir iespējams izveidot darbavietas. Tās šeit ir vajadzīgas.

Mums ir jānostiprina šie pasākumi ekonomikas politikā. Pēc dažām nedēļām Ministru padome tiksies, lai apspriestu Kopenhāgenā pieņemamo lēmumu finansējumu – tie ir ārkārtīgi svarīgi lēmumi, kurus mēs šeit, Parlamentā, varētu lielā mērā ietekmēt. Ja nebūs šī nostiprinājuma ekonomikas politikā un politikā nodarbinātībai un izaugsmei, pastāv risks, ka šis ziņojums kļūs par „sveci vējā” – jauks dokuments, taču tajā trūkst enerģijas un izlēmības, kura mums vajadzīga, risinot šos jautājumus/

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Man ir tāda sajūta, it kā es atrastos jaundibinātas reliģijas svinīgās atklāšanas konferencē – viltus reliģijas, kurā čum un mudž viltus pravieši un viltus idejas.

Par šo krīzi ir atbildīgi tie paši politiskie spēki, kuri mēģina radikāli samazināt oglekļa dioksīda emisiju – rīcība, kurai nav nekāda zinātniska pamatojuma un kura notiek uz cilvēces attīstības rēķina. Vaina par šo situāciju gulstas uz tiem, kuri līdz ar sabiedrības progresu tiecas izveidot pasaules valdību, kurā iekļautas tās pašas organizācijas, kas gūst ārkārtīgi lielu peļņu, tirgojot oglekļa kvotas un vienlaikus ar klimata pārmaiņu draudiem skalojot smadzenes mazajiem cilvēkiem.

Mums ir jāveido attīstības pamats enerģētikas jomā. Lai cilvēce izdzīvotu un attīstītos, tai ir vajadzīgi jauni, spēcīgi enerģijas avoti, un Eiropai ir vajadzīgs līdzsvars un pašpietiekamība enerģijas piegāžu jomā. Vai jūs to saprotat? Ja jūs īstenosit to, kas šodien tika apstiprināts, jūs samazināsiet Eiropas izredzes konkurēt ar pārējo pasauli.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! K. H. Florenz ziņojumā ir pamatotas zinātnieku aplēses un lielā mērā izteiktas iedzīvotāju bažas. Tas ir Padomes decembrī pieņemtās enerģētikas normatīvo aktu paketes solis uz priekšu, taču mums vajag pāriet no aplēsēm uz konkrētiem pasākumiem, noteikumiem un grafikiem, jo klimata pārmaiņas un to sekas jau ir klāt, un nav laika ilgāk kavēties.

Mums ir jābūt uzmanīgiem, lai neļautu jautājumam par kodolenerģiju, kas neatteicas uz šo ziņojumu, iespraukties tajā pa sētas durvīm ar viltīgiem grozījumiem – tieši to cenšas panākt dažas valdības. Mums ir jānodrošina, lai šis ziņojums bez grozījumiem, kas maina tā līdzsvaru, pārliecina Padomi un Komisiju spert vēl vienu soli un neizmantot ekonomisko krīzi kā attaisnojumu līdzšinējo centienu izjaukšanai. Ekonomiskā krīze un vides politika var soļot roku rokā, dodot pozitīvu rezultātu gan vides, gan darbavietu radīšanas jomā.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Vides aizsardzības politikas galvenais mērķis, līdzīgi kā enerģētikas un klimata politikas pakete, kurā paredzēts siltumnīcefekta gāzu emisijas ievērojams samazinājums, ir kontrolēt un pārvērst valstu tautsaimniecība par to, ko mēs no pagātnes pieredzes pazīstam kā centralizētu plānveida ekonomiku. Neskaidrā koncepcija par cilvēka ietekmi uz mūsu klimatu ir paredzēta attīstības, tajā skaitā arī fosilā kurināmā attīstības, ierobežošanai un bīstamās oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas ieviešanai, kas Polijas gadījumā apgrūtinās mūsu dabas resursu, tajā skaitā bagātīgo ģeotermisko avotu, izmantošanu.

Tagad, kad Polijas rūpniecība ir slēgta, daļēji pateicoties tās centieniem izpildīt Eiropas Savienības prasības, poļus mēģina ne tikai piespiest emigrēt, bet arī nodrošināt to, lai palicēji kļūtu par nabagiem, nosakot Polijā augstākās enerģētikas cenas visām ES. Mūsu retoriskie jautājumi joprojām skan: vai Eiropas Savienības galvenais mērķis ir panākt manu tautiešu bankrotu un noslaucīt Poliju no Eiropas kartes?

Irena Belohorská (NI). – (SK) Dāmas un kungi! Es gribētu sākt ar pateicību referentam Florenz kungam par lielisko un plašo ziņojumu. Tajā ir ietvertas sabiedrības dzīves galvenās jomas, kas ir saistītas ar klimata pārmaiņu dramatisko pieaugumu. Ir pienācis pēdējais laiks sagatavot nepieciešamos pasākumus ES mērogā.

Mani kā ārsti īpaši interesē ar veselību saistītās pārmaiņas, piemēram, tropiskajiem apgabaliem raksturīgu slimību izplatīšanās. Mums tas ir jāatceras, atbalstot farmācijas nozari, plānojot slimnīcu un stacionāru iestādes, apmācot veselības aprūpes personālu un, galvenais, sistemātiski informējot sabiedrību. Tā kā šīs slimības mūsu pasaules daļā ir reti sastopamas, mēs varam pieņemt, ka to norise būs daudz bīstamāka.

Stāvoklis lauksaimniecībā un cilvēku nodrošināšanā ar pārtiku arī kļūst ļoti nopietns. Esmu cieši pārliecināta, ka šis ziņojums ir daudz svarīgāks par citiem pašiniciatīvas ziņojumiem un ka tas kļūs par labu pamatu nākamajam Parlamentam, kuram nāksies risināt klimata pārmaiņu faktiskās ietekmes problēmas.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Runu laiks ir pagājis, un mēs zinām, kas jādara – vismaz tie no mums, kuri atzīst pašu autoru recenzēto zinātni par globālās sasīšanas nepieredzētā ātruma cēloņiem un tās izšķirošo ietekmi uz visiem bioloģiskās daudzveidības aspektiem, jo īpaši uz mūsu pasaules visnabadzīgākajiem un apdzīvotākajiem reģioniem. Draugiem, kuri izturas pret klimatu skeptiski, es varētu pateikt, ka ir jāievēro piesardzība princips. Gribētos to viņiem ieteikt.

Es vēlētos pateikties Karl-Heinz Florenz par šo ziņojumu. Tas palielina mūsu zināšanu kopumu, faktiski parādot horizontālus viedokļus visā šī Parlamenta komiteju virknē, ar vienu nopietnu izlaidumu – Zivsaimniecības komiteju, ņemot vērā to, cik ārkārtīgi svarīga ir mūsu jūru un okeānu arvien pieaugošā paskābināšanās, ko izraisa CO₂ emisija atmosfērā.

Man ir viens jautājums komisāram S. Dimas: sešas nedēļas pēc tam, kad pirmajā lasījumā tika pieņemts mans ziņojums par ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, vai komisārs varētu šodien oficiāli paziņot, tieši kāda programma ir gatava komitoloģijas lēmumu sagatavošanai, jo īpaši laika grafika un Parlamenta un ieinteresēto pušu iesaistīšanai?

Visbeidzot, mūsu mērķim ir jābūt līdz 2020. gadam samazināt CO₂ emisiju ne mazāk kā par 30 % kā daļu no starptautiskā nolīguma pēc 2012. gada un līdz 2050. gadam panākt ne mazāk kā 80 % samazinājumu – un tas ir vēl svarīgāks mērķis. Klimata diplomātijas nākamo astoņu mēnešu rezultāts būs ieraksts vēstures

grāmatās nākamajām paaudzēm, un tāpat kā politiskie vadītāji mūsu kopienās un kolektīvi mēs nevaram atteikties no mūsu atbildības.

Komisāra kungs, mūsu klimata un enerģētikas normatīvo aktu paketei ir jāpievieno reāli finanšu līdzekļi, un mēs ar cerību gaidām, ka marta samītā – pēc sešām nedēļām – mūsu 27 valsts un valdību vadītāji būs uzdevuma augstumos un neliks vilties mums, ES iedzīvotājiem un mūsu pasaules nabadzīgākajām un klimata ziņā visneaizsargātākajām sabiedrībām.

Linda McAvan (PSE). – Priekšsēdētājas kundze! Tā kā šis ir Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas darba noslēgums, tad es gribu pateikties ne tikai, pirmkārt, *Karl-Heinz Florenz* par viņa darbu, bet arī mūsu Sociāldemokrātu grupas dalībniecēm *Riitta Myller* un *Dorette Corbey* un mūsu priekšsēdētājam *Guido Sacconi*. Viņi ir paveikuši lielisku darbu un izveidojuši labu pamatu nākamā Parlamenta darbam.

Mums iesniegtais ziņojums ir garš; tajā ir daudz punktu. Es gribētu izcelt tikai vienu punktu, kuram jau pieskārs daži cilvēki, un tā ir svarīgā saikne, kas mums jāizveido starp darbavietām un klimata pārmaiņām un starp izklūšanu no krīzes un klimata pārmaiņām. Jo ja mēs šādu saikni neizveidosim un pareizi nesapratīsim ekonomikas atveseļošanas programmas, cilvēki sāks runāt – un viņi jau tā saka, – ka šīs klimata pārmaiņu blēņas bija ļoti labas ekonomikas izaugsmes laikā, bet tagad mēs nevaram atļauties visus šos ieguldījumus.

Mums ir ļoti noteikti jāpierāda, kā to dara cilvēki šeit, ka mēs nevaram *neatļauties* šādus ieguldījumus. Manuprāt, ļoti maldās tie, kuri runā par valsts bankrotu, ja izdarīs šos ieguldījumus. Viņu valstis bankrotēs, ja mēs neieguldīsim līdzekļus atjaunojamās enerģijās un ja nesamazināsīm mūsu enerģētisko atkarību no nedrošajiem fosilā kurināmā avotiem. Tātad mums ir pareizi jāsaprot šī pasākumu pakete.

Prezidents *Barack Obama* jau izveidoja šo saikni runā par ekonomikas atveseļošanas programmu Amerikas Savienotajām Valstīm, un mums tas ir jādara šeit. *Dorette Corbey* runāja par to, ko ir iespējams izdarīt energoefektivitātes pasākumu jomā. Ja es palūkojos visapkārt savā vēlēšanu apgabalā Jorkšīrā, tad varu jau redzēt ievērojamus ieguldījumus atjaunojamās enerģijas tehnoloģijās un energoefektivitātes pasākumos dažādās sabiedrībās. Tagad mums ir oglekļa uztveršanas un glabāšanas plāni daudzās no mūsu spēkstacijām un galvenajās nozarēs. Tas radīs darbavietas un palīdzēs mums samazināt emisiju, kas, bez šaubām, ir visa mūsu darba mērķis.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Kā jau paredzēts ziņojumā, klimata pārmaiņu novēršanai ir jāklūst par mūsu domāšanas veida vadmotīvu, kad mēs darbojamies tādās tiesiskās jomās kā lauksaimniecība, zvejniecība, būvniecība, attīstība un ārpolitika. Klimata politika nevar atrasties atsevišķi, tā ir jāiekļauj visos mūsu tiesību aktos.

Gandrīz pirms diviem gadiem ES valstu vai valdību vadītāji nolēma, ka ES ir jāuzņemas iniciatīva, lai nodrošinātu globālā klimata nolīgumu Kopenhāgenā. Vairs nav atlicis daudz laika. Tagad mēs Parlamentā esam pieņēmuši ES klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketi. Tā varēja būt daudz vērienīgāka, bet tā pastāv, un tagad mums ir jāatbalsta Eiropas sarunu vadītāji, lai viņi varētu sasniegt vērienīgu mērķi Kopenhāgenā. Šī pakete saista mūs līdz 2020. gadam, taču šajā ziņojumā mēs uzsveram nepieciešamību jau tagad sākt veidot plānus tam, kas notiks pēc 2020. gada. ES valdībām ir jāpievērš uzmanība šim jautājumam. Mums ir jādomā ilgtermiņā. Finanšu krīze neko neatvieglo, tomēr mums jāuzlūko krīze kā dinamisks izaicinājums. Izmantosim krīzi kā iespēju veiksmīgi uzsākt ārkārtīgi vajadzīgo atjaunojamās enerģijas un energoefektīvu tehnoloģiju attīstību. Radīsim jaunas darbavietas nākotnes zaļajās nozarēs nevis aizsargāsim darbavietas pagātnes vecajās nozarēs.

Visbeidzot, man ir prieks, redzot, ka ir uzsvērtā nepieciešamība ratificēt Lisabonas līgumu, jo ES ir jāizvirza īpašs mērķis risināt klimata pārmaiņu jautājumu starptautiskā līmenī saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātie kolēģi! Klimata politikas izstrādei ir liela nozīme gan no vides viedokļa, gan arī nepieciešamības modernizēt enerģētiku. Pozitīvi vērtējama Kioto progresa ņemšana vērā valstīm, kam ir vairāk nekā 20 % emisiju samazinājums no 1990. gada, arī Ignalinas slēgšanas ietekme uz Lietuvas un Latvijas energoapgādi, paredzot kompensācijas iespēju, taču katrai dalībvalstij jāizstrādā skaidra energoefektivitātes stratēģija. Papildu kvotas rūpniecībai, veicinot tās konkurētspēju, tomēr apgrūtinās finansējuma iegūšanu. Pozitīvi, ka paredzēts vienkāršot Eiropas Savienības fondu saņemšanas procedūras, palielināt Eiropas Investīciju bankas aizdevumu apjomu – īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Lai tiktu sasniegti 2020. gada mērķi, jāizveido efektīva Eiropas Savienības mēroga stimulēšanas sistēma, atbalstot uzņēmumus un personas, kuri kā enerģijas avotus izmanto vai ievieš atjaunīgos energoresursus. To varētu izdarīt, centralizēti sedzot daļu no izmaksām. Komisijai enerģiski jāstrādā, lai arī pārējā pasaule sekotu mūsu paraugam, lai mūsu tehnoloģijas būtu pieejamas attīstības valstīm. Paldies!

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju *Florenz* kunga un Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas noteikto un pārdomāto ziņojumu.

Klimata pārmaiņas liek apšaubīt mūsu uzskatus par transportu, atkritumu apsaimniekošanu, būvniecību un enerģijas izmantošanu. Attīstības valstis nav radījušas apstākļus, kas tagad virza mūs pretī nelabojamiem kaitējumiem, bet tās cieš visvairāk. Eiropai ir jārikojas kā iniciatorei un jāuzņemas atbildība par reāliem, vajadzīgiem starptautiskiem pasākumiem.

Spēki, kuri nav tik progresīvi, ir mēģinājuši izmantot ekonomikas lejupslīdi kā attaisnojumu vajadzīgo klimata saistību nepildīšanai. Tas nemaz nav tālredzīgi.

Diemžēl arī manā vēlēšanu apgabalā vides ministrs *Sammy Wilson* ir viens no šiem tuvredzīgajiem politiķiem, kurš nesaprot klimata pārmaiņu zinātnisko un praktisko realitāti. Ceru, ka ministrs attapsies un risinās jautājumu, kuram pārējā Eiropa jau ir piešķīrusi prioritāti.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze! Mums šeit ir vērīgs plāns. Tas ir plāns ne vairāk un ne mazāk kā glābt pasauli: labākajā gadījumā liels darbs. Kad *Florenz* kungs pirmo reizi iepazīstināja komiteju ar ziņojuma projektu, tad komitejas pirmais acinājums skanēja – paturēt prātā, ka mēs, cilvēki, esam radības aizstāvji. Šis vienkāršais paziņojums bija pirmais, kuram uzbruka un kuru svītroja. Kas komitejai šeit bija tik nepatīkams? Vārds „radība”. Kāpēc? Tāpēc, ka radībai ir radītājs.

Man nav svarīgi, kā tika radīts Visums un cik ilgu laiku tam vajadzēja. Man ir svarīgi tas, ka ir Dievs un ka mēs esam kalpotāji, kuriem, kā teikts 22. grozījumā, ir jāaizsargā radība. Tātad, kā es teicu, šodien mēs uzdodam sev glābt pasauli, nosakām rīcības plānu, kuram vajadzēs sadarbību un upurus no visiem un visur, uzdevumu, kam būs vajadzīga arī vēju, ūdens un saules sadarbība, lai to varētu paveikt. Tomēr, pat zinot to, mēs vienlaikus skaidri pasakām tāpat kā esam darījuši iepriekš lielu izaicinājumu gadījumā – mēs uzskatām, ka nevaram stāties pretī ārkārtīgi lieliem un steidzamiem izaicinājumiem cilvēcei bez palīdzības no augšas. Tātad viss, ko es varu pateikt ir: labu veiksmi, un lai Dievs mūs sargā!

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos apsveikt *Florenz* kungu un pateikties par lielisko ziņojumu. Negribu apspriest šā ziņojuma detaļas. Manuprāt, tas ir vienkārši jāpieņem.

Es vēlētos tikai atgriezties pie jautājuma par decembrī pieņemto klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketi un uzsvērt, ka Eiropas Savienībai tiešām ir ļoti labi līdzsvarota pakete, kas nekādi neapdraud ekonomiku. Mēnešiem ilgi diskutējot par šo paketi, tajā tika izdarīti plaši grozījumi. Tas ir mums ir liels sasniegums. Tagad es gribētu pateikt, kas, manuprāt, ir lielākais izaicinājums Eiropas Savienībai. Mūsu pirmais uzdevums ir nodrošināt mūsu apstiprinātajai paketei pietiekamu finansējumu un arī *Florenz* kunga ziņojumā minēto finansējumu.

Pagājušajā gadā es biju referents par Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu, un mēs galvenokārt diskutējām par to, ka jaunās tehnoloģijas, kas var īstenot inovācijas un dot jaunu stimulu Eiropas ekonomikai, pirmkārt ir jāfinansē Eiropas Savienības līmenī. Tādēļ es gribēju no sirds apsveikt komisāru *S. Dimas* ar lēmumu rezervēt no neizlietotajiem līdzekļiem EUR 3,5 miljardus ieguldījumiem enerģētikas tehnoloģiju pētniecības jomā, kas varētu palīdzēt arī vides aizsardzībā. Tagad mums nekavējoties tas jāpārbauda Parlamentā. Un nu es vēlētos vērties pie ministra *M. Bursík*: arī Padomei ir nekavējoties jāpārbauda šis Eiropas Komisijas sākuma lēmums.

Vēl viens svarīgs jautājums ir tas, ka mūsu darba pamatā ir jābūt starptautiskam nolīgumam. Uz šāda pieņēmuma ir balstīts *Florenz* kunga ziņojums. Ar divpusējām sarunām starp divām valstīm – Poliju un Dāniju, COP 14 un COP 15 uzņēmējām – nepietiek. Mums visiem ir jādod savs ieguldījums, un tas attiecas arī uz Eiropas diplomātiem un Čehijas prezidentūras pārstāvjiem. Mūsu diplomātiem ir jāiesaistās sarunās visā pasaulē, jo bez šāda globāla nolīguma mūsu paketei un *Florenz* kunga ziņojumam būs maza nozīme. Tādēļ šodien tas mums ir vissvarīgākais.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mūsu kolēģa *Florenz* kunga ziņojums ir nevainojams mūsu ilgo pārrunu rezultātu apkopojums par tādu svarīgu problēmu kā globālā sasilšana.

Mēs visi zinām, ka ir jāisteno milzīgi plāni un ka, galvenais, mums ir jānodrošina pašiem sev instrumenti mūsu neapvaldītās attīstības kultūras maiņai, atbalstot pārmaiņas mūsu ekonomikā.

Tagad ir problēma noskaidrot, kā īstenot visus ziņojuma ieteikumus. Mums nekavējoties ir jāatrod līdzekļi globālās sasilšanas apkarošanai. Eiropas Savienības pašreizējais budžets ir nepietiekams attiecīgo mērķu

sasniegšanai; mēs nespējam arī atrisināt šo lielo finansējuma problēmu, piesaistot dalībvalstu budžetus vai privātos līdzekļus.

Eiropas Komisija lēš, ka globālās sasilšanas apkarošanai ik gadu vajag EUR 175 miljardus. Mēs esam tālu no šīs atzīmes ar EUR 76 miljardu budžetu. Tādēļ Komisija izveidos visu pašreizējo instrumentu sarakstu, bet priekšlikumu projekti nākotnes finanšu sistēmai būs ievērojams pasākums.

Lai optimizētu visus mūsu pasākumus saistībā ar klimata krīzi, mums ir vajadzīgi jauni līdzekļi Eiropas klimata pārmaiņu fonda izveidei, ko var finansēt no emisiju kvotu biržas sistēmas un ko izmantos pielāgošanās, mazināšanas, patēriņa ilgtspējas un energoefektivitātes atbalstam, un tādējādi liela daļa no tā ir jāvelta visnabadzīgākajām valstīm.

Tam ir vajadzīga Padomes, Komisijas un šī Parlamenta deputātu politiskā drosmē, taču tas ir nepieciešams nosacījums, ārkārtīgi svarīgs, ja planētai ir jāstājas pretī šim izaicinājumam.

Mūsu civilizācijai nebūs nākotnes, ja mēs, eiropieši, neīstenosim pasākumus pašdisciplīnas ieviešanai, lai saglabātu mūsu klimatu. Tā ir svarīga politiska rīcība, politiska rīcība, kurai ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu mūsu kontinentam un pārējiem kontinentiem stabilu nākotni...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Holger Kraemer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Es gribētu pateikt lielu paldies Florenz kungam par šo ziņojumu, kas diemžēl nav kļuvis par lielu panākumu, iespējams, daļēji tāpēc, ka tas tika ļoti daudz apspriests klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketes ēnā.

Mums ir jāstājas pretī klimata pārmaiņu ietekmei; par to šaubu nav. Vienīgais, ko es nevaru pilnībā atbalstīt, ir šajā ziņojumā šim nolūkam izvēlēties līdzekļi. Pirmkārt, ir pareizi, ka ES ir jāspē pirmie soļi klimata aizsardzībā, taču nav izdevīgi brāzties uz priekšu vienatnē, neiesaistot mūsu partnerus. Lai pārliecinātu pārējo pasauli, nepietiek ar to, ka Eiropa iet priekšgalā. Dzīvotspējīgākai pieejai ir jāpiesaista rūpnieciski attīstītās valstis, vismaz Ķīna, Indija un Brazīlija, jo pretējā gadījumā Eiropas ekonomika tiks netaisnīgi apgrūtināta bez jebkādas izmērāmas ietekmes uz globālo CO₂ emisiju. Otrkārt, mūsu pašreizējā zināšanu līmenī atjaunīgie enerģijas avoti nevar pilnībā aizstāt fosilo kurināmo. Lai cik liela būtu politiskā griba, tā neatceļ fizikas likumus. Treškārt, biodegvielas tiek sveiktas kā videi draudzīga alternatīva. To negatīvā blakusiedarbība uz pārtikas cenām, kas paaugstinās šo biodegvielu rezultātā, un uz lietus mežiem, kuri tiek izcirsti, joprojām ir nekontrolējama. Ceturtkārt, mobilitāte, kas ilgtermiņā aizsargā resursus, ir saprātīgs mērķis. Stimulēšana var palīdzēt sasniegt šo mērķi. Taču mums ir jāapsver, kurā punktā valsts iejaukšanās iet par tālu un kurā stadijā mēs varam apgalvot, ka zinām to, ko vēl nezinām šodien.

Pašlaik neviens nezina, kuras tehnoloģijas būs vispiemērotākās cilvēku mobilitātes vajadzībām pēc 50 gadiem, un politiķi noteikti nevar kaut ko ieteikt šajā jautājumā labāk par inženieriem.

Kaut arī sāks ar labiem nodomiem, diemžēl pāri ir palicis tikai ziņojums, kurā rakstiskā formā paustas daudzas vēlmes, ar apelāciju pie morāles un paceltu rādītājpirkstu. Diemžēl Vācijas liberāļi to nevar atbalstīt.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Paies krietns laiks, kamēr politiķi sapratīs, ka klimata pārmaiņas izraisa ne jau ogļu dedzināšana, bet gan saules aktivitāte. Vēl ilgāks laiks paies, lai pārliecinātu par šo patiesību sabiedrību, kuru agresīvā vides propaganda ir pakļāvusi ideoloģiskai apstrādei.

Ņemot vērā to, ka Zemes klimatu ietekmē norises Visumā, mums ir jāpiekrīt, ka cilvēka mēģinājumi iespaidot klimatu ir lemti neveiksmē. Zeme jau daudzreiz ir piedzīvojusi globālās sasilšanas periodus un ogļskābās gāzes koncentrācijas palielināšanos gaisā. Taču globālā sasilšana vienmēr ir sākusies aptuveni divpadsmit gadsimtus pirms oglekļa līmeņa paaugstināšanās. Ievērojamu temperatūras pazeminājumu periodā klimata atdzišanu nekad nenovērsa tas, ka gaisā bija vismaz par 10 % vairāk ogļskābās gāzes nekā tagad.

Ja mēs šo faktu atzīsim, cilvēce ietaupīs miljardiem dolāru, pārtraucot bezjēdzīgu rosību. Ietaupīto naudu varētu tērēt jaunajām tehnoloģijām un nabadzības apkarošanai. Ja mēs nesaprotam, kur slēpjas cēlonis, tad tā ir nauda un emisijas kvotu tirdzniecība. Bravo! Kāds klimatiskais meistarstiķis!

Derek Roland Clark (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kundze! Šo iedomāto globālo sasilšanu ir apvijusi mistika, kas robežojas ar reliģisku pārliecību. Vides zinātnieks bauda dzīvi, bet dabas pasaule pakļaujas fizikas un ķīmijas likumiem – es šīs disciplīnas esmu mācījis 39 gadus.

Globālās sasilšanas teorija izturas pret CO₂, dabisku atmosfēras sastāvdaļu, kā pret dēmonisku gāzi. Tā – nedaudz – piesaista siltumu ap planētu, bet kā? Jāzīmē līkne, kas parāda, kā CO₂, iespējams, izraisa sasilšanu.

Vai tā ir aritmētiska līkne – man jāklūst tehniskam, – kad vienāda CO₂ paaugstināšanās izraisa tādu pašu sasilšanas paaugstināšanos? Vai tā ir eksponenta līkne – novirze, – kad CO₂ papildu daudzums izraisa arvien lielāku globālo sasilšanu? Varbūt tā ir logaritmiska līkne, kad CO₂ papildu daudzums izraisa arvien mazāku un mazāku sasilšanu, iespējams, klūstot par taisnu līniju?

Man bija aizdomas par pēdējo variantu, un AK lielākā autoritāte šajā jomā – Hedlija centrs – apstiprināja, ka tā ir pēdējā līkne. Mēs esam gandrīz, ja vēl ne pavisam, uz taisnas līnijas. Papildu CO₂ vairs nebūs nekādas ietekmes. Problēmas nav.

Anders Wijkman (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu pateikt paldies Florenz kungam. Šis ir bagātīgs ziņojums ar ļoti daudziem konkrētiem priekšlikumiem. Ir izteikts īpašs aicinājums visā pasaulē izmantot stimulēšanas pasākumus tīro enerģiju un zaļo tehnoloģiju atbalstam, tādējādi uzsverot, ka finanšu krīzei un klimata krīzei ir kopīgas saknes – resursu izmantošanas ilgtspējas trūkums.

Kaut gan es atbalstu šo ziņojumu, man tāpat kā *Caroline Lucas* būtu gribējies, lai tajā tiktu pievērsta lielāka uzmanība jaunākajām zīmēm, kas liecina, ka klimata pārmaiņas ir gan straujākas, gan nopietnākas nekā mēs domājam vēl pirms pāris gadiem – pretēji tam, ko šeit teica daži kolēģi, jo īpaši *Helmer* kungs. Starp citu, nesen veiktā vairāk nekā 900 klimatam veltītu publikāciju pārbaude zinātniskos žurnālos – profesionāls vērtējums – parādīja, ka nevienā no šīm publikācijām nav apšaubīts IPCC galvenais darbības virziens.

Es esmu īpaši nobažījies nevis par CO₂ emisiju kā tādu, bet gan par labvēlīgas reakcijas mehānismiem, kas tagad darbojas – okeānu paskābināšanās, samazināts virsmas difūzās atstarošanas koeficients un iespējamā metāna noplūde, atkūstot tundrai. Visi šie faktori paātrinās sasilšanu. Mēs varam kontrolēt emisiju, bet mēs nevaram kontrolēt šos faktoros.

Tas ir galvenais iemesls, kāpēc, manuprāt, emisijas samazinājumam ir jābūt daudz vērienīgākam jau daudz tuvākā nākotnē nekā pašlaik apspriež ES un ANO.

Tas, starp citu, nozīmē, ka ir jāpārskata 2°C mērķis un ka siltumnīcefekta gāzu koncentrācija ir jāpazemina nevis joprojām jāpaaugstina. Tādēļ daži no mums tik dedzīgi aizstāv 350 ppm mērķi. Šis problēmas aspekts ir minēts ziņojumā, bet tikai garāmeļot. Man būtu gribējies, lai tas atrastos ziņojuma centrā. Izteikšu minējumu, ka paies tikai daži gadi, un sekas, kuras es minēju, būs debašu centrālais punkts.

Visbeidzot, atļaujiet man tikai apstiprināt to, ko teica *Guido Sacconi*. Par spīti trūkumiem pagaidu komiteja bija uz pareizā ceļa, risinot šāda veida horizontālu jautājumu. Es ceru, ka nākamais Parlaments ņems vērā mūsu pieredzi un risinās klimata pārmaiņu un ilgtspējas jautājumus līdzīgā veidā.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Mēs visi esam vienisprātis, ka Kopenhāgenai ir jāvainagojas panākumiem, jo uz spēles ir likta gan politiskās pasaules uzticamība, gan nākamo paaudžu izdzīvošana. Mūsu priekšlikumi ir jāvērs uz attīstību, nodarbinātību un solidaritāti – trīs paroles vārdiem, kas iezīmēs nākamo paaudžu nākotni. Ko no mums prasa šodien? Ir vajadzīga atbildība un izlēmība, lai nodrošinātu atbilstīgu finansējumu šim lielajam klimata pārmaiņu attīstības plānam un jauniem, dinamiskiem attīstības nolīgumiem, kas stāvēs pāri un būs šķirti no ierobežojošajiem tirdzniecības nolīgumiem.

Taču pastāv zināmas šaubas par mūsu taktiku, un mums, pirmkārt, ir jāpārlicina plaša sabiedrība un pēc tam enerģiski jārikojas, iesaistot dažas produktīvas nozares lauksaimniecības kvantu pārejā: tādēļ mums ir jāatceras, ka lauksaimniecība jau bija iekļauta valsts saistībās līdz 2020. gadam samazināt emisiju par 10 %; no KLP jau ir ienākuši daži interesanti priekšlikumi par videi draudzīgām lauksaimniecības metodēm un to, ka starptautiskajos nolīgumos lauksaimniecības jomā ir jābūt vienlīdzīgām prasībām attiecībā uz visiem starptautiskajiem partneriem.

Komisāra kungs! Pārtikas modelis ir tieši saistīts ar klimata modeli, un viss, kas mums jādara, ir cītīgi jāpārlicina pati sabiedrība. Klimata pārmaiņas rada sabiedrības plašāku demokrātisko iesaisti, tādas sabiedrības, kura dzīvo ar dažādām kultūras vērtībām.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Es ar lielu prieku strādāju kopā Florenz kungu un pārējiem pagaidu komitejā. Mēs esam izveidojuši ārkārtīgi vajadzīgo pamatu politikai, kas nākotnē būs vēl daudz integrētāka un vērienīgāka un kas var reķināties ar plašu atbalstu pat šeit, Parlamentā, saistībā ar 20-20-20 mērķi.

Atbilde slēpjas ekonomikas pārveidē par zaļo ekonomiku un uzņēmumu, mājsaimniecību un valdību ilgtspējā. Uzņēmēji, kuri meklē atbalstu šādai pieejai – ilgtspējīgu iniciatīvu izstrāde zaļajām tehnoloģijām, – joprojām ceļā sastop milzīgus šķēršļus. Ja viņi grib strādnieku kvalifikāciju, tad atduras pret politiku, kas ir ļoti sadalīta. Šajā ziņojumā izteikts aicinājums pēc integrēta pieejams, kas ir saistīta arī teritoriāli. Ja jūs tā nerīkosities, jūs beigās zaudēsiet.

Mans grozījums par reģionu un pilsētu izmantošanu, par laimi, tika pieņemts. Nākamnedēļ Parlamenta ēkā 150 pilsētas parakstīs pilsētas galvu un Komisijas līgumu. Tās sekos šā ziņojuma secinājumiem, kas ir tuvi iedzīvotājiem un tuvi uzņēmumiem. Manuprāt, tā ir pareiza pieeja. Un tādēļ tā var rēķināties ar manu atbalstu. Taču es iebilstu pret pārlieku vienkāršoto pieeju lauksaimniecības nozarei 189. punktā. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrāti neiebilst pret gaļas patēriņu, un viņiem ir taisnība. Tādēļ mēs pretosimies šim punktam.

Visbeidzot, es gribētu lūgt Komisiju nākotnē pieņemt integrētāku pieeju un līdz minimumam samazināt dalījumu pa nodaļām. Roku rokā ar Parlamentu ir iespējams sasniegt ievērojamu pagrieziena punktu, apvienojot likumdošanu, stimula politiku un aktivitātes palielināšanu decentralizētā līmenī. Šeit iespējams paveikt daudz.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es gribētu pateikties Florenz kungam par viņa augstsirdību un plašajiem uzskatiem, un arī visām grupām, kuras piedalījās šajā politiskajā procesā un debatēs gan par cēloņiem, gan par nākotni. Tas deva mums informāciju un skaidrību, un vajadzīgo drosmi, ko apvija piesardzība, lai ķertos pie citām, paralēlām likumdošanas darbībām, kas arī ir ļoti riskantas, piemēram, klimata pārmaiņu normatīvo aktu pakete, politika transportlīdzekļu jomā, Lisabonas stratēģija un tādas nozares kā enerģētika, transports, rūpniecība un tūrisms.

Manuprāt, tas bija labs vingrinājums, un, vēl svarīgāk, veids, kā neatgriezeniski pieņemt 21. gadsimtu un, kā teica komisārs, rādīt piemēru, ka mēs gribam doties nākotnē.

Šis vingrinājums bija pretstatīšanas un cēlsirdības paraugs, kas nāca īstajā laikā, krīzes laikā ar ievērojamu sociālo risku, protekcionalisma varbūtību un soli atpakaļ. Pastāv arī liela nenoteiktība, un tas nozīmē, ka drošība ir ļoti svarīga. Tomēr mums ir jāraugās arī nākotnē.

Šis, kā jau teikts, ir jauns laikmets Amerikas Savienotajām Valstīm, un mēs ceram, ka arī Eiropas Savienībai pēc drīz sagaidāmās Lisabonas līguma ratifikācijas.

Šis ir arī jauns laikmets – un tas ir svarīgi – kurā pastāv gan riski, gan arī ārkārtīgi plašas iespējas jaunās, lielās nozarēs un politikas jomās. Tā tas ir Brazīlijā, Ķīnā un Krievijā, jaunajās lielvarās, un arī tādos reģionos kā Latīņamerika un jo īpaši attīstības valstis Āfrikā.

Man šķiet, ka šis ir izšķirošs solis virzībā uz jaunu attīstības modeli un ekonomisko un sociālo izaugsmi, tomēr ir vajadzīga ilgtspēja un ietekmes mazināšana. Taču mums, komisāra kungs, priekšsēdētājas kundze, joprojām ir uzdevums plaši informēt par to mūsu iedzīvotājus.

Nobeigumā es gribētu uzsvērt tikai to, kādas priekšrocības dod pielāgojumu ieviešana saistībā ar ūdens apgādi un sausumu, kā arī ilgtspējīga mobilitāte, kura, manuprāt, mums...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! K. H. Florenz ziņojumā tiešām ir daudz labu ieteikumu. Klimata debašu labā īpašība ir tā, ka tās darbosies kā katalizators pārejā uz atjaunīgo enerģijas avotu laikmetu. Tas ir ļoti skaidri pateikts šajā ziņojumā līdz ar daudzām iespējām jaunām tehnoloģijām un ekonomikas attīstībai.

Tomēr man šķiet, ka tas ir kauns, ka mēs esam izslēguši plašas zinātnes jomas. Pētījumi un zinātnieki, kuri pieiet klimata pārmaiņu jautājumiem ar ne tik drūmiem scenārijiem vai pat ar optimismu, vienkārši tiek ignorēti. Attiecīgie iesniegumi tiek noraidīti ar vairākumu, un viss. Zinātne ir tikai tas, kas iederas politiskajā koncepcijā. Nekas nesanāks, jo zinātne nepakļaujas manipulācijām. Tādējādi šis ziņojums diemžēl beigās piedzīvos sakāvi.

Tas, kurš uz šāda pamata pieprasa samazināt CO₂ par 80 % vai vairāk, pakļauj briesmām ekonomiku un sociālos sasniegumus. Tas, kurš tajā pašā laikā pieprasa pārtraukt lietot kodolenerģiju, tīši piever acis realitātes priekšā. Tas, kurš pieprasa grāmatvedības standartus visām cilvēka dzīves jomās, karo pret brīvības pamatideju. Tas, kurš pieprasa jaunus likumus augsnei un lauksaimniecībai, ļaunprātīgi izmanto debates par klimatu, lai

noteiktu sankcijas, kuras vienmēr gribējis noteikt, bet kurām nav nekāda sakara ar klimata pārmaiņām. Un katrs, kurš pieprasa aizsargapģērbu pret klimata pārmaiņām, apzināti ceļ paniku.

Es ceru, ka šīs radikālās un neiederīgās ideoloģijas netiks iekļautas ziņojumā. Tad es varēšu to atbalstīt, jo vides aizsardzība man ir ļoti svarīga, jo īpaši, ja to var apvienot ar sociāliem sasniegumiem un ekonomikas konkurētspēju.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Klimata pārmaiņu pagaidu komiteja ir paveikusi ļoti labu darbu. Šodien mūsu priekšā ir galīgais ziņojums, ka nodots balsošanai. Tas parādē kā mēs, Eiropas Parlaments, iztēlojamies nākotnes klimata politiku un kādi pasākumi jāveic, pielāgojoties klimata pārmaiņām.

Es ceru, ka tad, kad notiks nākamais likumdošanas process, mēs šeit, Parlamentā, arī panāksim tik lielu vienprātību, lai tas, ko mēs šodien esam dokumentējuši šajā ziņojumā, tiktu īstenots arī praksē. Pateicoties komitejas darba metodēm, šajā ziņojumā ir izdevies panākt arī horizontālu viedokli. Jāsaka, ka mums vajadzētu saglabāt šīs komitejas darba stilu arī nākamajā parlamentāro pilnvaru laikā, kā nupat ieteica *Sacconi* kungs.

Eiropa nevar cīnīties pret klimata pārmaiņām vienatnē. Mums ir jāuzņemas uz klāja arī citi kontinenti un valstis. Komiteja ir ļoti pastrādājusi šajā virzienā, jo mēs kā Parlaments pirmo reizi esam kļuvuši redzami klimata diplomātijas jautājumos, un es gribētu to vēlreiz uzsvērt šajā zālē.

Runājot par pielāgošanās pasākumiem, mēs runājam arī par finansējumu. Attiecībā uz to es vēlreiz gribētu aicināt abas pārējās iestādes – Komisiju un Padomi – piešķirt šim jautājumam galveno prioritāti nākamajā budžeta plānā.

Mēs šeit varam pieņemt visbrīnīšīgākos ziņojumus, bet ja nebūs naudas šiem pasākumiem, tad ziņojums būs bezvērtīgs. Mums vēlreiz jāizskata arī tas, kāds ir mūsu jau īstenoto finansēšanas pasākumu rezultāts, un, lūdzu, apkoposim to revīzijā!

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi! Tā kā Eiropas Savienība tiecas kļūt par līderi starptautiskajā cīņā pret globālo sasilšanu, tai ne tikai ir jānosaka klimata aizsardzības mērķi, bet tie arī jāīsteno ar politisku pasākumu palīdzību. *Florenz* kunga pārnozaru ziņojums apstiprina, ka cīņa pret klimata pārmaiņām ir jāpamato uz horizontālas pieejas un tā ir jāņem vērā visos tiesību aktos.

Ūdenim ir galvenā nozīme klimata pārmaiņās. Mums ir jāsaprot, ka klimata pārmaiņu ietekme uz ūdens režīmu var izraisīt domino efektu un ietekmēt daudzas tautsaimniecības nozares. Arvien pieaugošās pasaules mēroga grūtības ar ūdeni prasa koordinētu ūdens apsaimniekošanas politiku dalībvalstīs un vides principu ieviešanu ūdens resursu integrētajā pārvaldē.

Mums ir jāuzsāk lietus ūdens virszemes uzglabāšanas iekārtu izveides programmas mežiem bagātos, lauksaimniecības un pilsētu reģionos, izmantojot tiesiskus instrumentus un neinvestēšanas un investēšanas pasākumus, kas būs ievērojams ieguldījums lietus ūdens uzglabāšanai lauku apgabalos. Līdz šim lietus ūdeni uzskatīja par notekūdeni, kas jānovāc pēc iespējas ātrāk. Jaunā pieeja ūdenim balstīta uz principā, ka lietus ūdens ir vissvarīgākais dzīvībai. Priecājos, ka šo principu ieviesa čehu un slovāku zinātnieku grupa. Tā ir interesanta pieeja, ministr *Bursík* kungs! Esmu pārliecināta, ka tā iegūs jūsu atbalstu.

Ilgspējīgu dzīvesveidu nav iespējams panākt bez ekonomikas, zinātnes, plašsaziņas līdzekļu, brīvprātīgo sektora un individuālu pilsoņu līdzdalības. Ir svarīgi neatkāpties šādas sarežģītas problēmas priekšā. Mēs sastopamies ar izaicinājumu, un tagad mums ir jārikojas, jo šodienas rīcība nosaka mūsu nākotni. Mūsu galvenajam mērķim ir jābūt – neatņemt nākamajām paaudzēm galvenos izdzīvošanas līdzekļus, ko mēs esam saņēmuši no Dieva.

Mēs gūsim virsroku globālajā konkurencē tikai tad, ja pārredzami un bez birokrātiskiem šķēršļiem varēsim ieiet tirgū ar efektīvām, inovatīvām un viedām tehnoloģijām. Mēs gūsim virsroku tikai tad, ja dosim zaļo gaismu visiem progresīvajiem risinājumiem Eiropā.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Apsveicu referentu un visus līdzīgi domājošos, kuri met izaicinājumu klimata pārmaiņu radītajiem draudiem. Lietuvas un citu Baltijas valstu iedzīvotāji tiešām alkst pēc Eiropas elektrotīkla. Ja tas netiks izveidots dažos gados, tad runas par enerģētikas drošību tā arī paliks tikai runas. Aicinājums palielināt struktūrfondu finansējumu daudzdzīvokļu māju apkurei ir ļoti svarīgs. Brīnumi notiek reti. Taču Ignalinas atomelektrostacijas mūža pagarināšana – brīnums, uz kuru joprojām cer Lietuva – samazinātu piesārņojumu un ļautu saglabāt 4 – 5 % gada IKP, kas ir īpaši svarīgi valstij, kuru tik ļoti skārusi

ekonomiskā krīze. Sastopoties vaigu vaigā ar krīzi, arvien vairāk ES iedzīvotāju intensīvāk domā par izdzīvošanu nekā par klimata pārmaiņu apturēšanu, taču ja mēs būsīm gatavi atteikties no mūsu izšķērdīgā dzīvesveida un kļūt taupīgāki, mēs ne tikai izglābsim vidi un pasargāsim planētu no pārkaršanas, mēs padarīsim biezākus arī mūsu makus. Stingri ievērojot taupīgumu ikdienas resursu lietošanā un atsakoties no īsiem braucieniem automobiļos, mēs varam ietaupīt gandrīz EUR 1000 gadā.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Kāds varbūt teiks, ka šis ziņojums bija lieks pēc balsojuma par enerģētikas un klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketi pagājušā gada decembrī. Tomēr šī ziņojuma vērtība ir tā, ka tas ir ļoti labs kopsavilkums par to, kas mums ir jāņem vērā cīņā pret klimata pārmaiņām, un es gribētu izmantot šo iespēju, lai apsveiktu referentu Karl-Heinz Florenz, kurš parādīja šādu redzējumu, veidojot šo ziņojumu.

Pacelsimies pāri diskusijai. Nodrošināsim dalībvalstu saliedētu ieguldījumu. Piekrītu tiem kolēģiem, kuri norādīja uz nepieciešamību pēc mūsu vērienam atbilstīga budžeta. Pēc Francijas prezidentūras laikā pieņemtās enerģētikas un klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketes panākumiem mums ir jādara viss iespējamais, lai panāktu apmierinošu starptautisku nolīgumu Kopenhāgenā.

Taču ir kaut kas, par ko mums vajadzētu uztraukties. 2009. gads ir Eiropas vēlēšanu gads, kad mainīsies Eiropas Komisija. Mēs esam ļoti nobažījušies, lasot laikrakstos Čehijas prezidenta paziņojumus, kurš apgalvo, ka globālā sasilšana nepastāv.

Pat ja viņam ir taisnība, viss mūsu klimata pārmaiņu apkarošanas plāns ir reakcija uz nopietnu ekonomisko krīzi, ko mēs pašlaik pārciešam. Enerģijas resursu samazināšanās, nepieciešamība pēc enerģijas drošības, mežu izciršana, elpas trūkums mūsu lielajās pilsētās, kas ir mājas lielākajai daļai cilvēku, un no tā izrietošā nepieciešamība lietot ilgtspējīgu transportu, nebeidzamais bads visā pasaulē un nepieciešamība pabarot planētu – viss atbalsta risinājumus, kas ieteikti cīņai pret klimata pārmaiņām.

Mēs ieejam ilgtspējīgas izaugsmes laikmetā, šī ir trešā rūpnieciskā revolūcija – liela vērtība pētniecībai, inovācijai, nodarbinātībai un mūsu uzņēmumu konkurētspējai. Runājot par energoefektivitāti, tai jau vajadzēja kļūt par visu mūsu atveseļošanas plānu daļu, jo tās pamatā ir inovatīvas tehnoloģijas. Tas ir veids, kā samazināt rēķinus par enerģiju, tādējādi iepriecinot patērētājus. Samazinot fosilās enerģijas patēriņu, Eiropas Savienība atgūst lielāku neatkarību un emitē mazāk oglekļa, un uz spēles ir likts tūkstošiem jaunu darbavietu.

Jā, cīņa pret klimata pārmaiņām ir atbilde uz ekonomisko krīzi. Tā notiks, attīstot zemas oglekļa emisijas ekonomiku, ar vietējo kopienu, uzņēmumu, zinātnieku un visu iedzīvotāju atbalstu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Šajā ziņojumā ir iekļauti gan zinātniski dati, gan ieteikumi klimata pārmaiņu apkarošanai, kas attiecas gan uz pielāgošanos, gan šīs problēmas cēloņu samazināšanu. Klimata pārmaiņu apkarošana ir ne tikai pienākums, lai mēs varētu nodrošināt nākotni turpmākajām paaudzēm, tā ir arī izdevība pārskatīt globālo ekonomiku.

Es aicinu atspoguļot energoefektivitāti gan Kopienas budžetā, gan pieejamajos finanšu instrumentos. Transporta efektivitātes palielināšana ar viedu transporta sistēmu palīdzību, dzelzceļa un ūdens transporta popularizēšana, transporta modalitātes veicināšana un ieguldījumi „zaļajos” automobiļos – tie ir pasākumi, kas palīdzēs samazināt šīs nozares radīto emisiju.

Es ieteicu „zaļāku” tūrisma veidu attīstību, piemēram, sporta vai kultūras tūrismu. Gribētos uzsvērt arī to, ka izciliem tūrisma galamērķiem vajadzētu būt tādiem, kas respektē un aizsargā vidi. Man šķiet, ka mums ir jāapsver starptautiska fonda izveide koku stādīšanai nelietotos zemes gabalos.

Nobeigumā es gribētu pateikt, ka mums ir jāturpina pētījumi medicīnas zinātnē un farmācijas nozarē ar mērķi radīt medikamentus un vakcīnas, ko par pieejamām cenām varēs saņemt visi iedzīvotāji, kuri cieš no zināmām slimībām.

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Klimata pārmaiņas un transports mūsdienās nav šķirami, taču tajā pašā laikā mūsu grūti iegūtā un rūpīgi sargātā mobilitāte, cilvēku, preču un kapitāla brīva aprīte nākotnē var turpināties tikai tad, ja mēs īstenojam pārmaiņas un nolemjam spert stingrus soļus saistībā ar tām. Es kā piektā galvenā temata – transporta temata – vadītāja Klimata pārmaiņu pagaidu komitejā aicinu pieņemt un vienlaikus īstenot visaptverošu paketi.

Kas ir vajadzīgs? Pirmkārt, ir jāpārveido ekonomikas vide ar divkāršu mērķi: pirmkārt, ar nodokļu un valsts iepirkumu palīdzību atbalstīt ekoloģiskas inovācijas; otrkārt, reāli piemērot principu „piesārņotājs maksā”. Ekoloģiskas inovācijas ir vajadzīgas motorizēto transportlīdzekļu nozarē, lai rastu viedus transporta

risinājumus un loģistikas vadības sistēmas. Princips „piesārņotājs maksā” ir jāpiemēro visiem transportlīdzekļiem, emisijas kvotu tirdzniecībā un ārējo izmaksu apvienošanā.

Ir jāpaātrina katra mūsu uzsāktā iniciatīva. Nepietiek ar runām par lietām, mums ir jāpadara tās par realitāti. Kādas lietas, piemēram? Eiropas kopīgā gaisa telpa, Eiropas kopīgās debesis un mūsu pārvaldības sistēmas. Tās ir efektīvi jāīsteno, jo mēs varēsim reglamentēt rūpniecību un patēriņu, tiklīdz būsīm veikuši paši savus uzdevumus.

Vissvarīgākais, mums ir jānodarbojas ar mūsu pilsētām un citiem sarežģītiem apgabaliem. Tas, iespējams, ir visgrūtākais uzdevums. Mums ir jāveicina jauna transporta kultūra un jācenšas daudz efektīvāk izmantot pašlaik mūsu rīcībā esošos līdzekļus. Mēs gribētu pateikties *Karl-Heinz Florenz*, jo līdz ar šo ziņojumu mēs esam ieguvuši uzticamu, daudzpusīgu ceļvedi, kas veido pamatu, uz kura mēs varam sākt īstenot mūsu mērķus un droši sēsties pie sarunu galda Kopenhāgenā, aicinot ikvienu pievienoties.

Adam Gierek (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! *Florenz* kunga ziņojuma preambulā ir minēts viņa iepriekšējais ziņojums par zinātniskiem faktiem klimata pārmaiņu jomā. Diemžēl es šajā ziņojumā neatradu nekādus faktus, vienīgi ticību IPCC ziņojumu nemaldīgumam. Tādējādi ne šī rezolūcija, ne 2008. gada maija rezolūcija nekādi nevar padarīt likumīgus Eiropas Komisijas politiskos lēmumus, jo tajos nav objektīvas, zinātniskas attieksmes. Šos lēmumus varētu attaisnot vienīgi saistīts klimata pārmaiņu modelis, kurā ņemti vērā visi mainīgie lielumi, piemēram, siltumnīcefekta gāzu ietekmi, suspendētās daļiņas un, vissvarīgākais, saules aktivitāti.

Ziņojumā, kurā ir iekļauta vienpusīga informācija, kas kā globālās sasilšanas cēloņus izvirza hipotētiskus mehānismus, piemēram, CO₂ emisiju, ir ignorēta nepieciešamība pēc starptautiskas cīņas pret klimata pārmaiņu patieso ietekmi. Klimata pārmaiņu pagaidu komiteja ir tendenciozi pievērsusies siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas problēmai, un tikai garāmejojot pieminējusi cīņu pret klimata pārmaiņu reālo ietekmi.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Pirmkārt, arī es gribētu pateikties referentam, kurš tiešām centās panākt iespējami daudz mūsu visu labā.

Klimata pārmaiņas īpaši skar lauksaimniecību, jo tās izstrādājumus ražo zem klajām debesīm. Mēs domājam par sausumu un tuksnešu veidošanos, ko, piemēram, vērojam Itālijas dienvidos, vai par citiem ārkārtējiem laika apstākļiem, piemēram, negaidītām lietusgāzēm, krusu vai plūdiem, kuras nereti ietekmē mūsu lauksaimnieku iztikas līdzekļus.

Lauksaimniecību nereti attēlo kā lielu klimata pārmaiņu cēloni. Aptuveni 10 % no pasaules siltumnīcefekta gāzēm rodas lauksaimniecībā, taču lielākā daļa no tām ir dabiskas izcelsmes gāzes, piemēram, metāns.

Es uzskatu, ka lauksaimniecība – tieši pretēji – ieņem vadošo lomu cīņā pret klimata pārmaiņām. Es gribētu to pierādīt dokumentāli, pamatojoties uz 2008. gadā Austrijā veikto pētījumu: ar tādiem augiem kā zāle, kukurūza un labība un ar augsni lauksaimniecība un mežsaimniecība uztver ievērojami lielāku daudzumu siltumnīcefekta gāzu nekā tās saražo. Saskaņā ar 2008. gada pētījumu lauksaimniecības un mežsaimniecības emisija ir aptuveni 8 miljoni tonnu CO₂ ekvivalenta gadā, salīdzinot ar 58 miljoniem tonnu uztverta CO₂ vai CO₂ ekvivalenta. Tas liecina, ka lauksaimniecību nedrīkst saukt par vides grēcinieci. Tieši otrādi. Vēl daži skaitļi: kopš 1990. gada Austrijas lauksaimniecība ir samazinājusi valsts CO₂ emisiju par 1.3 miljoniem tonnu.

Enerģētika ir vēl viena svarīga joma, kurā lauksaimniecība palīdz cīņā pret klimata pārmaiņām. Piemēram, Austrijas lauksaimniecība patērēt aptuveni 2.2 % no saražotās enerģijas. Atjaunīgās enerģijas daļa ir 23 %, un liela daļa no tās attiecas uz lauksaimniecību.

Visbeidzot, es gribētu pateikt, lūk, ko. Ir ļoti svarīgi...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu sirsnīgi pateikties *Florenz* kungam par lielisko darbu, kuru viņš paveicis, būdams referents. Tagad mūsu lielākais izaicinājums iz izveidot nākamo starptautisko klimata līgumu. Divi līguma jautājumi, kuri rada vislielāko neveiklības sajūtu, ir dažādu valstu emisijas samazināšanas mērķi un tas, kā rūpnieciski attīstītās valstis veicinās finanšu ieguldījumus klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanā attīstības valstīs. Abos jautājumos Eiropai ir jāklūst pašapzinīgākai, kaut gan teorētiski mēs varam lepoties ar to, ka vienmēr esam bijuši līderi globālā klimata aizsardzībā.

Jaunākie pētījumi liecina, ka nepietiks līdz 2020. gadam samazināt emisiju par 30 % – ir jānosaka stingrāki mērķi. Runājot par klimata pasākumu finansēšanu attīstības valstīs, man žēl, ka jaunajā paziņojumā Komisija joprojām izsaka ļoti vispārējus apsvērumus un neierosina pietiekami konkrētus modeļus.

Mēs šeit, Parlamentā, saistībā ar dažādiem jautājumiem, tajā skaitā arī debatēs par klimata normatīvo aktu paketi, esam parādījuši, ka esam gatavi dot ievērojamu ieguldījumu centienos samazināt emisiju attīstības valstīs. Tā ir viena no jomām, kurā ES ir jāizsaka aicinājums Amerikas Savienoto Valstu jaunajam prezidentam pieņemt jauno kursu. Līdz šim Amerikas Savienotās Valstis neko nav teikušas par to, kā tās ir sagatavojušas atbalstīt emisijas samazināšanas mērķus attīstības valstīs. Klimata aizsardzību var pilnveidot, taču pasākumiem ir jābūt stingriem un konsekventiem.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu pateikties referentam. Es runāšu ļoti konkrēti par lauksaimniecību un diviem ziņojuma punktiem, kuri, manuprāt, ir nevajadzīgi. Iespējams, ka ziņojums bez tiem būtu labāks. Tie attiecas uz gaļas patēriņu, un es nedomāju, ka šiem punktiem ir vieta ziņojumā.

Punktā, kurā minētas lopbarības devas, ir ignorēti reāli pētījumi, kas jau ļoti sen notiek daudzās dalībvalstīs, kuras cenšas rīkoties tieši tā, kā teikts šajā punktā, un tādēļ tas ir novecojis, salīdzinot ar realitāti.

Viena no jomām, kas, manuprāt, ir jāuzlabo, ir ziņojumi par to, kā lauksaimnieki un zemes lietotāji var strādāt „klimatam draudzīgākā” veidā. Man šķiet, ka pētnieki nesadarbojas ar lauksaimniekiem, un mums ir jāpieliek lielākas pūles, lai paplašinātu pakalpojumus un izplatītu informāciju, lai pamudinātu nevis piespiestu paklausīt.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Dāmas un kungi! Acīmredzot klimata pārmaiņām ir pievērsta Eiropas un ne tikai Eiropas politikas uzmanība.

Neviena valsts vai savienība nespēj vienatnē tikt galā ar klimata pārmaiņu izraisītajām grūtībām. Tādēļ mums ir vajadzīga integrēta politika horizontālā un vertikālā līmenī. Politikai, likumdošanai un finansēm ir jādarbojas kopā. Šis ziņojums nodrošina tam fantastisku platformu.

Es gribētu pievērst uzmanību diviem apstākļiem, bez kuriem mēs nevarēsim darīt savu darbu cīņā pret klimata pārmaiņām. Zinātne: ziņojumā ir pievērsta īpaša uzmanība jaunajām tehnoloģijām, taču mums ir jārunā par zinātni un mērķa ieguldījumiem zinātnē, ar kuras palīdzību ir jāmeklē risinājumi. Bez tās mēs esam nolemti banalitātei un ikdienai.

Zinātniskā pētniecība ir mūsu pamats. Jaunas tehnoloģijas, kuras uzņēmumi izstrādā kopā ar zinātni, ir mūsu nākotne. Es aicinu ieguldīt zinātnē un piešķirt klimata pārmaiņām prioritāti visās ES zinātniskajās programmās.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Cīņā pret klimata pārmaiņām mums ir jāpievērš liela uzmanība transporta nozarei, kura pašlaik emitē gandrīz trešdaļu no ES CO₂ emisijas. Līdz 2020. gadam transporta nozarei ir jāsamazina CO₂ emisija par 20 %. Cenšoties sasniegt šos mērķus, ir ļoti svarīgi īstenot transporta politikas pasākumu stabilu paketi, kurā būtu iekļautas ekoloģiskas inovācijas, CO₂ emisijas aplikšana ar nodokļiem, braukšanas un automobiļu lietošanas paradumu maiņa un citi pasākumi. Es gribētu pievērst uzmanību tam, ka dažas valstis ir paaugstinājušas PVN likmi finanšu krīzes un ekonomikas lejupslīdes dēļ, un veidojas stāvoklis, kad sabiedriskā transporta augstās braukšanas maksas dēļ cilvēki uzskata par lētāku pārvietoties ar automobili. Tādēļ es gribētu aicināt valstis piemērot nodokļu atvieglojumus un aicināt iedzīvotājus lietot sabiedrisko transportu. Ir svarīgi veicināt vilcienu satiksmi, ieguldot dzelzceļu infrastruktūras attīstībā. Atļaujiet atgādināt, ka, nobraucot vienu kilometru, vilciens emitē trīs reizes mazāk CO₂ nekā automobilis un astoņas reizes mazāk nekā lidmašīna.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs varam apsveikt sevi ar vispārējo vienprātību, taču mēs joprojām atrodamies izolācijā: vides komisār, vides ministri, cik svarīga ir vide Komisijai, Padomei un valdībām? Mēs zinām, cik svarīga.

Es nebūt neatbalstīju šīs komitejas izveidi, jo, manuprāt, lai kaut ko izolētu, nekas nav labāks par jaunas komitejas izveidi. Francijā mēs tās dēvējām par „Teodula komitejām”.

Es domāju par šī ziņojuma nākotni no tā iekļaušanas viedokļa Eiropas politikā. Es gribētu tikai atgādināt tiem deputātiem, kuri šeit bija 1992. gadā, ka tajā laikā bija lielisks ziņojums par ilgtspējīgu attīstību. Tiklīdz tas tika pieņemts – turklāt vienbalsīgi, – šis lieliskais ziņojums tika pilnībā apbedīts. Iespējams, ka tad, ja mēs to būtu iekļāvuši Eiropas politikā, mēs te tagad nepulcētos.

Es gribētu uzrunāt referentu, kurš noliedz, ka ir izveidojis politisku ziņojumu. *Florenz* kungs, šis ir politisks projekts, jo tā ir pilnīga Eiropas politikas virziena maiņa lauksaimniecības, zvejniecības un transporta jomā. Tātad jā, mums ir jābūt ambiciozākiem, un mēs gaidām rezultātu.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Uztvert klimata pārmaiņu sekas nopietni nozīmē ieklausīties visdažādākajos, arī zinātnes, viedokļos. Mums komitejā ir daudz ekspertu, tas tiesa. Diemžēl viņi pārstāvēja tikai vienu viedokli. Mums nebija iespējas uzklaut visas puses. Manuprāt, tā bija kļūda.

Mums bija *Florenz* kunga ziņojuma sākotnējais projekts, kas bija ievērojami labāks nekā tas, kas iesniegts mums šodien izlemšanai. Daudzi no pašlaik iekļautajiem ieteikumiem ir labi, bet, manuprāt, daudzi no tiem ir nepareizi. Nav jēgas pastāvīgi patverties jaunos noteikumos un jaunos pasākumos. Vienīgais risinājums var būt pateikt „jā” inovācijai un „jā” pētniecībai. Risinājums ir personīgās atbildības apzināšanās un nevis arvien vairāk valsts noteikumu. Ir daudz bezjēdzīgu priekšrakstu, piemēram, grāmatvedības atskaišu pienākums, gaļas patēriņa novēršana un sankcijas pret to, lauksaimniecības nomelnošana un daudzi citi. Manuprāt, tas ir nepareizs ceļš, un tādēļ es uzskatu šo ziņojumu tā tagadējā veidā par problemātisku.

Martin Bursík, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kundze! Es sapratu, ka godātie Parlamenta deputāti lieto katrs savu dzimto valodu. Nešaubos, ka tulki runā angļu valodā par tūkstoš procentiem labāk nekā es, tādēļ, ja atļaujiet, es runāšu čehu valodā un mēģināšu reaģēt uz šīm debatēm Eiropas Parlamentā.

Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Es vēlētos izteikt atzinību par Eiropas Parlamenta diskusiju dziļumu, par lietišķo pieeju un arī par deputātu atbildīgo attieksmi. Ir aptuveni septiņi diskusijas punkti, kuriem es gribētu pieskarties. Pirmkārt, es gribētu uzsvērt to, kāda nozīme ir Starpvaldību grupai klimata pārmaiņu jautājumos (IPCC), jo dažās runās tika apšaubīti tās atzinumi. Manuprāt, zināmā mērā trūkums ir tas, ka IPCC izdotie ceturkšņa ziņojumi par svarīgiem apstākļiem saistībā ar klimata pārmaiņām, pielāgošanos tām un ietekmes mazināšanu ir aptuveni 1 200 līdz 1 400 lappušu garī, un tajos ir iekļauts ārkārtīgi detalizēts zinātnisks darbs, ko papildina atsauces uz attiecīgo zinātnisko literatūru. Taču vēlāk tiek veidoti šo ziņojumu kopsavilkumi, un gala iznākums ir aptuveni 20 lappušu garš „kopsavilkums politikas lēmējiem”, kurā vairs nav nekādu atsauču. Es uzskatu, ka daudzu pārpratumu cēlonis ir tas, ka mums, politikas noteicējiem, nav laika – atvainojiet, ja tas uz jums neattiecas – izlasīt šīs 1 200 vai 1 500 lappuses. Ir svarīgi norādīt, ka IPCC ir ne tikai saņēmusi Nobela prēmiju, bet arī 192 valstis, kuras piedalījās Bali klimata konferencē, bija vienprātis, ka tas ir visplašākais un kvalitatīvākais zinātniskais avots, visdrošākā informācija, kāda ir mūsu rīcībā lēmumu pieņemšanai par to, vai un kā reaģēt uz klimata pārmaiņām. Tas bija 192 valstu pārstāvju viedoklis, un tā ir arī mana atbilde uz dažiem paniskiem mājieniem, arguments, ko man nācies izmantot arī savā valstī.

Manuprāt, 2009. gads ir mums ir ļoti labs sākuma punkts. No vienas puses, mēs atkal uzstājamies vienoti kā Eiropas Savienība. To, cik tā ir ārkārtīgi liela vērtība, es sapratu Bali. Mums izdevās panākt ievērojamu progresu sarunās ar G77 partneriem un citām tautsaimniecībām, un patiesībā mēs bijām vienīgā lielā pasaules ekonomika, kas piespieda pieņemt mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju par 30 %. Otrā cerība šā gada sākumā, kā daudzi no jums jau minēja, ir pārmaiņas Amerikas Savienotajās Valstīs. Es raugos uz šo problēmu tā, ka kaut kur Kopenhāgenā ir telpa ar aptuveni 200 slēdzenēm durvīs. Ja mums izdosies atvērt visas šīs slēdzenes, mēs noslēgsim jaunu starptautisku nolīgumu par klimata aizsardzību, kas būs spēkā no 2013. gada. Es uzskatu, ka tagad mēs esam atvēruši pirmo slēdzeni, un tā ir Eiropas Savienība. Otrā slēdzene šajā virknē ir Amerikas Savienotās Valstis, un tādēļ mēs tik neatlaidīgi cenšamies pēc iespējas ātrāk nodibināt sakarus ar ASV jauno administrāciju un kopā ar nākamo Zviedrijas prezidentūru un vides komisāru Stavros Dimas plānojam kopīgi apmeklēt „troiku”. Un tā arī ir mana atbilde uz *Jerzy Buzek* komentāru, citiem vārdiem sakot, mēs noteikti neesam iecerējuši paši vadīt starptautiskās sarunas. Tā tas nepavisam nav. Mēs esam nodomājuši koordinēt šīs sarunas. Dānijai acimredzot ir ļoti svarīgi, lai Kopenhāgenas sanāksme izdotos. Neoficiālās pavasara Eiropadomes slēgtajās ministru sanāksmēs mēs gatavojamies ziņot par to, kā risinās divpusējās sarunas par starptautisko nolīgumu par klimata pārmaiņām. Mēs kopā centīsimies noteikt arī nākotnes stratēģiju, kā koordinēt starptautiskās sarunas, iesaistot, bez šaubām, arī diplomātus. Turklāt mēs apspriedīsim arī pielāgojumus, kas būs galvenais temats neoficiālajā pavasara Eiropadomē Prāgā.

Nākamais punkts manā atbildē attiecas uz apstākli, ka mēs esam nonākuši interesantā krustojumā, jo ES centieni virzībā uz vērienīgu un aktīvu klimata pārmaiņu politiku negaidīti ir sadūrušies ar finanšu un ekonomiskās krīzes ietekmi. Saistībā ar to es uzskatu, ka ir ļoti labi, ka tikai dažas retas balsis aicina atlikt mūsu klimata pārmaiņu ilgtermiņa mērķus. Tieši pretēji, lielākais vairākums balsu – arī šeit, Eiropas Parlamentā, par ko esmu ļoti pateicīgs – aicina mūs izmantot šo apstākļu sakritību un uztvert to kā iespēju, jo tā piedāvā „sešu laimestu” stratēģiju, citiem vārdiem sakot, stratēģiju „laimests, laimests, laimests, laimests, laimests, laimests”, jo ja atsevišķas tautsaimniecības ir sagatavojušās reaģēt uz finanšu un ekonomisko krīzi, ieguldot – un pat viskonservatīvākie ekonomisti ir gatavi pieļaut izņēmumus, – tad tā ir iespēja pārveidot mūsu

pašreizējo ekonomiku par zemas oglekļa emisijas ekonomiku un atbalstīt mūsdienīgas vides tehnoloģijas. Kāpēc seši „laimesti”? Tāpēc, ka mēs ietaupīsim naudu enerģijai ar enerģijas taupīšanas pasākumu palīdzību. Tāpēc, ka mēs samazināsim atkarību no importētās enerģijas, tāpēc, ka mēs samazināsim neatjaunojamo enerģijas resursu patēriņu, tāpēc, ka mēs radīsim jaunas darbavietas – un neaizmirstiet, ka dažādie Eiropas plāni atbildei uz finanšu un ekonomisko krīzi radīs jaunas nodarbinātības iespējas tieši „zaļo darbavietu” jomā un ap jaunām vides tehnoloģijām atjaunīgajiem enerģijas avotiem un enerģijas taupīšanai – un vienlaikus mēs samazināsim siltumnīcefekta gāzu emisiju.

Tādēļ Čehijas prezidentūra uzlūko šo situāciju kā neparastu iespēju mainīt izturēšanās modeļus un pavērst mūsu ekonomiku pretī lielākai ilgtspējai. Lielākā iespēja ekonomikas maiņai ir pasaules oglekļa tirgus. Salīdzinot ar septiņdesmito gadu vides politiku, kad mēs paļāvāmies uz aizliegumiem un pavēlēm un galvenokārt izmantojām tā dēvēto „ražošanas cikla beigu” politiku, 2009. gadā mēs atklājam, ka lietojam finanšu instrumentus daudz lietderīgāk, lai palīdzētu videi. Manuprāt, tas, ka klimata un enerģētikas normatīvo aktu paketē ir iekļauta jauna emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, kuras pamatā ir izsoles, ir lielisks pamats pasaules oglekļa tirgus izveidei. Pārdomāsim šo vērienu. 2013. gadā pakāpeniski sāksies elektroenerģijas izsoles, un 2015. gadā mēs gribam redzēt pasaules oglekļa tirgu OECD mērogā. Tādēļ mēs ļoti uzmanīgi vērojam notikumus ASV un to, kā „uztver un pārdod” sistēma izskatīsies ASV Kongresā.

Vēl viens punkts, ko es vēlos pieminēt, ir atjaunīgo enerģijas avotu nozīme un enerģijas taupīšana. Sarunās ar attīstības valstīm mums ir kaut kas jāpiedāvā, mums ir jāpiedāvā šīm valstīm ekonomikas attīstība, taču tajā pašā laikā mums ir jāpiedāvā tāda attīstība, kas nodrošinās IPCC noteikto mērķu izpildi, kurus mēs esam pieņēmuši kā politiku. Un šeit absolūti izšķiroša nozīme būs atjaunīgajiem enerģijas avotiem, jo pamatā mums ir divi iespējamie varianti. Miljoniem cilvēku nav pieejama elektrība, taču viņi kvēli ilgojas pēc tās vienkārši tāpēc, ka tā ir tik vilinoša perspektīva patērētājiem, un šo vēlmi nevienam nedrīkst pārmest. Lieta tāda, ka šiem cilvēkiem nāksies vai nu doties uz pilsētu pēc elektrības, ko sadala pašreiz parastajā veidā – lieli, centralizēti avoti, sadales tīkli un aprūtinājums videi, – vai elektrība ieradīsies pie viņiem vietā, kur viņi dzīvojuši paauzdzēm ilgi un kur viņi var turpināt tradicionālo dzīvesveidu saskaņā ar dabu. Otro variantu varēs īstenot tikai ar decentralizētas, atjaunīgas elektroenerģijas palīdzību. Citiem vārdiem sakot, mēs, kas attīstām atjaunīgo enerģijas avotu tehnoloģiju Eiropā, darām to ne tikai attīstības valstīm, bet arī lai palielinātu iekārtu skaitu visā pasaulē, samazinātu ieguldījumus un darbības izmaksas un padarītu šīs tehnoloģijas pieejamas attīstības valstīm. Tas ir ārkārtīgi liels politisks uzdevums, kas gaida mūs saistībā ar attīstības valstīm.

Nobeigumā gribu jums apliecināt, ka Čehijas prezidentūrai ir tiešām plaši nodomi attiecībā uz progresu panākšanu sarunās par klimata pārmaiņām. Mēs ļoti intensīvi vadīsim starptautiskās sarunas. Vēlos jums apliecināt arī Čehijas prezidentūras konsekvenci, un ja Čehijas Republikas premjerministrs šeit Parlamenta debatēs aizstāvēja Čehijas prezidentu V. Klaus, tad klimata pārmaiņu un klimata pārmaiņu politikas jomā esmu spiests distancēties no šiem paziņojumiem un Čehijas prezidenta nostājas. Vēlos jums pateikt, ka Čehijas prezidentūras nostāju nosaka Čehijas valdība. Lūdzu atcerēties, ka, neraugoties uz to, kādus paziņojumus jums vēl nāktos dzirdēt Čehijas prezidentūras laikā – jo mūsu prezidents gatavojas apmeklēt arī ASV, – klimata politiku ir noteikusi Čehijas valdība, un mūsu uzskati ir vienoti, un mēs strādājam kopā ar Komisiju un nākamo Zviedrijas prezidentūru „troikā”. Ar to es beidzu šo paziņojumu. Es gribētu vēlreiz pateikties par ļoti auglīgo, lietīško un, galvenais, atbildīgo diskusiju šajā godājamajā sanāksmē.

Stavros Dīmas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Arī mēs ar prieku gaidām turpmāko darbu kopā ar Čehijas prezidentūru, Čehijas valdību un it īpaši kopā ar ministru *Martin Bursík*. Esmu pārliecināts, ka 2009. gada pirmajā pusgadā mēs ievērojami pāvirzīsim sarunas.

Es gribētu pateikties visiem šodienas diskusijas dalībniekiem par pozitīvo ieguldījumu.

Kā norāda mūsu ziņojuma nosaukums, tas, kas notiks ar pasaules klimatu 2015. gadā un pēc tam, būs atkarīgs no starptautiskās sabiedrības šodienas lēmumiem. Joprojām ir ārkārtīgi svarīgi pamatoties uz mūsu rīcībā esošajiem zinātnieku padomiem un pieprasīt, lai sarunas vadītu zinātne. Mums ir jāziņo par zinātnes atzinumiem plašākai sabiedrībai un jāpaaugstina patērētāju zināšanas par siltumnīcefekta gāzu ietekmi uz dzīvesveidu un patēriņa paradumiem.

Taču šādai plašākai informēšanai ir jāapvienojas ar spēcīgām ekonomiskām ierosmēm uzņēmumiem samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju no precēm un pakalpojumiem, ko tie sniedz. Pāreja uz zemas oglekļa emisijas ekonomiku ir vajadzīga visā pasaulē, un to iespējams panākt ar visaptverošu un integrētu rīcību emisiju novēršanai visās nozarēs.

Tikai saglabājot vērienu mēs varam būt gatavi siltumnīcefektu gāzu koncentrācijas stabilizēšanai zemākā līmenī, ja IPCC turpmāk norādīs, ka tas ir vajadzīgs. Tāpat kā Komisija arī es esmu pārliecināts, ka arī jums ir svarīgs uzdevums nodot tālāk šos nozīmīgos vēstījumus.

2009. gads būs izšķirošs gads sarunās par globālā klimata pārmaiņām. 2009. gads Komisijai būs īstenošanas gads: mēs strādājam pie ceļveža īstenošanas. Ir aptuveni 15 pasākumi, kas jāpieņem ar komitoloģijas procedūru; ir termiņu saraksts pārskatītajā emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, kurus mēs gatavojamies ievērot: piemēram, nozaru sarakstam, kurās notiek oglekļa noplūde, ir jābūt gatavam 2009. gada decembrī. 2009. gada 30. martā notiks liela ieinteresēto pušu sanāksme. Lielākā daļa darba tiks paveikta vasarā, un 2009. gada beigās mums būs darbam gatavs saraksts.

Saskaņotajiem noteikumiem par izsoļu rīkošanu ir jābūt gataviem 2010. gada jūnijā. Februārī notiks liela ieinteresēto pušu sanāksme, un jums ir pieejami visi termiņi un darba programmas. Taču, kā jau teicu, 2009. gads kļūs par izšķirošo gadu sarunās par globālā klimata pārmaiņām.

Sagaidāms, ka konferencē par klimata pārmaiņām, kas decembrī notiks Kopenhāgenā, pasaule vienosies par turpmāko rīcību klimata pārmaiņu pārvarēšanā. Taču Kopenhāgenas darījums nekādā gadījumā nav pašsaprotams, vēl joprojām ir daudz darāmā.

Enerģētikas un klimata pārmaiņu normatīvo aktu pakete bija labs sākums šajā pārejā un lielisks pierādījums, ka šāda vērienīga klimata politika ir ne tikai iespējama, bet arī vispārēji izdevīga mūsu ekonomikai un sabiedrībai. Kopenhāgenas paziņojums ir pamats Eiropas Savienības turpmākās nostājas izstrādāšanai šajos vissvarīgākajos jautājumos, ļaujot mums saglabāt vadību un sekmīgi pabeigt sarunas Kopenhāgenā.

Ir skaidrs, ka klimata pārmaiņu problēmu nav iespējams atrisināt bez ievērojami palielināta finansējuma un ieguldījumiem tīrajās tehnoloģijās un bez pasākumiem, lai pielāgotos nenovēršamajai klimata pārmaiņu ietekmei. Saskaņā ar aplēsēm līdz 2020. gadam attīstības valstīm vajadzīgas summas palielināsies līdz EUR 120 – 150 miljardiem gadā.

Līdz 2020. gadam šā finansējuma lielākā daļa var nākt no attīstības valstu privātā sektora mājsaimniecībām. Piemēram, lielāko samazinājumu enerģētikas nozarē radīs pašu apmaksāti efektivitātes uzlabojumi. Tos daļēji var atbalstīt starptautiskie aizdevumi, lai mobilizētu starptautiskās privātās finanses.

Vēl viena ievērojama papildu finansējuma un ieguldījumu daļa tiks mobilizēta ar oglekļa emisiju tirgus palīdzību gan no ieņēmumiem no turpmākajām oglekļa emisijas kvotu izsolēm, gan no oglekļa kredītiem saskaņā ar TAM. Enerģētikas un klimata normatīvo aktu paketē Eiropas Savienība ir izveidojusi ievērojamu pieprasījumu pēc TAM kredītiem līdz 2020. gadam. Tas, jādomā, paātrinās tīro tehnoloģiju izplatīšanos attīstības valstīs.

Tomēr jo nabadzīgākas ir attīstības valstis, jo lielāka attīstīto valstu papildu finansiāla palīdzība tām būs vajadzīga. Bez šīs palīdzības tās nevarēs pietiekami samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju. Bez šīs palīdzības visnabadzīgākie un neaizsargātākie cietīs no klimata pārmaiņu ietekmes. Bez šīs palīdzības nebūs Kopenhāgenas nolīguma.

Jautājums ir: kā mēs varam nodrošināt, lai šī valsts papildu finansējuma plūsma būtu paredzama, līdzekļi tiktu tērēti pārredzami un efektīvi un lai ieguldījumi šajās plūsmās tiek sadalīti starp valstīm?

Pēc mūsu ieguldījuma Apvienoto Nāciju Organizācijas sarunās mēs redzam, ka pēc Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas gūtajiem panākumiem daudzās pasaules daļās ir izveidoti oglekļa tirgi. Austrālija ir paziņojusi par savas sistēmas galvenajiem elementiem. Neilgi pēc ievēlēšanas 2008. gada rudenī ASV prezidents *Barack Obama* vēlreiz apstiprināja mērķi izveidot ASV oglekļa tirgu.

Šīs tirdzniecības sistēmas kopā varētu izveidot pasaules nākotnes oglekļa tirgus kodolu. Kā jau norādīju, Eiropas Savienības izaicinājums līdz 2015. gadam tagad ir šādu saistīti oglekļa tirgu attīstības veicināšana jo īpaši starp *OECD* valstīm.

Kopenhāgenas paziņojumā Komisija risināja šos jautājumus, izvirzot konkrētus priekšlikumus – priekšlikumus, kas ir ne tikai vērienīgi, bet arī reāli un dos ievērojamu ieguldījumu Kopenhāgenas panākumos, kuri tik izmisīgi vajadzīgi mūsu planētai.

Atļaujiet man nobeigumā izmantot šo iespēju, lai pateiktos Klimata pārmaiņu pagaidu komitejai, *Florenz kungam* un Parlamentam par spēcīgu atbalstu mūsu priekšlikumiem un nopietnību un ātrumu, ar kādu tie izskatīja šo paketi.

(Aplausi)

Karl-Heinz Florenz, *referents*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs! Jūtos ļoti iepriecināts, ka šīs pagaidu komitejas darba noslēgumā šis jautājums izraisīja tik lielu interesi, un par to es esmu visvairāk pateicīgs. Es gribētu pateikties arī visiem, kuri piedalījās debatēs, un visiem, kuri strādāja kopā ar mums. Mēs esam izveidojuši ceļa karti, pa kuru doties uz Kopenhāgenu, un uz šā ceļa, protams, ir zīmes, arī stop zīmes un brīvas braukšanas zīmes, un zīmes, ka priekšā ir sarežģīti braukšanas apstākļi. To visu mēs šodien apspriedām.

Priecājos, ka bija arī kritiskas piezīmes, kuras daļēji var pieņemt. *Holm* kunga ieteikums Eiropas iedzīvotājiem neēst gaļu ir, atvainojiet, neįdzēns, taču mums katram ir savi uzskati. Gala iznākums būs labs, un katrs būs to veicinājis. Vēlreiz sirsnīgs paldies jums!

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Dāmas un kungi! Iepriekšējos mēnešos mēs redzējām, ko nozīmē kredīta krīze, jo pasaules ekonomiku ir skārusi nepieredzēta krīze. Tomēr arī klimata, pārtikas un sociālā krīze liek sevi manīt tieši tikpat spēcīgi.

Iepriekšējos gados Rumānijā bija vērojama ražošanas lejupslīde tādu ārēju apstākļu dēļ kā plūdi, sausums un putnu gripa, un to vainagoja iepriekšējo mēnešu ekonomiskās problēmas. Pašreizējās finanšu krīzes laikā mums būs arvien grūtāk segt plūdu un sausuma radītos zaudējumus no valsts budžeta. Visu laiku, kopš es darbojos Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā, es esmu atbalstījusi atsevišķas intervences sistēmas Kopienas līmenī neatkarīgi no valsts pieļaujamās maksimālās vērtības.

Esmu pārliecināta, ka, sastopoties ar šāda mēroga problēmām, mums ir jādod priekšroka ieguldījumiem tīrās tehnoloģijās un atjaunīgajā enerģijā. Tas ir risinājums klimata krīzei, kas vienlaikus atdzīvinās ekonomiku, radot jaunas darbavietas. Mūsu Eiropas pilnvaru daļa ir pienākums pārliecināt mūsu valstu valdības vairāk ieguldīt inovācijā un jaunās, ar vidi saistītās tehnoloģijās.

Gábor Harangozó (PSE), *rakstiski*. – Klimata pārmaiņu novēršanu tagad, kad finansēs valda juceklis un pazeminās uzticība ekonomiskajām sistēmām, daudzi var uzskatīt par kļūdu prioritāšu ziņā. Kļūt „zaļiem” ir dārgi, un pūles, kas jāpieliek dažu nozaru restrukturizācijai, lai sasniegtu vērienīgos mērķus, ir ārkārtīgi lielas.

Tomēr ir daudz iespēju, kas jāizmanto „zaļajās” investīcijās un politikā kā ekonomikas atveseļošanās un stabilitātes veicināšanas elementi. Zemas oglekļa emisijas ekonomika ir patiens izaicinājums, un mēs nevaram atļauties netikt ar to galā. Mums ir vajadzīgi vērienīgi, bet tomēr sasniedzami mērķi, un mums nav jābaidās iet pa nenovēršanas rūpnieciskās revolūcijas ceļu, lai nodrošinātu ekonomikas atveseļošanās un labākus dzīves apstākļus mūsu pilsoņiem, ir vajadzīga kompleksa un vērienīga pieeja, kas veicina inovācijas un jaunu darbavietu un uzņēmumu attīstību saistībā ar „zaļajām” tehnoloģijām.

Visbeidzot, lai veiktu vajadzīgos ieguldījumus „zaļajā” inovācijā, bez šaubām, ir vajadzīgi pietiekami lieli finanšu līdzekļi, un pats par sevi saprotams, ka šos izdevumus nevar vienkārši segt uz citu svarīgu Kopienas politikas nozaru rēķina, kuras nevar izturēt klimata pārmaiņu slogu bez papildu finanšu līdzekļiem.

Gyula Hegyi (PSE), *rakstiski*. – (HU) Vienas no visnopietnākajām klimata pārmaiņu ilgtermiņa sekām ir ūdens resursu samazināšanās un arvien jūtamāks tīra dzeramā ūdens trūkums. Nepārspilējot var teikt, ka 21. gadsimtā ūdens būs vissvarīgākais stratēģiskais pamatlīdzeklis. Tādēļ Eiropas vides aizsardzības politika ir jāpiemēro stingrāk nekā tas bija līdz šim, lai aizsargātu gruntsūdeņus, novērstu ūdens un augsnes piesārņojumu un atbalstītu dabisko un mākslīgo ūdenskrātuvju dzīvotņu pienācīgu apsaimniekošanu.

Plūdu un sausuma periodu maiņa un arī ārkārtēji ūdens apstākļi prasa labāku lietus ūdens apsaimniekošanu. Lieka ūdens nav, ir tikai slikti pārvaldīts ūdens. Nākamajā parlamentārajā ciklā un jaunajā budžetā Eiropas Savienībai ir jānodrošina ievērojami līdzekļi plūdu novēršanai, gruntsūdens aizsardzībai, tīra ūdens krātuvju palielināšanai pilsētām un notekūdeņu attīrīšanas programmām. Ungārijai ir lieliski ūdens resursi, un ungāru hidrolikas inženieri strādā lieliski jau gandrīz 200 gadus. Tādēļ esmu pārliecināts, ka mūsu valstij būs aktīva un konstruktīva loma Eiropas vienotās ūdens politikas izveidē.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Runājot šajās debatēs par klimata aizsardzības politiku līdz 2050. gadam, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību šādiem jautājumiem.

Pirmkārt, ja Amerikas Savienotās Valstis un dienvidaustrumu Āzijas valstis nepievienosies ogļskābās gāzes emisijas samazināšanas programmām ar tādu pašu atdevi kā Eiropas Savienība, tad ārkārtīgi lielle finansālie izdevumi un to nenovēršamās sekas – Eiropas Savienības lēnāka ekonomiskās izaugsme – būs pārāk dārga cena par ogļskābās gāzes emisijas nelielu samazinājumu. Eiropas Savienība ir atbildīga tikai par 14 % no pasaules emisijas, bet ASV un dienvidaustrumu Āzijas valstis ražo gandrīz 80 % no tām.

Otrkārt, atsevišķu valstu saistības līdz 2020. gadam samazināt ogļskābās gāzes emisiju par 20 % un nepieciešamība pirkt emisijas kvotas ievērojami paaugstinās elektrības un apkures cenu privātajam sektoram un pat palielinās izdevumus rūpniecības sektorā it īpaši jaunajās dalībvalstīs, piemēram, Polijā, kur enerģētikas nozares pamatā ir ogles. Tā rezultātā šajās valstīs var pārtraukt darbu daudzas rūpniecības nozares, kurās ir liels enerģijas patēriņš, izraisot virkni nelabvēlīgu sociālu seku.

Visbeidzot, ir jāņem vērā jaunajās dalībvalstīs un jo īpaši Polijā panāktais ogļskābās gāzes emisijas samazinājums. Laikposmā starp 1990. un 2005. gadu Polijā norisinājās visaptveroša ekonomikas restrukturizācija, un tās rezultātā ogļskābās gāzes emisija samazinājās par aptuveni 30 %. Tas maksāja ļoti dārgi sociālajā ziņā, un šajā laikā bezdarba līmenis daudzus gadus saglabājās nemainīgs – vairāk nekā 20 %.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Manuprāt, Florenz kunga ziņojums „2050: Nākotne sākas jau šodien – ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” bija savlaicīgs un nepieciešams, ņemot vērā ietekmi, ko mēs jau vērojam, un to, kuru gaidām klimata pārmaiņu rezultātā.

Rumānija bija viena no pirmajām Eiropas valstīm, kura parakstīja Kioto protokolu, un tas nozīmē, ka tā apzinās pienākumu atbalstīt cīņu pret klimata pārmaiņām, līdz 2012. gadam samazinot siltumnīcefekta gāzu emisiju par 8 %.

Esmu pārliecināts, ka mums ir vajadzīgi šie pasākumi, kaut gan, salīdzinot ar citām Eiropas valstīm, Rumānijā ir zems siltumnīcefekta gāzu emisijas līmenis. Lauksaimniecībai un Rumānijas mežsaimniecībai var būt ievērojama nozīme, cīnoties pret klimata pārmaiņām, kuru ietekmi mēs spēcīgi jūtam iepriekšējos gados kā plūdus, augstas gaisa temperatūras un ilgstošu sausumu. Šīs dabas parādības skar ne tikai lauksaimniecības un mežsaimniecības ražīgumu, bet arī vērtīgas dzīvotnes un ekosistēmas.

Paredzams, ka lauksaimniecība un mežsaimniecība dos lielu ieguldījumu klimata pārmaiņu radītās ietekmes novēršanā, nodarbojoties ar apmežošanu, lai absorbētu un aizturētu siltumnīcefekta gāzes un izmantotu biomasu kā atjaunīgo enerģijas avotu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ieņem vadošo pozīciju centienos atrast kompromisu globālā nolīguma pieņemšanai laikposmā pēc Kioto protokola. Iespējams, ka sadarbība ar ASV jauno administrāciju dos iespēju piedāvāt pilnīgi jaunu veidu šī nolīguma īstenošanai.

Īpaši pasākumi klimata pārmaiņu ietekmes apkarošanai dod arī ilgtspējīgas sociāli ekonomiskās attīstības iespējas un rada jaunas darbavietas. Tie ir vērsti galvenokārt uz jaunām, dinamiskām nozarēm, piedāvājot lielu izaugsmes iespējas tur, kur līdzšinējais ieguldījumu līmenis bija nepietiekams. Šie pasākumi ne tikai apkaros klimata pārmaiņas, bet arī pozitīvi iespaidos un mazinās ekonomiskās un finanšu krīzes ietekmi, un ilgtermiņā tie var samazināt Eiropas Savienības atkarību no enerģijas importa.

Šajā gadījumā mēs runājam par jauniem intensīviem ieguldījumiem transporta infrastruktūrās, atjaunīgajos enerģijas avotos, biotehnoloģijā, atkritumu savākšanā un pārstrādē, kodolenerģijā un dzīvojamo māju apkures sistēmu modernizācijā.

Arī apmežošana un pasākumi tuksnešu veidošanās novēršanai vidējā laikposmā var dot iespaidīgus rezultātus.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju K. H. Florenz ziņojumu par klimata pārmaiņām, kura mērķis ir formulēt politiku, lai noturētu globālo sasilšanu zem 2°C, salīdzinot ar laiku pirms rūpniecības attīstības. Īpaši atzinīgi es vērtēju aicinājumu par 20 % uzlabot energoefektivitāti, aicinājumu noteikt saistošus mērķus lauksaimniecībai un prasību izveidot Eiropas klimata fondu.

Šie priekšlikumi kopā ar ES jau pieņemtajiem pasākumiem dod mums stingras pozīcijas, pārliecinot par rīcību saistībā ar klimata pārmaiņām Kopenhāgenas samītā.

Péter Olajos (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Vēlos apsveikt Florenz kungu ar šo ziņojumu, kas ir lielisks materiāls, gatavojoties Kopenhāgenas konferencei, kas notiks gada nogalē.

Es uzskatu par ļoti svarīgu apsvērumu, ka ekonomikas un finanšu krīzei un klimata pārmaiņu krīzei ir kopīgas saknes. Tādēļ arī izeja no šīm krīzēm ir tāda pati. Lai mazinātu un apturētu šo krīžu sekas, visās dzīves jomās ir vajadzīga plaša inovācija un izturēšanās modeļa maiņa.

Piekrītu komisāram *S. Dimas*, ka izmaksas ir jāsedz galvenokārt ar ieņēmumiem no oglekļa dioksīda tirdzniecības, otrkārt, ar privātu sabiedrību ieguldījumiem un, treškārt, ar valsts stimuliem.

Ikviena meklē risinājumus, veidus, kā veicināt nodarbinātību, pēc iespējas ātrāk iedarbināt globālās ekonomikas motoru un apturēt klimata pārmaiņas. Konceptiju, ko pazīst kā „Zaļo jauno kursu”, formulēja ANO ģenerālsekrētārs *Ban Ki-moon* kungs. Būtībā tā nozīmē, ka globālajiem ekonomiskajiem stimuliem ir jāklūst par daļu no ieguldījumiem videi draudzīgās tehnoloģijās. Ekonomikas organizācija jaunā loģika, kuras pamatā ir starptautiskā kapitāla tirgus atbalstītas inovācijas vides tehnoloģijā, ir arī ASV prezidenta *Barack Obama* programmas pamatiezīme.

Inovācijas zaļajās un nākotnes industriālajās tehnoloģijās veicinātu valsts un ekonomikas efektivitāti, palielinātu ekonomikas dalībnieku ieinteresētību un paaugstinātu patēriņa cenu un izmaksu jutīgumu attiecībā uz piedāvātajām precēm un pakalpojumiem.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Ziņojumā izklāstītie 12 punkti ir skaidrs rīcības plāns nākotnei. Taču lai to varētu īstenot vietējā, valsts, reģionālā un pasaules līmenī, mums ir vajadzīgs labi informētu iedzīvotāju atbalsts.

Saskaņā ar Eiroparometra 2008. gada pavasarī veikto aptauju par „klimata pārmaiņām”, aptuveni 41 % eiropiešu apgalvoja, ka ir slikti informēti par klimata pārmaiņu cēloņiem, sekām un apkarošanas veidiem. Rumānijā vairāk nekā 65 % iedzīvotāju teica, ka viņi par to nav informēti.

Sabiedrības zināšanu palielināšana šajā jautājumā, izmantojot ikdienas dzīves jomām piesaistītas izglītības un informācijas kampaņas, ir ārkārtīgi svarīgs solis šajā virzienā. Komisijai un dalībvalstīm ir jāfinansē sabiedrības informēšanas kampaņas un jārada apstākļi cilvēku apmācībai jaunās profesijās, pielāgojoties darba tirgus īpašajiem izaicinājumiem, ko izraisa strukturālas ekonomikas pārmaiņas un paātrina klimata pārmaiņas un to ietekme.

Pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos ES ir politiski un finansiāli jāpievēršas „tīro tehnoloģiju” uzturēšanai un attīstībai, apkarojot klimata pārmaiņas, atbalstot pārrobežu pielāgošanās pasākumus, palielinot energoefektivitāti un sniedzot palīdzību katastrofu gadījumos saskaņā ar ES solidaritātes principu. Tā iznākums ir „zaļo” darbavietu radīšana jaunos, konkurētspējīgos uzņēmumos.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Dāmas un kungi! Visas debates par klimatu, ekosistēmām un enerģētiku ir ārkārtīgi svarīgas, jo jebkādas lielākas pārmaiņas šajās jomās var ietekmēt dzīvību uz šīs planētas. Neatkarīgi no cēloņu veidiem vai zinātniskiem argumentiem, ko izvirza dažādas pētnieku grupas, viens ir drošs – mēs piedzīvojam globālo sasilšanu. Šis plašais, labi uzrakstītais ziņojums ne tikai sniedz mums derīgu un vērtīgu informāciju, bet arī mudina mūs izdot šādu jautājumu: „Ko mēs grasāmies darīt savā un nākamo paaudžu labā?”

Uz šī klimata pārmaiņu fona man šķiet, ka Es dalībvalstīm vajadzētu strādāt pie trīs veidu projektiem un atbalstīt tos kā prioritāti:

1. Projekti, kas saistīti ar standarta politiku energoresursu iespējami efektīvā pārvaldē un risinājumu meklēšana piesārņojuma samazināšanai jo īpaši rūpnieciskajos apgabalos un uzņēmējdarbības zonās.
2. Projekti, kas saistīti ar finansējumu zinātniskai pētniecībai ar mērķi izstrādāt tīras tehnoloģijas.
3. Projekti, kas atbalsta tūlītēju īpašu rīcību ekosistēmas atveseļošanai gan Eiropā, gan citos pasaules reģionos.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir uzņēmusies vadību cīņā pret klimata pārmaiņām. Ilgtermiņa stratēģijas izveide pasaules dabas resursu efektīvai pārvaldei palīdzēs sasniegt tādu pasaules ekonomiku, kurā būs mazāka oglekļa dioksīda emisija.

Šīs stratēģijas pamatā ir jābūt solidaritātes principam, tiecoties panākt līdzsvaru starp bagātām valstīm un attīstības valstīm, kurām vajadzīga palīdzība, lai mazinātu to neaizsargātību pret klimata pārmaiņu nelabvēlīgo ietekmi. Globālās sasilšanas izpausmes ir acīmredzamas nabadzībā, pārtikas trūkumā un ierobežotos enerģijas avotos. Ir ļoti zināms, ka nafta vairs nav pietiekami spēcīgs enerģijas avots, lai apmierinātu pieprasījumu, par kuru lēš, ka līdz 2030. gadam tas palielināsies vismaz par 60 %. Alternatīvu avotu atrašana un saprātīga esošo resursu izmantošana ir izaicinājumi, ar kuriem ES sastapsies nākotnē. Lauksaimniecība ir viena no

jomām, kas ir vismazāk aizsargāta pret klimata pārmaiņu ietekmi, jo tā ir atkarīga no meteoroloģiskajiem apstākļiem.

Paturot prātā, ka šī nozare dod pārtikas resursus pasaules iedzīvotājiem, globālās sasilšanas ietekmes novēršanas ilgtermiņa stratēģijas darba kārtībā būs jāiekļauj augsnes un ūdens resursu ilgtspējīga pārvaldība apvienojumā ar mežu un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Eiropa un pasaule pašlaik sastopas ar lieliem izaicinājumiem. Kapitāla tirgus krīze nav vienīgā neatliekamā problēma. Mums pēc iespējas ātrāk ir jāuzsāk ilgtspējīga programma klimata pārmaiņu apkarošanai. Tik liela ekonomiska un politiska savienība kā Eiropas Savienība spēj pieteikt sevi kā vadošo partneri cīņā pret klimata pārmaiņām.

Pirmais solis šajā virzienā jau ir sperts – Eiropas Savienība ir pieņēmusi saistošus klimata mērķus, un, 2008. gada decembrī pieņemot klimata pārmaiņu normatīvo aktu paketi, tā gatavo daudz piemērotu pasākumu klimata aizsardzībai. Tagad galvenajai prioritātei ir jābūt starptautiska nolīguma noslēgšanai Kopenhāgenā, vienlaikus novēršot rūpniecības iznīcināšanu un Eiropas ekonomikas nevajadzīgus apgrūtinājumus. Tā vietā mums ir jāpalielina ieguldījumi un pētniecība zaļo tehnoloģiju jomā. Šādā veidā Eiropa var virzīties uz priekšu ne tikai vides jomā, bet arī ekonomikā.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir kļuvusi par līderi, īstenojot īpašus pasākumus un pieņemot politiku, kas tieši stājas pretī klimata pārmaiņu izraisītajiem globālajiem izaicinājumiem.

Eiropas politika šajā jomā var kļūt daudz efektīvāka pasaules līmenī un ES, ja: a) Eiropas centienus atbalsta citu spēcīgo rūpnieciski attīstīto valstu centieni ārpus ES un tādas valstis kā Ķīna, Indija, Brazīlija un Krievija un tā tālāk; b) kodolenerģijas attīstība tiek veicināta nevis traucēta vismaz turpmākos 30 – 40 gadus, kamēr tiks izstrādāta spēcīga atjaunīgo resursu izmantošanas tehnoloģija un tirgus varēs atļauties segt šīs tehnoloģijas izmaksas, nepiešķirot dotācijas; c) Eiropas Komisija noteiktāk atbalstīs projektus, kas vērsti uz enerģijas taupīšanu un enerģijas iegūšanu no biomasas, tajā skaitā tehnoloģiju nodošanu, mazāk attīstītajās ES dalībvalstīs ar lielu lauksaimniecības potenciālu.

Rumānija turpinās izstrādāt kodolprogrammu elektrības ražošanai. Tajā pašā laikā tā modernizēs spēkstacijas ar ogļu apkuri un aktīvi centīsies ražot enerģiju no biomasas. Paturot to prātā, mums ir vajadzīga partnerība ar dalībvalstīm, un mēs aicinām Eiropas Komisiju paātrināt Eiropas līdzekļu piešķiršanas procesa vienkāršošanu.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), rakstiski. – (HU) Zaļajiem ieguldījumiem ir jāpiešķir vissvarīgākā nozīme valsts ekonomisko stimulu paketē, kas paredzēta starptautiskās ekonomiskās krīzes nelabvēlīgās ietekmes novēršanai. Šie ieguldījumi, kas tiks lietoti atjaunīgo enerģijas avotu efektīvākai izmantošanai, enerģijas patēriņa ierobežošanai un oglekļa dioksīda un citu siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai, dos ne tikai ekonomiskas priekšrocības, bet arī ievērojamus sociālus ieguvumus. Ungārijas interesēs ir tas, lai ES dalībvalstis koordinētu un savstarpēji atbalstītu centienus šajā jomā. Nosakot vides mērķus, mums ir jābūt arī uzmanīgiem pret ES dalībvalstu ekonomiskām un sociālām iespējām. Mums ir jānosprauž tikai ilgtspējīgi mērķi, ņemot vērā to ietekmi uz ekonomisko krīzi. Šos mērķus iespējams sasniegt tikai tad, ja sabiedrība izrāda solidaritāti. Lai tas notiktu, nepietiek tikai ar valdības aktivitāti; ir vajadzīga arī pakāpeniska sabiedrības attieksmes maiņa. K. H. Florenz ziņojumā iekļautie konkrētie ieteikumi rīcībai, piemēram, nulles energoefektivitātes būvniecība, „pasīvās” ēkas, Eiropas fonda izveide, lai atbalstītu pētījumus atjaunīgo enerģijas avotu jomā, enerģētikas tīklu savienošana Eiropas līmenī un ES iedzīvotāju un jo īpaši bērnu informētības palielināšana – tas viss veicina sociālās attieksmes maiņu.

Turklāt mums ir jācenšas nodrošināt, lai 21. gadsimtā tiktu saglabāta Eiropas tehnoloģiskā konkurētspēja vides aizsardzības attīstībā un lai mēs to pārvērstu par ekonomisku un sociālu priekšrocību. Ņemot vērā Ungārijas lieliskos lauksaimniecības apstākļus, var pavērties nopietnas iespējas enerģijas ražošanai biogāzes formā no biomasas vai atkārtoti izmantojot augu un dzīvnieku blakusproduktus, vai arī no citiem komerciāliem lietojumiem nepiemērotiem ražošanas atkritumiem.

SĒDI VADA: D. WALLIS*priekšsēdētāja vietniece***4. Prioritātes cīņā pret Alcheimera slimību (rakstiska deklarācija) sk. protokolu**

*
* *

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Es ceru, ka tagad klausīsies viss Parlaments. Iepriekšējā sesijā janvārī mēs vienbalsīgi pieņēmām rezolūciju par Āfrikas ragu. Tajā bija iekļauts īpašs punkts, kurā prasīta Dawit Isaak atbrīvošana. Dawit Isaak tagad ir ārkārtīgi smagi slim, un es vēlētos lūgt priekšsēdētāju rakstīt Eritrejas varas iestādēm.

Ziņas par viņa slimību apstiprina vairāki avoti, un šodien tas ir minēts Zviedrijas plašsaziņas līdzekļos. Situācija ir ārkārtīgi nopietna un izmisīga, un es gribētu tikai atgādināt, ka Dawit Isaak ir Zviedrijas – Eritrejas žurnālists, kuru bez tiesas tur ieslodzījumā kopš 2001. gada. Tagad viņa veselības problēmas ir tik nopietnas, ka viņš ir ievietots kara hospitālī, un es baidos par viņa dzīvību.

Es gribētu aicināt atbalstīt Dawit Isaak atbrīvošanu.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Svensson kundze, varu apstiprināt, ka priekšsēdētājs rakstīs attiecīgu vēstuli.

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Darba kārtības nākamais punkts ir balsošana.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: sk. protokolu.)

5.1. 1 – 2050: Nākotne sākas jau šodien - ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām (A6-0495/2008, Karl-Heinz Florenz) (balsošana)

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.55 uz svinīgās sēdes laiku.)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING*priekšsēdētājs***6. Svinīgā sēde – Palestīniešu pašpārvalde**

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Jūtos iepriecināts un aizkustināts par iespēju šodien šeit sveikt Palestīniešu pašpārvaldes prezidentu *Mahmud Abbas*. Sirsnīgi sveicam Eiropas Parlamentā, prezidenta kungs!

(Aplausi)

Mēs ielūdzām arī Izraēlas prezidentu *Shimon Peres*. Diemžēl paredzētā tikšanās nevarēja notikt sakarā ar Izraēlas valsts 60. gadadienas svinībām. Mēs ceram, ka prezidenta *S. Peres* vizīte notiks drīz.

Prezidenta kungs! Šis nav jūsu pirmais apmeklējums Eiropas Parlamentā. Sveicot jūs šeit, Strasbūrā, laikā, kas ir ļoti sarežģīts visiem Tuvajiem Austrumiem un jo īpaši jūsu ļaudīm – palestīniešiem, – es atceros mūsu pēdējo tikšanos Tuvajos Austrumos, kas notika gandrīz pirms diviem gadiem, 2007. gada maija beigās Gazā. Jūs pieņēmāt mani Palestīniešu pašpārvaldes oficiālajā mītnē. Es nekad neaizmirsīšu mūsu tikšanos, jo stāvoklis bija ārkārtīgi saspringts. Tajā laikā jūs vadījāt delikātas sarunas, kuru mērķis bija glābt nacionālās vienotības valdību, kuru jūs bijāt izveidojis ar enerģiju un apdomu. Diemžēl pēc desmit dienām šim pūlēm pielika punktu apkaunojošs valsts apvērsums.

Šodien jūs esat ieradies tieši no Kairas, uz brīdi apstājoties Parīzē, lai tiktos ar Francijas prezidentu. Pirms dažām dienām Kairā notika daudzsološas sarunas par Palestīnas valdības un nacionālās saskaņas izveidi.

Ņemot vērā traģēdiju Gazas joslā, Eiropas Parlaments neuztvēra palestīniešu ciešanas vienaldzīgi. Eiropas Parlaments neklusēja. Mēs pieprasījām tūlītēju pamieru. Mēs nosodījām nesamērīgo reakciju, kas skāra ne tikai *Hamas* bruņotos spēkus, bet arī civiliedzīvotājus un starptautiskās humanitārās organizācijas. Mēs nolēmām nosodīt arī *Hamas* provokācijas un raķešu apšaudi, kas – un mēs to nosodām – joprojām bija vērsta pret Izraēlu, neraugoties uz pamieru. Tas ir jāizbeidz!

(Aplausi)

Dāmas un kungi! Es gribētu cildināt Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūras (*UNRWA*) darbiniekus par viņu atdarināšanas cienīgo drosmi un pašuzturēšanos, ar kādu viņi pildīja un turpina pildīt savu uzdevumu. Eiropas Parlamenta vārdā mēs sirsnīgi pateicamies šiem vīriešiem un sievietēm no Apvienoto Nāciju Organizācijas.

(Aplausi)

Mēs aicinām pēc iespējas ātrāk atsākt miera sarunas, jo esam pārliecināti, ka Izraēlas un palestīniešu konfliktu nevar atrisināt tikai militārā ceļā. Mums kā politiķiem tagad ir pienākums un atbildība darīt visu iespējamo, lai cilvēki Tuvajos Austrumos varētu mierīgi dzīvot līdzās. Izraēlas un Palestīnas miera priekšnoteikums ir palestīniešu iekšējais izlīgums. Eiropas Parlaments bez ierunām atbalsta notiekošās sarunas, ko galvenokārt vada Ēģipte, lai nogludinātu ceļu Palestīnas nacionālās saskaņas valdības izveidei. Tikai šāda valdība spēs nodrošināt Palestīnas iedzīvotāju vajadzīgo vienotību.

(Aplausi)

Mēs aicinām un ceram, ka šī valdība ievēros miera procesa fundamentālos pamatprincipus, atteiksies no vardarbības un ar atdevi iesaistīsies miera sarunās ar Izraēlu. Eiropas Savienība ir gatava strādāt kopā ar šādu valdību.

ASV jaunā prezidenta *Barack Obama* iesaistīšanās un *George Mitchell* iecelšana par īpašo sūtni Tuvajos Austrumos ir labvēlīgas zīmes. Eiropas Savienības apņēmība – un esmu iepriecināts, ka šodien kopā ar mums ir atbildīgā komisāre *B. Ferrero-Waldner* un viņas kolēģe – likt uz svariem visu politisko un ekonomisko ietekmi un arī daudzu arābu partneru politiskā griba norāda, ka miera procesa atjaunošanai un sekmīgam noslēgumam, pamatojoties uz Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijām un arābu miera iniciatīvu, vajadzētu izdoties.

Prezident *Abbas* kungs! Mēs pateicamies par jūsu apmeklējumu, un es to saku Eiropas Parlamenta vārdā, bet vēl vairāk savā personīgā vārdā. Mēs ļoti cienām un atzīstam jūsu veikumu vissarežģītākajos apstākļos. Mēs uzticamies jums, jo jūs esat samierināšanas, izlīguma un tāpat arī miera cilvēks. Vēlam jums panākumus!

Tagad es aicinu jūs ieņemt vietu tribīnē un izteikt jūsu vēstījumu Eiropas Parlamentam. Sirsnīgi sveicam Eiropas Parlamentā, prezident *Mahmud Abbas* kungs!

(Aplausi)

Mahmoud Abbas, Palestīniešu pašpārvaldes prezidents (*Tulkojuma no arābu valodas angļu valodā transkripcija*). – Viszēlīgā Dieva vārdā! Jūsu ekselence Eiropas Parlamenta priekšsēdētāj *Pöttering* kungs, dāmas un kungi, Eiropas Parlamenta deputāti! Sākumā es gribu pateikties viņa ekselencei *Pöttering* kungam par man doto iespēju runāt šīs diženās asamblejas priekšā.

Esmu ieradies no Palestīnas, kur cilvēkiem liek ciest viena no ilgākajām militārajām okupācijām mūsdienu vēsturē. Palestīnu ir dziļi ievainojusi vardarbīga, nežēlīga un šaušalīga militārā agresija, agresija, kas vērsta uz bērnu, sieviešu un sirmgalvju dzīvībām, viņu mājām, iedzīvi, saimniecībām, rūpnīcām un skolām. Tā ir vērsta uz dzeramā ūdens, notekūdens un elektrības sistēmām, slimnīcām, iekārtām, ceļiem un tiltiem.

Jā, Izraēlas karš pirmkārt bija vērsts pret manas tautas iztikas līdzekļiem, tās infrastruktūru un Palestīnas valsts nākotni, kuras vārdā mēs esam ilgi pūlējušies un kuras izveidei mēs turpinām strādāt.

Kopā ar pārējo pasauli jūs redzējāt apdegušas un izsvaidītās bērnu mirstīgās atliekas. Jūs dzirdējāt vīru kliegumus, sieviešu un bērnu vaimanas – viņi ir zaudējuši lielāko daļu ģimenes locekļu. Jā, jūs redzējāt māti, kuru nogalināja, viņai turot bērnus uz rokām. Jūs redzējāt tēvu, kurš raķešu uzbrukumā zaudēja piecu bērnu dzīvības, un meiteni *Balousha*, kura gulēja blakus māsām un pamodās, atskatot sprādzienam, kas nogalināja viņas visas, un simtiem bērnu, kuru mājas sabruka virs viņu galvām.

Jūs redzējāt arī *Al-Fahura* skolu, kuru Džabalijas iedzīvotāji uzskatīja par drošu vietu un aizveda turp bēgļus, un to, kā bumbas laupīja šo nevainīgo bēgļu dzīvības – bojā gāja vairāk nekā 40 cilvēku. Šiem cilvēkiem bija ģimenes, viņiem bija vārdi, viņiem bija pagātne, mērķi un cerības. Un vēl 100 cilvēku tika ievainoti.

Reizē ar šiem nevainīgajiem upuriem zaudēja vērtību arī cilvēka sirdsapziņa un Apvienoto Nāciju Organizācijas principi un pienākums sargāt starptautisko mieru un drošību. Jūs varbūt atceraties arī to, ka šis vājšprātīgais karš pret mūsu miermīlīgajiem un dzīvespriecīgajiem Gazas ļaudīm nesaudzēja arī Apvienoto Nāciju Organizācijas skolas, klīnikas un medikamentu noliktavas.

Dāmas un kungi! Esmu ieradies pie jums no Palestīnas, nesot līdzīgu jautājumu kuru man uzdeva kāds zēns vārdā *Luay*, kurš bombardēšanas laikā zaudēja redzi. Viņš man jautāja, kurš atdos viņa acīm cerības gaismu, dzīves gaismu un viņa tautai – brīvības un miera gaismu.

Jā, dāmas un kungi, tie bija briesmīgi skati. Tās bija šī kara atskaņas, kas izraisīja vairāk nekā 1 400 mocekļu nāvi, vairāk nekā 5 000 ievainoto; vairums no viņiem bija nevainīgi civiliedzīvotāji, un liela daļa – sievietes, bērni un sirmgalvi. Aptuveni 500 ievainoto stāvoklis joprojām ir kritisks, viņi mirst katru dienu, un turklāt ir pilnīgi sagrautas vairāk nekā 4 000 mājas, ēkas un aptuveni 20 000 citu mājokļu.

Tas nozīmē, ka aptuveni 90 000 cilvēku ir kļuvuši par bezpajumtniekiem un tikuši pārcelti. Piedevām pie šiem plašajiem elektrības, ūdens apgādes un kanalizācijas sistēmas postījumiem, piedevām pie dzīvībai svarīgu iekārtu, publisko un privāto ēku sagraušanas Izraēlas armija ir atpēmusi Palestīnas tautas, simtiem tūkstošiem palestīniešu, sviedrus un asinis; cilvēki, kuri visu mūžu ir strādājuši, tagad ir zaudējuši sava darba augļus. Tā ir iznīcinājusi arī to, ko Palestīniešu pašpārvalde ir veidojusi vairāk nekā 15 gadus.

Liela daļa šīs infrastruktūras un daudzas no šīm ēkām bija tapušas, pateicoties jūsu valstu un citu draudzīgo valstu ieguldījumam.

Tāda ir kara seku ainava. Tas notiek reizē ar cita veida agresiju, kas vērsta pret mūsu laukiem, mūsu lauksaimniekiem un valsts ekonomiku, un kas ir ikdienišķa parādība Rietumkrastā.

Izraēla nav pārtraukusi izmitināšanu. Izmitināšanas politikas rezultātā tika turpināta atdalīšanas sienas būve, pastiprināti tiek bloķēti ceļi; pilsētas, ciematus, mazpilsētas un bēgļu nometnes Rietumkrastā un arī Jeruzalemē apņem kontrolpunkti un barjeras.

Tieši pretēji, izmitināšanas vietu piedāvājums pagājušajā gadā palielinājās septiņpadsmit reizes salīdzinājumā ar gadu pēc Anapolisas. Kontrolpunktu skaits ir palielinājies no 580 līdz 660.

Militārie iebrukumi nav pārtraukti tāpat kā ikdienas aresti un reizēm arī iedzīvotāju slepkavības; kolonistu terors un bruņotie iebrukumi, dedzinot mājas, kā tas notika Hebronā, Nablusā un citos apgabalos; kolonistu terora uzbrukumi lauksaimniekiem olīvu novākšanas laikā, ko mūsu tauta uzskata par miera un dzīvības simbolu un ne tikai par desmitiem tūkstošu palestīniešu ģimeņu iztikas līdzekli.

Izraēlas iebrukuma un agresijas traģiskā aina Rietumkrastā un Austrumu Jeruzalemē apstiprina mums un pasaulei, ka notiekošais ir agresija pret visu palestīniešu tautu, tās nākotni un likumīgajām nacionālajām tiesībām. Tā ir agresija un karš pret mierīgu nākotni un starptautiskajiem centieniem tās izveidošanai.

Šis netaisnīgais embargo pret mūsu iedzīvotājiem Gazā un karš pret to nebija nekas vairāk kā viena epizode nepārtrauktajā pasākumu virknē, kuru mērķis ir atdalīt Gazu no pārējās okupētās Palestīnas teritorijas un tādējādi sociāli atstumt Gazu un tās iedzīvotājus, neļaujot viņiem sasniegt galīgo mērķi: okupācijas beigas, brīvības un pašnoteikšanās tiesību iegūšana un neatkarīgas Palestīnas valsts izveide 1967. gadā okupētajā teritorijā ar galvaspilsētu Austrumu Jeruzalemi.

To apstiprina arvien pieaugošā izmitināšanas politika, neraugoties uz visiem centieniem un nolīgumiem, tajā skaitā *George Mitchell* 2001. gada ziņojumu; kā pēdējais bija Anapolisas nolīgums, kurā palestīniešiem tika apsolīta valsts izveide 2008. gada beigās. Taču Anapolisas nolīguma kulminācija bija postošais karš Gazā un izmitināšanas karš Rietumkrastā un Jeruzalemē.

Anapolisā pasaule paziņoja par vienpusēju un militāru risinājumu neveiksmi. Mēs paziņojām arī to, ka Izraēlai ir jāapņemas pārtraukt izmitināšanu, lai atvieglotu ceļu virzībā uz tādu politisku procesu, kas izbeigs okupāciju un īstenos divu valstu – Palestīnas valsts un Izraēlas valsts – risinājumu. Taču realitāte mums pierāda, ka Izraēlā joprojām valda militārs un koloniāls gars, kaut gan tās vadītāji runā par divu valstu risinājumu.

Mums nav jāizturas pret Izraēlu tā, it kā šī valsts stāvētu pāri atbildībai un starptautiskajiem tiesību aktiem. Mums ir jāizbeidz šāda prakse un jāliek Izraēlas vadītājiem atbildēt par starptautisko un humanitāro tiesību aktu pārkāpumiem.

(Aplausi)

Tajā pašā laikā mēs gribētu uzsvērt, ka sekmīgām palīdzības un atbalsta operācijām un arī mājas zaudējušo ģimeņu izmitināšanai ir vajadzīgs, lai tiktu atcelts embargo, atvērti kontrolpunkti un pārejas, kā arī ir jāpieprasa Izraēlai ievērot saistības, ko tā uzņēmas 2005. gada nolīgumā par pārvietošanos un robežu šķērsošanu; tas ļautu plūst palīdzībai, iekārtām un materiāliem, kas nepieciešami rekonstrukcijai un preču un cilvēku normālai mobilitātei. Tas attiecas uz visiem pārejas punktiem Gazā – ne tikai uz Rafahas pārejas punktu – un arī uz pārvietošanās brīvību Rietumkrastā un drošības koridoros starp Rietumkrastu un Gazu, lai uzsvērtu Palestīnas zemes un ekonomikas vienotību.

Šeit es gribētu uzteikt UNRWA par nepārtraukto darbu, palīdzot mūsu tautai par spīti visiem kavēkļiem un šķēršļiem. Es aicinu jūsu organizāciju un citas organizācijas atbalstīt šīs aģentūras darbību visās jomās.

Nacionālā samierināšana un nacionālās samierināšanas valdības izveide ir viena no mūsu prioritātēm. Mēs esam atvēruši durvis šai samierināšanai, kas darīs galu nevienprātībai un apvērsumiem, un arī aicinājumiem atdalīt Gazu un Rietumkrastu. Es brīdināju neiekrist šajās lamatās, kurās mūs grib ievilināt Izraēla.

Tādēļ jūnija sākumā mēs prasījām beznosacījumu sarunas. Mēs pieņēmām Ēģiptes darba dokumentu. Mūsu durvis joprojām ir atvērtas, mēs neļausim šķelt mūsu tautu un tās ģeogrāfisko vienotību; mēs turpināsim dedzīgi cīnīties, lai novērstu jebkādas sadalīšanas mēģinājumus.

Mēs zinām reģionālo spēku nodomus un plānus, un tendences – atbalstīt un veicināt separātismu. Šie spēki kavē Ēģiptes risinājumu, kas izbeigs iekšējās nesaskaņas un šķelšanos. Šo risinājumu arābu līmenī atbalsta Arābu līga un Drošības padomes rezolūcija Nr. 1860, kuras veidošanā es piedalījos personīgi kopā ar arābu valstu un Eiropas ministriem.

Es gribētu uzsvērt, ka mēs turpināsim izvērst darbību, lai sasniegtu mūsu viscēlāko mērķi – atrast risinājumu arābu – palestīniešu lietā, jo *status quo* liek nākotnei grīmt neziņā un upurē mūsu tautu kara, agresijas un ekstrēmisma politikai.

Tiklīdz mēs panāksim nacionālās samierināšanās valdības izveidi, kuras pamatā būs programma, ko atbalsta arābu valstu un starptautiskās puses, mēs varēsim pārraudzīt pārejas punktu un atjaunošanas darbus mūsu tautas labā un prezidenta un likumdošanas vēlēšanu sagatavošanu.

Es ceru, ka tas gūs jūsu atbalstu, un es ceru arī to, ka jūs mums palīdzēsiet šīs vēlēšanas organizēt un novērosit tās, kā tas bija 1996. un 2006. gadā. Mēs ceram, ka varēsim paļauties uz jūsu atbalstu, lai tiktu atbrīvots Palestīnas Likumdošanas padomes priekšsēdētājs un visi parlamenta deputāti, kuri tika arestēti un joprojām atrodas ieslodzījumā Izraēlā.

(Aplausi)

Mūsu reģionā notiekošā konflikta cēlonis ir Izraēlas okupācija. Tas ir konflikts starp mūsu tautas cerībām un ilgām atbrīvoties no šīs okupācijas un Izraēlas mēģinājumiem sagraut šīs cerības un kavēt starptautiskos mēģinājumus izveidot Palestīnas valsti ar mierīgiem līdzekļiem.

Mūsu tauta lūkojas uz jums un uz visām mieru un taisnīgumu mīlošajām tautām un aicina: ir pienācis laiks, kad starptautiskajai sabiedrībai ir jāapzinās tiesiskā, politiskā un morālā atbildība, lai nodrošinātu mums atbilstīgu starptautisku aizsardzību un ļautu mums atbrīvoties no šīs okupācijas un dzīvot mierā un brīvībā. Šeit es vēlreiz gribētu uzsvērt mūsu lūgumu un jūsu lūgumu nosūtīt starptautiskos spēkus mūsu iedzīvotāju aizsardzībai.

Mēs esam dzirdējuši par starptautiskās sabiedrības un arābu valstu centieniem atjaunot Gazu. Ja tā tiešām ir, tad šie centieni ir jāizmanto pēc iespējas ātrāk, lai mūsu ļaudis atgūtu cerību un ticību, tomēr mēs prātojam, cik ilgi vēl Izraēlai būs brīvi atļauts postīt arābu iedzīvotāju īpašumus un infrastruktūru.

Tādēļ starptautiskajai sabiedrībai ir jānovērš pagātnes notikumu atkārtošanos un jāaicina Izraēla pārtraukt destruktīvo politiku. Es gribētu vēlreiz pateikties Eiropas Komisijai par palīdzību Palestīniešu pašpārvaldes organizāciju un iestāžu atjaunošanā. Es gribētu uzsvērt, ka šīs nopietnās un plašās sarunas nevar turpināt, pilnīgi nepārtraucot izmitināšanu – arī to, ko sauc par dabisko paplašināšanos – un visus izmitināšanas blokus, un visa veida embargo.

Es gribētu apstiprināt jums, ka neviena puse nevar neievērot Palestīnas valdības panākumus attiecībā uz miera, sabiedriskās kārtības un stabilitātes nostiprināšanu. Izraēlai ir jāievēro termiņi un jāizbeidz traucēt Palestīnas valdības darbu ar iebrukumiem un arestiem. Izraēlai ir jārespektē arī Palestīniešu pašpārvaldes tiesiskais un drošības statuss, turklāt ļaujot valdībai īstenot īpaši nozīmīgus ekonomiskos projektus un neaizbildinoties ar G zonām vai citiem piemēriem.

Mēs nevaram vairs ilgāk sarunāties par okupācijas izbeigšanu. Mums ir vajadzīga pilnīga okupācijas izbeigšana – tas ir, tās zemes, kas ir okupēta kopš 1967. gada 5. jūnija, kā norādīts ceļvedī. Mēs nevaram atgriezties pie sarunām par daļējiem un nenozīmīgiem jautājumiem, kamēr galvenais jautājums – okupācijas izbeigšana – paliek neatrisināts, un izmitināšana tiek pastiprināta, mēģinot nostiprināt un padziļināt Izraēlas okupāciju, turklāt ir arestēti 11 000 palestīniešu. Tas un tikai tas ļaus miera procesam atgūt mūsu tautas un visa reģiona iedzīvotāju uzticību.

Mums, dāmas un kungi, ir vajadzīga ne tikai Gazas atjaunošana, bet arī miera procesa atjaunošana. Tā ir mūsu kolektīvā atbildība. Eiropai, kura agrāk aizstāvēja – un joprojām aizstāv – drošības un taisnīguma principus mūsu reģionā un pasaulē, šodien vairāk nekā jebkad ir jāuzsver sava nozīmē plašajā un skaidrajā partnerībā ar prezidenta *Barack Obama* administrāciju, Četrinieku un starptautisko sabiedrību. Prezidenta *Barack Obama* ievēlēšana un viņa paziņotā nostāja, kā arī iniciatīva, ieceļot par īpašo sūtni *George Mitchell*, ir rosinoši notikumi, kas nogludinās ceļu sarunām un visam politiskajam procesam.

Es gribētu teikt pavisam godīgi, ka mūsu arābu lēmumus ir īstenot arābu miera iniciatīvu – arābu miera iniciatīvu, kura ir daļa no ceļveža un ir kļuvusi par islāma miera iniciatīvu, kurai pievienojušās 57 musulmaņu valstis. Šī iniciatīva ir pilnībā jāīsteno.

Kā jau iepriekš teicu, šī iniciatīva ir daļa no ceļveža, ko saskaņā ar rezolūciju Nr. 1515 pieņēma Drošības padome. Mēs nevaram izraudzīt un izvēlēties, un runāt par tās pamatiem, kas balstīti starptautiskajos tiesību aktos. Šī ir mūsu pēdējā iespēja panākt īstu un taisnīgu mieru mūsu reģionā. Visām pusēm, jo īpaši Izraēlai un četriniekam, ir dzirdami un godīgi jāizsakās par to.

Mums ir jānorāda, ka arābu miera iniciatīva ir kļuvusi arī par islāma iniciatīvu. Tā ir iniciatīva, kas aicina izveidot miera valsti. Tiklīdz Izraēla atkāpsies no visām okupētajām teritorijām, 57 arābu un musulmaņu valstis labprāt normalizēs attiecības ar Izraēlu. Šī ir vēsturiska iespēja, ko nedrīkst izniekot.

Dāmas un kungi! Nāves un posta ainas satricināja sirdsapziņu un jūtas miljoniem cilvēku visā pasaulē, tajā skaitā arī Eiropas draudzīgajās valstīs. Mūsu tauta augstu vērtē šo dzīvo cilvēcisko sirdsapziņu, taču mums ir jāuzsver, ka Palestīnas iedzīvotāji nezaudēs gribu iegūt brīvību un dzīvību. Viņi gaida jūsu atbalstu cīņā par tiesībām uz brīvību un neatkarību, lai varētu veidot savu nākotni un nodrošināt bērniem tiesības uz drošu dzīvi, atstātu skolu un spožu nākotni viņu dzimtenē – šī dzimtene ir pelnījusi dzīvību un drošību.

Dāmas un kungi! Mūsu lielais palestīniešu dzejnieks *Mahmoud Darwish*, reiz teica: „Šī zeme ir dzīvošanas vērtā.” Saistībā ar to šī lielā dzejnieka tautiešu vārdā es gribētu izteikt jums vissirsnīgāko pateicību par viņa piemiņa pasākumu organizēšanu. Šis dzejnieks ir palestīniešu patriotisma simbols. Viņš ir cilvēceības dzejnieks.

Un *Mahmoud Darwish* es saku: „Jūsu vēl neuzrakstīto poēmu par Gazas bērniem, viņu ciešanām un cerībām uzrakstīs kāds dzejnieks no to bērnu vidus, kuri atbalstīja jūsu drosmi tāpat kā jūs atbalstījāt viņu lietu un mazos sapņus.” Pateicos par klausīšanos.

(Ilgstoši aplausi)

Priekšsēdētājs. – Prezident *Abbas* kungs! Es gribētu pateikties jums Eiropas Parlamenta vārdā par to, ka ieradāties Strasbūrā un uzrunājāt mūs. Tagad mums ir kopīgs uzdevums – strādāt mieram. Mēs šeit, Eiropas Savienībā un Eiropas Parlamentā, gribam būt godīgi miera māklēri. Mēs gribam, lai Izraēlas iedzīvotāji dzīvo drošās robežās, un mēs gribam, lai Palestīnas iedzīvotāji dzīvo drošās robežās. Mūsu sākumpunkts ir cilvēka cieņa. Palestīniešu meitenes skolā ir tikpat čaklas kā izraēliešu meitenes. Izraēlas zēniem patīk spēlēt futbolu tieši tāpat kā palestīniešu zēniem. Ir pienācis laiks mierīgai tāda veida līdzaspastāvēšanai, kāda ir pie mums šeit, Eiropā. Tas ir mūsu vēlējums visiem Tuvajiem Austrumiem.

Mēs vēlam jums, prezident *Abbas* kungs, panākumus jūsu centienos panākt mieru. Droša Palestīnas valsts un arī droša Izraēlas valsts – un šis komentārs ir adresēts Izraēlai – nedrīkst palikt nākotnes vīzija. Tai ir jākļūst par realitāti, un tam ir jānotiek mūsu dzīves laikā. Ja mēs tiešām gribēsim, lai tas piepildās, tas mēs to sasniegsim.

(Aplausi)

Prezidenta kungs, es vēlētos pateikt jums paldies. Ja apstākļi atļaus, mēs tiksimies vēlreiz 23. un 24. februārī. Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārās asamblejas prezidijs lūdz mani apmeklēt Palestīnu un Izraēlu. Es vadīšu delegāciju, kura dosies uz Gazu un apmeklēs arī Izraēlas dienvidu apgabalu. Ja jūsu grafiks to atļaus – un es ceru, ka tas būs iespējams – mēs tiksimies Ramalahā. Es, protams, apmeklēšu arī Jeruzalemi.

Mēs gribam palīdzēt – un to saka gan mūsu sirds, gan mūsu prāts, – lai starp Izraēlu un Palestīnu, starp Palestīnu un Izraēlu un Tuvajos Austrumos būtu iespējams miers.

Prezident *Abbas* kungs! Mēs gribētu pateikties jums par jūsu lielo darbu un aicināt jūs turpināt virzību uz samierināšanu, kompromisu un mieru. Paldies jums par Eiropas Parlamenta apmeklējumu!

(Aplausi)

SĒDI VADA: D. WALLIS

priekšsēdētāja vietniece

Urszula Gacek (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Pirms četriem mēnešiem Pakistānā tika nolaupīts kāds poļu inženieris. Viņa sagūstītāji no *Taliban* tur viņu ieslodzījumā un draud šodien sodīt ar nāvi, ja netiks izpildītas viņu prasības. Es aicinu Parlamentu atbalstīt Polijas un Pakistānas valdību centienus nodrošināt mana tautieša atbrīvošanu.

7. Balsošanas laiks (turpinājums)

7.1. Sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (A6-0026/2009, Claudio Fava) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Claudio Fava, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Ar jūsu atļauju es gribētu lūgt Padomi – ar citu grupu atbalstu – pievienot direktīvai šādu oficiālu deklarāciju un tādēļ atlikt balsošanu par normatīvo rezolūciju. Es nolasišu deklarāciju, kura, es ceru, tiks pievienota:

„Eiropas Parlaments un Padome paziņo, ka šīs direktīvas 9. panta noteikumi par apakšuzņēmuma līgumiem neierobežo citus noteikumus šajā jomā, kas tiks pieņemti turpmākajos normatīvajos instrumentos.”

Martin Bursík, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze! Prezidentūra ņem vērā ierosināto deklarāciju. Taču man ir jāpaziņo Eiropas Parlamenta deputātiem, ka nav iespējams uzņemties saistības Padomes vārdā, neapspriežoties ar to.

Claudio Fava, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Es saprotu, ka Padomei ir oficiāli jātiekas ar Padomes pastāvīgo pārstāvju komiteju. Es lūdzu prezidentūru oficiāli ierosināt šīs deklarācijas pievienošanu un tādēļ pieprasu atlikt balsošanu par šo rezolūciju līdz nākamajai plenārsēdei, lai dotu Padomei laiku oficiālai apspriešanai.

EN(Parlaments piekrita atlikt balsošanu)

7.2. Energoefektivitātes paaugstināšana ar informācijas un sakaru tehnoloģijām (balsošana)

7.3. Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšana un pārmitināšana (balsošana)

8. Balsojumu skaidrojumi

*

* *

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Iepriekšējās svinīgās sēdes laikā es jautāju, vai kameras lietošanu nevarētu atvieglot, atstājot brīvu vienu sēdekli. Šodien tas atkal nenotika. Kamera nebija pie manis, bet pie ģenerāļa P. Morillon un pēc tam pie Grosch kunga. Varbūt būtu iespējams to nodrošināt, lai atvieglotu gan operatora, gan mūsu darbu?

Priekšsēdētāja. – Paldies, Rack kungs, mēs atgādināsim dienestiem.

Balsojumu skaidrojumi

EN– Ziņojums: Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Beigās es tomēr balsoju par šo ziņojumu, jo mēs visi atbalstām mūsu vides saglabāšanu. Tā ir mūsu partijas – Britu konservatīvās partijas – cildena tradīcija, tomēr man šķiet, ka man ir jāizsaka divi secinājumi.

Pirmais secinājums – mums var būt īsta klimata pārmaiņu politika tikai tad, ja visi tajā iesaistās. Tā ir vienkārši Eiropas Savienības vai atsevišķas valsts laika šķiešana, lai tikai būtu vispār kaut kāda politika. Tātad mums ir jāiesaista Āzijas valstis.

Otrā piezīme ir tāda, ka mūsu nedrošajos laikos klimata pārmaiņu politika ir jāsamierina ar nepieciešamību pēc enerģijas drošības. Šodienas pasaulē mēs atrodamies situācijā, kad visām mūsu valstīm ir vajadzīga gatava enerģijas piegāde. Tam ir jābūt pirmajā vietā, jo bet tā nevarēs uzturēt ne ekonomiku, ne labklājību, ne mūsu iedzīvotāju labsajūtu.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos runāt par šo direktīvu. Es balsoju pret šo direktīvu, jo esmu pilnīgi pārliecināts, ka tā ir ārkārtīgi bīstama un apdraud Eiropas attīstību. Tajā nepārprotamais jautājums par nepieciešamību uzmanīgi aizsargāt vidi ir apvienots ar galīgi liekulīgu ideju, proti, ka cilvēki var ietekmēt mūsu klimata cikliskās pārmaiņas.

Tieši šī daļa, tas ir, jautājums par ogļskābās gāzes emisijas samazināšanu, ir šī dokumenta vissvarīgākā nodaļa. Ārkārtīgi lielās naudas summas – lēš, ka simtiem miljardu, – kas jātērē šim mērķim, būs vienkārši izšķiestas, bet tajā pašā laikā tās varētu izlietot reālas vides un enerģijas drošības izveidošanai Eiropas Savienībā. Tas ir ļoti slikts un traģiski neveiksmīgs risinājums.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! K. H. Florenz ziņojuma vairāki punkti un nodaļas, jo īpaši 190. punkts, attiecas uz lauksaimniecības nozīmi klimata pārmaiņās. Kaut gan seklā vai konservējošā augsnes apstrādē ir viena no iespējam lielākajā daļā ES dalībvalstu un tai ir priekšrocības gan ekonomikas, gan klimata pārmaiņu ziņā – un, manuprāt, tā pelna daudz lielāku atbalstu – debates un pētījumi lauksaimniecībā pievēršas galvenokārt atgremotāju mājlopu radītajam metānam un slāpekļa oksīdam.

Kaut gan ir panākts progress, es neatbalstu to, ka dalībvalstīm jāizpilda tirdzniecībā neiesaistīto nozaru mērķi emisijas samazināšanā, obligāti samazinot Eiropas liellopu ganāmpulkus. Neaizmirsīsim, ka to, ko mēs neražosim šeit Eiropā, mēs importēsim. Viens kilograms Brazīlijā ražotas liellopu gaļas rezultātā dod sešas reizes lielāku oglekļa emisiju nekā kilograms gaļas, kas ražota Īrijā.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas ekonomika ir lielākā fosilā kurināmā importētāja. Šī kurināmā cenas pieaugums lielāka pieprasījuma un augstāku ieguves izmaksu dēļ var ievērojami un nelabvēlīgi ietekmēt mūsu iedzīvotāju dzīves līmeni un mazināt Eiropas Savienības ekonomikas konkurētspēju.

Pasākumi enerģijas taupīšanai un tīru enerģijas avotu ieviešanai, kas ražo enerģiju par stabilu un nosacīti zemu cenu, varētu neitralizēt šo tendenci Izmantojot zinātniskus pētījumus tehnoloģisko risinājumu izstrādei, automātiski tiks samazināta ogļskābās gāzes emisija. Taču pretrunīgu toriju izplatīšanai un mūsu biedēšanai ar informāciju par ogļskābo gāzi nav pievienotās vērtības, un tas sarežģīt ogļskābās gāzes emisijas samazināšanas tehnisko un faktisko procesu un fosilā kurināmā izmantošanas ierobežošanu enerģijas ražošanai.

Es atbalstu visas tehniskās un zinātniskās aktivitātes, kas vērstas uz fosilā kurināmā lietošanas samazināšanu. Taču es diemžēl nevaru piekrist Florenz kunga ziņojumā paustajām teorijām. Es šo ziņojumu neatbalstu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu pateikties Karl Florenz par viņa pūlēm un Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas demokrātisko vadību. Kaut gan sākotnējais ziņojums bija labāks par šo kompromisu, es tomēr balsoju par to. Šodienas tiešām lietišķajā diskusijā bija dzirdams plašs viedokļu

spektrs, daži no tiem kritiski, bet visi piekrita uzskatam, ka tagad tuvojas klimata pārmaiņas un nav šaubu, ka ar mūsdienu civilizācijas līmeni mums var izdoties tās ietekmēt, un mūsu atbildība nākamo paaudžu priekšā ir panākt nolīgumu par efektīviem pasākumiem. Nevieni no tiem nav panaceja, un tie visi jāpiemēro visiem kontinentiem. Es ticu, ka Čehijas prezidentūrai par spīti Čehijas prezidenta ekstrēmajiem uzskatiem izdosies izvilkt svaigus pasākumus no ASV.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es balsoju pret šo ziņojumu. Šī ziņojuma pieņemšana ir slihta ziņa ES iedzīvotājiem. Zemes klimats ir mainījies, tas mainās un mainīsies neatkarīgi no tā, vai mēs to gribam vai nē. To nekādi neietekmēs absurdie pasākumi, kurus ES uzkrāj pati sev šajā jomā. K. H. Florenz ziņojumā apgalvots, ka pasākumi klimata jomā, ko ES pieņēma 2007. gadā, ir nepietiekami un ka tie ir jāplašina. Es tam nepiekrītu. Kamēr ES ir tikai daļa no pasaules, kas samazina emisiju, globālās emisijas samazināšanas mērķis netiks sasniegts. Viss, ko mēs panāksim, būs lielas daļas Eiropas uzņēmumu pārcelšana, un tiks zaudētas darbavietas. Ziņojuma autori grib mainīt Eiropā visu – no ēdienkartēm līdz tūrismam, kad sociālajam tūrismam ir jāklūst par oficiālu mērķi. Pat Mao Czeduns lepotos ar šādu kultūras revolūciju, kur visu veco izsviež un apmaina pret jauno. Nevien praktisks cilvēks nevarētu piekrist tādi pieejai, un tāpēc es balsoju pret to.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Gandrīz 70 % Zemes virsmas klāj ūdens; mūsu ūdens rezerves, jo īpaši dzeramais ūdens, izsīkst biedējošā ātrumā. Arvien lielākus mūsu planētas apgabalus apdraud ūdens trūkums. Jo straujāka ir attīstība, jo lielāks ir pieprasījums pēc ūdens. Pētījumi liecina, ka pieprasījums pēc ūdens palielinās, paaugstinoties sabiedrības labklājībai. Nav progresa bez ūdens.

Daudzi pasaules reģioni ir tuvu katastrofai. Saglabājot *status quo* ūdens apsaimniekošanas ziņā, varētu izveidoties situācija, kad piekļuve ūdenim izraisīs ne tikai strīdus, bet pat karus. Valstu panākumus noteiks to materiālais stāvoklis nevis militārās iespējas, lai kādas tās arī nebūtu. Ūdens trūkums ļoti īsā laikā izraisīs pārtikas krīzi.

Mums ir vajadzīga piemērota, integrēta politika, kas palīdzēs saglabāt un atjaunot ūdens rezerves. Mums ir vajadzīga ūdens lietošanas racionalizācija.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Atļaujiet paskaidrot, kāpēc es balsoju pret K. H. Florenz ziņojumu par klimata pārmaiņām.

Ar klimata pārmaiņām saistītā politika ļoti lielā mērā ir pamatota uz panikas cēlāju ideoloģiju. Pierādījumi par klimata pārmaiņām ir pretrunīgi. Hipotēzes, kuras vaino šajās pārmaiņās cilvēku arī ir, maigi izsakoties, apstrīdamas. Cilvēks tiek uzlūkots kā videi kaitīgs radījums, no kura nav nekāda labuma. Es tā nedomāju.

Ziņojuma saturs ir tiešas sekas pašlaik modē esošajai zaļai ideoloģijai, kas apgalvo, ka daba un planēta ir pirmajā vietā un ka mēs nedrīkstam rūpēties par cilvēkiem, viņu vajadzībām un interesēm.

Tie daži ziņojuma grozījumi, kuros izteikts aicinājums pēc kodolenerģijas turpmākās attīstības un atbalstīts progress kodolsintēzes jomā, diez vai var mazināt tā nelabvēlīgo ietekmi uz visu Eiropas ekonomiku un lauksaimniecību.

Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas ir reālu politisku problēmu projekts. Tā vietā, lai izvirzītu idejas, kuras nevienam neinteresē, mums vajadzētu rūpēties par cilvēkiem un viņu vajadzībām.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Es atbalstīju šo ziņojumu galvenokārt tāpēc, ka tie punkti, par ko es šaubījos, tika vai nu dzēsti, vai grozīti man pieņemamā veidā. Tie attiecas tieši uz lauksaimniecības lopkopības produkciju. Es būtu pastiprinājusi šo punktu ar to, ka Eiropas Savienība jau agrāk ir ievērojami samazinājusi lopkopības produkciju KLP reformu dēļ, ka tagad mēs esam tīri liellopu gaļas importētāji un ka liellopu gaļa tiek ražota kaut kur citur ar tai sekojošajām bažām par klimata pārmaiņām.

Tas patiesi parāda mums, cik svarīga ir globālā vienprātība šajā jautājumā un to, ka, Eiropai rādot ceļu, mums tomēr ir jāuzstāj, lai arī pārējie mums seko, jo mēs kaitēsim tikai sev, ja mūs uzskatīs par vienīgajiem, kuri paceļas līdz šai atzīmei.

Visbeidzot, es atbalstu šajā ziņojumā pausto domu par īpašu gadu, kura mērķis ir sniegt informāciju un nodarboties ar klimata pārmaiņu jautājumu tādā veidā, kas liek cilvēkiem tuvināties mums. Šajā jomā jau ir paveikts labs darbs.

Nirj Deva (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju par šo ziņojumu, jo es pirmo reizi jūtu, ka Eiropas Savienība atrodas saskaņā ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Prezidents *Barack Obama* ir ievēlēts amatā, sakot, ka viņš savās programmās gatavojas izvirzīt vidi pirmajā vietā.

Taču es nezinu, vai mani vēlētāji atbalstīs to, ka mēs patiesībā negrasāmies neko mainīt. Pat tad, ja Amerikas Savienotās Valstis un Eiropas Savienība saskaņoti darbosies oglekļa emisijas ierobežošanā, mums ir jāapsver, kas notiks, ja mēs pietiekami nemudināsim attīstības valstis Indiju un Ķīnu darīt to pašu – nodot tehnoloģiju un palīdzot ķīniešiem un indiešiem atrast vismodernāko zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju, ko mēs varam eksportēt un palīdzēt viņiem kļūt par partneriem. Patiesība ir tāda, ka pa to laiku, kamēr mēs runājam, Ķīna ik pa divām nedēļām nodod ekspluatācijā spēkstaciju ar ogļu kurināmo, kas intensīvi emitē oglekli. Tad kā mēs varam ierobežot šo lietu, nepalīdzot tehnoloģiju nodošanā?

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Mēs vēlreiz redzam Eiropas Savienību, kura dzīvo iedomātā pasaulē – pasaulē, kas pastāv tikai Parlamenta rezolūcijās, Komisijas paziņojumos un Padomes paziņojumos preseī.

Mēs nosodām globālo sasīlšanu, bet mūsu ikmēneša klejojumi starp Briseli un Strasbūru rada simtiem tūkstošu tonnu siltumnīcefekta gāzu. Mēs raudam par zemes lietošanu, bet kopējā lauksaimniecības politika mudina izcirst dzīvžogus, lietot ķīmisku mēslojumu un par dempinga cenām pārdot pārpalikumu neaizsargātajos trešās pasaules tirgos. Mēs sludinām saglabāšanu, bet kopējā zivsaimniecības politika ir izraisījusi ekoloģisku postu, iznīcinot to, kam vajadzēja būt lieliskam, atjaunīgam resursam.

Kolēģi, vai jūs domājat, ka mūsu vēlētāji to nav pamanījuši? Vai jūs domājat ka jūs tāpat kā Dekarta ļaunais ģēnijs varat manipulēt ar viņu realitāti, kontrolējot viņu uztveri? Patiesība ir tāda, ka mūsu vēlētāji jau sen redz mums cauri, un tāpēc viņi katrā izdevīgā gadījumā saka „nē”. Ja jūs domājat, ka es maldos, pierādiet, ka tā ir! Lisabonas līgums ir jānodod tautas nobalošanai: *Pactio Olisipiensis censenda est*.

– **Ziņojums: Claudio Fava (A6-0026/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Kaut gan es balsoju par C. Fava ziņojumu, man ir būtiski iebildumi pret direktīvas nosaukumu, kurā ir pieprasītas sankcijas pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri valstī uzturas nelegāli. Tā iz liekulība, ja ēnu ekonomikā darbojas miljoniem Eiropas strādnieku, pārdevēju, mājkalpotāju un citu, un sankciju saskaņošanai ir jāattiecas uz darbu melnajā tirgū neatkarīgi no tā, no kurienes nāk darba ņēmējs.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) *PvdA* (Holandes Darba partijas) delegācija atbalsta šīs direktīvas mērķi, proti, sodīt par nelegālo imigrantu nodarbināšanu, lai atturētu cilvēkus no nelegāla darba kā viena no faktoriem, kas pievilina nelegālos imigrantus, tajā pašā laikā cenšoties novērst un kontrolēt iecerotāju ekspluatāciju.

Neraugoties uz daudziem pozitīviem elementiem šajā kompromisa variantā, mēs jutāmies spiesti balsot pret to vairāku iemeslu dēļ. Sākotnēji atbildība bija paredzēta visā ķēdē līdz pat galvenajam līgumslēdzējam. Diemžēl šis noteikums neiekļuva Padomes un Parlamenta kompromisa variantā, un tagad tas ir ierobežots līdz pirmajai pakāpei ārpakalpojumos vai apakšuzņēmuma līgumos. Tas nav produktīvi un veicina ārpakalpojumu lielāku piesaisti, lai izvairītos no sociālās atbildības.

Turklāt nav pietiekamu garantiju, ka imigranti tiks aizsargāti un darba devēji saņems sodu par noteikumu pārkāpumu. Imigrantiem nebūs tiesību saņemt nesamaksāto atalgojumu pirms deportācijas, un nebūs atļauts gaidīt samaksu Eiropas Savienībā. Viņiem nav izredžu saņemt naudu pēc deportācijas. Tas nozīmē, ka nelegālajiem imigrantiem, kuri krīt par upuri ekspluatācijai un grib cīnīties par savām tiesībām, diez vai vispār ir kaut kādas izredzes.

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Es atturējos no šī svarīgā Parlamenta balsojuma. Es, bez šaubām, neatbalstu nelegālo imigrantu ierašanos mūsu zemēs, kur viņi ieņem to cilvēku darbavietas, kuri ir maksājuši nodokļus, un maksājuši par savu dzīvi ilgu laiku, taču es uzskatu, ka atbildība par to gulstas nevis uz darba devējiem, bet galvenokārt uz atsevišķu valstu valdībām.

Šī atturēšanās dod man iespēju izteikt viedokli, ka mūsu Lielbritānijas valdība nožēlojamā kārtā nav izveidojusi pienācīgu valsts imigrācijas politiku – imigrācijas politiku, kas seko iebraucējiem un izbraucējiem, kas nodrošina taisnīgumu starp tiem, kuriem ir atļauts ierasties, un tiem, kuriem šādas atļaujas nav, un galvenais, politiku, kas uzturēs labas attiecības starp rasēm un kopienām, pamatojoties uz to, ka Britānijas iedzīvotāji jūtīs, ka pastāv pareizs uz atbilstošs līdzsvars starp tiem, kuri ierodas, tiem, kuri dzīvo uz vietas, un tiem, kuri dodas projām.

*

* *

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Es gribēju uzdot jautājumu, jo, kā es sapratu, mēs neesam balsojuši par *C. Fava* ziņojumu. Nesaprotu, kā mēs varam skaidrot balsojumus, ja balsošana nav notikusi.

Priekšsēdētāja. – Mēs balsojam par ziņojumu, mums nebija galīgā balsojuma, tāpēc cilvēki varbūt grib izteikties par iepriekšējiem balsojumiem.

***

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Demogrāfiskā krīze ir viena no vissvarīgākajām problēmām, kas Eiropas Savienību sagaida tuvākajā nākotnē. Zemāka dzimstība un lielāks paredzamais dzīves ilgums nozīmē, ka mūsu sabiedrība noveco. Tajā pašā laikā arvien mazākai iedzīvotāju daļai nāksies maksāt ar to saistītos izdevumus.

Pretendentu trūkums uz dažām darbavietām nozīmē, ka tiek nodarbināti nelegālie imigranti, jo viņu darbs ir ievērojami lētāks. Nelegālā nodarbinātība ir jāsoda, un tās nelabvēlīgās sekas pirmkārt ir jājūt darba devējiem, un tikai pēc tam tās var skart pašus strādniekus.

Direktīvā ir izklāstītas attiecīgās administratīvās prasības, kas jāizpilda darba devējiem. Tomēr šīs prasības nedrīkst būt pārmērīgi augstas, jo tas varētu nelabvēlīgi ietekmēt to cilvēku stāvokli, kuri ierodas Eiropas Savienībā legāli un kuriem ir derīgas darba atļaujas. Pienākums pārbaudīt pretendentu dokumentus var likt darba devējiem atteikties no ārzemnieku nodarbināšanas un rezultātā pazemināt nodarbinātības koeficientu un kaitēt darba tirgum.

Philip Claeys (NI). – (NL) Es gatavojos balsot par *C. Fava* ziņojumu, kaut gan tas, bez šaubām, ne tuvu nav pilnīgs. Es jebkurā gadījumā gribētu izteikt atbalstu direktīvai, kas mēģina risināt nelegālo imigrantu nodarbināšanas jautājumu.

Tā, protams, ir tikai aisberga virsotne, jo mums ir jāķeras arī pie cilvēku tirgoņiem, pie nelegālo imigrantu atbalsta tīkliem un tādad, protams, pie dalībvalstu valdībām, kuras ar plašu vērienu legalizē nelikumīgus svešzemniekus. Galu galā, tieši šī nesodāmība ir viens no galvenajiem nelegālās imigrācijas problēmas cēloņiem. Nelegālie ārzemnieki var organizēt kādus protestus vien vēlas, izvirzīt prasības, iesniegt petīcijas, neriskējot ar noķeršanu vai atgriešanu izcelsmes valstīs. Ir jāpieņem atgriešanas politika, kas ir efektīva un dara tieši to, ko saka.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Tiesības noteikt, kurš drīkst šķērsot robežu un apmesties uz dzīvi jūsu teritorijā, ir valstiskumu noteicoša pazīme. Jau gadiem ilgi šis Parlaments mēģina piešķirt šo valstiskuma pazīmi Eiropas Savienībai, rīkojoties bez vēlēšanu piekrišanas un, kā var spriest pēc Francijas, Holandes un Īrijas referendumu rezultātiem, pat sastopot balsotāju aktīvu pretestību. Jautājumam par nelegālo migrāciju vajadzētu būt valsts prerogātai, un jautājumu par sankcijām pret nelegālo iecelotāju nodarbinātājiem pavisam noteikti vajadzētu atstāt dalībvalstu kompetencē.

Ja Eiropas Savienība vēlas paplašināt jurisdikciju šajā jomā, tai vispirms vajadzētu nodrošināt iedzīvotāju neviltotu piekrišanu tiesiskajam pamatam, uz kura tā gatavojas rīkoties. Tas nozīmē, ka Lisabonas līgums ir jānodod tautas nobalsošanai: *Pactio Olisipiensis censenda est*.

Nirj Deva (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Šis ir briesmīgs tiesību akts. Tas ir briesmīgs, jo padara par noziedznieku darba devēju, bet nesaskata nelegālā imigranta noziegumu. Tā ir nejēdzība. Tas radīs jaunas priekšnojautas katram darba devējam ik reizi, kad viņam vajadzēs kādu pieņemt darbā. Vai jūs varat iztēloties, kas notiks, kad iespējama darba devējs paskatīsies uz iespējamo darba ņēmēju un sāks uzdot ļoti uzņēmīgus jautājumus?

Turklāt tam vispār nav nekāda sakara ar Eiropas Savienību. Ar to vajadzētu nodarboties dalībvalstu likumdošanai un valdībām – dalībvalstu parlamentu ziņā ir izlemt, kuru viņi vēlas vai nevēlas redzēt savās valstīs. Arvien lielākas ekonomikas lejupslīdes laikā padarīt par noziedzniekiem dalībvalstu darba devējus – tas ir absurds. Šim tiesību aktam nekad nevajadzētu ieraudzīt dienasgaismu.

– Rezolūcijas priekšlikums: B6-0062/2009 (Energoefektivitāte)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Eiropas Savienība tagad redz kopējās enerģētikas politikas pirmos augļus. Emisijas kvotu izsoles sāksies 2015. gadā, un jau ir uzsāktas atjaunīgās enerģijas programmas. Tikai Lisabonas līguma pieņemšana dos iespēju efektīvāk pārvaldīt Eiropas prioritātes enerģētikas jomā, un tās tagad mainās. Vissvarīgākā ir politiskā neatkarība. Enerģijas piegādes nedrīkst kļūt par politiskās šantāžas avotu. Otrā prioritāte ir tīrās enerģijas un atjaunīgās enerģijas daļas palielināšana. Tādēļ finansējums pētniecībai ir jāvērs arī uz šīm tehnoloģijām, kodolenerģiju un tās darbības drošību un atkritumu problēmām. Vissvarīgākais, ko parādīja šī diskusija, ir tas, ka mums ir jāmeklē patēriņa ierobežošanas veidi un jāizrāda cieņa pret dabas resursiem. Taču tā sākas ar mūsu bērnu izglītību.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Es atceros kādu lektoru, kurš kādreiz man, jaunam maģistratūras studentam, teica, ka tehnoloģija piedāvā daudzus risinājumus, bet tad, ja grib tos panākt, mērķa sasniegšanai bieži ir vajadzīga politiska un vadītāja griba.

Šeit tā atkal ir Eiropas Parlamentā. Mēs runājam par klimata pārmaiņām. Mēs runājam par energoefektivitāti. Taču atcerēsimies, ka 12 reizes gadā mēs pārceļam šo Parlamentu no Briseles uz Strasbūru, nemaz nerunājot par papildu ēkām, kas mums ir Luksemburgā. Tas ne tikai izmaksā Eiropas nodokļu maksātājiem papildu EUR 200 miljonus gadā, bet arī emitē 192 000 tonnas CO₂, kas līdzinās 49 000 karstā gaisa baloniem. Tātad mūsu Parlamenta politiķiem ir pienācis laiks pārtraukt emitēt pašiem savu karsto gaisu, runājot par energoefektivitāti un klimata pārmaiņām, beigt liekuļot un slēgt Strasbūras parlamentu.

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Es braucu ar automobili, un man kā braucējam pastāvīgi jāizjūt visi šie apgrūtinājumi, ko mēs te redzam. Daži no šajā ziņojumā izteiktajiem priekšlikumiem ir raksturīgi piemēri šai situācijai, un tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es to atbalstīju negribīgi, kaut gan labāk būtu izvēlēties nebalsot. Iemesls ir tas, ka mēs nevaram radīt efektivitāti bez konkurences. Konkurence ir efektivitātes galvenais stimuls jebkurā tirgū – enerģijas vai kādā citā, – un šeit mēs lietojam instrumentu tehnoloģiju visā Eiropas Savienībā, lai veicinātu energoefektivitātes tirgu.

Mums, protams, vajadzēja atbalstīt energoefektivitāti Eiropas Savienībā ar konkurences palīdzību. Ja mēs būtu tā rīkojušies un paskatījušies, kā varam konkurēt viens ar otru, lai paaugstinātu energoefektivitāti, mums būtu labākais efektīvas enerģijas tirgus pasaulē. Tādēļ es teicu, ka balsoju par to negribīgi.

– Rezolūcijas priekšlikums: RC-B6-0066/2009 (Gvantanamo gūstekņi)

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Pirms sakām ardievas Gvantanamo, apvienojot šī Parlamenta rezolūciju un Amerikas Savienoto Valstu persidenta lēmumu – bīstams neslēptas varas apvienojums, – atļaujiet atgādināt tikai divus faktus.

Pirmkārt, Gvantanamo izveidoja, lai aizsargātu visus mūsu iedzīvotājus. Kas attiecas uz Amerikas Savienotajām Valstīm, tad tas iedarbojās. Kopš 11. septembra Amerikas Savienotajās Valstīs nav noticis neviens terora akts. Ja jau mēs par to runājam, tā kā prezidents *George W. Bush* dodas atpūtā, parādīsim godu viņa veikumam, Es apzinos, ka mana runa šajā Parlamentā ir ķecerība, taču tā ir taisnība.

Otrkārt, atcerēsimies arī to, ka, lai gan mēs esam jutušies pavisam brīvi, dodot padomus Amerikai, tagad mēs redzēsim, ko Eiropa darīs, kad tai būs jāuzņemas daļa rūpju par šiem ieslodzītajiem un jāpasargā mūsu cilvēki no nākamajiem terora aktiem. Es neklusēšu.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Parlaments, kurš vienmēr kāro nostāties jebkura garāmejoša uzvarētāja pusē, šodien pieprasīja, lai dalībvalstis plaši atver durvis Gvantanamo ieslodzītajiem – tieši tajā pašā dienā, kad drošības dienesti atklāja, ka *Mullah Sakir*, kuru atbrīvoja pagājušajā gadā, tagad ir *al-Qaeda* augstākais komandieris un rīko uzbrukumus britu un NATO armijas daļām Afganistānā. Tajā pašā dienā mēs paziņojam, ka ES ir atvērta mītnē šādiem teroristiem. Vai mēs esam jukuši? Atcerieties, ka tiklīdz šie ļaudis tiks ielaisti un legalizēti kā pilsoņi, viņi varēs brīvi pārvietoties visās ES dalībvalstīs. Es ticu, ka tie, kuri balsoja par šo neprātu, izturēs, kad visa šī lieta izgāzīsies.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Atļaujiet man paskaidrot, kāpēc es atturējos balsot par rezolūciju par Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanu. Vakardienas diskusija parādīja, ka ikviens apsveic šo ASV prezidenta populistisko plānu, taču tas ir viss, ko mēs varam darīt. Rezolūcijā ir izteikti apsvērumi, par kuriem mums nav pietiekami pārbaudītu vērtējumu vai drošas informācijas. Vakar mēs

veltījām trīs stundas karstām debatēm par jautājumu, kur likt ieslodzītos un tos, kuru noziegumi nav pierādīti. Bez šaubām, risinājums ir ASV Kongresa un dažu Eiropas valstu valdību, bet ne Eiropas Parlamenta ziņā. Tādēļ es nebalsoju par šo rezolūciju.

Philip Claeys (NI). – (NL) Kaut gan rezolūcijā par Gvantanamo ir daudz elementu, kas apliecina pašus tiesiskuma pamatus, mani, bez šaubām, neiepriecina tās zemteksts, proti, ka Gvantanamo ieslodzītie ir sava veida upuri, kas pelnījuši mūsu līdzjūtību. Viņi nav gluži balti jēriņi. Tie ir cilvēki, kurus tur aizdomās par terora aktu sarīkošanu, taču trūkst izšķirošu pierādījumu.

Dalībvalstīm ir jāveic nepieciešamie priekšdarbi Gvantanamo ieslodzīto uzņemšanai, vai arī tā teikts rezolūcijā. Tas, lai neteiktu vairāk, ir problemātiski. Radikālā islāma fundamentālisma problēma, manuprāt, Eiropā ir pietiekami liela, un par zināmu tālredzības trūkumu liecina vēlme apkarot terorismu un vienlaikus atvērt slūžas cilvēkiem, kurus tur aizdomās par sakariem ar *al-Qaeda*, *Taliban* un līdzīgiem grupējumiem.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Šis Parlaments jau gadiem ilgi ir kritizējis Amerikas Savienotās Valstis par pilsoniskās brīvības ierobežošanu, uzturot drošības iestādi Gvantanamo. Mana balsis bija starp tām, kas pauda šaubas.

Es – atšķirībā no dažiem citiem šajā zālē sēdošajiem – atzinu, ka tie bija sarežģīti un delikāti jautājumi. Daudzus no ieslodzītajiem atbrīvoja tikai tādēļ, lai pēc tam atkal saņemtu gūstā Afganistānas kaujaslaukos. Viens no viņiem uzspridzinājās kādā Irākas tirgus laukumā, nogalinot dučiem cilvēku. Neraugoties uz to, daži principi tomēr ir absolūti, un tos nevajadzētu upurēt izdevīgam. Viens no šiem principiem skan – cilvēku nedrīkst ieslodzīt bez apsūdzības noziegumā.

Kolēģi, katru rezolūciju par Gvantanamo mēs sākām ar labas gribas paziņojumiem. Mēs runājām, mēs uzstājām kā Amerikas Savienoto Valstu draugi. Nu mums ir izdevība attaisnot šo lielību. ASV administrācija, paklausījusi mūsu aicinājumam, lūdz mūsu palīdzību. Nesniegt to būtu nekonekventi, liekulīgi un savtīgi.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Tie no mums, kuri tic brīvībai, personas brīvībai un tiesiskumam, jau gadiem ilgi ir mēģinājuši pārliecināt mūsu amerikāņu draugus slēgt Gvantanamo līci vai turienes ieslodzījuma vietu. Tādēļ, ka valsts, kura pati sevi dēvē par brīvās pasaules līderi, nevar atteikties no šīm vērtībām ērtības labad, kaut arī pamatotu drošība apsvērumu dēļ.

Tagad, kad prezidents *Barack Obama* ir paziņojis par Gvantanamo slēgšanu, mums ir jāpalīdz viņam visiem spēkiem. Taču Eiropas Savienība nevar noteikt, kurš drīkstēs ierasties Eiropas Savienības valstīs. Tas ir dalībvalstu ziņā, un aicināsim Eiropas Savienības dalībvalstis uzņemties savu darba daļu, lai šoreiz palīdzētu mūsu amerikāņu draugiem. Viņi ir parādījuši labu gribu. Viņi ir mūs uzklaušījuši. Ir pienācis laiks uzklaušīt viņus, tieši tāpat, kā Eiropas politiskajai elitei vajadzētu ieklausīties vēlētajos, kad viņi kārtējā referendumā noraida Lisabonas līgumu. Mums ir pienācis laiks ieklausīties balsīs, ar kurām jārēķinās.

Nirj Deva (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze! Lielā Harta un *habeas corpus* ir Amerikas Savienoto Valstu konstitūcijas pamatprincipi. Tie ir arī manas valsts likumu pamatprincipi. Cilvēku nevar apvainot uz ieslodzīt, neizvirzot apsūdzību un netiesājot viņu. Taču mēs šajā Parlamentā gadu no gada nosodījām prezidentu *G. Bush* par rīcību Gvantanamo līcī. Tagad prezidents *Barack Obama* pilnīgi pareizi ir nolēmis to likvidēt.

Ja Amerikas Savienoto Valstu prezidents ir mūs uzklaušījis, tad, bez šaubām, mūsu pienākums ir aicināt dalībvalstis uzņemties mūsu amerikāņu sabiedroto rūpes/ Taču šī nav tāda lieta, ko šis Parlaments var diktēt citiem parlamentiem. Dalībvalstu parlamentu ziņā ir pieņemt lēmumu, ka viņu interesēs ir palīdzēt amerikāņiem vajadzības reizē.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– Ziņojums: **Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Eiropai ir vajadzīga vienota stratēģiska enerģētikas politika, kas nodrošinātu resursu efektīvu izlietojumu un iespējami samazinātu ietekmi uz vidi.

ES un dalībvalstīm ir jānodrošina Eiropas enerģijas infrastruktūras attīstība, un tas jādara obligāti, jo mēs cenšamies dažādot ES enerģijas avotus un mazināt atkarību no fosiliem kurināmiem.

Pašlaik ES visvairāk enerģijas patērēt ēku apkurei, un tā rada vislielāko CO₂ emisiju – aptuveni 40 % no visa emitētā CO₂. Šajā jomā ir īpaši daudz enerģijas taupīšanas iespēju.

Piekrītu referenta priekšlikumam organizēt iedzīvotāju informēšanas kampaņu dalībvalstu līmenī, lai palielinātu enerģijas lietošanas efektivitāti; šo kampaņu laikā māju un dzīvokļu īpašnieki saņemts attiecīgā īpašuma termiskos attēlus un informāciju par to energoefektivitāti, un ieteikumus par iespējamās modernizācijas finansējumu, pieprasot mikrokredītus. Zema energoefektivitāte ir sāpīgs jautājums, runājot par pēcpadomju laikā būvētajām ēkām, un daudzi īpašnieki nezina kā un ar kādiem līdzekļiem ir iespējams taupīt enerģiju. Es uzskatu, ka ir jāpalielina līdz 15 % (pašlaik 3 %) struktūrfondu atbalsts mājojumu remontam.

John Bowis (PPE-DE), rakstiski. – Britu konservatīvie atzinīgi vērtē Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas ziņojuma plašo vērienu. Mēs uzskatām, ka šis ziņojums ir ievērojams ieguldījums debatēs, kuru rezultāts būs 2009. gadā Kopenhāgenā noslēgts efektīvs starptautisks nolīgums par klimata pārmaiņām. Mēs jo īpaši atbalstām vienīgus vidēja un ilga termiņa emisijas samazināšanas mērķus, atjaunojamās enerģijas popularizēšanu un aicinājumu izveidot ilgtspējīgu pieeju mežsaimniecībai, lietus mežiem un mežu izciršanai. Mēs uzskatām, ka zemas oglekļa emisijas ekonomika veicinās arī jauninājumus, kuri radīs jaunus un konkurētspējīgus uzņēmējdarbības veidus un darbavietas tādās jomās kā tīrās tehnoloģijas, atjaunojamā enerģija un zaļie uzņēmumi.

Taču mēs nevaram atbalstīt pieņēmumu, ka Eiropas drošības stratēģijai un Eiropas drošības un aizsardzības politikai ir jāpiespīķir nozīme klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanā.

Mēs kategoriski iebilstam arī pret atsaucēm uz Lisabonas līgumu, jo īpaši tām, kurās apgalvots, ka Eiropas Savienības kompetence klimata pārmaiņu jomā joprojām ir nepietiekama. Uzskatām, ka ES ir visas vajadzīgās pilnvaras, lai palīdzētu Eiropas iedzīvotājiem sekmīgi kopā darboties un rādīt personīgo piemēru klimata pārmaiņu jomā.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *K. H. Florenz* ziņojumu, jo piekrītu ieteikumiem attiecībā uz turpmāko integrēto politiku saistībā ar klimata pārmaiņām.

Ziņojumā izteikts aicinājums Komisijai stingrāk novērot un analizēt jaunākos zinātniskos atklājumus, lai novērtētu, vai ar ES noteiktajiem 2°C var panākt šā mērķa īstenošanu, t. i., izvairīties no bīstamām klimata pārmaiņām.

Tajā pašā laikā ir uzsvērtā ES un citu rūpnieciski attīstīto valstu grupas vidēja termiņa mērķu nozīme – līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 25%–40%, kā arī ilgtermiņa mērķi līdz 2050. gadam samazināt emisijas par vismaz 80% salīdzinājumā ar 1990. gadu, neatkāpjoties no mērķa ierobežot globālo temperatūras paaugstināšanos 2°C robežās salīdzinājumā ar līmeni pirms rūpniecības laikmeta, tādējādi sasniedzot 50% varbūtību šā mērķa īstenošana.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums rāda ceļu uz priekšu un sūta skaidru vēstījumu visiem – rīkoties, kamēr vēl nav par vēlu. Mēs nevaram riskēt, ja ir runa par dabas un cilvēces saglabāšanu. Mums ir vajadzīga integrēta politika, lai novērstu pārklāšanos, un mums ir jāsaprot mērķi un stratēģijas. Eiropas Savienībai ir jāklūst par vadītāju cīņā pret klimata pārmaiņām, un šis ziņojums ir milzīgs solis šajā virzienā. Tiesības uz dzīvību, drošību, veselību, izglītību un vides aizsardzību ir pamattiesības, un mūsu pienākums ir nosargāt tās nākamajām paaudzēm. Mēs jau zinām, ka klimata pārmaiņas izraisa ārkārtīgi lielus kaitējumus, un mūsu pienākums ir cik vien iespējams mazināt šos kaitējumus.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Šodien mēs balsojam par ziņojumu par ES turpmāko integrēto politiku saistībā ar klimata pārmaiņām. Saistībā ar to mēs tomēr gribētu norādīt, ka ieņēmumus no emisijas kvotu tirdzniecības ir jāuzkrāj dalībvalstīm.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu „2050: Nākotne sākas jau šodien – ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām”, jo klimata pārmaiņas var izraisīt neatgriezeniskas katastrofas un lētās fosilās enerģijas laikmets tuvojas beigām.

Tādēļ ES un stratēģiskajiem partneriem ir jāapvieno spēki, lai darītu visu iespējamo un mazinātu pašreizējo atkarību no fosilā kurināmā un ievērojami palielinātu lietotās atjaunojamās enerģijas daļu.

Ar atbilstošu ieguldījumu palīdzību ir jāpalielina ekonomikas energoefektivitāte, un turpmākajos 12 gados ir jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisija par vairāk nekā 25%.

ES ir jārikojas noteikti, lai līdz 2050. gadam sasniegtu šādus mērķus: siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana, 60% līmenis atjaunojamās enerģijas lietošanā un energoefektivitātē.

Eiropas radošuma un inovāciju gads var būt galvenais atskaites punkts, parādot, cik izšķiroši svarīgi ir ieguldījumi zinātniskos pētījumos un jaunās tehnoloģijās.

Konstantīnos Droustas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Klimata pārmaiņas ir rezultāts, ko izraisījusi bezatbildīga dabas resursu ekspluatācija peļņas gūšanas nolūkos.

ES uzskata, ka vainīgi ir strādnieki, viņu dzīvesveids un patēriņa paradumi. Tā grib iecelt vilku par avju ganu, uzticot atbildību par klimata pārmaiņu mazināšanu tieši tiem, kuri tās izraisīja – monopoliem un starptautiskām sabiedrībām. Tagad vides vārdā privatizē un koncentrē dažu starptautisku sabiedrību rokās enerģiju, ūdeni, mežus un lauksaimniecības ražošanu. „Brīvā tirgus neierobežotā” darbība, tirgus liberalizācija un kapitālistu restrukturizācija ir šajā Eiropas Parlamenta ziņojumā ierosināto pasākumu kodols.

ES nolīgumiem ar trešām valstīm ir vajadzīga tirgus un sabiedrisko pakalpojumu liberalizācija visās minētajās nozarēs. Ir izvirzīti tādi mērķi kā, piemēram, biodeģvielas, kas iznīcina lielus mežus. Tiek veicinātas mutācijas un atbalstīta vienas lauksaimniecības kultūra audzēšana, tādējādi iznīcinot bioloģisko daudzveidību.

Vides aizsardzību izmanto pat kā ieganstu imperiālistu intervencēm saskaņā ar „Solana doktrīnu”.

ES un ASV popularizētā zaļā ekonomika paver ceļu pārmērīgai kapitāla uzkrāšanai, aizsargājot monopolu peļņu un palielinot strādnieku un dabas resursu ekspluatāciju. Tas ne tikai neko neatrisina; tieši pretēji, tas saasina klimata pārmaiņu problēmu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par K. H. Florenz ziņojumu par tematu: „2050: Nākotne sākas jau šodien – ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām”, jo tajā Eiropas Savienībai, dalībvalstīm un iedzīvotājiem ir sniegti daudzi ieteikumi, kā sasniegt vērienīgos siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķus Eiropas Savienībā.

Es vēlētos uzsvērt, ka klimata pārmaiņu jautājumam ir vajadzīga pārnozaru pieeja visos sabiedrības politikas noteikšanas līmeņos un ka arī pašreizējā ekonomiskā krīze prasa ieguldījumus „zaļajās” tehnoloģijās, jo tas palīdzēs radīt vairāk darbavietu.

Esmu pārliecināta, ka Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas – kuras darbā piedalījies arī es – noslēguma ziņojums ir ārkārtīgi pozitīvs ieguldījums cīņā pret klimata pārmaiņām, un tas skaidri parāda nepieciešamību panākt starptautisku vienošanos gada nogalē paredzētajā konferencē Kopenhāgenā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā nav minēts dabas ļaunprātīgas izmantošanas galvenais cēlonis – kapitālisma plēsonīgais raksturs. Tas ir tikai mēģinājums sadalīt atbildību starp visām iesaistītajām pusēm, lai attaisnotu priekšlikumus, kuru pamatā lielā mērā ir tirgus liberalizācija, lietotājiem un strādniekiem sedzot izdevumus.

Kaut gan plenārsēdē apstiprinātais galīgais teksts ir atturīgāks par sākotnējo priekšlikumu, un tajā ir daži pozitīvi aspekti, mēs nepiekrītam citiem punktiem, proti tam, ka vides aizsardzību izmanto kā attaisnojumu vēl vienai izdevībai paplašināt ideoloģisko uzbrukumu, lai noveltu atbildību uz parastiem cilvēkiem un strādniekiem un komercializētu visas vides aktivitātes, padarot tās ienesīgas.

Tādēļ mēs balsojam par dažiem priekšlikumiem, tajā skaitā tiem, kurus iesniedza mūsu grupa un kuri ir mēģinājums uzlabot ziņojuma saturu, taču bijām spiesti parādīt, ka nepiekrītam mēģinājumiem komercializēt visu, kas ir svarīgs cilvēka dzīvei, ieskaitot gaisu, ko elpojam.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Klimata pārmaiņas ir viena no lielākajām problēmām mūsdienu pasaulē. Es atbalstu energoefektīvās spuldzes, bet, ja godīgi, ar to nepietiek. Mums visiem vajadzēs mainīt dzīvesveidu un – kas ir vēl daudz radikālāk un svarīgāk – dzīvi un samierināties ar šīm pārmaiņām.

Publiskā sanāksmē, kas nesen notika manā vēlēšanu apgabalā Čeltnemā, man jautāja, ko es uzskatu par vissvarīgāko, ko varētu darīt cīņā pret globālo sasilšanu un klimata pārmaiņām. Mana atbilde bija skaidra: ratificēt Lisabonas līgumu. Ja nebūs spēcīgas un varenas ES, kurai ir kompetence Kopējā ārpolitikā un drošība politikā, es neticu, ka mums izdosies piespiest ASV, Japānu, Ķīnu un Indiju īstenot vajadzīgos pasākumus.

Aizmugure un uzmundrinājums, ko dod vienprātīgi runājoša, spēcīga ES, izdarīs klimata pārmaiņu apkarošanā vairāk nekā miljoniem energoefektīvu spuldžu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir apkopotas vairāku politisko grupu nostājas un nozaru intereses, pamatojoties uz jaunāko un uzticamāko zinātnisko informāciju. Tādēļ šis dokuments ir nenoliedzami izsmelošs, visaptverošs, aktuāls un atbilstīgs.

Es vispārēji piekritu ziņojumam, taču es balsoju pret tiešākām norādēm uz lopkopības ietekmi uz klimata pārmaiņām, jo, manuprāt, tās bija liekas. Lauksaimniecību nedrīkst izraidīt no sabiedrības. Tieši otrādi, ir jāizceļ vietējo izstrādājumu ražošana un patēriņš, jo to pārvadāšana īsos attālumos samazina siltumnīcefekta gāzu emisiju.

No otras puses, es balsoju par norādēm uz klimata pārmaiņu radītām problēmām lauksaimniecībā, jo uzskatu, ka vissmagāk skartajiem reģioniem ir jāsaņem pienācīga kompensācija. Vēl par jautājumu par pielāgošanos klimata pārmaiņām; piekritu, ka nekavējoties ir jāīsteno jaunā pamatdirektīva par augsnes aizsardzību un ka kohēzijas politika, ūdens aizsardzības politika un *Natura 2000* tīkli ir jāpielāgo tā, lai būtu iespējams tikt galā ar sagaidāmo ietekmi.

Visbeidzot, es balsoju par norādēm uz nepieciešamību novērst Kioto protokola elastības pārmērīgu izmantošanu, jo Eiropai tiešām ir jāsamazina emisija, ja tā vēlas saglabāt vadošo lomu starptautiskajās sarunās un nodrošināt vispārēju vienošanos Kopenhāgenā.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Klimata pārmaiņas ir fakts. Taču daži zinātnieki par to pamatoti šaubās. Daži zinātnieki apšauba arī cilvēka darbības ietekmi, kas pat šajā ziņojumā ir atzīta par klimata pārmaiņu galveno cēloni. Tā vai citādi, 22 ziņojuma nodaļas ir labs problēmas kopsavilkums, raugoties no viedokļa, kāds ir lielākajai daļai speciālistu visā pasaulē. Runājot par atsevišķām nodaļām, enerģētikas nodaļa ir nepilnīga. Tajā pilnīgi pareizi apgalvots, ka fosilā kurināmā resursi ir izsīkstoši, neizskatot galveno jautājumu par pietiekama enerģijas apjoma nodrošināšanu gadījumā, ja līdz 2030. gadam tās patēriņš pasaulē tiešām palielināsies par 60 %.

Tādēļ ir skaidrs, ka vistuvākajā nākotnē būs jāpieliek lielas pūles, būvējot kodolelektrostacijas. Pašlaik tās ir vienīgais atzītais tīras enerģijas avots plaša mēroga ražošanai, taču tam ir ideoloģiski pretinieki pat EP. Meklējot tīru enerģijas avotu, līdz kodoltermiskās sintēzes pilnīgai apgūšanai nebūs alternatīvas kodolenerģijai. Es piekritu šim apgalvojumam ziņojumā.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), rakstiski. – (FR) K. H. Florenz ziņojums ir detalizēts pasākumu saraksts, kuri jāīsteno, lai apkarotu klimata pārmaiņas un izstrādātu atbalsta politiku. Taču ziņojums ir strukturāli vājš attiecībā uz ārkārtīgi svarīgu un vēlamu Eiropas Savienības orientācijas maiņu.

Lielākais trūkums ir finanses.

Kaut gan ir paredzēts noteikt oglekļa nodokli, rīcības plānā 2009. – 2014. gadam nav iekļauta tā analīze un īstenošana, un arī oglekļa emisija katram atsevišķam produktam. Taču tas ir ļoti svarīgs elements.

Nav minēts neviens budžeta skaitlis konkrētiem mērķiem un projektiem, sabiedriskajai infrastruktūrai vai inovatīvai rūpniecības politikai, vietējo varas iestāžu atbalstam vai pētniecībai un attīstībai.

Attiecībā uz rūpniecību nepietiek ar atsauci uz „tiesiskiem instrumentiem”.

Arī Eiropas klimata fonda izveidē ir izvirzīta prasība „ļaut tirgum noteikt, kādas tehnoloģijas jālieto...”

Tādējādi tas neatbalsta ne ilgtermiņa redzējumu, ne vispārējās intereses. Tas ir absurds.

Tādēļ Eiropas Savienībai nekavējoties ir jāizskata jautājums par oglekļa nodokli, valsts atbalstu zaļajam jaunajam kursam un Kopenhāgenas budžeta klimata pārmaiņu novēršanai.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Nav šaubu par to, ka klimats mainās. Tomēr nav skaidrs, vai tas notiek galvenokārt vai lielākoties cilvēka darbības dēļ, vai galvenokārt vai lielākoties tas ir dabas process. Pastāv ievērojamas neskaidrības par notiekošo un to, ko ar to vajadzētu darīt. Tieši šīs neskaidrības norāda, piemēram, ka mums vajadzētu spert pirmos soļus virzībā uz oglekļa emisijas samazināšanu atmosfērā. Tā izskaidro, kāpēc iepriekšējo reizi es balsoju par priekšlikumu līdz 2020. gadam samazināt šo emisiju par 20 %.

Eiropas Parlamenta Klimata pārmaiņu pagaidu komiteja tagad ir iesniegusi ziņojumu par to, kā ES rīkoties attiecībā uz klimata pārmaiņām. Šis ziņojums ir ļoti izstiepts. Šķiet, ka iesaistītie deputāti nodarbojas ar konkrētu interešu, piemēram, lauksaimniecības un tūrisma, apmierināšanu. Tajā pašā laikā ziņojumā ir pieprasīts lielāks finansējums un jauni instrumenti, un praktiski ieteikts liels solis virzībā uz centralizētu plānveida ekonomiku ar propagandas kampaņām skolās un Briseles kontrolētiem izklaides centriem pēc skolas.

Šis ziņojums atrodas tik tālu no galvenajiem jautājumiem, ka es jutos spiests balsot pret to. Mēs nevaram joprojām teikt „jā” visam, ko te iesniedz, lai parādītu mūsu pamatotās bažas, neskaidrības un gatavību rīkoties saistībā ar klimata pārmaiņu jautājumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā atjaunota ES īstermiņa apņemšanās līdz 2020. gadam samazināt emisiju par 30 %, ja tiks panākts starptautisks nolīgums. Tajā ir atjaunots arī Bali ceļvedī noteiktais mērķis, ka rūpnieciski attīstītām valstīm līdz 2050. gadam ir jāsamazina emisija par 80 %. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurā izteikts aicinājums Komisijai uzņemties vadību gaidāmajās sarunās pēc Kioto, kas notiks Kopenhāgenā, un noteikt ES obligātās energoefektivitātes normas jaunām un atjaunotām ēkām. Ziņojums aicina Ekonomikas un finanšu padomi (ECOFIN) noteikt pazeminātas PVN likmes atjaunojamajai enerģijai un energoefektīviem izstrādājumiem.

Es atbalstu aicinājumu sniegt ekonomiskas ierosmes, piemēram, oglekļa emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu valstīm, lai aizsargātu lietus mežus, un īstenot vietējus un reģionālus energoefektivitātes pasākumus, lai cīnītos pret enerģijas trūkumu.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Tas, ka Eiropas Savienība ir pieņēmusi šo ziņojumu, liecina, ka tā ir aktīvi iesaistījusies klimata pārmaiņu nelabvēlīgās ietekmes apkarošanā. Globālā sasilšana ir viena no sarežģītākajām problēmām, kas skar visu planētu. Tādēļ ir jāpieliek kopīgas pūles, iesaistot visas valstis. Vairāk nekā 150 šajā ziņojumā iekļautie ieteikumi attiecas uz lielāko daļu no tām nozarēm, kurās ir iespējami uzlabojumi, lai sasniegtu Eiropas mērķi samazināt temperatūras paaugstināšanos 2°C robežās.

Lai šo mērķi sasniegtu, ikvienam ir aktīvi jāiesaistās un jābūt pietiekami informētam par vides aizsardzību, un ir jāapzinās atbildība nākamo paaudžu priekšā.

Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā ir atbalstīta cīņa pret globālo sasilšanu, ne tikai piešķirot līdzekļus inovatīvu tehnoloģiju attīstībai, bet arī izmantojot energoefektivitātes palielināšanas iespējas. Ieguldījumi pētniecībā un attīstībā dos iespēju izstrādāt tīras tehnoloģijas, reaģējot uz klimata pārmaiņu radītajiem izaicinājumiem.

Manuprāt, ierosinātie pasākumi ir sasniedzami, un tos iespējams īstenot vidējā un ilgā laikposmā. Lai gan lielākajā daļā valstu ir daudzas ekonomiskas un finansiālas problēmas, īpaša uzmanība ir jāvelta klimata pārmaiņu nelabvēlīgās ietekmes apturēšanai.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Es ar prieku atbalstīju Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas galīgo ziņojumu.

Florenz kunga šodienas ziņojuma pamatā ir zinātniski principi, un tajā ir iezīmēti izaicinājumi, ar kādiem mūsu sabiedrība sastopas daudzās jomās, piemēram, transportā, zemes izmantošanā, enerģijas un atkritumu apsaimniekošanā. Pašreizējo ekonomisko krīzi nedrīkst izmantot kā attaisnojumu, lai atkāptos no saistībām attiecībā uz klimatu. Daži mazāk progresīvi spēki ir mēģinājuši izmantot ekonomisko lejupslīdi kā attaisnojumu, lai atteiktos no šīm saistībām. Tas ir jāuzskata ne tikai par cinisku triku, ko izdara spēki, kuri ne mazākajā mērā nav ieinteresēti stāties pretī klimata pārmaiņu realitātei, tas ir arī augstākā mērā netālredzīgi.

Es īpaši noraidu uzskatu, ka kodolenerģijai ir kaut kāda nozīme rītdienas un tālākas nākotnes zaļajā ekonomikā. Īrijai joprojām ir jābūt salai, kur nav kodolenerģijas. Par mūsu enerģija piegāžu pamatu ir jāklūst tīriem un atjaunojamiem enerģijas avotiem nevis kodolenerģijas bīstamajai īstermiņa mūļķībai.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Labdien visapkārt! Es pilnīgi atbalstu šo ziņojumu un vēlos pateikties *Florenz* kungam par detalizētu informāciju par Eiropas Savienības nākotnes politiku saistībā ar klimata pārmaiņām. Tas, ka globālā klimata pārmaiņas ietekmē un ietekmēs mūsu vidi un tādējādi arī veselību un sabiedrību, ir briesmīgi. Tādēļ mūsu pienākums ir virzīties uz vienošanos par tādu politiku, kas palīdzēs mazināt nākotnes katastrofas veicinošos faktorus.

Kopš Parlamenta aprīļa lēmuma par Klimata pārmaiņu pagaidu komitejas izveidi ir sekmīgi risinātas sarunas par palīdzības sniegšanu, iekļaujot Eiropas atbildes globālajā kontekstā. Taču mums pastāvīgi ir jāpārvērtē mūsu rūpes par samazināšanas mērķiem, enerģijas patēriņu un lauksaimniecības nozīmi. Iespējams, ka sadarbojoties mēs spēsim samazināt oglekļa emisiju un palēnināt globālās sasilšanas procesu Eiropā un visā pasaulē.

Kā teica *Florenz* kungs, ir vairāk nekā viens klimata pārmaiņu risināšanas veids, tomēr mēs zinām, ka ir pareizi sākt ar efektivitātes un resursu pārvaldības uzlabojumiem. Globālās klimata pārmaiņas bojā mūsu vidi, mūsu

pašreizējo dzīvesveidu un nākamo paaudžu iespējas. Mums ir jādara viss iespējamais, lai ja ne apturētu, tad vismaz palēninātu šo procesu. Paldies visiem!

Jan Mulder (ALDE), rakstiski. – (NL) Kaut gan galīgajā balsojumā es atbalstīju šo ziņojumu, tas nekavē mani izteikt nopietnus iebildumus pret dažām tā daļām. Es neuzskatu, ka lopbarības augu audzēšana intensīvajai lopkopībai nelabvēlīgi ietekmē klimatu. Es nedomāju, ka ir jāsteno Eiropas augsnes direktīva, lai risinātu klimata pārmaiņu problēmas.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pašreizējā ekonomiskajā situācijā arvien sarežģītāk ir finansēt ieguldījumus tīrajās tehnoloģijās un zaļajā enerģijā, kas ir tik vajadzīgas cīņā pret globālo sasilšanu. Tādēļ es gribētu pievienoties tiem kolēģiem, kuri atbalsta šo ziņojumu un ierosina pasākumus „viedu” ieguldījumu palielināšanai, kas ir risinājums ne tikai klimata krīzei, bet arī kredīta ierobežojumiem, jo tam ir iespēja radīt jaunas darbavietas.

Viens no šiem pasākumiem ir Parlamentā apspriestais Komisijas priekšlikums regulai, kurā noteikts, ka dalībvalstis drīkst lietot struktūrfondu un kohēzijas fondu līdzekļus, lai finansētu plašas valsts programmas ēku atjaunošanai. Tas var dot daudz priekšrocību. Piemēram, ģimenes ar zemiem ienākumiem var saņemt finansiālu palīdzību apkures sistēmu modernizācijai un ievērojami samazināt to apkopes rēķinus. Turklāt šis pasākums palīdzēs samazināt Eiropas enerģētisko atkarību, kas ir prioritāte, ņemot vērā nesen Eiropā piedzīvoto enerģijas krīzi.

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. – Šajā ziņojumā ir skartas galvenās ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas, piemēram, aicinājums ievērojami samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, atbalstīt atjaunojamās enerģijas avotus un uzlabot energoefektivitāti.

Pašlaik mēs atrodamies situācijā, kad klimata pārmaiņu un globālās sasilšanas ietekme palielinās daudz straujāk nekā mēs iepriekš domājām. Tādēļ vides politikai obligāti ir jābūt ES un atsevišķu dalībvalstu galvenajai prioritātei.

Ar decembrī pieņemto klimata un enerģētikas normatīvo aktu paketi ES tagad nepārprotami izvirzās vadībā vides tiesību aktu jomā un spēj mudināt valstis ārpus Eiropas sekot šim piemēram un atbalstīt politiku, kas cenšas risināt klimata pārmaiņu problēmas.

Mēs vienkārši nevaram atļauties ignorēt šo jautājumus un gaidīt piecdesmit gadus, lai redzētu, kādas var būt sekas.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas ir „ceļvedis ar 12 rīcības punktiem” turpmākajai integrētajai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām.

Ziņojumā ir uzsvērts, cik svarīga ir ES un citas rūpnieciski attīstītās valstis, kuras kā grupa ir noteikušas vidēja termiņa mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 25 %–40 %, kā arī ilgtermiņa mērķi līdz 2050. gadam samazināt emisijas par vismaz 80 % salīdzinājumā ar 1990. gadu.

Lai šos mērķus īstenotu un pielāgotos klimata pārmaiņām, ES līmenī ik gadu ir jānodrošina līdzekļi aptuveni EUR 175 miljonu apmērā. Tas ir saistīts ar klimata fonda izveidi, ko finansēs no ETS izsolēs gūtajiem ieņēmumiem, un/vai līdzīgu privātu fondu izveidi dalībvalstīs, lai nodrošinātu turpmākās klimata pārmaiņu politikas finansēšanai vajadzīgos ieguldījumus un solidaritāti.

Īpaša uzmanība ir jāpievērš pētniecībai, lai nodrošinātu zinātnisku atbalstu attīstībai un ieviestu „tīrās” tehnoloģijas. Vides politika ir jāizmanto kā iespēja pielāgot šo stratēģiju klimata pārmaiņu ietekmei. Tā ir jāpiemēro pareizi un visās nozarēs, mazinot krīzes ietekmi ar jaunu „zaļo” darbavietu radīšanu konkurētspējīgos uzņēmumos.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Līdz šim brīdim dažādu likumdošanas periodu laikā ir iesniegtas trīspadsmit Eiropas Parlamenta rezolūcijas par klimata pārmaiņām. Neraugoties uz Komisijas un Parlamenta pūlēm, šis jautājums joprojām izraisa strīdus. Florenz kunga ziņojums nemainīs to cilvēku nostāju, kuri nav pārliecināti par cilvēka darbības izšķirošo ietekmi uz klimata pārmaiņām, kuras miljoniem gadu bijušās pakļautas tikai dabas likumiem.

Vēl viena problēma ir saistīta ar pašu ideju par integrētu politiku visām Eiropas valstīm. Atceroties, ka ziņojumā nav norāžu par īpašiem apstākļiem jaunajās dalībvalstīs, vai, vēl svarīgāk, par šo valstu centieniem kopš 1989. gada samazināt piesārņojumu un siltumnīcefekta gāzu emisiju, nevar būt ne runas par integrētu pieeju. Dažādām valstīm ir tiesības noteikt atšķirīgus mērķus. Attiecībā uz ieteikumu Komisijai noteikt

obligātu mērķi – uzlabot energoefektivitāti par 20 %, – šķiet, ka ir zināms pamats aizdomām par dārgas ārzemju enerģijas tehnoloģijas slepenu reklamēšanu.

Lydie Polfer (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par K. H. Florenz ziņojumu. Tas ir liels darbs, jo šajā ziņojumā sīki izklāstīts plašs pasākumu spektrs, kas jāīsteno tādās atšķirīgās jomās kā enerģija, biodeģvielas, energoefektivitāte, mobilitāte, tūrisms, zemkopība un lopkopība, augsnes aizsardzība un ūdens apsaimniekošana, atkritumu un resursu apsaimniekošana, nākotnes jautājumi, izglītība un apmācība.

Šis lieliskais darbs, ko veikusi 2007. gada 25. aprīlī izveidotā Klimata pārmaiņu pagaidu komiteja, ir neparasts, un tas ir pelnījis visu politiskajā, sociālajā un ekonomiskajā dzīvē iesaistīto atbalstu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Debātēs par Eiropas turpmāko integrēto politiku saistībā ar klimata pārmaiņām tika apspriests ārkārtīgi plašs jautājumu loks, un tam ir jāvada mūs saprātīgu, īstenojamu, zinātniski pamatotu risinājumu meklējumos. Fanātiskās diskusijas, kas noliedz jebkādu zinātnisku versiju, izņemot oficiālo, ignorē pētniecības nepieciešamību un atsakās atzīt zinātnisko pētījumu mainīgumu, pārvērš zinātni par dogmu, un dogma neder politisko lēmumu pieņēmējiem.

Tādēļ mūsu prioritātei ir jābūt daudzveidīgai un efektīvai enerģijas ražošanai un patēriņam, kas spēj mazināt mūsu atkarību un nodrošināt dzīves kvalitāti, kādu mēs vēlam ikvienam – gan eiropiešiem, gan neeiropiešiem.

Tāpēc mēs sastopamies ar milzīgu zinātnisku izaicinājumu, kurā valsts varas iestāžu pienākums ir noteikt ieguldījumu prioritāti pētniecībā un attīstībā, ciktāl tie ir tirgus dalībnieki, lai veicinātu ienesīgu tirgu izveidi izstrādājumiem ar lielāku energoefektivitāti. Klimata pārmaiņas aicina mūs spert soli uz priekšu attīstībā nevis soli atpakaļ. Papulēsimies!

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – ES nospraustie saskaņotas samazināšanas mērķi ir ārkārtīgi svarīgi, lai panāktu attiecīgas pārmaiņas uz labo pusi mūsu vidē.

Es balsoju par šīs saskaņošanas struktūras uzlabošanu, izmantojot dažādus avotus, tajā skaitā drošas kodolenerģijas ražošanas labvēlīgo ietekmi; visi šie avoti ir jāizskata, ņemot vērā valsts uzraudzības iestāžu padomus un pārmaiņas tehnoloģiju jomā.

Ņemot vērā, ka tam ir vajadzīgs finansējums, es balsoju arī par to, lai ETS izsolēs gūtos ieņēmumus paredzētu visu vajadzīgo pārmaiņu izmaksu segšanai, un tas nozīmē arī ieguldījumus jaunās tehnoloģijās.

Emisijas kvotu tirdzniecības sistēma aviācijai – kaut gan tai var būt tikai nenoziņīga ietekme – joprojām ir piemērots virziens.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Debātes par integrēto politiku saistībā ar klimata pārmaiņām ir ārkārtīgi svarīgas, ja mēs gribam līdz 2050. gadam samazināt oglekļa emisiju par 50 %.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par Florenz kunga ziņojuma „2050: Nākotne sākas jau šodien – ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” pieņemšanu. Šo ziņojumu sagatavoja 2007. gada jūnijā izveidotā Klimata pārmaiņu pagaidu komiteja.

Ziņojums ir sava veida ieteikumu saraksts attiecībā uz oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu, kas jāīsteno Kopienas iestādēm (galvenokārt Eiropas Komisijai) un dalībvalstīm. Lai šos mērķus sasniegtu, būs vajadzīga rīcība vietējā mērogā.

Mūsu klimata pārmaiņas ir negaidītas, un tām ir nopietna nelabvēlīga ietekme. ES un citam rūpnieciski attīstītajām valstīm vajadzētu izvirzīt vidēja termiņa mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 25 %–40 %, kā arī ilgtermiņa mērķi līdz 2050. gadam samazināt emisijas par vismaz 80 % salīdzinājumā ar 1990. gadu.

Pārējie ziņojumā iekļautie ieteikumi attiecas uz partnerību un sadarbību ar trešām Vidusjūras reģiona valstīm saules enerģijas jomā, panākot, lai neto energoefektivitāte būtu vienāda ar nulli līdz 2015. gadam jaunās dzīvojamās ēkās un līdz 2020. gadam visās jaunajās ēkās, ar iespēju turpmāk paplašināt šo mērķi, iekļaujot tajā atjaunotās ēkas. Plānos ir iekļauta arī Eiropas atjaunojamās enerģijas kopienas izveide, lai veicinātu šajā jomā pētniecību un attīstību, izstrādājot principiāli jaunas tehnoloģijas.

Thomas Ulmer (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es atturējos no balsošanas par ziņojumu par klimata pārmaiņām. Tas nenoziņē, ka es uzskatu, ka viss ziņojums ir slikts. Taču tajā ir apvienoti precīzi zinātniski dati un neīsta polemika. Viss komitejas veiktais darbs bija vienpusīgs, un tajā nav atspoguļots zinātnisko viedokļu plašais

spektrs. Uz šāda pamata nav iespējams izveidot līdzsvarotu ziņojumu. Diemžēl šāda attieksme kļūst arvien parastāka, tuvojoties Eiropas vēlēšanām.

– **Ziņojums: Claudio Fava (A6-0026/2009)**

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par C. Fava ziņojumu par priekšlikumu direktīvai par sankcijām pret nelegālo imigrantu nodarbinātājiem.

Saskaņā ar Komisijas informāciju Eiropas Savienībā nelegāli dzīvo no 4.5 līdz 8 miljoniem trešo valstu valstspiederīgo, un tādēļ viņi ir kārdinošs mērķis negodīgiem darba devējiem, kuri izmanto nelegālu darbu.

Mūsu pienākums ir vērst uzmanību uz šīm Eiropas necienīgajām metodēm, jo Eiropā cilvēka pamattiesībām būtu jāattiecas uz katru cilvēku. Beidzot ir pienācis laiks norādīt uz atbildību, kāda gulstas uz šo īpaši neaizsargāto cilvēku izmantotājiem. Mums ir jāpārtrauc šo upuru padarīšana par noziedzniekiem, iezīmējot nelegālos imigrantus. Runājot par pasākumiem, kurus mēs šeit atbalstām, tas ir ne tikai jautājums par negodīgu vadītāju sodīšanu, bet arī īpašu sociālo tiesību aizsardzība, piemēram, tiesību uz arod biedrības pārstāvniecību.

Taču mēs nedrīkstam pārāk ātri svinēt uzvaru, jo ar sankciju draudiem nepietiek, mums ir vajadzīgi arī tiesiskās kontroles instrumenti. Tikai tad mēs varēsim īstenot efektīvu kopējo imigrācijas politiku.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlaments šodien balsoja par Fava kunga (Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā, Itālija) ziņojumu (A6-0026/2009) par sekām, kādas darba devējiem rada trešo valstu valstspiederīgo nodarbināšana, kuri uzturas ES nelegāli.

Tā kā šis ziņojums uzliek dalībvalstīm pienākumu noteikt sankcijas saskaņā ar krimināllikumu, mēs, zviedru konservatīviem, nolēmām to neatbalstīt.

Gérard Deprez (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atbalstu C. Fava ziņojumu, kuru mēs lietosim, lai noteiktu bargākus sodus nelegālā darba izmantotājiem.

Turpmāk naudassodus ir jāiekļauj izdevumi par strādnieku atgriešanu viņu mītnes zemē un nokavētie maksājumi (algas, nodokļi un sociālās drošības iemaksas). Pārējās ierosinātās sankcijas sniedz no izslēgšanas no sabiedriskiem piešķirumiem līdz pagaidu vai pilnīgai slēgšanai.

Uzsvērsim trīs galvenos punktus šajā sistēmā: pirmkārt, vēstījums, kas nosūtīts neprincipiāliem vai negodīgiem darba devējiem, nosakot kriminālas sankcijas nelegālā darba izmantošanas smagākajos gadījumos, piemēram, nepilngadīgo nodarbināšana īpaši nepiemērotos darba apstākļos vai tad, ja strādnieks ir cilvēku tirdzniecības upuris; nākamais ir vieglāku noteikumu piemērošanas iespēja privātpersonām, ja viss ir kārtībā ar privātajiem darba apstākļiem; visbeidzot, apakšlīgumu virknē iesaistīto sabiedrību atbildība, ja ir iespējams pierādīt, ka tās zināja, ka apakšuzņēmējs nodarbina nelegālos imigrantus.

Visbeidzot, neaizmirsīsim, ka runa ir par obligātajām normām (katra dalībvalsts var brīvi palielināt sankcijas pret darba devējiem un nelegālo imigrantu aizsardzību) un ka ik pa trim gadiem ir paredzēta pārskatīšana, kas dos mums iespēju pielāgot mērķus, pamatojoties uz pieredzi.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šis ziņojums, ko veidojis mūsu kolēģis, ir pirmais solis, virzoties uz nelegālās nodarbinātības apkarošanu un mazinot vienu smagākajiem pārrobežu noziegumu veidiem. Tā kā līdz šim dalībvalstu politika bija vairāk vērsta uz to, kā novērst nelegālo imigrantu piekļuvi darba tirgum, tad tagad mēs ķeramies pie šīs problēmas saknes, sodot darba devējus, kuri izmanto nelegālo imigrantu neaizsargātību.

Lielākā daļa no šiem darba ņēmējiem strādā lauksaimniecības nozarē, un ir neskaitāmi gadījumi, kad šie cilvēki tiek turēti necilvēcīgos apstākļos, un ļoti bieži viņiem pat nemaksā. Mūsu ierosinātie noteikumi ne tikai sodīs darba devējus, bet nodrošinās arī to, ka strādnieki saņem visu viņiem pienākošos atalgojumu. Mums ir vajadzīgi šādi noteikumi, lai izveidotu Kopienas mēroga normas darba devēju sodīšanai, jo vairumā gadījumu pastāvīgo cilvēku straumi piegādā starptautiskie cilvēku tirdzniecības tīkli.

Mēs nedrīkstam interpretēt šo ziņojuma tā, it gatavotos slēgt ES robežas; tā ir Kopienas priekšrocību principa īstenošana. Atceroties demogrāfisko stāvokli lielākajā daļā dalībvalstu, mums ir jāatstāj darba tirgus durvis atvērtas, bet ar nosacījumu, ka darba ņēmēju plūsma ir legāla un piemērota Kopienas vajadzībām.

Patrick Gaubert (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pricējos, ar ļoti lielu balsu vairākumu ir pieņemts priekšlikums direktīvai, kura ir pamats cīņai pret nelegālo imigrāciju un ārkārtīgi svarīga kopējās vispārējās imigrācijas politikas īstenošanai.

Nelegālā nodarbinātība ir galvenais pievilksanas faktors tiem tūkstošiem vīriešu un sieviešu, kuri ik dienas šķērso mūsu robežu, iedomājoties, ka atradīs pieklājīgu darbu, lai pabarotu ģimenes. Realitātē viņi kļūst tikai par dažu darba devēju vergiem, kuri ļaunprātīgi izmanto viņu stāvokli un tiesību nezināšanu, lai viņus ekspluatētu un izmantotu kā lēto darbaspēku.

Šī direktīva sūta divkāršu vēstījumu: vienu attiecībā uz viltīgiem darba devējiem, kuri turpmāk vairs nevarēs nesodīti izmantot šo situāciju, un otru attiecībā uz iespējamiem nelegāliem imigrantiem, kurus atbaidīs stingrāki piekļuves noteikumi legālam darbam.

Ar Padomi panāktais kompromiss ir apmierinošs, un mēs varam tikai cerēt uz šīs direktīvas ātru īstenošanu dalībvalstīs, lai darītu galu šim neaizsargātajam stāvoklim, no kura cieš tūkstošiem cilvēku visā Eiropā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Mēs varam tikai apstiprināt nelegālo imigrantu nodarbinātības vispārējo aizliegumu, lai mazinātu nelegālo imigrāciju. Tādā pašā veidā mēs varam tikai apstiprināt sankcijas pret darba devējiem, kuri izmanto šāda veida darbu un kuri nav nekas cits kā mūsdienu vergu tirgotāji.

Tomēr man ir daži iebildumi. Pamatojoties uz Kopienas tiesību aktu (pirmais pīlārs) doto iespēju, Eiropas Savienība atkal ir izmantojusi iespēju paplašināt kompetenci attiecībā uz dalībvalstu krimināllikumu saskaņošanu, izņemot Īriju un Apvienoto Karalisti, kuras ir izmantojušas līgumos atzītās atteikšanās tiesības.

Tad es atceros, kas notika Francijā pēc streika kādā modernā Neijī restorānā, ko iecienījis prezidents *Sarkozy*: vadītāji sūdzējās, ka ir kļuvuši par upuriem pārāk neelastīgam darba tirgum vai darba ņēmēju aizsargātājiem, kuriem viņi maksāja likumā noteikto minimālo algu, un nelegālajiem imigrantiem kļuva viegli iegūt legālu statusu strādājot – šī direktīva joprojām atbalstīs šādu situāciju, apsolut legalizāciju tiem, kuri ziņos par savu darba devēju.

Baidos, ka tādās šajā ziņā paviršās valstīs kā Francija tas viss nemazinās nelegālo imigrantu pieplūdumu.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Šim ziņojumam piemīt daudz labu īpašību.

Pirmkārt, tam ir izglītojošs mērķis. Tas norāda uz nelegālās imigrācijas satraucošo pieaugumu Eiropā – saskaņā ar Komisijas datiem, nelegālo imigrantu skaitu vērtē no 4.5 līdz 8 miljoniem, – un ir norādītas konkrētas tautsaimniecības nozares, kurās nelegālais darbs ir visbiežāk sastopams: būvniecība, lauksaimniecība, tīrīšana, viesnīcas un restorāni.

Otrkārt, tiek pastiprināta cīņa pret halturēšanu, jo īpaši nosakot finansiālus un kriminālus sodus nelegālo imigrantu darba devējiem.

Diemžēl šajā ziņojumā pastāv arī neskaitāmas robežas. Tajā nav ne vārda par pasākumiem nelegālo imigrantu neregulāro uzplūdu pārtraukšanai. Nav apsvērta pat iekšējās robežkontroles izveide.

Turklāt sociālās un ekonomiskās krīzes un strauji augoša bezdarba laikā Eiropas Savienības dalībvalstu pirmā nepieciešamība ir darbavietu aizsardzība, un tādēļ ir ļoti svarīgi īstenot valsts un Eiropas sociālās aizsardzības politiku. Tas ir jautājums par valsts un Eiropas izvēles principu piemērošanu un Eiropas Savienības valstu ekonomiskajai un sociālajai atveseļošanai svarīgu apstākļu aizsardzību.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Claudio Fava* ziņojumu par sankciju noteikšanu darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli.

Mums ir jāpieliek punkts nelegālo imigrantu nodarbināšanai gan tādēļ, lai pasargātu viņus no ekspluatācijas, gan tādēļ, lai novērstu kaitējumus attiecīgās valsts ekonomikā.

Svarīgākais ir nevis sodīt strādniekus no trešām valstīm, bet sodīt darba devējus, kuru stāvoklis ir daudz drošāks.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu sankciju noteikšanu darba devējiem, kas nodarbina nelegāli dzīvojošos imigrantus. Šajā ziņojumā ir iekļauti obligātie noteikumi attiecībā uz kriminālām sankcijām pret darbadevējiem, un ir jāveic pārbaudes nozarēs, kuras ir vispiemērotākās ļaunprātīgai izmantošanai, kaut man Skotijā mūs jau aizsargā 2006. gada Imigrācija, patvēruma un tautības likums.

Lydie Polfer (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par direktīvas priekšlikumu, kurā ir runa par plaši izplatītajiem nelegālās imigrācijas draudiem, kas nereti kļūst par pamatu ekspluatācijai. Patiesībā Eiropas Savienībā būvniecības, lauksaimniecības, viesnīcu un citā nozarēs strādā no 4.5 līdz 8 miljoni nelegālo imigrantu. Mums ir jāpastiprina cīņa pret nelegālo imigrāciju, Eiropas mērogā nosakot dažāda veida sankcijas pret šo nelegālo imigrantu darba devējiem.

Patiesībā šis jautājums veicina sabiedrību atbildības sajūtu un tādējādi dod ieguldījumu cīņā pret nelegālu imigrāciju.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Pricējos, ka Eiropas Parlaments šodien ar lielu vairākumu pieņēma direktīvas priekšlikumu, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina nelegālos imigrantus.

Šī „sankciju” direktīva iederas ES nelegālās imigrācijas apkarošanas stratēģijā, kurā jau ir iekļauta „zilā karte” selektīvas imigrācijas veicināšanai un „atgriešanas” direktīva.

Halturēšana ir Eiropas ekonomikas nepatīkšanu cēlonis, vēl jo vairāk pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos.

Daudzu nelegālo imigrantu acīs ES joprojām šķiet Eldorado; šeit viņi bieži atrod darbu un dzīves līmeni, kādu nevar atrast pašu zemē.

Lēš, ka ES nelegāli dzīvo no 4.5 līdz 8 miljoniem trešo valstu valstspiederīgo, kuri parasti atrod darbu būvniecībā, lauksaimniecībā, mājas darbos un viesnīcu nozarē. Viņi dara slikti apmaksātus darbus nereti jau uz ekspluatācijas robežas.

Negodīgi darba devēji izmanto šos nelegālos strādniekus, kuri ir gatavi strādāt par ļoti zemām likmēm un bīstamos apstākļos.

Pateicoties šodienas balsojumam, nelegālo strādnieku nodarbināšana turpmāk dārgi maksās darba devējiem, un tās dēļ viņi var nonākt pat cietumā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Fava* kunga ziņojumu par sankciju noteikšanu darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli. Pievienojos referenta paustajām bažām par šīs parādības sociālajām sekām un ekspluatācijas apstākļiem, kādos strādā šie imigranti.

Negodīgi darba devēji izmanto priekšrocības, ko dod imigrantu darbs slikti apmaksātos, nekvalificētos darbos, ko neviens negrib darīt. Turklāt nelegālais darbs ir jāuzskata par sociālu ļaunumu, jo tas var pazemināt algas un darba apstākļus, un kropļot konkurenci starp uzņēmējiem. Tādēļ es sajūsmīnos par *Fava* kunga ierosmi, kuras mērķis ir aizstāvēt šos neaizsargātos cilvēkus.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Komisijas priekšlikums direktīvai un ar to saistītais Eiropas Parlamenta ziņojums par sankciju noteikšanu darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli, ir piemineklis liekulībai un viltībai. Patiesais mērķis ir nevis vērst sankcijas pret darba devējiem, kuri barbariski ekspluatē imigrantu strādniekus, bet gan sodīt, apcietināt un piespiedu kārtā deportēt imigrantus uz viņu izcelsmes valstīm. Tas ir viens no daudzajiem ES pret imigrantiem vērstās politikas pasākumiem, kā noteikts „Imigrācijas paktā” un izriet no bēdīgi slavenās „apkaunojuma direktīvas”, kurā paredzēts 18 mēnešu cietumsods nelegālajiem imigrantiem, viņu deportācija un aizliegums ierasties ES teritorijā 5 gadus.

Patiesībā šis direktīvas priekšlikums un Eiropas Parlamenta ziņojums, kurš vērst tieši tādā pašā virzienā, pastiprina pret imigrantiem pielietotās represijas, padara metodisku viņu sociālo atstumtību un ievērojami atvieglo vēl nežonīgāku ekspluatāciju no kapitāla puses.

Grieķijas Komunistiskā partija balso gan pret ziņojumu, gan pret Komisijas priekšlikumu direktīvai.

Tā atbalsta imigrantu taisnīgās prasības, viņu legalizāciju, nelegālās un nedeklarētās nodarbinātības likvidēšanu, algu palielinājumu, vienādu samaksu par vienādu dienas darbu un pilnīgu sociālo un pilsonisko tiesību aizsardzību.

– Rezolūcijas priekšlikums: (B6-0062/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par energoefektivitātes problēmu risināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām (IST), jo uzskatu, ka IST ir izšķiroša nozīme energoefektivitātes uzlabošanā, un ir aprēķināts, ka, izmantojot IST, katru gadu varētu ietaupīt vairāk nekā 50 miljonus tonnu CO₂.

Dalībvalstīm ir jāizmanto visas IST dotās iespējas, lai sasniegtu klimata un enerģētikas paketē noteiktos mērķus līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas vismaz par 20 % un no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūt 20 % no visas enerģijas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par ziņojumu, kura autors ir mūsu politiskās grupas dalībnieks, Parlamenta deputāts no Čehijas, jo esam pārliecināti, ka ziņojumā skarts ārkārtīgi svarīgas jautājums: energoefektivitātes problēmu risināšana ar informācijas un sakaru tehnoloģijām (IST). Šīs tehnoloģijas var kļūt par vienu no virzītājspēkiem, kas ir ražošanas palielināšanas un izaugsmes pamatā un nodrošina konkurētspēju, ilgtspējīgu attīstību un ES pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanu. Tādēļ mēs piekrītam ierosinājumam ieteikt nākamajām Padomes prezidentvalstīm savu pilnvaru termiņā par vienu no turpmākajām prioritātēm noteikt jautājumu par IST un to nozīmi, cīnoties pret klimata pārmaiņām un pielāgojoties tām..

Mēs domājam, ka arī ikvienā lēmumu pieņemšanas līmenī rīcībai ir jābūt enerģiskākai, lai varētu izmantot visus pieejamos finanšu līdzekļus, kuri nepieciešami tādu jaunu, uz IST balstītu tehnoloģisku risinājumu izvēšanai, ar kuriem veicina energoefektivitāti.

Ņemot vērā kavēšanos sistemātisku pieeju pieņemšanā attiecībā uz „gudriem” IST risinājumiem, īpaši uzsvērot zemākas emisijas nozīmi pilsētu attīstībā, jo īpaši izveidojot „gudrās” mājas, ielu apgaismojumu, „gudros” pārvades un sadales tīklus un organizējot transporta kustību.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju rezolūcijas priekšlikumu par energoefektivitātes paaugstināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām.

IST ir jāklūst par nākotnes risinājumu praktiski visās enerģiju patērējošās iekārtās, palīdzot panākt enerģijas patēriņa ievērojamu ietaupījumu. Ja šādu pasākumu nebūs, jau nākamajos piecos gados ievērojami palielināsies enerģijas pieprasījums (par aptuveni 25 % četru gadu laikposmā).

Lielākie ietaupījumi ir iespējami elektroenerģijas ražošanas un pārvades nozarē. Enerģijas ražošanas jomā efektivitāte ir jāpaaugstina par aptuveni 40 %, un enerģijas pārvades jomā par aptuveni 10 %. IST uzlabo arī enerģijas tīkla pārvaldi un atvieglo atjaunojamo enerģijas avotu integrāciju. Pateicoties IST, būs iespējami lielāki ietaupījumi ēku apkures, gaisa kondicionēšana un apgaismojuma jomā. Tas veicinās CO₂ emisiju reālu samazinājumu gan atsevišķu enerģijas objektu, gan pasaules mērogā.

Šīs tehnoloģijas, tajā skaitā to sastāvdaļas, mikroelektronikas un nanoelektronikas sistēmas un daudzi mūsdienīgi tehnoloģiski risinājumi (piemēram, fotonika) paaugstina konkurētspēju un rada jaunas iespējas uzņēmējdarbībai un darba tirgum.

Energoefektivitātes paaugstināšana ir saistīta ar enerģijas patēriņa samazināšanu ražošanas, pārvades un sadales posmos, un arī lietotājam. Atceroties, ka tas ir panākts, mainot tehnoloģijas un rīcības modeļus, un īstenojot pārmaiņas ekonomikā, kas vērstas uz iepriekšējā komforta un pakalpojumu līmeņa saglabāšanu, IST ir jāievieš pēc iespējas plašākā mērogā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par energoefektivitātes paaugstināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām.

Patiesībā es gribētu piebilst, ka reizē ar mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju par 20 % mums ir jāapņemas tajā pašā laikā uzlabot arī energoefektivitāti par 20 %. Tādēļ es atbalstu iesniegto priekšlikumu, kura mērķis ir palielināt informētību par informācijas un sakaru tehnoloģiju nozīmi energoefektivitātes paaugstināšanā ES tautsaimniecībā, šim nolūkam lietojot, piemēram, demonstrācijas projektus. Šīs tehnoloģijas ir virzītājspēks, kas ir ražošanas palielināšanas un izaugsmes pamatā un nodrošina konkurētspēju, ilgtspējīgu attīstību un ES pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanu; tās samazina izmaksas, veicinot konkurētspēju, ilgtspējīgu attīstību un ES iedzīvotāju dzīves līmeņa uzlabošanu.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par energoefektivitātes problēmu risināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģiju palīdzību, jo esmu pārliecināts, ka šīs tehnoloģijas spēj sniegt dzīvotspējīgu problēmas risinājumu.

Energoefektivitāte ir ārkārtīgi svarīgs temats, jo, kā mēs visi zinām, enerģijas ieguves dabiskie avoti nepārtraukti samazinās, un pēc kāda laika tie pavisam izsīks. Tādēļ man šķiet, ka jebkura energoefektivitātes paaugstināšanas tehnoloģija ir priekšrocība, ko var izmantot visa sabiedrība.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Šajā Parlamentā jau daudzreiz ir apspriests jautājums par enerģijas piegāžu drošību, īpaši par to ir runājuši jauno dalībvalstu pārstāvji.

Krīze, kura iepriekšējās nedēļās ir skārusi daudzas dalībvalstis, ir skaidri parādījumi, cik reāli ir gāzes piegāžu pārtraukuma draudi un cik slikti sagatavoti mēs esam tā ietekmes novēršanai.

Eiropai beidzot ir jāsāk rādīt solidaritāte domās un darbos. Mums ir jābūvē piemērota pārvades infrastruktūra, jārada atbalsta sistēma valstīm, kurās būs nepietiekama izejvielu piegāde, un jādažādo to ieguves avoti. Mums ir jāmeklē un jāatrod alternatīvi gāzes avoti un jāveido enerģijas taupīšanas un gāzes patēriņa efektivitātes paaugstināšanas sistēma.

Es zinu, ka par to visu iepriekš ir runāts neskaitāmas reizes, bet kāds no tā labums, ja mēs joprojām esam iestrēguši pie rasējamā dēļa?

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Nav iespējams novērtēt par augstu energoefektivitāti un tās nozīmi mūsu klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanā. Energoefektivitātes programmās ir darbavietu radīšanas potenciāls.

– Rezolūcijas priekšlikums: (RC-B6-0066/2009)

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju par par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu.

Manuprāt, Eiropa var tikai apsveikt prezidentu *Barack Obama* par lēmumu slēgt šo ieslodzījuma centru – daudzi no mums to pieprasīja jau vairākus gadus. Tādēļ man šķiet, ka tā ir laba iespēja atbildēt uz ASV lūgumu, izsakot kopēju nostāju atbilstīgi Eiropas Savienības vērtībām.

Mums ir ļoti svarīgi, ka varam sakārtot arī pašiem savu māju mūsu robežās un ka tās Eiropas valstis, kuras atļāva CIP slepeni pārvest gūstekņus, savukārt, ir informētas par tām uzliktajiem pienākumiem.

Niels Busk, Anne E. Jensen un Karin Riis-Jørgensen (ALDE), rakstiski. – (DA) Eiropas Parlamenta deputāti no Dānijas Liberālās partijas balsoja pret Eiropas Parlamenta kopējo rezolūcijas priekšlikumu par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu, jo mēs uzskatām, ka dalībvalstīm ir suverēnas tiesības lemt par to, vai pieņemt Gvantanamo ieslodzītus, ja to lūgtu ASV administrācija.

Mēs, bez šaubām, atbalstām dalībvalstu savstarpējās apspriedes par to, kā ES sabiedrības drošību varētu ietekmēt dalībvalstu vēlēšanās pieņemt ieslodzītus.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Gvantanamo līča ieslodzījuma vietas pastāvēšana daudziem Eiropas Parlamenta deputātiem ir kļuvusi par rīksti Amerikas pāršanai. Es personīgi esmu pateicīgs, ka Amerikas Savienotās Valstis atkal ir uzņēmušās nesamērīgu atbildību par Eiropas aizsardzību pret terorismu.

Neraugoties uz to, es piekřītu Gvantanamo līča ieslodzījuma vietas slēgšanai. Ne tādēļ, ka es uzskatu, ka trakos teroristus nevajag turēt aiz atslēgas; patiesībā ir tieši pretēji. Tomēr ir skaidrs, ka ir jāatrisina tiesiskie sarežģījumi, kas saistīti ar naidīgu karotāju ieslodzīšanu, un labākais veids, kā to izdarīt, ir slēgt „rentgena nometni”.

Tāpat kā es apbrīnoju un atbalstu Ameriku, ir jāsaka, ka Gvantanamo ieslodzītie katrā ziņā ir nevis mūsu, bet Amerikas atbildība. Viņus sagūstīja vai arestēja pēc Amerikas rīkojuma, un tādēļ viņi ir jātiesā un jāiesloga par iespējamiem noziegumiem pret Ameriku saskaņā ar Amerikas likumiem un Amerikas teritorijā.

Es neatbalstu domu par to, ka ES dalībvalstīm ir jāuzņemas atbildība par šiem ārkārtīgi bīstamajiem teroristiem. Taču es neuzskatu, ka ES ir jāpasaka dalībvalstīm, ko šajā lietā darīt.

Tādēļ es atturējos no balsošanas par šo rezolūciju.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, pieņemot tādus lēmumus, kādi ierosināti šajā rezolūcijā. Mēs nevaram vienkārši izplest rokas un laipni uzņemt katru no Gvantanamo atbrīvoto. Kaut gan mēs apliecinām, ka attieksme pret bijušajiem ieslodzītajiem būs cieņpilna, mums ir jānodrošina, lai viņi būtu neapšaubāmi nevainīgi, pirms pieņem jebkādus lēmumus. Jebkādi nejauši lēmumi var būt liktenīgi, ja mēs nebūsim vislielākajā mērā uzmanīgi.

Chris Davies (ALDE), rakstiski. – Atzinīgi vērtējot lēmumu slēgt Gvantanamo, mani satrauc Eiropas valstu gatavība pieņemt bijušos ieslodzītus, kuri var būt saglabājuši sakarus ar teroristiem. Ņemot vērā iedzīvotāju

brīvas pārvietošanās politiku ES, vienas Eiropas valsts rīcība var ietekmēt citas valstis laikā, kad mēs jau saskaramies ar sarežģītām teroristu problēmām. Turklāt mūsu iespējas deportēt aizdomās par terorismu turamas personas ierobežo starptautiskās konvencijas (piemēram, Eiropas Cilvēktiesību harta), kuru pārskatīšana ir nokavēta.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju, kurā atzinīgi novērtēta prezidenta *Barack Obama* ierosme slēgt ieslodzījuma vietu Gvantanamo līcī un citi ar to saistītie svarīgie rīkojumi; rezolūcijā ir atgādinājums, ka pilnībā viss process, kas saistīts ar ieslodzījuma vietas slēgšanu Gvantanamo līcī un šīs ieslodzījuma vietas gūstekņu nākotni, galvenokārt ir Amerikas Savienoto Valstu kompetencē; izteikts aicinājuma dalībvalstīm, ja Amerikas Savienoto Valstu administrācija to lūgtu būt gatavām pieņemt Gvantanamo gūstekņus Eiropas Savienībā, lai palīdzētu veicināt starptautisko tiesību īstenošanu un prioritārā kārtā nodrošinātu taisnīgu un cilvēcisku attieksmi pret visiem.

Taču manī izraisa dziļas bažas ziņas, ka *Barack Obama* administrācija saglabās izdošanas praksi.

Edite Estrela un Armando França (PSE), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par Eiropas Parlamenta kopējo rezolūciju par iespēju uzņemt Gvantanamo ieslodzītos, kuri nav apsūdzēti noziegumos, jo uzskatām, ka ES sadarbība ir ļoti svarīga starptautisko tiesību aktu nostiprināšanai un cilvēktiesību ievērošanai, un taisnīgas, objektīvas tiesas nodrošināšanai Gvantanamo gūstekņiem.

Tādēļ mēs uzskatām, ka Portugāles valdības ierosme un gatavība sadarboties ar ASV administrāciju Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanas procesā ir piemērs, kuram jāseko citām dalībvalstīm, lai atbalstītu Amerikas Savienotās Valstis šīs sarežģītās problēmas risināšanā saistībā ar cilvēktiesību starptautisko tiesību aktu noteikumu ievērošanu.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret šo kopējo rezolūciju. Ņemot vērā tas apsvērumus D (trešais punkts) un F, es uzskatu par nepieņemamu to, ka ES vajadzētu aicināt dalībvalstis sagatavoties atbrīvoto Gvantanamo gūstekņu uzņemšanai, atbildot uz Portugāles ārlietu ministra nepārdomāto, demagoģisko priekšlikumu.

Patiesībā mēs nekādos apstākļos nedrīkstam piekrist tam, lai ES dalībvalstis uzņemtu ieslodzītos, kurus uzskata par „potenciāli bīstamiem” (D apsvērumi); mēs nedrīkstam aizmirst arī precedentu ar 61 ieslodzīto, kuri kopš atbrīvošanas ir iesaistījušies terorismā (F apsvērumi).

Tā kā nav iespējams atšķirt potenciāli bīstamos no tiem, kuri tādi nav, ir skaidrs, ka piesardzības princips ir jāpiemēro ne tikai saistībā ar REACH.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā ir daži punkti, kurus mēs uzskatām par pozitīviem, it īpaši apgalvojumu, ka „pilnībā viss process, kas saistīts ar ieslodzījuma vietas slēgšanu Gvantanamo līcī un šīs ieslodzījuma vietas gūstekņu nākotni, galvenokārt ir Amerikas Savienoto Valstu kompetencē”, tajā nav paskaidroti noteikumi, ar kādiem mums ir jāizskata minētā ārkārtīgi nopietnā humanitārā situācija.

Kā mēs norādījām iepriekš, mēs iebilstam pret jebkādu vienošanos starp valstīm vai starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību par Gvantanamo ieslodzīto gūstekņu pārmitināšanu. Tas nenozīmē, ka, ievērojot valsts suverenitāti, Portugāles Republikas konstitūciju un starptautiskos tiesību aktus, netiks izskatīti brīvi izteikti cilvēku lēmumi un lūgumi pēc patvēruma Portugālē.

Taču rezolūcijā:

– nav nosodīts apstākļi, ka ASV jaunā administrācija nav nosodījusi cilvēku ieslodzījumu un nelikumīgo pārvadāšanu;

– pilnīgi ignorēta nepieciešamība atklāt visu patiesību par starptautisko tiesību aktu un cilvēktiesību pārkāpumiem, kas izdarīti saistībā ar tā dēvēto „karu pret terorismu”, tajā skaitā arī dažu ES dalībvalstu valdību atbildība par valsts gaisa telpas un teritorijas izmantošanu nelikumīgi ieslodzīto gūstekņu turēšanu un pārvadāšanu.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Es silti apsveicu un atbalstu ASV prezidenta *Barack Obama* lēmumu sākt Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanu. Tas ir svarīgs solis virzībā uz jaunu ASV politiku. Esmu pārliecināta, ka visas ES dalībvalstis atbalstīs šādu ASV politiku un atsauksies prezidenta *Barack Obama* aicinājumam uz sadarbību vai palīdzēs risināt jautājumu par atbrīvotajiem gūstekņiem, ja viņš to lūgs. Tomēr es balsoju pret rezolūcijas pantu, kurā izteikts aicinājums dalībvalstīm „būt gatavām pieņemt Gvantanamo

gūstekņus”, jo es uzskatu, ka šis jautājums ir jārisina neatkarīgi katrai Kopienas dalībvalstij. Nešaubos, ka katra no tā, sastopoties ar konkrētu gadījumu, reaģēs labvēlīgi un atbalstīs ASV administrāciju. Taču tā būs dalībvalstu pašu izvēle un labā griba, un humanitāro un starptautisko tiesību aktu ievērošana.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Grieķijas Komunistiskās partijas deputāti Eiropas Parlamentā balsoja pret Eiropas Parlamenta politisko partiju kopējo rezolūcijas priekšlikumu, aicinot nekavējoties atbrīvot visus gūstekņus, kurus ASV patvaļīgi apcietinājusi un ieslodzījusi Gvantanamo bāzē, un nekavējoties un galīgi slēgt šo bāzi, kuru ASV nelikumīgi saglabājusi uz Kubas zemes pret Kubas iedzīvotāju un valdības gribu.

Tā vietā rezolūcijā izteikts aicinājums pēc „taisnīgas tiesas” visiem, pret kuriem, kā uzskata ASV, tai ir pierādījumi, aicinot ES dalībvalstis uzņemt šos gūstekņus valsts ieslodzījuma vietās saskaņā ar ES un ASV kopējo cīņu pret terorismu. Tā ir skaidra nīrgāšanās – piekrist tiesas procesam un gūstekņu notiesāšanai, kad mēs visi zinām par viņu pārciestajām viduslaiku spīdzināšanas metodēm un tādējādi par jebkuru pierādījumu ticamību pēc gadiem ilga necilvēcīga ieslodzījuma.

Svinības un apveikumi, kas apvij prezidentu *Barack Obama*, liek cilvēkiem mānīt sevi attiecībā uz imperiālisma politiku. Kas attiecas uz konkrēto jautājumu, tad Gvantanamo kārtība saglabā CIP iespēju „nolaupīt par terorismu aizdomās turētos” un aizvest viņus uz slepeniem cietumiem.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Es balsoju par Eiropas Parlamenta kopējās rezolūcijas priekšlikumu par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu, jo es atzinīgi vērtēju Gvantanamo ieslodzīto pieņemšanu ES valstīs. Ja ir runa par Gvantanamo, tad daudzām ES dalībvalstīm ir jāuzņemas kopējā vaina, jo, piemēram, tās atļāva pārlidojumus nelikumīgam gūstekņu transportam.

Tomēr ziņojumā ir daži punkti, kuru dēļ ir grūti balsot tam par labu.

Gvantanamo lietotās spīdzināšanas metodes un jo īpaši iegremdēšana nav nepārprotami nosauktas par spīdzināšanu, bet gan par „bargām nopratināšanas metodēm, [...] kas faktiski ir spīdzināšana un cietsirdība, necilvēcīga vai pazemojoša izturēšanās”.

Turklāt tika noraidīti visi grozījumi, kuros izteikta prasība slēgt visas slepenās ieslodzījuma nometnes, piešķirt upuriem tiesības uz kompensāciju un izmeklēt cilvēktiesību pārkāpumus saistībā ar Gvantanamo, ko iesniedza Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa un Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas grūtības, risinot jautājumu par Gvantanamo slēgšanu, skaidri parāda plaisu starp nodomiem, kuru pamatā ir spēkā esoši principi, un realitāti, kura ir sarežģījumu pilna.

Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšana ir laba ziņa gan pati par sevi, gan simboliski. Taču slēgšana neatrisina problēmu, kuras dēļ šo iestādi izveidoja un kura arī nav atrisināta – kā rīkoties valsts un starptautiskās drošības apdraudējuma gadījumā, kas ir pavisam citāds nekā tradicionālie kaujinieki, kuriem ir paredzēti un sagatavoti starptautiskie tiesību akti.

Tā vietā, lai vienkārši sadarbotos, iespējams, pieņemot bijušos Gvantanamo gūstekņus – pasākums, kurš var būt vajadzīgs, bet kurā jāņem vērā daudzi ierobežojumi, – Eiropai, Amerikas Savienotajām Valstīm un starptautiskajai sabiedrībai ir jāsadarbojas, meklējot stabilu un noturīgu tiesisku risinājumu starptautisko teroristu kaujinieku radītajai problēmai. Ja tā nebūs, Gvantanamo sekos vēl viens slikts risinājums.

Attiecībā uz bijušajiem ieslodzītajiem ir jābūt koordinācijai ne tikai Eiropas līmenī, bet būtu ieteicams neuzņemt tos, kuriem citos apstākļos drošības apsvērumu dēļ netiktu piešķirtas vīzas. Labprātība un piesardzība – tādi ir kritēriji, kas jāpiemēro.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret kopējās rezolūcijas priekšlikumu par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu. Tieši runājot, esmu stingri pārliecināts, ka visa atbildība par Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanas procesu un gūstekņu nākotni ir jāuzņemas tikai un vienīgi Amerikas Savienotajām Valstīm.

Turklāt es nepiekrītu rezolūcijā paustajam apgalvojumam, ka visas demokrātiskās valstis un jo īpaši Eiropas Savienība ir atbildīgas par starptautisko tiesību aktu un pamattiesību ievērošanu. Mēs nevaram iejaukties lietā, kas ir tikai Amerikas Savienoto Valstu valdības kompetencē. Īsi sakot, iepriekš minēto iemeslu dēļ es ieilīstu pret Gvantanamo gūstekņu iespējamo pieņemšanu ES.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Visām ES dalībvalstīm ir jādod sava artava, lai būtu iespējams slēgt Gvantanamo ieslodzījuma vietu. Nav labi aicināt amerikāņus slēgt šo vietu, ja mēs nevaram uzņemt zināmu atbildību.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es atzinīgi vērtēju ziņu par *Barack Obama* lēmumu attiecībā uz Gvantanamo liča ieslodzījuma vietas slēgšanu. Priekšvēlēšanu kampaņas laikā *Obama* kungs jau uzsvēra, ka šī bēdīgi slavenā cietuma slēgšana būs prioritāte.

Gvantanamo ieslodzīto atpakaļnosūtīšana un pārmitināšana varētu liecināt par svarīgām pārmaiņām ASV politikā pareizajā virzienā, proti, virzībā uz pamattiesību un humanitāro un starptautisko tiesību aktu ievērošanu. Tagad katram ieslodzītajam ir jāstājas tiesas priekšā. Ja viņus atzīs par vainīgiem, viņiem jāizcieš sods kādā no Amerikas Savienoto Valstu ieslodzījuma vietām. Tie, kuri nav apsūdzēti un labprātīgi piekrīt repatriācijai, pēc iespējas ātrāk jāstājas uz viņu izcelsmes valstīm. Ieslodzītajiem, kurus nedrīkst sūtīt uz dzimteni, jo tur viņiem draud spīdzināšana vai vajāšana, ir jāatļauj palikt Amerikas Savienotajās Valstīs, kur viņiem ir jāsaņem humanitārā aizsardzība un kompensācija. Pašlaik Gvantanamo ieslodzījuma vietā atrodas aptuveni 242 ieslodzītie. Daži no viņiem tur atrodas tikai tāpēc, ka nav nevienas drošas valsts, kurā viņi varētu atgriezties. Šie cilvēki nav apsūdzēti nevienā noziegumā.

Cīņa pret terorismu ir un paliek gan Eiropas Savienības, gan Amerikas Savienoto Valstu ārpolitikas prioritāte. Taču mums ir stingri jānorāda, ka tai vienmēr jānotiek roku rokā ar pamattiesību un tiesiskuma principu ievērošanu.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.20 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: M. ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana

(Iepriekšējās sēdes protokolu apstiprināja)

Nils Lundgren (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, par Reglamenta neievērošanu es atsaucos uz Reglamenta 142. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu par uzstāšanās laika piešķiršanu. Vakar, kad mēs apspriedām jautājumu par Gvatanamo cietumu, šeit plenārsēžu zālē es un vairāki citi runātāji tika pārtraukti bez žēlastības, kad mēs bijām pārsnieguši mūsu uzstāšanās laiku par dažām sekundēm. Šo bargo attieksmi pauda *H. G. Pöttering* un priekšsēdētāja vietnieks *M. Siwiec*, kurš nomainīja viņu vēlāk pēc pusdienā.

Sociāldemokrātu grupas vadītājam *M. Schulz* savukārt *H. G. Pöttering* atļāva pārsniegt laika ierobežojumu daudz vairāk par minūti. Nu, man nevarētu pat prātā ienākt netieši norādīt, ka tas bija tādēļ, ka *H. G. Pöttering* un *M. Schulz* ir draugi - *alte Kameraden*, kā varētu teikt vāciski – bet es patiešām saskatu šeit regulāru sakarību. Kolēģi no lielām grupām, kas pauž tādu politisko vēstījumu, kādu sēdes vadītājs grib dzirdēt, tiek uztverti ar lielu augstsirdību. Kolēģi no mazākām grupām, kas pauž tādu politisko vēstījumu, kādu sēdes vadītājs negrib dzirdēt, tiek uztverti ar lielu sīkumainību. Bet tas ir pretrunā ar Reglamentu, kurā ir skaidri noteikts, kā ir jāpiešķir uzstāšanās laiks.

Es gribu atgādināt *H. G. Pöttering* un visiem viņa vietniekiem -

(Priekšsēdētāja paziņoja runātājam, ka viņš ir pārsniedzis savu uzstāšanās laiku)

Es šeit tiku sūtīts, lai aizstāvētu subsidiaritāti un dalībvalstu suverenitāti, un šī Parlamenta priekšsēdētājam un priekšsēdētāja vietniekiem nav nekādu tiesību censties apklusināt 15 % Zviedrijas vēlētāju balsis.

Priekšsēdētāja. – *N. Lundgren*, es tagad jūs pārtraucu. Jūs esat pārsniedzis savu uzstāšanās laiku par vairāk nekā pusi. Es esmu ņēmusi vērā to, ko jūs teicāt. Es uzskatu, ka tas ir skaidrs ikvienam.

Nils Lundgren (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, vai es varu jums atgādināt, ka tas nebūtu noticis ar *M. Schulz*. Jūs viņu nebūtu pārtraukusi. Tur ir tā lielā atšķirība. Bet jūs pierādāt manu jautājumu – liels paldies jums!

Priekšsēdētāja. – *N. Lundgren*, es esmu pārliecināta, ka jūs kļūdaties. Es atzīmēšu to, ko jūs teicāt, un tas parādīsies protokolā. Noteikti arī vajadzētu Prezidijā apspriest jautājumu par atšķirīgu uzvedību, kas daļēji ir atkarīga no pieejamā laika daudzuma.

11. Kosova (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Kosovu.

Hannes Swoboda (PSE). – *(DE)* Priekšsēdētājas kundze, mēs šodien apspriējam Kosovu saistībā ar ļoti sīki izstrādāto referenta *J. Lagendijk* ziņojumu, kam, protams, ir saistība ar Komisijas un Padomes paziņojumiem.

Šajā gadījumā referentam nav oficiāla uzstāšanās laika, un es uzskatu, ka tā ir šausmīga situācija. Ja referents būtu tikai iepazīstinājis ar iniciatīvas ziņojumu pirmdienas vakarā, viņa rīcībā būtu četras minūtes. Es uzskatu, ka tas nav godīgi. Es tādēļ lūgtu Prezidiju apsvērt, vai tam, kas, būdams Ārlietu komitejas referents, ir mēnešiem strādājis, nebūtu arī jāpiesūta oficiālais uzstāšanās laiks.

Tagad *G. Kallenbach* ir atdevusi viņam minūti no sava laika, solidarizējoties ar kolēģi no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas. Priekšsēdētājas kundze, varbūt būtu iespējams, ja jums ir tādas pilnvaras, piešķirt *G. Kallenbach* vienu minūti, pamatojoties uz nepieteiktas uzstāšanās procedūru. Tomēr es gribētu lūgt jūs rūpīgi par to padomāt. Mums ir jāatrod citādi noteikumi šāda veida gadījumiem.

Priekšsēdētāja. – Tas noteikt ir pareizi, ka šī būtiskā problēma ir jāizskata. Ciktāl tas attiecas uz šo konkrēto situāciju, es iesaku *G. Kallenbach* pieprasīt minūti saskaņā ar nepieteiktas uzstāšanās procedūru, jo tas būtiski vienkāršotu šo lietu.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos par šo izdevību novērtēt jaunākos notikumus Kosovā. Pēc divām nedēļām, 2009. gada 17. februārī, Kosova svinēs savas neatkarības deklarācijas pirmo gadadienu, un šīs debates noteikti ir īstajā laikā. Kopš tā laika Kosova ir pieņēmusi konstitūciju un pilnīgi jaunu tiesisko un institucionālo struktūru. Neatkarības deklarācija radīja jaunu situāciju un jaunus izaicinājumus starptautiskajai kopienai un, jo sevišķi, Eiropas Savienībai.

Dalībvalstu atšķirīgie viedokļi, reaģējot uz neatkarības deklarāciju, nekādā ziņā negrauj Savienības vispārējās politikas mērķus. Mēs saglabājam apņemšanos palīdzēt Kosovas ekonomiskajā un politiskajā attīstībā, ievērojot vispārējo mērķi nodrošināt ilgtermiņa stabilitāti Balkānos kopumā.

Kosovas gadījumā tas nozīmē dot ieguldījumu, sevišķi, lai stiprinātu tiesiskumu, cilvēktiesību ievērošanu un minoritāšu aizsardzību, kā arī stimulēt ekonomisko attīstību un strādāt, lai aizsargātu Kosovas bagāto kultūras un reliģisko mantojumu.

Tas arī nozīmē turpināt skatīt Kosovu plašākā kontekstā, kas Rietumbalkāniem ir noteikts augstākā līmeņa sanāksmē, kura notika 2003. gadā Salonikos. Eiropas perspektīvas atbalsta politika visām Rietumbalkānu valstīm, par kuru notika vienošanās tajā sanāksmē, ir atkārtoti apstiprināta, pavisam nesen to apstiprināja Padome savā 2008. gada 8. decembra sanāksmē.

Mūsu pastāvīgo apņemšanos pierāda *Pieter Feith* ātrā iecelšana par ES īpašo pārstāvi, kas bāzējas Prištinā, un jums būs iespēja ļoti drīz satikt viņu Ārlietu komitejā. Viņa uzdevums un viņa komandas uzdevums ir nodrošināt vērtīgu atbalstu uz vietas, lai palīdzētu mums kopīgi sasniegt visus mūsu politiskos mērķus.

Nesen, 2008. gada decembra sākumā Eiropas Savienības Tiesiskuma misija (*EULEX*), kas līdz šim ir vērienīgākā civilā Eiropas Drošības un aizsardzības politikas (*EDAP*) misija, sāka īstenot savas pilnvaras. Tās galvenais mērķis ir sniegt palīdzību un atbalstu Kosovas iestādēm tiesiskuma jomā, sevišķi, attīstot policijas, tiesu iestāžu un muitas pārvaldību.

Mūsu galvenais uzdevums nākamajos mēnešos būs padarīt iedarbīgāku mūsu iesaistīšanos Kosovā, vispirmām kārtām, virzoties uz *EULEX* pilnīgu ieviešanu. Mēs esam pietiekoši reālistiski, lai apzinātos, ka 2009. gads nesīs krietnu daļu grūtību un šķēršļu.

Kosovas iestādes arī saskarsies ar daudziem izaicinājumiem, īstenojot savas saistības, lai attīstītu stabili etniski daudzveidīgu un demokrātisku Kosovu. Starptautiskās kopienas palīdzība ir būtiski svarīga, lai Kosova gūtu panākumus, pilnīgi integrējoties ar pārējo reģionu.

Komisija ir paziņojusi, ka šogad vēlāk tā iesniegs pētījumu, kurā būs izskatīti Kosovas politiskās un sociālekonomiskās attīstības turpināšanas veidi. To ir atzinīgi novērtējusi Padome. Tam vajadzētu piedāvāt

jaunas iespējas un balstīties uz to, kas jau ir ticis sasniegts, pielāgots, ņemot vērā mūsu turpmāko pieredzi nākamajos dažos mēnešos.

Kosovas ziemeļos noteikti saglabāsies sarežģīta situācija nākamo mēnešu laikā un prasīs īpašu uzmanību. Nesen notikušie etniskās vardarbības uzliesmojumi Mitrovicā šā gada janvāra sākumā varēja kļūt nopietni, bet tie tika apturēti. Īpaši uzmundrinoši ir tas, ka Prištinas iestādes rīkojās ar saprātīgu savaldību. Tomēr šie notikumi ir pastāvīgs atgādinājums par pastāvīgo destabilizācijas risku šeit. Mēs joprojām cieši uzraudzīsim situāciju, jo sevišķi valsts ziemeļos.

Prezidentūra ir pateicīga par Parlamenta deputātu pastāvīgo interesi un par jūsu atbalstu attiecībā uz Savienības vietu šajā reģionā. Es īpaši atzinīgi vērtēju ierosināto rezolūciju, kas tika iesniegta šajā sesijā. Tas ir uzmundrinoši, ka Parlaments spēj plaši atbalstīt mūsu centienus šajā reģionā un Savienības apņemšanos attiecībā uz Kosovas stabilitāti plašākā reģionā.

Šī prezidentūra ir apņēmusies arī turpmāk jūs informēt gan, izmantojot regulāras diskusijas šeit plenārsēdēs, gan sniedzot detalizētākus paziņojumus komitejās. Mēs plānojam dažādus pasākumus šopavasār, *inter alia*, lai Gimmihās sanākumi marta beigās veltītu Rietumbalkāniem. Es arī zinu, ka Pieter Feith tiksies ar AFET komiteju nākamnedēļ, un viņš varēs sniegt visaptveroši atjauninātu informāciju par jaunākajiem notikumiem uz vietas.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, tikai vienu gadu pēc neatkarības deklarācijas situācija Kosovā un visā Rietumbalkānu reģionā ir kopumā stabila un kontrolēta, neskatoties uz dažiem incidentiem.

Eiropas Savienības klātbūtne Kosovā pakāpeniski īstenojas, pārņemot to no Apvienoto Nāciju Organizācijas. ES īpašais pārstāvis pastāvīgi uzturas Prištinā, un Eiropas Savienības Tiesiskuma misija (*EULEX*) tiek īstenota visā Kosovā, un tā pilnībā darbosies marta beigās.

Stabila un etniski daudzveidīga Kosova ir Eiropas Savienības galvenā prioritāte. Labākais veids, lai Kosova virzītos uz Eiropas integrāciju, ir demokrātiskas un etniski daudzveidīgas sabiedrības izveidošana, pilnībā ievērojot tiesiskumu, miermīlīgi sadarbojoties ar saviem kaimiņiem un dodot ieguldījumu reģionālajā un Eiropas stabilitātē. Tas ietver plašus pasākumus, lai Kosovā nodrošinātu nākotni visām kopienām, tādējādi radot pamatu ilgspējīgai ekonomiskai un politiskai attīstībai.

Komisijas 2008. gada novembra progresa ziņojumu iestādes uzskatīja par objektīvu un godīgu novērtējumu par to, kas bija sasniegts, un par uzdevumiem, kas veicami turpmāk. Kosovā iestādes pašas ir apņēmušās strādāt un sadarboties ar Komisiju, lai izpildītu šos uzdevumus. Mēs piešķiram nozīmīgus līdzekļus Kosovai saskaņā ar Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (EPA) kā daļu no kopējā solījuma par EUR 1.2 miljardiem, kas tika panākts atbalsta sniedzēju konferencē 2008. gada jūlijā.

2008. gadā Pirmspievienošanās palīdzības instruments atbalstīja projektus Kosovā EUR 185 miljonu vērtībā, tas ir trīskārtējs palielinājums salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Mēs piešķirsim vēl EUR 106 miljoni 2009. gadā. Par šī finansējuma pārvaldību ir atbildīgs vienīgi Komisijas sadarbības birojs Prištinā, kas tagad ir pilnībā darboties spējīgs un kam ir pieejamas visas būtiskās kontroles sistēmas, un pārņem pārvaldību no Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras.

Komisija atzinīgi vērtē rezolūcijas projektu, kas šodien šeit tiek apspriests Eiropas Parlamentā. Tajā ir apskatīti daudzi jautājumi, par kuriem mēs vienprātīgi atzīstam, ka tie ir būtiski svarīgi, piemēram, Kosovā kultūras mantojuma saglabāšana, valsts pārvaldes spēju uzlabošana, labāka tās kopienu integrācija, etniski daudzveidīgas izglītības nozīmība un romu ģimeņu nožēlojamais stāvoklis ar svinu piesārņotajās bēgļu nometnēs valsts ziemeļos.

Komisija visus šos jautājumus uztver ļoti nopietni. Varbūt es, savukārt, varu pateikt dažus vārdus par katru no tiem.

Kopš 2004. gada Komisija ir finansējusi reliģijas un kultūras mantojuma vietu rekonstrukciju, tās programmu ar budžetu EUR 10 miljoni, cieši iesaistoties Eiropas Padomei. 2008. gadā un 2009. gadā finansēšana turpinās, piešķirot vēl EUR 2.5 miljonus turpmākiem projektiem. Mēs to uzskatām par ļoti nozīmīgu saskaņošanas aspektu, un esam atbalstījuši Kosovā kultūras mantojuma datubāzes izveidošanu. Kapsētas arī var ietvert šajās debatēs, lai nodrošinātu, ka tās tiek pareizi atjaunotas un saglabātas.

Es gribētu paust mūsu pateicību Eiropas Parlamentam par papildus piešķirtajiem EUR 3 miljoniem ES 2008. gada budžetā kultūras mantojuma atjaunošanai kara skartajās teritorijās Rietumbalkānos. Komisija

ir iedalījusi pusi no šīs summas, proti, EUR 1.5 miljonus, Kosovai kopējā projektā ar Kultūras ministriju etniski daudzveidīgajā Prizrenas pilsētā.

Mēs pateicamies par papildu summu šajā pozīcijā, kas arī ir piešķirta šī gada budžetā. Saskaņā ar 2007. gada Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu Komisija īsteno projektus, lai veicinātu valsts iekšienē pārvietoto personu un bēgļu atgriešanos un reintegrāciju Kosovā kopumā par EUR 3.3 miljoniem. Mēs esam paredzējuši papildu finansējumu, proti, EUR 4 miljoni saskaņā ar 2008. gada Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu un EUR 2 miljoni saskaņā ar 2009. gada Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu. Šī nauda arī dos ieguldījumu vietējās kapacitātes uzlabošanā, lai personas, kuras atgriežas, reintegrētu vietējā sociālajā un ekonomiskajā vidē.

Dzimumu līdztiesībai arī ir augsta vieta mūsu darba kārtībā. Komisija ir nodrošinājusi tehnisku palīdzību Kosovas Dzimumu līdztiesības aģentūrai. Tā ir arī atbalstījusi pasākumus, ko veic vairākas vietējās NVO, kas darbojas dzimumu līdztiesības jomā un sieviešu tiesību jomā, izmantojot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu.

Attiecībā uz valsts pārvaldes kapacitāti Komisija uzrauga Kosovas valsts pārvaldes reformas stratēģijas un rīcības plāna īstenošanu. Mēs kopā ar iestādēm esam uzsvēruši civildienesta tiesību aktu pieņemšanas steidzamību. Iesaistoties valsts pārvaldes reģionālās skolas izveidē, mēs arī sadarbojamies ar Kosovas Valsts pārvaldes institūtu. Īpaša uzmanība tiek pievērsta Pašvaldību un pārvaldes ministrijai ar atbalsta projektu par gandrīz EUR 1 miljoni.

Komisija pieliek ievērojamas pūles, lai palīdzētu reformēt izglītības sistēmu Kosovā. Mūsu finansiālā palīdzība ir visaptveroša. Tās mērķis ir uzlabot gan materiālos apstākļus, gan mācīšanas kvalitāti pamata, vidējā un augstākajā līmenī un arodapmācības jomā, kā arī stiprināt daudz kultūru aspektus kā samierināšanas pamatnosacījumu.

Pēc atbalsta sniedzēju jūlija konferences Pasaules Banka izveidoja daudzu atbalsta sniedzēju ieguldījumu fondu plašākai sociālajai jomai, arī izglītībai. Ar EUR 5 miljoniem Komisija ir starp galvenajiem ieguldītājiem šajā fondā. Kopumā ES palīdzība izglītībai Kosovā no 2006. līdz 2010. gadam sasniedz EUR 30.5 miljonus. Etniski daudzveidīgas Eiropas universitātes koledžas atklāšana saņems mūsu atbalstu, kad visas vietējās ieinteresētās puses panāks vienošanos, lai šis pasākums kļūtu par ilgtspējīgu projektu.

Romu ģimeņu nožēlojamais stāvoklis ar svinu piesārņotajās bēgļu nometnēs valsts ziemeļos ir jautājums, kas rada nopietnas bažas. Komisija aktīvi palīdz, lai meklētu ātru un ilgtspējīgu risinājumu, kas ir pieņemams visiem. Mēs esam vairākkārt aicinājuši visas puses atturēties no jautājuma politizēšanas un rīkoties, domājot vienīgi par romu ģimeņu patiesajām interesēm.

Visbeidzot, Kosova gūst labumu arī no mūsu daudzpusējām programmām, kas attiecas uz Rietumbalkāniem un Turciju un kuras finansē romu civilās reģistrēšanas procesu. Mūsu atbalsts romiem Kosovā ietver arī izglītību. Kopā ar Eiropas Padomi mēs atbalstām kvalitatīvu izglītību romu bērniem, arī viņu dzimtajā valodā.

Es uzskatu, ka tas viss ļoti lielā mērā saskan ar jūsu priekšlikumiem. Es ļoti pateicos visiem godājamajiem šī Parlamenta deputātiem par uzmanību un ceru saņemt jūsu jautājumus.

Doris Pack, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu apsveikt referentu un ēnu referentu, jo es uzskatu, ka mēs kopā esam izveidojuši ļoti labu rezolūciju.

Šī rezolūcija aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, ka Kosovā notiek kopīga darbība, ka EULEX rīkojas kopā ar ES Augsto pārstāvi un ka tiek radīta sinerģija Kosovas ekonomiskās un sociālās dzīves interesēs, kuru ir nepieciešams uzlabot.

EULEX misijai ir arī jānodrošina, ka tiesu lietas, kuras tur ir turpinājušās gadiem, beidzot tiek uzsāktas un novestas līdz galam. Vēl arvien ir daudz zvērību, kuras vēl nav atklātas un nodotas tiesai. Cīņa pret korupciju Kosovā arī ir svarīga, jo vēl arvien brīvībā atrodas daudzi noziedznieki, kas ir palikuši nesodīti.

Papildus tam, ko mēs jau esam dzirdējuši, Eiropas Savienībai ir jāapsver ne tikai pasākumu veikšana lielā mērogā, bet arī ciešāka pievēršanās cilvēku ikdienas dzīvei un vietējo projektu iespējām, ietverot vietējos iedzīvotājus. Šis darbs ir ļoti svarīgs.

Mums ir jāaicina Kosovas valdību beidzot sākt praktiski īstenot savu konstitūciju, kas ietver *Martti Ahtisaari* plānu. Kosovas iedzīvotājiem ir jāsāk apzināties savā ikdienas dzīvē, ka viņi visi dzīvo kopā. Turklāt serbi, albāņi un visas citas minoritātes Kosovā ir jāuzskata par pilsoņiem ar vienlīdzīgām tiesībām.

Kosovas valdībai ir arī jāvirza uz priekšu sava decentralizācijas programma. Es, protams, ļoti iestājos par etniski daudzveidīgas Eiropas koledžas izveidošanu, kas būtu vēl viena kopīga iestāde līdzās Prištinas universitātei un Mitrovicas universitātei, kas koncentrējas uz kopīgu nākotni.

Turklāt es gribētu, lai Serbija beidzot saprastu, ka Kosovā serbi negrib, ka viņus mudina nepiedalīties valdībā. Viņiem ir jāļauj piedalīties valdībā, parlamentārajā darbā un civilajā dzīvē. Tas ir vienīgais veids, kā Kosova varētu uzplaukt.

Csaba Sándor Tabajdi, *PSE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es runāju Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas vārdā. Mēs varam apstiprināt, ka situācija Kosovā uzlabojas. Mēs pateicamies Čehijas prezidentūrai un Komisijai par labu savstarpējo sadarbību. Es pilnīgi piekrītu *D. Pack* apstiprinājumam, ka *EULEX* misija ir ļoti liels izaicinājums Eiropas drošības un aizsardzības politikai, viens no lielākajiem izaicinājumiem visā Eiropas Savienības vēsturē kā Kopienai, kas pamatojas uz tiesiskumu.

Ir labi, ka jau ir juridisks pamats pēc Drošības padomes priekšsēdētāja paziņojuma, ko ir atzinīgi novērtējusi Serbijas valdība. Ir bijusi klusa piekrišana no Ķīnas puses un Krievijas puses, kuras pirms tam bija noraidījušas ikvienu šī konflikta risinājumu.

Ir būtiski, ka *EULEX* sadarbojas labi ar attiecīgajām pusēm Kosovā. Mēs nedrīkstam atkārtot tās kļūdas, ko ir pieļāvusi Apvienoto Nāciju Organizācijas pagaidu pārvaldes misija Kosovā, kas izšķērdēja daudz naudas un atsvēšināja Kosovā iedzīvotājus. *D. Pack* arī ir skārusi šo tematu. Ir ļoti svarīgi noskaidrot kompetenču sadalījumu starp Kosovā valdību un parlamentu no vienas puses un *EULEX* no otras puses.

Mēs nevaram uzņemties atbildību par Kosovā attīstību. *EULEX* klātbūtne Kosovā ziemeļos ir ļoti svarīga, lai novērstu šīs teritorijas sadalīšanu. Visbeidzot, konstitūcijas noteikumu pilnīga īstenošana saskaņā ar *M. Ahtisaari* plānu ir būtiski svarīga lieta minoritātēm.

Johannes Lebech, *ALDE grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu izteikt savu dziļo gandarījumu par šo rezolūcijas priekšlikumu un pateikties *J. Legendijk* par viņa nevainojamo darbu. Rezultātā ir teksts, kas ir ļoti izsvērts un ir par lietas būtību, vienlaikus spējot izskatīt visas nozīmīgās problēmas. Ar šo rezolūciju mēs kā Eiropas Parlaments, pirmkārt un galvenokārt, raidām tādu signālu Kosovā tautai un citu Rietumbalkānu valstu tautām, kas paziņo: „Jūs neesat aizmirsti, jūs esat daļa no Eiropas”. Tie nav tikai tukši vārdi bez patiesas nozīmes. *EULEX* misija, kas līdz šim ir lielākā misija saskaņā ar kopējo Eiropas drošības un aizsardzības politiku, jau ir sākusies. Ir apsveicami, ka šo misiju atbalsta ANO un ka tā attiecas uz visu valsti.

Ar savu rezolūciju mēs Eiropas Parlamentā atbalstām Kosovu šajā misijā. Mēs arī norādām tās jomas, kurās ES dalībvalstis var palīdzēt Kosovai. Tas saistās ar īpašu palīdzību valsts pārvaldes izveidošanai, pilsoniskās sabiedrības stiprināšanai un izglītības projektiem. Ja mēs norādām jomas, kurās Kosovā vadītājiem ir jāveic uzlabojumi, piemēram, attiecībā uz minoritāšu aizsardzību, tas ir tādēļ, ka mums ir nopietna attieksme, sakot, ka mēs atbalstīsim Kosovu tās centienos izveidot demokrātisku sabiedrību. Demokrātisku sabiedrību, kurā ir cieņa pret minoritātēm un mierīga līdzāspastāvēšana ar tās kaimiņvalstīm. Jautājums ir ne tikai par Kosovā nākotni, bet par visa Balkānu reģiona nākotni un par Eiropu kopumā. Priekšā ir garš ceļš, un tas būs grūts. Ir tikai viens ceļš, un tas ved uz ES un pilnīgu un pabeigtu Kosovā integrāciju, kā arī pārējo Rietumbalkānu integrāciju Eiropas sadarbības sistēmā.

Ryszard Czarnecki, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, iedzimtais grēks, kas tika veikts, kad šī jaunā valsts, proti, Kosova, dzima, radīja sajūtu, kas ir izplatīta Kosovā un Metohijas serbu minoritātes vidū, kā arī pašā Serbijā, ka šī jaunā valsts un viss musulmaņu vairākums ir vērsti pret serbiem. Tas, acīmredzot, ir ietekmējis attiecības starp Belgradu un Prištinu un noteikti arī attiecības starp Kosovā iedzīvotājiem un serbiem, kas dzīvo serbu etniskajās teritorijās.

Ja serbu minoritātes kultūras, izglītības un reliģiskās tiesības netiks ievērotas, sarežģītākas kļūs ne vien divpusējās attiecības starp Kosovu un Serbiju, kā arī citās Balkānu daļās, bet tas arī paildzinās Prištinas ceļu uz dalību Eiropas Savienībā.

Es piekrītu tam, ko paziņoja godājamais *J. Lebech*, kurš runāja pirms manis. Kosovā valdībai ir jāsaprot, ka minoritāšu tiesību ievērošana ir Eiropas standarts. Mums ir stingri jāievēro šie principi un šajā sakarībā rūpīgi jāvēro savi partneri Kosovā.

Joost Legendijk, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (NL) Bija vajadzīgs gandrīz gads, lai *EULEX* varētu īstenot savas sākotnējās pilnvaras. Šodien ir ļoti īsumā atgādināt mums pašiem, ko ietvēra šīs sākotnējās pilnvaras.

EULEX, līdz šim lielāko Eiropas misiju, kā jau kāds runātājs norādīja, bija jāizstrādā, un tai bija jādarbojas visā Kosovā, gan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem no Ibaras upes. *EULEX* misijai bija arī jāuzņemas kontrole trijās jomās: muitā, policijā un tiesu iestādēs, un ļoti svarīgi, ka nevajadzēja būt — un es patiešām domāju, ka nevajadzēja būt — nekādām neskaidrām attiecībām starp *EULEX* no vienas puses un ANO Pagaidu pārvaldes misiju Kosovā, no otras puses. Nemaz nerunājot par to, ka *EULEX* darbības varētu beigties ar valsts sadalīšanu ziemeļu un dienvidu daļā. Tas pilnīgi nebija tas, kas bija domāts.

Ļoti ilgu laiku likās, ka ir neiespējami īstenot sākotnējās pilnvaras, ņemot vērā bēdīgi slaveno blokādi Drošības padomē. Patiesībā tikai kopš pagājušā gada novembra izskatās, ka galu galā viss izdosies. Ir labi – divus, trīs mēnešus pēc pasākumiem, kas pašlaik ir uzsākti, novērtēt un skatīties, vai iecerētais izdodas, vai arī ļaujiet man to formulēt piesardzīgāk, proti, vai iecerētais, šķiet, izdodas.

Kosovas policija ir iepriecināta par lielisko sadarbību, kas ir izveidojusies ar *EULEX*. Muitas iestādes beidzot arī ir gatavas darbam un atkal strādā, sevišķi Kosovā ziemeļu daļā pēc tam, kad tās pagājušajā gadā nodedzināja Kosovā serbi. Visbeidzot ir sākts darbs pie daudzajām nepabeigtajām tiesas prāvām etniskās vardarbības un korupcijas jomā, kas vēlreiz parāda, ka *EULEX* darbības ir visu kopienu interesēs, ne tikai albāņu vai serbu interesēs.

Es patiešām ceru, ka *EULEX* pēdējo pāris mēnešu progress tiks saglabāts pozitīvā veidā. Es no sirds arī ceru, ka Beļgrada apzinās, ka tās pašreizējā pieeja, proti, konstruktīva darbība kopā ar Eiropas Savienību, ir neapšaubāmi efektīvāka par mēģinājumiem visu laiku pārrakstīt vēsturi. Pats galvenais, es ceru, ka Kosovā iestādes spēs atrisināt šīs daudzās problēmas, ar kurām tās vēl arvien saskaras. Beidzot tiks novērsta korupcija, kā arī organizētā noziedzība, kas vēl arvien ir pārāk izplatīta Kosovā. Beidzot Kosovai būs ilgstoša energoapgāde, kas pamatojas uz ES tiesību aktiem, un beidzot Kosovā ekonomika uzņems apgriezienus.

Kosova ir neatkarīga valsts, un vai šim Parlamentam tas patīk vai nē, tur nav atpakaļceļa. Mēs, Eiropas Savienība, gūsim labumu no tā, ka Kosova attīstīsies par stabilu valsti. Tādēļ mēs esam tur, un tādēļ mums ir jāpaliek tur.

Tobias Pflüger, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mana grupa, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa noraida rezolūciju, kas ir iesniegta par Kosovu. Lielākā daļa dalībvalstu, bet ne visas, ir atzinušas Kosovu, pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus. Mana grupa uzstāj, ka visiem noteikumiem par Kosovu ir jābūt saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un ir jānoslēdz vienošanās ar visām iesaistītajām pusēm, arī Serbiju. Kosovā atzīšana ir radījusi katastrofālu precedentu, kam līdzīgi tagad notiek citos reģionos, piemēram, Dienvidosetijā un Abhāzijā.

ES ir sākusi *EULEX* misiju Kosovā. *GUE/NGL* grupa noraida šo misiju, jo tā pamatojas uz Kosovā atzīšanu, kas ir pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, un tādēļ rada kaut ko līdzīgu ES protektorātam. *EULEX* misijai ir piešķirti, es citēju: „noteikti izpildvaras pienākumi”. Tas nozīmē, ka *EULEX* amatpersonas var atcelt vienkāršas rezolūcijas, ko ir izstrādājušas Kosovā iestādes. *EULEX* misija ietver arī 500 policistus, lai cīnītos pret sacelšanos. 26. janvārī *EULEX* un *KFOR* piedalījās kopīgās mācībās par sacelšanās apkarošanu. Tas diemžēl norāda uz to ciešo sadarbību, kāda Kosovā pastāv starp ES un NATO.

Tajā pašā laikā ES un citas organizācijas veicina neolīberālu ekonomikas atjaunošanu Kosovā, bet tas nav tas, ko vēlas vietējie iedzīvotāji. Tādēļ mēs prasām tādus risinājumus, kas ir saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un skaidri balso pret ES *EULEX* misiju. Ja mēs patiešām gribam atbalstīt vietējos iedzīvotājus, *EULEX* misija neļaus mums to darīt.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Kad es pirms diviem mēnešiem biju vizītē Kosovā, es varēju redzēt, kāpēc daudziem ir grūti izprast starptautisko klātbūtni šajā valstī. Turklāt man radās iespaids, ka dažādie līmeņi ne vienmēr sastrādājās pietiekami labi.

Eiropas iestādēm nevajadzētu vienkārši paraustīt plecus. Mēs šajos jautājumos esam iesaistīti. Izmantojot *EULEX* misiju, Eiropa ir atbildīga par situāciju uz vietas. *EULEX* misijai ir jāpieņem uzstājīgāka nostāja un jāpalīdz Kosovā iestādēm, kur vien tā var, vai tas ir, vai nav lūgts.

Es gribētu uzsvērt divas lietas. Pirmkārt, es mudīnu tās dalībvalstis, kuras vēl nav atzinušas Kosovu, vēlreiz apsvērt savu nostāju. Kosovai nav atpakaļceļa Serbijas iekšienē. Otrkārt, es aicinu izstrādāt ģenerālplānu Rietumbalkāniem, kam ir jādarbojas reālā līmenī ar visām iesaistītajām valstīm, lai palīdzētu tām sagatavoties pievienoties Eiropas Savienībai. Tās ir Eiropas saistības attiecībā uz Rietumbalkāniem.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas ēnu referents es gribētu apsveikt *J. Lagendijk* par viņa lielisko dokumentu. Mēs

atbalstām reformu programmu Serbijā, un mēs, protams, cienām to ES dalībvalstuniecīgo mazākumu, kuras nav atzinušas Kosovu saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem.

Tomēr mēs gribam atrunāt cilvēkus no uzskata, ka šo attīstību var apturēt. Trīs ceturtdaļas no šī Parlamenta deputātiem balsoja par labu Kosovas atzīšanai. Komisija ir arī paziņojusi savu nostāju par labu Kosovas atzīšanai kopā ar 23 no 27 dalībvalstīm, visām G7 valstīm, četrām no sešām bijušajām Dienvidslāvijas republikām un trijām no Kosovas četrām kaimiņvalstīm.

Tas parāda, ka šī attīstība ir neatgriezeniska. Tādēļ ir svarīgi skatīties nākotnē, kas ietver vairākus riskus. Pirmais lielākais risks ir Kosovas sadalīšana. Līdz šim brīdim bijusi Dienvidslāvija bija sadalīta pa veco republiku robežām vai pa autonomo reģionu vecajām iekšējām robežām. Ja ir jāpārzīmē karte, piemēram, Mitrovicā, rezultāts būtu tāds, ka, piemēram, albāņi Preševo ielejā Serbijā, Sandžakas (Novi Pazar) iedzīvotāji un citi sāktu vaicāt, kur ir jāatrodas robežām. Tas radītu ļoti bīstamu situāciju.

Tādēļ ir saprātīgi vadīties pēc M. Ahtisaari plāna, kas ievēro Dienvidslāvijas vecās iekšējās robežas, nodrošinot savstarpēju un plašu aizsardzību minoritātēm. Minoritāšu aizsardzība, ko noteica agrākais M. Ahtisaari plāns, kas tagad veido daļu no Kosovas konstitūcijas, ir visplašākā aizsardzības programma pasaulē. Kosovas serbiem ir jāpieņem šī izdevība un jāizmanto šī minoritāšu aizsardzība.

Padomes priekšsēdētāj, jūs zināt, ka es pats nāku no minoritātes, kas reiz tika ļaunprātīgi izmantota, lai sasniegtu mērķus, kas bija citiem. Serbiem Kosovā ir jāpanāk, ka tie izvairās no šāda veida situācijas. Vēl vienas briesmas, kas apdraud Kosovu, ir haosa un korupcijas briesmas. Šajā gadījumā es varu tikai teikt, ka mums ir jānostiprina EULEX, jo UNMIK nebija risinājums, bet patiesībā daļa no problēmas.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mans kolēģis deputāts Joost Legendijk ir tādā pašā situācijā kā Kosova. Viņš ir, bet viņu neviens neatzīst par referentu, kaut arī patiesībā viņš ir referents. Šajā kontekstā es gribētu viņam un C. S. Tabajdi teikt lielu paldies par viņa ziņojumu.

Protams, mēs tik tālu neesam tikuši ar Kosovas atzīšanu, kā daudzi cilvēki, arī Kosovas iedzīvotāji būtu vēlējušies. Mums ir jāapzinās, ka tā ir bijusi sāpīga situācija Serbijai. Mums nevajadzētu pieliet eļļu ugunij. Tā vietā mums ir jāpieliek visas pūles, lai nodrošinātu, ka šis process ir miermīlīgs. Es esmu ļoti iepriecināts, ka Serbijas vadītāji, neskatoties uz saviem daudzajiem skarbjaiem vārdiem sākumā, ir mēģinājuši legalizēt un neitralizēt šo situāciju, lai dotu EULEX misijai iespēju. Es vaicātu ikvienam, kurš ir pret EULEX misiju, kādā situācijā būtu serbu un citas minoritātes valstī, ja EULEX misijas nebūtu?

Ir aplami no serbu minoritātes viedokļa vai no Serbijas viedokļa nosodīt EULEX misiju. Es uzskatu vienkārši par grotesku to, ka šeit Parlamentā kāds, kas atbalsta Serbiju, ir nosodījis EULEX misiju. Tomēr tā ir taisnība, ka ir daži jautājumi, kuri paliek neatbildēti. Kosovas politiskajiem vadītājiem ir jāpieliek pūles, lai lietas tiktu izdarītas. Viens no mūsu galvenajiem uzdevumiem un viena no galvenajām prasībām ir īstenot visus aspektus M. Ahtisaari plānā, par kuru mēs balsosim rīt šīs rezolūcijas sastāvā.

Visbeidzot mums ir jāveicina visa reģiona integrācija. Protams, visām valstīm būs jāizpilda savi mājasdarbi. Tomēr jo lielāks ir progress, ko Serbija un Maķedonija panāk integrācijas procesā, jo ātrāk mēs varēsim atrisināt Kosovas jautājumu un citus ar to saistītos atklātos jautājumus. Vienīgi visu valstu integrācija šajā reģionā radīs nosacījumus, kas ir vajadzīgi Kosovas miermīlīgai attīstībai.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Tā kā visi, kuri ir uzstājušies, ir iepazinušies, ļoti labi iepazinušies vai izcili labi iepazinušies ar situāciju Kosovā, nav vajadzīgs šo jautājumu tālāk paplašināt, lai mēģinātu pārliecināt sevi par to, cik labi mēs esam iepazinušies ar šo situāciju.

Vispirmām kārtām mums būtu jāliksmo par to, ka Kosovas neatkarības pirmais gads beigās izrādījās gluži labs un labāks nekā daudzi bija ar bailēm gaidījuši. Es arī gribētu izteikt savu prieku un apmierinātību par to, ka EULEX misija beidzot ir pilnībā uzsākta, pateicoties daudzu cilvēku labajai gribai un ANO Drošības padomes prasmei. Daudz kas būs atkarīgs no šīs EULEX misijas veiksmes, jo Kosova bija protektorāts desmit gadus pirms savas neatkarības. Tagad ir svarīgi, lai mēs visi virzītu Kosovu brieduma virzienā.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vienpusējs lēmums, ko ir pieņēmusi albāņu kopiena, noveda pie tā, ka Serbijas province Kosova tika atdalīta no Serbijas. Personīgi es uzskatu šo rīcību par starptautisko tiesību aktu nepieredzētu pārkāpumu. Turklāt šim lēmumam ir bijusi turpmāka negatīva ietekme, kā to ir parādījuši pagājušā gada notikumi Kaukāzā.

Es gribētu atgādināt jums, ka Apvienoto Nāciju Organizācija neatzina lēmumu, ko bija pieņēmuši Kosovas albāņi. ANO Drošības padomes Rezolūcija 1244 paliek spēkā. Tādēļ es brīdinātu, lai netiek pieņemti nekādi

lēmumi, pirms par šo lietu nolemj Hāgas Starptautiskā krimināltiesa. Tikai tad mēs zināsim patieso juridisko statusu provincei, kura saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem vēl arvien ir Serbijas Republikas neatņemama sastāvdaļa.

Es gribētu pievērst jūsu uzmanību tai dramatiskajai situācijai, ar kuru vēl arvien saskaras serbu kopiena pašpasludinātajā Kosovā republikā. Atklāti atzīsim, ka šis lēmums, ko ir pieņēmušas noteiktas Eiropas Savienības dalībvalstis, lai atzītu šo valsti, bija fatāla kļūda. Tas ir gluži vienkārši: Kosova pieder Serbijai.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Kopš Kosova gandrīz pirms gada pasludināja savu neatkarību, Eiropas Savienības viedokļi šajā jautājumā bezcerīgi dalās. Grieķija ir neizlēmīga, turpretim Spānija, Rumānija, Slovākija un Kipra noraida šo neatkarību pašmāju iemeslu dēļ. Kopīgais EULEX projekts, ar ko Eiropas Savienība cer iegūt ietekmi Kosovā, šķiet drīzāk kā instruments, lai slēptu šo iekšējo dalīšanos, nekā kas cits.

EULEX varētu dot labumu Eiropas Savienībai, bet vai šī misija varētu dot labumu arī Kosovai? Kosovā iedzīvotāji ļoti vēlas drīz pievienoties Eiropas Savienībai un kļūt par vienlīdzīgu dalībvalsti. Gandrīz gadsimtu pēc Serbijas veiktās pakļaušanas, viņi noteikti nevēlas nekādu jaunu iejaukšanos no ārienes. Tāds projekts kā EULEX varbūt varēja būt noderīgs īsu brīdi, 2008. gada dažos pirmajos mēnešos, lai izvairītos no haosa. Tomēr šī stadija ir beigusies. EULEX vēlā ierašanās tagad ļoti rada iespaidu, ka Eiropas Savienība vēlētos pārvērst Kosovu par protektorātu, izmantojot militāru klātbūtni un administratīvu ietekmi, kā tas iepriekš bija Bosnijā un Hercegovinā, kur šai politikai bija maz panākumu.

Lai nodrošinātu Kosovai miermīlīgu un harmonisku nākotni, ir jāietver ne tikai pašreizējā valdība un valdošās partijas. Nozīmīgi spēki ir *Vetēvendosje* pašnoteikšanās kustība valsts dienvidos, kas uzskata ES iniciatīvu par bezjēdzīgu koloniālismu, un serbu pārstāvji pašvaldībās uz ziemeļiem no *Ibaras* upes, kuri dara visu iespējamo, lai saglabātu pastāvīgu saikni ar Serbiju. Bez šiem EULEX kritiķiem mums nebūs ilgtermiņa risinājuma. Kosovā nākotnei labāk kalpo plaši atzīti pašmāju kompromisi nekā demonstratīva Eiropas Savienības varas parādīšana.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirms desmit gadiem NATO bombardēja Beogradu, neapšaubāmi, lai svinētu savu piecdesmito gadadienu un lai atkārtoti definētu savu kompetences jomu, ko ierobežo Vašingtonas Konvencija. Šīs bombardēšanas tika veiktas, pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus, tas nozīmē, bez jebkādas iepriekšējas vienošanās ar ANO.

Pirms gada Priština vienpusēji pasludināja Kosovā neatkarību, acīm redzami nicinot Dienvidslāvijas Federālās Republikas suverenitāti, ko tāpat kā tās teritoriālo integritāti tomēr bija atkārtoti apstiprinājusi ANO Drošības padomes Rezolūcija 1244.

Šodien Eiropas EULEX misija kopā ar ASV ekspertiem cer, ka Kosova var kļūt par valsti, kas pamatojas uz tiesiskumu. Ja situācija nebūtu tik briesmīga, būtu uzjautrināši brīnīties, kā šādu augli var iegūt šādā ceļā.

Tajā pašā laikā mēs prasām šai misijai nodrošināt, lai serbu nacionālā minoritāte tiek cienīta un novērtēta savu senču zemē. Tas mums šķiet kā labs sākums tiesiskuma atjaunošanai.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Es esmu dzimusi Balkānos. Es sekoju problēmām Kosovā, būdama tuvumā divdesmitā gadsimta astoņdesmito gadu beigās. Es redzēju, kā Slovēnija un Horvātija kļuva par neatkarīgām valstīm, un pieredzēju karu deviņdesmito gadu sākumā. Personīgi es pieredzēju karu Bosnijā un devos prom no valsts kā bēgļe. Es zinu, ka ir ārkārtīgi viegli sākt karu, bet es arī zinu, ka ir daudz grūtāk panākt mieru un atjaunot cilvēku savstarpējo uzticēšanos.

Kosova pašreiz ir situācijā, kurai būs izšķiroša nozīme šā reģiona nākamajām paaudzēm tieši attiecībā uz šo jautājumu par uzticēšanās atjaunošanu dažādu etnisko grupu starpā. Es priecājos, ka *J. Legendijk* ir skaidri atzīmējis savā rezolūcijā to, ka mums ir jānoliek pie malas diskusijas par Kosovā neatkarību un konfliktu, kas ar to saistīti.

Mūsu laiks un enerģija tagad ir jāiegulda diskusijās par to, kā mums ir jāstiprina visu cilvēku vienlīdzīgas tiesības dzīvot mierā, jāstrādā, lai radītu labāku nākotni Kosovai. Mums ir jākoncentrējas uz minoritāšu efektīvu aizsardzību un uz ekonomiskās situācijas uzlabošanu un cīņu pret plaši izplatīto korupciju un organizēto noziedzību.

Ikvienam Kosovā ir jāizvirza sev personīgs uzdevums palīdzēt apturēt vardarbību starp etniskajām grupām. Tiesām ir jānodrošina, ka tiek izskatīti kara noziegumi. Daži šī Parlamenta deputāti nožēlo ES klātbūtni un iesaistīšanos Kosovā, bet tie no mums, kuri pieredzēja karus Balkānos, nožēlo to, ka ES neiesaistījās gan skaidrāk, gan plašāk.

Vēl ir jādara ļoti daudz, un tas prasīs laiku, bet galu galā jautājums ir par uzticības atjaunošanu starp cilvēkiem, lai nākamajām paaudzēm būtu iespēja iegūt izglītību un dzīvot un strādāt kopā mierā, cienot savstarpējās atšķirības. Tāda ir kopējā Eiropas ideja.

(Aplausi)

Libor Rouček (PSE). – (CS) Es īsumā gribētu runāt, it īpaši, par Serbijas nozīmi. Neskatoties uz sarežģīto pašmāju situāciju, Serbijas valdība ir pieņēmusi ļoti konstruktīvu un atbildīgu nostāju attiecībā uz EULEX misijas izvietojumu Kosovā. Vienojoties ar ANO, tā arī ir sekmējusi serbu tautības cilvēka iecelšanu par augsta ranga policijas ierēdni Kosovos policijas spēkos. Es stingri uzskatu, ka tas ir veids, kā panākt Kosovos serbu un arī citu minoritāšu pakāpenisku iekļaušanu Kosovos politiskajā, ekonomiskajā un sociālajā dzīvē. Šajā kontekstā es arī gribētu aicināt Eiropas Savienības Augsto pārstāvi nodrošināt, ka Kosovos iestādes velta pietiekamu uzmanību daudzpusējai attīstībai Mitovicās teritorijā. Es piekrītu *Anna Ibrisagic* viedoklim, ka tagad daudz lielāka uzmanība nekā iepriekš ir jāvelta drošībai un ekonomiskajai situācijai, kā arī Kosovos ekonomiskajai attīstībai.

Nicholson of Winterbourne (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties *J. Legendijk*, kura lieliskās politiskās prasmes dēļ ir izveidota brīnišķīga rezolūcija, pēc kuras mums ir jāstrādā.

Es pateicos viņam sevišķi par 26. punkta pieņemšanu, kuram es vēlētos pievērst ministra un Komisijas uzmanību. Te mēs atzīmējam ārkārtīgi sliktu veselību 1 500 romu tautības cilvēkiem, kuri dzīvo pie svina raktuves un ir jau tur deviņus gadus ANO kļūdas dēļ. Es pilnīgi piekrītu ministra *A. Vondra* teiktajam, ka šī, iespējams, nav gluži Eiropas Savienības misija. Tomēr es pateicos Komisijas komandai par pievēršanos šai tēmai tūlīt pēc tam, kad es to izvirzīju, un par došanos uz minēto vietu, lai redzētu to kaitējumu, ko ir radījuši svina līmeņi. Šiem cilvēkiem ir ļoti augsts svina līmenis asinīs, neatgriezenisks kaitējums, un viņiem ir vajadzīga tūlītēja un steidzama pārceļšana un medicīniska palīdzība.

Ministr *A. Vondra*, jūs apsoliņāt, ka pilnībā informēsiet Parlamentu. Vai es varētu lūgt jums kā Padomes priekšsēdētājam pievērst šim jautājumam jūsu visdziļāko uzmanību un informēt mani par to, ko jūs darāt.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Es izsaku patiesus komplimentus referentam un ēnu referentiem par lielisku ziņojumu. Tā nolūks ir dot ieguldījumu Kosovos turpmākajā stabilizācijā un normalizācijā.

Kosovas panākumi pagājušajā gadā ir nostiprinājuši mūsu cerības, ka etniski daudzveidīga un daudz kultūru līdzāspastāvēšana Kosovā ir iespējama. Eiropas centieni ne tikai attiecībā uz Kosovu, bet arī uz visiem Rietumbalkāniem, var kļūt par realitāti tikai tad, ja tiek izpildīts šis priekšnoteikums.

Mēs esam panākuši progresu, nozīmīgu progresu šajā ziņā, un tagad mums tas ir jāturpina. Es atzinīgi vērtēju sevišķi to, ka EULEX centieni arī palīdz normalizēt situāciju Kosovā. Es atzinīgi vērtēju Kosovos drošības spēku neseno izveidošanu un serbu kopienas daļas piedalīšanos Kosovos policijas spēkos. Ja mums ir jāsteno ātrāks progress, mums ir jādarbojas politiskajā, ekonomiskajā, drošības, sociālajā un citās frontēs, un mums ir jāpievērš īpaša uzmanība tam, kas notiek vietējā līmenī, kur līdzāspastāvēšanas jautājums ir visjūtīgākais. Mums ir jāatbalsta projekti, kas stiprina starptautisko līdzāspastāvēšanu un sadarbību. Šajā gaisotnē es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas nodomu izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, lai panāktu progresu. Tas ir tieši tas, kas Kosovai vajadzīgs.

Richard Howitt (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šodienas debates un rezolūciju kā nākamo soli attiecību normalizēšanā starp Eiropas Savienību un Kosovu vienu gadu pēc neatkarības pasludināšanas.

Ir nozīmīgi uzsvērt, ka ir pierādījies, ka tiem, kuri iebilst pret šo virzību, piemēram, *G. Van Orden* un *C. Tannock* no Lielbritānijas Konservatīvās partijas, nav taisnība, jo tagad 54 valstis, ietverot 22 mūsu Eiropas dalībvalstis, piedāvā juridisku atzīšanu, un mūsu pašu Eiropas Savienības Tiesiskuma misija ir izvietota ar Serbijas piekrišanu. Patiešām, visu laiku mēs esam apgalvojuši, ka, atrisinot problēmas, Kosova palīdzētu īstenot Serbijas centienus attiecībā uz ES, un šodien mēs atkarojam, ka mēs gribam, lai tie būtu veiksmīgi.

Vakar ES taisnīguma misija atklāja savu pirmo kara noziegumu tiesas procesu Kosovā. Šodien Viņas Karaliskā Augstība Lielbritānijas princese Anna apmeklēja bērnu invalīdu skolu Gjilanā, Kosovā. Šie abi fakti noteikti parāda Eiropas apņemšanos nekad neaizmirst pagātnes netaisnības, bet strādāt šodien, lai būtu labāka nākotne visiem.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Es vispirms gribētu apsveikt *J. Legendijk* par šo ļoti objektīvo rezolūciju un izmantot šo izdevību, lai pateiktos *D. Pack*, jo viņa un viņas delegācija ir izdarījusi lielu, noderīgu darbu šajā jomā.

ES mērķi ir skaidri: Kosova nedrīkst kļūt par melnu caurumu. Galvenā atbildība par to gulstas uz Kosovas iestādēm. Iedzīvotājiem ir jāiegūst uzticība ne tikai valdībai, bet arī tiesību sistēmai. Korupcija un noziedzība grauj valsti. Sievietes un minoritātes arī ir pilnībā jāietver.

Otra atbildība, manuprāt, attiecas uz kaimiņvalstu, jo sevišķi Serbijas, iestādēm. Konstruktīvs dialogs un reģionālā sadarbība ir ikviena interesēs šajā reģionā.

Visbeidzot arī Eiropas Savienībai ir uzņemas liela atbildība. Ar *EULEX* Eiropas Savienība ir paaugstinājusi savu ieceru līmeni. Ir labi, ka tagad ir sācies īsts darbs. Turpmākie divi gadi parādīs, vai *EULEX* patiešām var turpināt panākt rezultātus ilgtermiņā. Es ļoti ceru uz to.

Stabilitāte, samierināšana un tiesiskuma attīstība Kosovā ir būtiski svarīga Kosovas iedzīvotājiem un visām Kosovas etniskajām minoritātēm, bet šīs lietas ir arī Eiropas Savienības interesēs. Atbalsta efektivitātei ir jābūt sevišķi svarīgai šajā ziņā. Mēs ar *D. Pack* nesam apmeklējām Kosovu. Tur atbalsta netrūkst, bet, iespējams, to var vēl labāk koordinēt un to darīt vēl efektīvāk.

Adrian Severin (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, cik reizi ir jāatzīst valsts, lai tā būtu neatkarīga? Jautājums nav par to, jo atzīšanu kvalitātei ir lielāka nozīme nekā kvantitātei. Pašnoteikšanās pasludināšana nenoved pie neatkarības, ja attiecīgo valsti neatzīst tie, no kuriem tā vēlas iegūt pašnoteikšanos.

Valsts neatkarība nav īsta tik ilgi, kamēr ANO Drošības padome to nepieņem. Turklāt valsts nav neatkarīga, ja tā nevar piedāvāt visām kopienām, kas dzīvo tās teritorijā, taisnīgu perspektīvu organiskai integrācijai pilsoniskā un daudz kultūru sabiedrībā un ja tā nav patstāvīga un nespēj pati sevi pārvaldīt.

Visu šo iemeslu dēļ *M. Athisaari* plāns neizdevās. *Status quo ante* prasīšana arī nav risinājums – ir jāvirzās tālāk. Šajā saistībā Eiropas Savienībai un ANO Drošības padomes pastāvīgajiem locekļiem ir jāsasauca starptautiska konference, kurai ir jāatrod ilgtspējīgs risinājums demokrātiskajai drošībai, ģeostatēģiskajam līdzsvaram un sociāli ekonomiskajai stabilitātei Rietumbalkānos. Šajā sistēmā Kosovu ir jāatgriež uz starptautiskās likumības ceļa, un reģionam ir jāsaņem skaidrs ceļvedis par tā integrāciju Eiropas Savienībā.

Diemžēl *J. Legendijk* ziņojums neatklāj šādus ceļus, tādējādi atsakoties no jebkādas reālas virzības uz labāku nākotni. Tādēļ Rumānijas sociāldemokrātiem būs pienākums balsot pret šo ziņojumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Saskaņā ar starptautisko tiesību aktu noteikumiem un, ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju 1244, kas tika pieņemta 1999. gadā, Kosovu nevar uzskatīt par valsti. Ir piecas ES dalībvalstis, kuras nav atzinušas Kosovas pasludinātās vienusējās neatkarības aktu. Tomēr Kosova ir realitāte un tādēļ mums ir ar to jāsadarbojas.

Stabilitāte Rietumbalkānos, reģionā ar lielāko iespēju pievienoties ES tuvākajā nākotnē, ir būtiska. Tādēļ ES ir jābūt galvenajai nozīmei, tiekot galā ar delikāto situāciju šajā teritorijā. *EULEX* misija, kas ir jau sasniegusi savu sākotnējo operatīvo potenciālu, ir svarīgs pirmais pasākums šajā virzienā, jo palīdzība un koordinēšana ir vajadzīga, lai nodrošinātu, vispirmām kārtām, starpetniskās sadarbības klimatu, radot iespēju atgriezties pie normāla dzīvesveida.

Ir jānodrošina visu Kosovas minoritāšu aizsardzība, arī serbu minoritātes aizsardzība. Ir jāstiprina iestādes, lai izvairītos no haosa un nodrošinātu stabili attīstību. Ir jāatdod atpakaļ īpašumi un ir jāgarantē bēgļu tiesības atgriezties. Finanšu instrumenti, kas ir ES rīcībā, jo sevišķi Pirmspievienošanās palīdzības instruments, ir jāizmanto, lai veicinātu sociālo un ekonomisko attīstību, palielinātu pārredzamību un veicinātu etnisko kopienu samierināšanu. Kosova nedrīkst būt izolēta no Eiropas procesiem nekādā veidā. Tai ir jābauda Eiropas perspektīva reģionālā kontekstā. Mums ir jāpiemēro vienādi standarti ikvienā reģionā. Tas, kas tiek prasīts no citām valstīm šajā reģionā, ir jāpiemēro arī attiecībā uz Serbiju un Kosovu.

Eiropas Savienībai ir jāuzstāj uz Prištinas un Belgradas dialoga atsākšanu. Es uzskatu, ka rezolūcija pašreizējā redakcijā neatspoguļo pilnā diapazonā Eiropas Savienības 27 dalībvalstu nostājas attiecībā uz Kosovu. Tādēļ Rumānijas delegācija no PPE-DE grupas līdztekus Eiropas Parlamenta ungāru izcelsmes deputātiem gatavojas balsot pret šo rezolūciju.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Serbija bija jābombardē, lai liktu tai saprast: mazākumtautību tiesības ir jāievēro. Tā bija skarba mācība. Autonomijas piešķiršanas vietā tai ir bijis jāpieņem Kosovas neatkarība. Kosova ir kā brīdinājums arī ES dalībvalstīm. Katrai dalībvalstij ir jānodrošina, lai tradicionālās etniskās minoritātes to teritorijā var dzīvot drošībā un justies kā mājās. Apmierinātas minoritātes ir valsts drošības, suverenitātes un ekonomiskās attīstības visstiprākais pamats 2008. gada 17. februārī es personīgi piedalījos oficiālās svinībās Prištinā, kas atzīmēja Kosovas neatkarības deklarāciju. Es domāju, ka es varēju arī

pārlicināties, ka serbu minoritātes kultūras un teritoriālā autonomija tiek atzīta Kosovā teritorijā. Kosovā albāņiem bija dota iespēja izvēlēties risinājumu Eiropas stilā. Serbijai ir vēl viena izdevība. Vojvodina ES dalībvalstis arī var pacensties piešķirt kultūras un teritorijas autonomiju etniskajām minoritātēm, kuras dzīvo to teritorijā. Būtu nepatīkami, ja dažas ES dalībvalstis atpaliktu no Kosovā un Serbijā šajā ziņā.

Victor Boștinăru (PSE). - (RO) Kā Parlamenta deputāts un Dienvidaustrumu Eiropas delegācijas loceklis es ceru dzirdēt mūsu kopīgo vērtību vārdā, kuras mēs ar lepnumu saucam par „Eiropas vērtībām”, ka Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija ar visu sava pilnvaru un autoritātes spēku lūdz politiskās partijas Kosovā kļūt pieejamām daudznacionālai pārstāvniecībai un ka nākotnē jebkāds progress attiecībās starp Kosovu un Eiropas Savienību būs atkarīgs no šādas attīstības.

Es cerēju, ka šis ziņojums pateiks mums, ka modelis, ko ES gatavojas veidot Kosovā patiesībā par Eiropas nodokļu maksātāju naudu, ir patiesi multietnisks, multikulturāls un multikonfesionāls un ka tas nebalstās uz segregāciju. Mūsu diskusijās ar Kosovā deputātiem viņi mums teica, ka šāda veida modeli pagaidām nevarot īstenot.

Es vēlētos nobeigt ar šādu jautājumu: ja šo modeli nevar piemērot Kosovā un ja mūsu Eiropas vērtībām nav vietas Kosovā, kādu modeli tad Eiropas Komisija var piemērot?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties *J. Lagendijk* kungam, kā arī Ārlietu komitejai par to, ka ar šo rezolūciju un šīm debatēm ir panākts, ka Kosovā temats saglabājas mūsu darba kārtībā. Mans viedoklis ir, ka Kosovā tauta noteikti to ir pelnījusi pēc Eiropas Savienības neveiksmes 90. gados.

Mums Kosovā ir parāds, kas ir jāatlīdzina, proti, Kosovā ļaudīm un visam reģionam no mums pienākas diezgan intensīva palīdzība viņu ceļā uz ES. Šajā ziņā pati pirmā prioritāte ir priekšnosacījumi labākai ekonomiskai attīstībai, jo bez tiem sociāls nemiers nav izslēdzams.

Es gribētu lūgt Komisiju izmantot visu savu ietekmi, lai nodrošinātu, ka visas valstis, kas parakstījušas CEBTL nolīgumu, to patiesām īsteno. Es arī lūgtu Padomi nodrošināt, lai dalībvalstis iejūtīgi risina jautājumu par patvēruma meklētāju piespiedu repatriāciju.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) *EULEX* ir vislielākā civilā operācija, kāda jebkad ir notikusi saistībā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku. Es gribētu izcelt to, ka 1 900 cilvēku lielajā starptautiskā kontingenta sastāvā ietilpst 200 militāro un parasto policistu no Rumānijas. Rumānija piedalās *EULEX* darbībā tāpēc, ka Bukarestes pienākums ir atbalstīt partnerus Eiropas Savienībā, pat ja tas ne vienmēr saskan ar vairākuma pieņemtajiem lēmumiem.

Rumānija nav atzinusi Kosovā valsts neatkarību, kam viens no iemesliem ir vēlme izvairīties no ikvienas separātiskas kustības likumības atzīšanas. Sarunu ceļā panākts risinājums, — iespējams, konfederatīva rakstura — starp Belgradu un Prištinu būtu bijis vēlamāks pašreizējā situācijā. Tomēr dotajos apstākļos ir svarīgi, lai Eiropas Savienība veiksmīgi nobeidz savu misiju. Tomēr ir jāizvairās no tādām situācijām, kurās ES iesaistīšanās tiek bezgalīgi pagarināta. Kosova nedrīkst kļūt par Eiropas Savienības protektorātu, bet tai ir jāpalīdz risināt pašai savas lietas.

Šis aspekts ir svarīgs gan Kosovai, gan Eiropas Savienībai, sevišķi ņemot vērā pašreizējo ekonomisko krīzi un mūsu ierobežotos resursus.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

priekšsēdētāja vietnieks

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - (RO) Es piekrītu daudzām Parlamentā paustajām idejām, bet šī problēma ir daudz sarežģītāka. Rumānijai ir taisnība, kad tā pauž viedokli, ka Kosovā neatkarības vienpusējās deklarācijas juridiskais pamats ir augstākā mērā apšaubāms, jo saskaņā ar starptautisko likumdošanu minoritātēm nav kolektīvu tiesību un tām nav tiesības ne uz pašnoteikšanos, ne arī atdalīšanos. Taču tas, ko es gribu uzsvērt, ir, ka cilvēkiem, kas pieder pie etniskas minoritātes, ir tiesības.

Kosovā atdalīšanās un tas, ka citas valstis atzīst Kosovu kā valsti, ir radījis precedentu, kam tikai dažus mēnešus vēlāk ir sekojusi Krievija, vienpusēji atzīstot Dienvidosetijas un Abhāzijas separātisko reģionu neatkarību. Abos gadījumos prezidents *Putin* skaidri atsauca uz Kosovā modeli. Separātistu kustības tādās reģionos kā Kašmira, Kalnu Karabaha, Transnistrija, Krīma, Ziemeļkipra un tā tālāk nekavējoties ir deklarējušas, ka šiem reģioniem ir tādas pašas tiesības uz neatkarību kā Kosovai.

Man ir sajūta, ka turpmāk Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm būs konsekventi jāatbalsta teritoriālās integritātes princips attiecībā uz visām valstīm un aktīvi jāvērsas pret separātisma tendencēm. Eiropas Savienībai ir jāpieliek īpašas pūles, lai uzturētu stabilitāti visā Rietumbalkānu reģionā, un jārada pamats viņu perspektīvām Eiropā.

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Kosovos pastāvēšana ir fakts, ko daži pieņem un citi nepieņem. Lai gan dalībvalstu lielākā daļa ir par tās neatkarību vai ir atzinušas tās neatkarību, ir piecas dalībvalstis, kas nav to atzinušas — nemaz neminot ANO Drošības padomi.

Ja mēs gribam, lai šī rezolūcija ietekmē Eiropas Savienības ārpolitiku, mums ir nepieciešama vienojoša ietekme. Ja mēs rādām, ka mūsu kopējo ārpolitiku ir uzspiedis vairākums Padomē vai Eiropas Parlamentā, tad ietekme būs tieši pretēja Savienības vienotībai. Meklēsim vienotus risinājumus un nebīdīsim lēmumus, kuru formulējumi labākajā gadījumā ir neskaidri vai pat juceklīgi un pavirši.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, starptautiskā steiga atzīt Kosovu, manuprāt, bija grūti saprotama. Bija daudzi iepriekš risināmi strīdi, kas vairāk bija ES pūļu vērti: Kašmira, piemēram, vai Taivāna, vai pat Somalilenda Āfrikas ragā.

Kosovas neatkarības deklarācija ir arī klaji parādījusi šķelšanos dalībvalstu starpā. Kosova nekāda ziņā nevar būt Eiropas Savienības vai Apvienoto Nāciju Organizācijas sastāvā, kamēr dažas dalībvalstis neatzīst tās suverenitāti. Kosovos precedents arī provocēja Krievijas sašutumu un Gruzijas reģionu Abhāzijas un Dienvidosetijas atzīšanu par valstīm pagājušajā vasarā.

Cilvēkiem no dažādām bijušās Dienvidslāvijas vietām nenoliedzami ir tiesības dzīvot mierā un pārticībā. Mums Eiropas Savienībā ir morāls pienākums palīdzēt, bet šī palīdzība nekad nedrīkst būt bez noteikta termiņa. Mums Kosovā ir jāredz īsta reforma, patiesas pūles apkarot organizēto noziedzību un cilvēku tirdzniecību un pienācīga aizsardzība un vienlīdzība minoritātēm, piemēram, serbiem.

Komisijai un Padomei ir jāsauglabā modrība un neatlaidība, pieprasot jūtamu progresu.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Budžeta kontroles komiteja atļaujas bilst pāris vārdu par augsta līmeņa ārpolitiku. Mēs esam konstatējuši, ka Kosovā – valstī, kas saņem trešo lielāko atbalstu no Eiropas Savienības — ārkārtīgi lielas raizes rada korupcijas gadījumi, kas rada nopietnas sekas mūsu budžeta noteiktībai un Kopienas finanšu interesēm.

Ir saņemts galīgais ziņojums no Apvienoto Nāciju Organizācijas darba grupas, Komisijas krāpšanas apkarošanas biroja un *Guarda di Finanza*. Šis galīgais ziņojums vēl nav īstenots. Tas attiecas uz 2008. gada jūnija beigām un atklāj nopietnus korupcijas gadījumus saistībā ar ES līdzekļiem. Mēs gaidām paskaidrojumu.

Šis galīgais ziņojums patiešām ir galīgs ziņojums. Tam nav nekāda turpinājuma. Pašlaik neviens nepārstāv mūsu intereses šajā jautājumā. Šajā sakarā arī es gribu aicināt Komisiju beidzot nozīmēt kādu. *EULEX* pats nevar veikt šo darbu. Es esmu pret to, ka mēs joprojām mēģinām attaisnot šīs valsts nenoteikto stāvokli.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es vispirms gribu pateikties jums par šo debašu uzsākšanu. Es domāju, ka bija pareizi izmantot Kosovos neatkarības deklarācijas pirmās gadadienas tuvošanās mirkļa nozīmību. Es domāju, ka ir īstais laiks to darīt, sevišķi saistībā ar pašreizējo ekonomisko krīzi, jo pastāv risks, ka tas kaut kā nozudīs no mūsu uztveres lauka, lai gan mums vēl daudz kas jāpaveic, lai pabeigtu šo darbu: ne tikai Kosovā, bet arī plašākā Rietumbalkānu teritorijā. Manuprāt, tas, ko daudzi no jums — kā *Hannes Swoboda* un citi — šeit ir teikuši, pelna lielu uzmanību. Es domāju, ka Padomes nostāja ir tieši tāda.

Mums priekšā stāv vēl daudz problēmu. Es gribu uzsvērt mūsu politikas trīs vissvarīgākos pilārus saistībā ar Kosovu. Pirmais ir Kosovos nedalāmība un stabilitāte. Otrs ir decentralizācija un vienlīdzīgas iespējas visām mazākumtautībām. Trešais — ir iespējams vissvarīgākais un visgrūtākais — ir Kosovos iesaistīšanās reģiona un Eiropas procesā: Rietumbalkānu reģionālajā sadarbībā. Mums, protams, kādu dienu Kosova būs jāatvīna stabilizācijas un asociācijas procesam, bet pašreiz vēl ir ļoti daudz jādara, un nav noslēpums, ka par noteiktiem jautājumiem vienotība Padomē būs grūti sasniedzama.

Es domāju, ka mums ir jāpievēršas nākotnei, nevis pagātnei, un es patiešām novērtēju to cilvēku paziņojumus, kuri to jau ir izdarījuši. Protams, dialogs ar Serbiju par svarīgiem praktiskiem jautājumiem ir jāveido pilnīgi pārredzami un ļoti intensīvi, bet es domāju, ka reālismam ir jābūt mūsu vadošajam principam.

Ekonomiskais stāvoklis un tā uzlabošanās ir ārkārtīgi svarīgs faktors stabilitātes sasniegšanai, tādējādi efektīva pārvaldība un Kosovas pašas resursu sakopošana, kā arī saprātīga administrācija un starptautisko resursu mobilizēšana ir princips *sine qua non*. Svarīgs faktors ir arī cīņa pret korupciju un pārredzama privatizācijas norise

Es domāju, ka Parlamenta atbalsts *EULEX* arī ir ļoti svarīgs. Ļaujiet man apsveikt *Joost Lagendijk* par darbu, ko viņš ir veicis. Tas bija izcils. Lasot šo tekstu, man personīgi neradās nekādi iebildumi par to, lai gan es varbūt būtu bijis mazliet uzmanīgāks: mēs visi zinām, kāda ir ekonomiskā situācija Kosovā un energoresursu trūkums Kosovā, kā arī Balkānos kopumā. Brūnogleis un elektroenerģijas ražošana ir viena no nedaudzajām iespējām viņiem reģionā veidot ilgtspējīgu ekonomiku un integrēt ekonomiku. Jā, rūpes par vidi ir svarīgas, bet ne mazāk svarīgs ir nākotnes ekonomiskās stabilitātes pieaugums.

Daži no jums pieminēja romu ģimeņu stāvokli Trebcas raktuvēs. Mēs visi zinām, ka tā ir katastrofāla situācija, un jums noteikti ir zināms par [Komisijas darbu šajā jautājumā. *Pierre Morel* vadīja delegāciju, kas apmeklēja šo teritoriju decembrī, un viņi ierosināja tikšanos ar romu nometnes vadītājiem Trebcā. Šai problēmai nav vienkāršu risinājumu. Mēs zinām, ka viņiem ir piedāvāts pārcelties ārpus šīs teritorijas, bet pagaidām viņi nav gatavi to darīt. Patiesībā viņi atsakās to darīt, tāpēc arī šajā jomā ir palicis daudz darāmā. Es domāju, ka nākamās nedēļas tikšanās ar *Pieter Feith*, kas arī šeit ir iesaistīts, dos iespēju diskusiju turpināt.

Vēlreiz liels paldies jums. Es domāju, ka mums bija auglīgas debātes, un es ceru, ka Parlaments joprojām atbalstīs visas mūsu pūles Kosovā, kā arī reģionā.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija apsveic *Lagendijk* kungu un atzinīgi vērtē viņa rezolūciju: tā paredz turpmāku Kosovas iesaistīšanos notiekošajā procesā, kas tuvina reģionu Eiropai.

Komisija ir izveidojusi efektīvu sadarbības vidi ar visiem vietējiem dalībniekiem, kas darbojas Kosovā, arī ar *EULEX* un ES īpašo pārstāvi. Mēs turpināsim šo sadarbību. Tas ir vienīgais veids, kā mūsu darbs Kosovā var nest augļus. Laba sadarbība līdz šim ir izrādījusies būtiska miera saglabāšanai šajā reģionā.

Komisija finansēja EUR 7 miljonus vērtu projektu par tiesiskumu, kurā bija paredzēts EUR 1 miljons korupcijas apkarošanai. Konkrētāk runājot, 2008. gada decembrī mēs sniedzām sīki izstrādātas un visaptverošas atbildes uz visiem jautājumiem, atbildot gan mutiski, gan rakstiski, Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājam *H. Bösch*. Tajās izskaidroja radušos jautājumus par ES finansējumu un kā tas tiek pārvaldīts Kosovā. Deputāti tajās tika informēti arī par finanšu vadības un kontroles sistēmām, kādas pašlaik ir Komisijas rīcībā.

Kopš tā laika mēs neesam saņēmuši turpmākus lūgumus par informāciju. Mēs varam iedot deputātiem materiālu, kas tika nosūtīts Budžeta kontroles komitejai, ja viņiem ir interese.

Es gribētu atsaukties uz *Kallenbach* kundzes piezīmi par Centrāleiropas brīvās tirdzniecības nolīgumu (CEBTL). Mēs ceram, ka attiecību uzlabošanās starp Serbiju un Kosovu ļaus Kosovai integrēties CEBTL. Komisija darīs visu, kas ir tās spēkos, lai to veicinātu.

Rezolūcijā ir iezīmēti daudzi svarīgi jautājumi, piemēram, Kosovas kultūras mantojuma saglabāšana, valsts administratīvās jaudas uzlabošana, visu kopienu labāka integrēšana Kosovā, multietniskas izglītības nepieciešamība un romu ģimeņu nožēlojamais stāvoklis ar svinu piesārņotās bēgļu nometnēs ziemeļos. Komisija gatavojas sekot līdzi šiem punktiem, izmantojot pašreizējos instrumentus, un sadarbībā ar citiem donoriem.

Rudenī mēs izdosim savu pētījumu par Kosovu kā daļu no mūsu paplašināšanās paketes. Es esmu pārliecināta, ka tajā būs daudz ideju par to, kā nodrošināt, lai Kosova saglabātu stingru Eiropas perspektīvu, kas tai ir kopīga ar Rietumbalkāniem kopumā.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 5. februārī.

(1) Sk. protokolu.

12. Finanšu krīzes ietekme uz automašīnu ražošanas nozari (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par finanšu krīzes ietekmi uz automašīnu ražošanas nozari.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka mēs tagad pārejam pie patiešām svarīga jautājuma. Ņemot vērā pašreizējos apstākļus, šis jautājums ir jāapspriež. Vēlreiz atkārtoju, mēs esam pateicīgi par šo laicīgo iespēju spriest par pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes ietekmi uz automašīnu ražošanas nozari.

Tā kā daudzi no jums uzmanīgi seko saviem vēlēšanu apgabaliem, autonomare ir būtisks faktors visā Eiropas ekonomikā. Gadiem ilgi mēs esam attīstījuši nozares konkurētspēju, izveidojot vienotu Eiropas autotirgu un prasot godīgāku konkurenci tirdzniecībā ar trešām valstīm. Nesen mēs pievērsāmies automašīnu emisiju samazināšanai, lai cīnītos pret gaisa piesārņošanu un klimata izmaiņām. Visās šajās jomās Parlaments mūs ir konsekventi atbalstījis.

Pateicoties šīm pūlēm un it sevišķi Eiropas autonomares elastībai un spējai adaptēties, Eiropas automašīnas šodien pasaulē ir vislabāko vidū, tās ir visnovatoriskākās un konkurētspējīgākās, kā arī visdrošākās, ar visefektīvāko degvielas izmantojumu un no vides viedokļa visilgtspējīgākās. Mums jālepojas ar Eiropas rādītājiem.

Tomēr ārēju, lielā mērā nekontrolējamu faktoru rezultātā par spīti tās elastībai Eiropas autobūves nozari ir sevišķi smagi skārusi globālā ekonomikas krīze, šīs grūtības jau bija skaidri saskatāmas pagājušā gada novembrī, kad Padome piekrita pieejai, kas balstās uz tādu automašīnu ražošanas veicināšanu, kuras ir vēl ilgtspējīgākas un ar vēl lietderīgāku degvielas izmantojumu, izvirzot reālus mērķus ražotājiem un paredzot efektīvus stimulus pieprasījuma veicināšanai.

Neilgajā posmā kopš tā brīža stāvoklis ir kļuvis nopietnāks. Nozare ir ziņojusi, ka, salīdzinot 2008. gadu ar 2007. gadu, pagājušajā gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu Savienībā ir pārdots par 8 % mazāk automašīnu. Stāvoklis visticamāk saglabāsies tikpat slikts — ja ne vēl sliktāks — arī 2009. gadā, smagi skarot ne tikai autobūvē nodarbinātos, bet arī visu auto nozares piegādes tīklu.

Ministri 16. janvārī tikās ar manu draugu komisāru un Komisijas priekšsēdētāja vietnieku *Günter Verheugen*, lai apspriestu konkrētās problēmas, kas skar autonomari. Viņi puda īpašas bažas par pašreizējām grūtībām, kas var apdraudēt diezgan daudz darbvieta, un uzsvēra, cik svarīga nozīme viņu izpratnē ir nozares nākotnei.

Protams, galvenā atbildība par atbildes pasākumiem uz šīm problēmām gulstas uz pašu nozari. Nozare ir jāiedrošina veikt visu nepieciešamo, lai risinātu tādas strukturālas problēmas kā pārprodukcija un nepietiekami ieguldījumi jaunās tehnoloģijās.

Tomēr šīs nozares nozīmīgums Eiropas ekonomikā un tas, ka šo nozari pašreizējā krīze ir skārusi sevišķi smagi, liecina, ka ir vajadzīgs noteikts valsts atbalsts. Tas atspoguļojas Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā, kam pagājušajā decembrī Padome piekrita, kā arī dalībvalstu programmās. Protams, ka mēs nevaram ļaut nozarei piešķirtam īstermiņa atbalstam graut tās ilgtermiņa konkurētspēju. Tas neapšaubāmi nozīmē koncentrētu pievēršanos jauninājumiem.

Dalībvalstis piekrīt, ka autobūves nozarei sniegtajam valsts atbalstam ir jābūt gan mērķtiecīgam, gan koordinētam. Tam arī jāievēro daži galvenie principi, tādi kā godīga konkurence un atklāti tirgi. Tā nedrīkst būt sacensība par subsīdijām, un tās rezultātā nedrīkst rasties tirgus izkropļojumi. Lai to panāktu, dalībvalstis ir apliecinājušas vēlmi cieši sadarboties ar Komisiju par valsts mērogā veiktiem pasākumiem attiecībā gan uz piegādēm, gan pieprasījumu. Komisija, savukārt, ir uzņēmusies strauji reaģēt gadījumos, kad tiek lūgts reaģēt.

Kopumā Padomes prezidentūra pilnībā atbalsta Komisiju attiecībā uz vajadzību strauji virzīties uz priekšu, īstenojot Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Komisija ir tikusi uzaicināta izpētīt kopā ar Eiropas Investīciju banku, kā turpmāk iespējams uzlabot nozarei paredzēto aizdevumu izlietošanu, nodrošinot strauju pieejamību, projekta finansēšanu, aizdevumu piešķiršanu, nediskriminējot ražotājus un dalībvalstis.

Attiecībā uz globālo vidi mums skaidri ir jāiesaistās sākotnējā dialogā ar jauno ASV administrāciju, kā arī ar citiem globāliem partneriem.

Čehijas prezidentūra ir apņēmības pilna virzīt šo politiku uz priekšu, saistot to ar kopējo atbalsta politiku ražošanai, vienlaikus ievērojot principus un parametrus, kurus es jau pieminēju. Mums jau ir plašs Kopienas

instrumentu klāsts, kam var būt nozīme atbalsta sniegšanā, arī ne mazsvarīgi — jaunās tehnoloģijas jomā, piemēram, „tīru” automašīnu attīstīšanai. Novatoriskas un videi ilgtspējīgas dzinēju tehnoloģijas — degvielu elementi, hibrīdi, elektroenerģija un saules enerģija — ir līdz galam jāizpēta un jāliek tām darboties.

No otras puses, ir arī arvien vairāk gatavu un ātri pieejamu rīku, piemēram, vecu automašīnu sadalīšanas shēma. Šos instrumentus varētu izmantot kopā ar impulsa došanu pieprasījumam pēc jaunām automašīnām ar pozitīviem ārējiem uzlabojumiem saistībā ar transporta drošību, emisiju samazinājumu un citiem. Dažas dalībvalstis tagad jau lieto šo instrumentu. Tāpēc prezidentūra gribētu lūgt Komisiju nekavējoties iesniegt priekšlikumu par to, kā koordinēti veicināt Eiropas autoparka atjaunināšanu transportlīdzekļu remonta un pārstrādes jomā, pamatojoties uz šo shēmu ietekmes analīzi dažādās dalībvalstīs. Mūsu mērķis ir saņemt Komisijas priekšlikumu kādu laiku pirms pavasara Eiropadomes sakarā ar atvēršanas plāna novērtēšanu, lai šo jautājumu varētu apspriest Konkurētspējas padomē martā. To vadīs mans kolēģis *Martin Říman* un Komisijas priekšsēdētāja vietnieks *Günter Verheugen*. Šādas shēmas var dot svarīgu stimulu pieprasījumam autonomarē Kopienas līmenī, un tām arī jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi iekšējā tirgū. Es vēlos uzsvērt teikuma otru daļu arī pašreizējā sakarībā.

Kopsavilkumam: runa nav tikai par atbalstu mūsu ekonomikas būtiskai nozarei, bet tā ir arī pieeja, no kuras arī mēs visi varam gūt labumu galu galā.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Vondra* kungs jūs visus tikko kā informēja par iznākumu diskusijai, kas man bija ar automobiļu nozares atbildīgajiem ministriem 16. janvārī. Es varu tikai apstiprināt visu teikto, lai gan es vienlaikus ieteiktu arī būt piesardzīgiem. Mums tagad ir jābūt uzmanīgiem, lai nedominātu cerības vai neliktu gaidīt uz kaut ko tādu, ko mēs vienkārši nepieredzēsim. Ļaujiet man mazliet sīkāk apskatīt Eiropas autorūpniecības stāvokli šajā laikā.

Pieredze rāda, ka automašīnas ir visagrīnākais ekonomikas tendenču rādītājs. Tāpēc nebija nekāds pārsteigums, ka smagajam transporta līdzekļu pieprasījuma kritumam, ko mēs izjutām pagājušajā vasarā, sekoja ekonomiska lejupslīde visās citās ekonomikas nozarēs. Kāpēc tas tā ir?

Pieprasījuma krišanās ir simptoms, ka trūkst pārliecības par ekonomikas attīstības gaitu. Patērētāju rīcība šajā ziņā neatšķiras no uzņēmumu rīcības. Ekonomiskas nenoteiktības posmos, kad ļaudis nezina, kas ar viņiem notiks, viņi turas pie savas naudas. Individuālā māsaimniecībā jaunas automašīnas pirkums ir vislielākais ieguldījums uz daudziem gadiem. Tas tomēr ir kaut kas tāds, ko var atlikt, jo Eiropas automašīna, protams, vienmēr var kalpot vēl vienu gadu.

Katrs zina, ka stāvoklis būtiski uzlabosies tikai tad, kad vispārējā pārliecība un ticība par kopējām tendencēm ekonomikā būs atgriezusies. Tas nozīmē, ka pasākumi, kurus mēs tagad visi kopā īstenojam Eiropā, lai apkarotu kopējo krīzi, ir vissvarīgākā lieta.

Es gribu minēt vēl dažus skaitļus, lai parādītu, cik tie ir svarīgi. Eiropas autonomarē tieši un netieši tiek nodarbināti 12 miljoni cilvēku. Tas veido 6 % visu darbvieta Eiropas Savienībā. Tā ir vissvarīgākā ekonomikas nozare, runājot par Eiropas eksportu. Mūsu lielākais eksporta pārpalikums ir transporta līdzekļos.

2007. gadā mēs ražojām 19,6 miljonus autotransporta līdzekļus Eiropā. Pagājušajā gadā šis skaitlis bija gandrīz par vienu miljonu zemāks, un tas turpinās nozīmīgi kristies 2009. gadā. Pašlaik krājumos ir 2 miljoni nepārdotu autotransporta līdzekļu. Autobūve ir nozare, kas iegulda proporcionāli visaugstāko apgrozījuma daļu pētniecībā un attīstībā Eiropā. Vidēji autobūvētāji iegulda 4 % pētniecībā un attīstībā. Tas attiecīgi jāsalīdzina tikai ar vidēji 2 % Eiropas uzņēmumos kopumā. Vienkārši sakot, Eiropai tā ir būtiska ražošanas nozare.

Ekonomikas krīze ir skārusi šo ražošanu visos tās sektoros vienlaicīgi. Tas nekad iepriekš nav noticis — šī ir pirmā reize, — un man jums jāsaaka, ka sabiedrība domā tikai par stāvokli attiecībā uz pasažieru automašīnām. Komerčiālo transporta līdzekļu posts ir vēl daudz dramatiskāks. Šeit jauni pasūtījumi visā Eiropas Savienībā ir nokrituši praktiski līdz nullei, pie tam, ņemot vērā, ka ražošanas jauda ir gandrīz 40 000 komerčiālo transportlīdzekļu mēnesī.

Negatīvā ietekme uz nodarbinātības situāciju ir neizbēgama divu iemeslu dēļ. Mums ir pārliecinošs autotransporta līdzekļu pārpalikums Eiropas Savienībā. Pati nozare atzīst pārprodukciju 20 % līmenī. Ir cilvēki, kas saka, ka tā ir vēl augstāka. Divdesmit procenti tomēr ir ļoti liels skaitlis, un, ja to salīdzina ar šajā rūpniecībā nodarbināto cilvēku skaitu, runa ir par aptuveni vairāk nekā 400 000 darbvieta. Nav pilnīgi nekādu šaubu, ka Eiropas autobūvētāji iesaistīsies paātrinātu, jau iepriekš plānotu pārstrukturēšanas pasākumu īstenošanā šī gada ekonomiskās krīzes laikā. Par šo es teikšu skaidri: nav nekādas garantijas, ka šī gada beigās

mums vēl joprojām būs visas tās ražotnes Eiropā, kuras mums ir šobrīd. Ir ļoti liela varbūtība, ka gada beigās vesela rinda ražotņu vairs nedarbosies. Nav pat garantijas, ka gada beigās visi Eiropas ražotāji joprojām būs tirgū.

Starptautiskās konkurences spiediens autobūves nozarē ir ļoti spēcīgs. Mēs kā Eiropas likumdevēji esam vēl vairāk pastiprinājuši šo konkurenci, izvirzīdami ievērojamas prasības Eiropas autobūves nozarei nākamajos gados. Nozarei tiek pieprasīts veikt ievērojamus novatoriskus uzlabojumus. Lai *Harms* kundze mani atkal uzreiz nekritizētu, es gribu viņai paskaidrot, ka es nekritizēju šo faktu — es ticu, ka tas ir pareizs un atbilstošs. Nepārmetiet man to, ka es raksturoju faktus, kādi tie ir. No manas puses tā nav kritika, tas ir tikai novērojums. Mūsu tiesību akti ir padarījuši Eiropas automašīnas ievērojami dārgākas, un turpmākajos gados tām būs jāklūst vēl daudz dārgākām. Sākumā tā ietekmē būs jāpalielinās konkurences spiedienam, izmaksu spiedienam, un attiecīgajiem uzņēmumiem būs nepieciešams panākt augstāku ražīgumu. Tas ir vienīgais veids, kā var izdzīvot šajā konkurences situācijā.

Mēs visi zinām, ko augstāks ražīgums nozīmē autobūves nozarē. Jebkurā gadījumā tam nav pozitīvas ietekmes uz darbvieta rādītājiem. Tāds ir patiesais stāvoklis pašreiz.

Mūsu politika vienlaikus tiecas pēc diviem mērķiem. Pirmkārt, tā cenšas izvest Eiropas rūpniecību cauri šai krīzei — un es uzsvērsu katru vārdu atsevišķi — tā, lai pēc iespējas nezaudētu nevienu pašu Eiropas ražotāju. Nevienu.. Otrs mērķis ir palielināt Eiropas autobūves rūpniecības ilgtspējīgu konkurētspēju un uz ilgu laiku izveidot Eiropu kā vadošu automašīnu ražošanas reģionu pasaulē.

Runājot par pasākumiem attiecībā uz pirmo mērķi, mēs esam izdarījuši visu, ko varēja izdarīt. Eiropas autobūves rūpniecībai, ko smagi ir skārusi kredītesānas krīze, mēs esam nodrošinājuši piekļuvi finansējumam. Eiropas Investīciju banka (EIB) padara pieejamus EUR 9 miljardus tikai šai nozarei vien šajā gadā, un man jums ir jāsaka, ka nav nekādas jēgas prasīt šeit Parlamentā šodien vairāk. Ņemot vērā EIB kapitāla bāzi, vairāk naudas nevar piešķirt. Deviņi miljardi eiro jau ir uz galda.

Pateicoties manas kolēģes komisāres *Kroes* kundzes paveiktajam lielajam darbam, valsts atbalsta kontrole tagad notiek daudz elastīgākā veidā, un mēs esam mainījuši noteikumus tik lielā mērā, ka dalībvalstīm ir daudz lielākas iespējas strauji un mērķtiecīgi reaģēt tur, kur ir vajadzīga palīdzība atsevišķos gadījumos. Komisija līdz ar to uzņemas lomu, ko tā ir ieguvusi ar tiesību aktiem, kura, tā sakot, ir uzdevums nodrošināt, lai šie pasākumi nerada nekādus konkurences izkropļojumus un ka tie neapdraud mūsu politikas mērķus. Es gribētu pieminēt tikai vienu piemēru sakarā ar šo. Ir pietiekami acīmredzams, ka atbalsts ASV uzņēmumu Eiropas filiālēm ir atļaujams tikai tad, kad ir skaidrs, ka attiecīgais atbalsts ir vajadzīgs vienīgi Eiropas darbvieta saglabāšanai.

Mēs esam īstenojuši lielu skaitu pasākumu, lai sekmētu pa Eiropas ceļiem braucošo automašīnu modernizēšanu, un tādējādi mēs vienlaikus tiecāmies īstenot mērķi par pozitīvu ietekmi uz vidi. Ne visas dalībvalstis gatavojas izmantot maksājumu sistēmu par automašīnu nodošanu lūžņos. Bet tās, kuras to darīs, sekos vienošanās ceļā panāktajiem principiem, tas ir, ka šie pasākumi nedrīkst būt diskriminējoši pret citiem ražotājiem. Minēšu vēl vienu labu piemēru: dalībvalstis nevar sacīt: „Es maksāšu jums atlīdzību, ja jūs nodosiet savu veco automašīnu lūžņos, bet tikai tad, ja jūs jau jaunā automašīna būs Vācijas ražojums,” ja dzīvojat Vācijā, vai attiecīgi Francijas vai Čehijas ražojums. To darīt vienkārši nav iespējams.

Viens, kas tomēr ir iespējams — un es to vērtētu ļoti atzinīgi, — ir sasaistīt maksājumus par automašīnas nodošanu lūžņos ar vides mērķiem. Citiem vārdiem sakot, piemēram, tie tiktu maksāti vienīgi tad, ja jaunā nopirktā automašīna atbilst noteiktiem emisiju standartiem. Cik mums ir redzams, šī maksājumu sistēma darbojas labi un rada vēlamu pozitīvo ietekmi.

Ir tikai viens veids, kā atkal atdzīvot komerciālo transportlīdzekļu tirgu. Kā jūs varat iedomāties, maksājumi par nodošanu lūžņos šajā nozarē nav iespējami. Visnepieciešamākais šeit šajā nozarē ir dot mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piekļuvi finansēm. Mēs to darām. Tāpat ir nepieciešams nodrošināt, ka, ieguldot valsts naudu, priekšroka tiek dota videi draudzīgu komerciālu transportlīdzekļu iepirkumiem, piemēram, sabiedriskā transporta vai citu sabiedrisku pakalpojumu gadījumā, kad ir vajadzīgi transportlīdzekļi. Mēs to visu esam jau izdarījuši.

Galū galā — un to mēs esam bieži teikuši Parlamentā — tieši tas mums ir vajadzīgs, jāīsteno CARS 21 procesa ieteikumi, proti, nodrošināt Eiropas automašīnu ražošanai nākotni, ieguldot lielākas pūles jauninājumos, pētniecībā un attīstībā, lai tādējādi Eiropas nākotnes automašīna būtu pasaulē vadoša automašīna, ne tikai tās tehnoloģijas standartu dēļ, tās pabeigtības un drošības dēļ, bet arī tās lietderīgā degvielas izlietojuma — tas ir, zemā patēriņa — dēļ un videi draudzīgu — tas ir, zemu — emisiju dēļ. Eiropas rūpniecība šajā jautājumā

iet kopsolī ar mums, un mēs atbalstām asociētos projektus kā Eiropas ekonomisko stimulu paketes sastāvdaļu, kā jums tas ir zināms.

Atļaujiet man visbeidzot teikt, ka visvarīgākais iznākums diskusijās ar dalībvalstīm ir tas, ka mēs visi svinīgi apņēmāmies novērst jebkādu protekcionisma centienu parādīšanos Eiropā. Šāds protekcionisms rezultātā panāktu, ka finansiāli vajākas dalībvalstis būtu zaudētājas, un ļoti nopietni grautu sociālās solidaritātes nodrošināšanu Eiropā.

Cita lieta, ko mēs varam darīt, lai stimulētu pieprasījumu un izvestu aotobūves nozari cauri krīzei, ir nodrošināt, lai arī starptautiskās konkurences nosacījumi netiek pārkāpti. Šis jautājums ir it sevišķi jāadresē Amerikas Savienotajām Valstīm. Redzēsim, kādus pasākumus izvēlēsies prezidents *Obama*, lai stātos pretī krīzei ASV automašīnu ražošanā. Šajā sakarā es vēlos norādīt, ka Eiropa nav ieinteresēta, lai Amerikas autoražotāji izputētu. Eiropai sekas būtu katastrofālas, ja tas notiktu. Tomēr mēs neesam arī ieinteresēti, ka ASV ievieš politiku, kas dotu priekšrocības savai autoražošanas nozarei uz to konkurentu rēķina, kuri nāk no citām pasaules daļām. Es ceru, ka mums būs iespēja mierīgi to apspriest ar saviem Amerikas draugiem.

Eiropas automašīnu ražošana nestāv bezdibeņa priekšā. Tā atrodas grūtā situācijā, bet mūsu stingra pārliecība ir, ka nozare ir spējīga un pietiekami stipra, lai izklūtu no šīs grūtās situācijas un turpmāk nākotnē pildītu savu svarīgo uzdevumu, radot un nodrošinot darbvietas un labklājību Eiropā.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE grupas vārdā. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, baidos, ka diemžēl tikko sniegtais vēstījums, protams, nevar būt cerību pilns vēstījums, kura nolūks ir atjaunot pašāvību. Komisār, es augstu vērtēju jūsu priekšpēdējo rindkopu par to, kādai ir jābūt automašīnu ražošanas nozarei. Diemžēl baidos, ka dotie priekšlikumi nav īsti apmierinoši un ka tie īpaši mudina dažas dalībvalstis rīkoties pilnīgi atsevišķi pašām par sevi, jo Eiropa nav spējīga koordinēt.

Ko mūsu pilsoņi cer sagaidīt šodien? Viņi cer sagaidīt daudz ko no Eiropas, protams, daudz par daudz, bet viņi cer un gaida, ka mēs darīsim arī kaut ko citu. Autobūves nozare, kā jūs teicāt, nodarbina 12 miljonus cilvēku Eiropas Savienībā un dod 10 % no IKP. Francijai tas nozīmē 2,5 miljonus darbvietu jeb 10 % algoto darba ņēmēju un 15 % pētniecības un attīstības izdevumu.

Autobūves nozare šodien pārdzīvo nepieredzētu krīzi, ko raksturo pieprasījuma krišanās, finanšu nepieciešamība ražotājiem un apakšlīgumu slēdzējiem, bet arī patērētājiem, kā arī strukturālās konkurētspējas problēma uzņēmumiem, kas saskaras ar nemitīgi pieaugošu konkurenci pasaules mērogā. Ja es nebaidītos kļūt politiski nekorekts, es piebilstu, ka automašīnu ražošanas nozarei izvirzītās prasības un mudinājums nelietot transportlīdzekļus arī pastiprina šo situāciju.

Koordinēta reakcija Eiropas līmenī ir būtiska un steidzami veicama, lai pastiprinātu darbības, ko dažādas valdības jau ir veikušas. Ir būtiski, pirmkārt, lai banku sistēma normāli izsniedz aizdevumus automašīnu ražošanas nozarei, tā sakot, par normāliem procentiem un nosacījumiem un apjomos, kas atbilst šīs nozares vajadzībām. Par spīti EIB pūlēm mēs zinām, ka kredītu plūsma vēl joprojām nav atsākusies. Tāpēc Eiropai ir jādod svarīga atbilde.

Otrkārt, jautājums nav tikai par krīzes ietekmes ierobežošanu, bet arī par jaunas nākotnes nodrošināšanu autonomai. Īsta rūpnieciska politika ir izšķiroši svarīga. Mums jāieiet rītdienas pasaulē un jāpaastrina nepieciešamie attīstības procesi it sevišķi attiecībā uz vides aizsardzību un ilgtspējīgas attīstības prasībām. Mums jāattīsta zinātniskās fantastikas kultūra. Ir kategoriska prasība, lai tiekšanās pēc jauninājumiem nenotiek krīzei par sliktu un lai sabiedriskais atbalsts rada rīcības iespēju šajā jomā.

Guido Sacconi, PSE grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribu pateikties *Vondra* kungam un *Verheugen* kungam par bez kavēšanās sniegtajiem paziņojumiem. Man jāsaka, ka esmu lielā mērā vienās domās ar viņu paustajām bažām un piekritu reālistiskajai pieejai, ko viņi ierosina.

Galū galā mēs visi apzināmies stāvokli. Es esmu redzējis kādu vērtējumu, ka gada laikā autobūves nozarē kopumā, iespējams, varētu zaudēt 2 miljonus darbvietu, no tām lielākā daļa būtu detaļu sektorā. Mēs esam liecinieki ārkārtējai pretrunai. No vienas puses mums ir sabiedrisko un individuālo transportlīdzekļu parks, kas — kā jūs pareizi esat norādījuši — ir novecojies un ar ļoti augstu emisiju līmeni, bet no otras puses pieprasījums ir dramatiski pazeminājies vai pat pilnīgi pazudis.

Tāpēc es ļoti atzinīgi vērtēju šo atveseļošanas plānu, par kuru ir lēmusi Komisija, kas ir mēģinājusi izmantot visus tās rīcībā esošos rīkus, lai gan mēs zinām, ka tie ir ierobežoti, un mēs arī saprotam iemeslus, kāpēc. Ir reāli vajadzīga patiesi precīkliska rīcība, lai stimulētu pieprasījumu un sniegtu tam spēcīgu atbalstu atbilstoši vides mērķiem, pie kuru izstrādes mēs tik nopietni strādājām vairākus iepriekšējos mēnešus.

Un kas notiek? Notiek tas, ka katra valsts rīkojas neatkarīgi. Dažas iejaucas, bet citas nedara neko; piemēram, mana valsts līdz šim nav darījusi neko. Dažas dara vienu, citas — ko citu. Es tomēr piekrītu jums, ka pirms Konkurences padomes nākamajā pavasarī mums ir jāpieliek pūles maksimāli pastiprināt koordināciju vismaz attiecībā uz principiem, piemēram, saikni starp automašīnu sadalīšanas shēmu un īpašiem emisiju mērķiem. Es domāju, ka Francija ir atradusi labu risinājumu, variējot pircējiem piešķirto piemaksu atkarībā no nopirktās automašīnas emisijas līmeņa. Manuprāt, tas radītu visiem izdevīgu situāciju — nodarbinātībai, jauninājumiem, konkurētspējai un videi

Patrizia Toia, ALDE grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, krīze automašīnu ražošanā ir izplatījies pa visu nozari, palīgozarēm, citām saistītām nozarēm, komercitkliem un tātad pakalpojumiem, un tai ir briesmīgas prognozes attiecībā uz nodarbinātību.

Manā skatījumā pēdējā laika rezultātu biedējošais kritums — dažās dalībvalstīs šomēnes tas ir krities par 30 % vai 20 % un tā tālāk — rāda, ka krīze nav tehnoloģiski atpalikušā nozarē, tā nav arī iekšēja krīze, kas radusies vadības kļūdu dēļ vienā vai otrā uzņēmumā. Tā ir sistēmiska krīze, un kā tāda tā Eiropas iestādēm ir nekavējoties jāizlēmīgi jārisina.

Ir tikuši piedāvāti vairāki risinājumi, bet tagad ir svarīgi, kā un ar kādiem resursiem, un kādām jauninājumu izredzēm tie ir sasniedzami. Protams, mums ir jāatbalsta pieprasījums; patēriņš ir vienīgais ceļš uz atveseļošanu. Tomēr, kamēr šis patēriņa atbalsta pasākums, kas ir vidus termiņa pasākums, tiek īstenots, es domāju, ka mums ir jāpasaka, ka mums ir vajadzīgs tūlītējs kredīta atbalsts, lai atsāktu ražošanu, samaksātu par materiāliem un saglabātu darbiniekus par spīti pasūtījumu un pieprasījuma kritumam.

Tātad kredīts ir atbilde, bet, kā jau teicām, svarīgi ir — kā to darīt. Es arī aicinu Eiropu uzņemties stingrāku vadību; ir svarīgi, lai Eiropas iestādes dotu skaidru vēstījumu. Amerikas Savienotās Valstis rīkojas, tāpat to dara arī dažas Eiropas valstis, un es ceru, ka mana valsts pāries no vispārīgiem priekšlikumiem pie praktiskiem pasākumiem, bet es ceru uz stingrāku Eiropas rīcību gan saistībā ar atveseļošanās plānu, gan ārpus tā, jo es ticu un esmu to plaši skaidrojis Komisijai, ka lielo Eiropas uzņēmumu liktenis ir mūsu kopīgais liktenis. Lielajiem Eiropas ražotājiem kopējā tirgū nav jāstāpjas ar konkurenci dažādu valsts atbalstu vai īpašu nosacījumu veidā, bet tiem jāsaņem atbildes reakcija no spēcīgas, izlēmīgas un koordinētas Eiropas, jo Eiropas automašīnu tirgus veiksmē tiks mērīta pēc mūsu spējam kopīgi stāties preti globālajai konkurencei.

Ir vēl otra problēma, ko *Sacconi* kungs minēja un es gribētu vēlreiz uzsvērt: šis atbalsts nav pabalsts vai vēl sliktāk — īslaicīgs atvieglojums, kas saglabā *status quo*, bet gan stimulē nozares nākamajai konkurētspējai saistībā ar jauninājumiem, videi draudzīgu ražošanu un tehnoloģijām, kas labāk ievēro vidi un pasažieru un transporta drošību.

Guntars Krasts, UEN grupas vārdā. - (LV) Paldies priekšsēdētājam! Autobūvē, gluži tāpat kā būvniecības nozarē, resursi bija sakoncentrēti straujai nākotnes izaugsmei, bet tās attīstība bija un ir cieši saistīta ar kredītu pieejamību, tāpēc finanšu krīze autobūvi skārusi īpaši smagi. Stabilizācija nozarē iespējama tikai pēc banku kreditēšanas normalizēšanās, kas savukārt saistāma ar finanšu krīzes pārvarēšanu. Nav šaubu, ka finanšu krīze būtiski koriģēs nākotnes autotirgus struktūru. Šī brīža uzdevums ir nevis esošo darbavietu saglabāšana, bet Eiropas autonomās nākotnes konkurētspējas saglabāšana, tāpēc publiskais atbalsts autonomārei saistāms ar diviem galvenajiem mērķiem: atkarības samazināšanu no naftas un ar to saistītajām cenu svārstībām un ekoloģisko rādītāju būtisku uzlabošanu, emisiju samazināšanu – uzdevumi, kas savstarpēji pārkļājas. Šie uzdevumi ir arī principiāli nozīmīgi Eiropas tautsaimniecībai kopumā, lai mazinātu risku, ka naftas cenu pieaugums pēc krīzes pārvarēšanas arī atjaunotā autopatēriņa rezultātā nekavētu kopējo tautsaimniecības atlabšanas procesu. Paldies!

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēc manām domām, galvenajai prioritātei ir jābūt ekonomiskās krīzes vadības sasaistei ar globālo problēmu, ko rada klimata krīze. Mēs pieļautu milzīgu kļūdu, ja ar saviem tautsaimnieciskajiem pasākumiem attiecībā uz klimata aizsardzību un energoapgādes nodrošinājumu mēs tiektos pēc mērķiem, kas būtu tikpat šauri un bez vēriena kā regulējumā, kas noteikts par CO₂ emisiju automašīnām.

Mēs nedrīkstam atkārtot kļūdu, pievēršot uzmanību aptuvenajiem čukstiem no autonomās puses. Pagājušajā gadā pieļautā šāda veida kļūda tagad ir redzama visur, kur vien skatāties. Tās pašas grupas, kas mūs atturēja no vērienīga CO₂ regulējuma īstenošanas automašīnām, tagad ir iesprostotas savos degvielas rījēju krājumos, ko viņi vairs nespēj pārdot. Es ticu, ka mums patiešām ir jācēnšas skaidri parādīt mūsu autoražotājiem, ka autonomā nākotne ir maziem, ekonomiskiem un klimatam draudzīgiem modeļiem un ka ir jāpieliek visas pūles saistībā ar stimulēšanas pasākumiem, lai veicinātu šādus modeļus. Ir skaidri arī jāparāda, cik lielā mērā

tādi jauninājumi kā elektriskie dzinēji ir reāli īstenoti. Tomēr tas ir iespējams tikai sasaistē ar koordinētu enerģētikas politikas plānu.

Bet ir kaut kas, ko es gribētu īpaši izcelt tajā, ko minēja iepriekšējais runātājs no Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas, un tas ir kaut kas, kam es pilnībā piekritu un par ko esmu pārliecināta, proti, ja mēs pievērsīsimies vienīgi automašīnām, vienlaikus neapzinoties, kā mums ir jāpārstrukturē transporta nozare un kā sabiedriskais transports izskatīsies pēc desmit gadiem, mēs pārāk tālu atpaliksim no tā, kas mums ir jānodrošina. Arī tā rezultātā var nodrošināt un radīt lielu skaitu darbvietu. Piebilstot, ka tiek ražotas ne tikai vieglās automašīnas, bet arī autobusi un dzelzceļu sastāvi, un tā tālāk, komisārs *Verheugen* deva svarīgu mājienu.

Tādējādi mums tagad ir jādomā plašāk pāri šodienai un jāplāno un jāatbalsta nākotnē vērstas transporta sistēmas.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL grupas vārdā*. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir kļuvis skaidrs, ka finanšu krīze ir izvērtusies briesmīgā ekonomiskā un tagad arī sociālā krīzē.

To mēs varam redzēt autonomā, kurā, es piekritu *Sacconi* kungam, mēs varam pieņemt, ka vairāk nekā 2 miljoni darbvietu ir pakļautas riskam. Krīze draud ar darbvietu zaudēšanu, it īpaši vismazāk aizsargāto, tas ir, gados vecāku strādnieku vidū un to vidū, kam nav pastāvīga darba līguma. Ir vajadzīga strauja, noteikta rīcība. Palīdzība ir pieejama, bet mums ir jānolemj — un es to atklāti saku komisāram, — vai tā ir jākoordinē Eiropas līmenī, vai kā citādāk, kā to, šķiet, piedāvā vairākas lielākās valstis.

Es apgalvotu, ka ir vajadzīga Eiropas līmeņa koordinēšana un ka tā ir jāvirza divās jomās: jauninājumos saistībā ar klimata pārmaiņu paketi un, ja drīkstu pieminēt vēlreiz, ar *Sacconi* emisiju regulu, un sociālajā jomā. Mana pārliecība ir tāda, ka neviens, ne vecais, ne pagaidu strādnieks, kas strādā pēc līguma, nav jāatlaiz. Jauninājumus nevar panākt, atbrīvojoties no strādniekiem.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds arī ir jāpielāgo šajā sakarā; Tāpat arī Eiropas Sociālais fonds — kāpēc gan nē? — kas pašlaik runā par jaunu darbvietu radīšanu, bet kam arī būtu jāmēģina novērst atlaišanas. Darbaspēkam ir jāatgūst tā centrālā vieta Eiropā, lai kā demokrātijas dibinātājs tas pildītu savu atbilstošo uzdevumu.

Patrick Louis, *IND/DEM grupas vārdā*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs apzināties autobūves un tās apakšuzņēmēju nozaru krīzes strukturālos cēloņus. Šī nozare līdzīgi lauksaimniecībai un tekstilrūpniecībai ir pakļauta sociālām, vides un nodokļu maiņām, kā arī dempingam.

Ko mēs plānojam darīt, kad amerikāņi vienlaikus ar dolāra kursa krišanos pārdod savu degvielu rijošos, subsidētos un spēcīgi reklamētos spēkratus ar četriem velkošajiem riteņiem mūsu tirgos, kas jau atrodas Turcijas, Indijas un Ķīnas viszemākās klases transportlīdzekļu ielēnkumā?

Risinājums ir. Mums jāatjauno kopējie ārējie tarifi, ko atcēla Māstrihtas līgums. Tikai kompensāciju nodevas pie Eiropas Savienības robežām var atjaunot īstu un godīgu starptautisku apmaiņu. Uzdrošināsimies darīt to, ko mums liek veselais saprāts, pirms nav par vēlu. Tomēr, kā jūs zināt, 27. protokols un Lisabonas līguma 63. pants stingri aizliedz jebkādu muitas aizsardzību Eiropas tirgum.

Dāmas un kungi, būsim konsekventi. Nelolosim vairs to, kas rada mums tik lielu kaitējumu. Apraksim beidzot šo kaitīgo līgumu un beigsim tēlot ar piromāniju apsēstus ugunsdzēsējus!

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikties prezidentūrai, bet arī Komisijai par ļoti skaidriem paziņojumiem attiecībā uz stāvokli. Es esmu vienprātis ar komisāru *Verheugen* optimismā, ka autonomāzare ir atzinusi laika zīmes un atradīs nākotnē vērstus risinājumus daudzām jomām.

Protams, ka mēs tomēr dzīvojam reālā pasaulē, un pēc 5 % autoražošanas samazinājuma pagājušajā gadā mēs sagaidām turpmāku 15 % kritumu 2009. gadā. Tas ir vislielākais kritums Eiropas Savienībā kopš 1993. gada un nozīmēs par 3,8 miljoniem mazāk transportlīdzekļu nekā 2007. gadā. Ir svarīgi saprast, ka uz katru darbvietu pašā autorūpniecībā ir piecas citas darbvietas saistītājās jomās un nozarēs, kas no tās ir atkarīgas. Tas nozīmē, ka finanšu krīzei ir skaidra un īpaši smaga ietekme uz autonomāzari, jo tā ietekmē gan pašus ražotājus, gan viņu klientus. Abām grupām ir ļoti nepieciešama labāka kredītēšana. Tiek uzsvērts, ka autoražošanas nozarei ir pieejami EUR 9 miljardi no Eiropas Investīciju bankas. Tomēr gan ražotājiem un piegādātājiem ir ļoti vajadzīga turpmāka kredītēšana, lai finansētu viņu uzņēmumus, gan arī klientiem tā ir vajadzīga, ja jāfinansē automašīnu iegāde. Tāpēc mums ir ātrāk jāpaceļ pieprasījums, jo Eiropas individuālo

automašīnu reģistrēšana samazinājās par 19 % 2008. gada ceturtajā ceturksnī, bet komerciālo transportlīdzekļu reģistrācija samazinājās par 24 %.

Līdz šim šajā krīzē bankas ir tikušas balstītas ar miljardiem eiro, lai glābtu visu sistēmu. Tomēr autonomās bankas lielā mērā ir atstātas ārpusē. Šim iestādēm vēl līdz šim nav pieejams valsts atbalsts. Visā Eiropā tāpat kā iepriekš Amerikas Savienotajās Valstīs autonomā ir bijis jārezervē miljardiem eiro par aizdevumu rēķinu bilancē nenosegtajiem atlikumiem. Šie zaudējumi — īpaši, ņemot vērā 2 miljonus krājumos iegulušos transportlīdzekļus — balstās uz nozīmīgu kritumu līzīgā pārdoto transportlīdzekļu iegrāmatotajā vērtībā, kas rada problēmas arī no šī viedokļa. Citiem vārdiem sakot, ir vajadzīga ļoti strauja rīcība, lai padotu glābšanas auklu šīm bankām, tāpat kā tas ir izdarīts citām sistēmas bankām.

Stephen Hughes (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, *Nissan* ir paziņojis par 1 200 darbvietu samazināšanu savā Sanderlendā rūpnīcā, kas atrodas manā Ziemeļaustrumu Anglijas vēlēšanu apgabalā. Tas ir apmēram ceturtdaļa darbaspēka, un tai pievienosies vēl nezināms skaits darbvietu piegādes ķēdē.

Nissan Sanderlendā rūpnīca ir plaši atzīta kā visproduktīvākā Eiropā. Ja rūpnīcai ar visaugstāko darba ražīgumu Eiropā ir jāatlaiz ceturtdaļa tās darbaspēka, tad lai Dievs mums stāv klāt, kad sabrukums pilnībā skars tos, kuru darba ražīgums ir zemāks.

Mūsu apgabalā ir izveidota atveseļošanas darba grupa, iesaistot visus galvenos reģionālos dalībniekus. Pasākumi, ko viņi plāno — palīdzība darba meklēšanā, apmācības, mazās uzņēmējdarbības uzsākšana, palīdzība pašnodarbinātajiem, — visi ir ideāli piemēroti atbalstam no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda. Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumus vienkāršot šo fondu. Tas steidzami jāvienkāršo un jāmobilizē plašā mērogā kā koordinēta Eiropas atbildes reakcija uz krīzi autonomā.

Pagājušajā gadā no šī fonda tika izlietota tikai neliela daļa. Neturēsim slepenus krājumus! Liksim tiem strādāt, lai mūsu cilvēki varētu strādāt.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, atšķirībā no daudzām citām nozarēm autobūve nedarbojas, pamatojoties uz spekulācijām, bet drīzāk uz nelieliem ietaupījumiem, kas pārvēršas peļņā tikai tad, ja tiek pārdotas daudzas vienības.

Automašīnas, protams, ir nozīmīgs siltumnīcas efektu izraisošo gāzu avots, bet ir arī taisnība, ka šī nozare savienojumā ar atbalsta nozarēm dod 10 % Eiropas IKP un 12 miljonus darbvietu, kas nozīmē 6 % no nodarbinātības Savienībā.

Šī iemesla dēļ tā ir ļoti svarīga nozare mūsu pilsoņu labklājībai. Mēs nevaram to pamest likteņa varā un nežēlīgajiem un stingrajiem pieprasījuma un piedāvājuma noteikumiem; tieši tas ir iemesls, kāpēc mums tagad ir krīze finanšu nozarē un tātad arī visās citās, arī automašīnu ražošanas, nozarēs.

Mums jāmeklē atbalsta risinājumi, kas ievēro brīvās konkurences principu Eiropas Savienībā un kas piedāvā nepieciešamo atbalstu, lai glābtu ražošanas nozari. Lai to panāktu, mums ir vajadzīgas Eiropas pamatnostādnes, kas nodrošina saskaņotu pieeju visās dalībvalstīs. Atbalsts daudzu miljonu dolāru apmērā ir jau apstiprināts Amerikas Savienotajās Valstīs un citās vietās. Turklāt dažas valstis ir pielāgojušas valūtas kursus un ieviesušas vēl citus mehānismus, lai kļūtu konkurētspējīgas mūsu tirgū.

Tāpēc mums nav jāraizējas par to, ko pārējā pasaule saka, bet gan jāpieņem nepieciešamie pasākumi bez turpmākas kavēšanās.

Michael Cramer (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums izdosies apkarot klimata izmaiņas un pārstrukturēt pasaules ekonomiku tikai tad, ja mēs abus uzdevumus risināsim kopā. Mums ir vajadzīgs zaļš „Jaunais kurss”.

Krīze autonomā nav tikai ekonomikas krīze. Autobūves straujais kritums ir rezultāts arī tās iepriekšējo gadu filozofijai — „lielākas, ātrākas, smagākas” automašīnas. ‘Vēl tikai pirms dažiem mēnešiem *General Motors*, *Daimler and Co* koncentrējās uz degvielu rījējiem, kamēr viņu tirgziņi atklāja, ka jaunās pilsētu automašīnas ir apvidus automašīnas. Viņi vienkārši ignorēja klimata izmaiņas. Tas tagad vēršas pret viņiem kā sods.

Ja mums tagad ir jāpadara pieejami miljardiem nodokļu maksātāju naudas, nosacījumiem ir jābūt skaidriem. Autobūves uzņēmumiem ir jāizmanto šī nauda, lai pārslēgtos uz mazāku, efektīvāku ražojumu klāstu, uz

alternatīvām degvielas un vilces sistēmām — ne tikai vides vai klimata dēļ, bet arī simtiem tūkstošu darbvietu ilgtermiņa nodrošinājuma dēļ.

Es došu piemēru no manas dzimtās Vācijas par to, kā to nedarīt. Vācijā, ja *Deutsche Bank* augstākā ranga vadītājs *Josef Ackermann* nolems sagriezt lūžņos savu deviņus gadus veco trešo, ceturto un piekto automašīnu un nopirkt jaunu *Porsche Cayenne*, viņš saņems EUR 4 000. Tam pamatā nav ne sociāli, ne vides apsvērumi. Patiesībā tas ir vienkārši vājprātīgi. Mēs nedrīkstam turpmāk šādu rīkoties.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Zviedrija, no kurienes es esmu, tāpat kā daudzas citas valstis lielā mērā ir atkarīga no autobūves. *Volvo* un *Saab* ir labi pazīstamas markas. Zviedrijas autonomi tāpat kā visu pārējo autonomi ir smagi ietekmējusi krīze. Krīzi ir veicinājuši vairāki faktori, bet viens īpašais faktors ir nespēja veikt nepieciešamo pārslēgšanos ražošanā pietiekami agrīnā posmā. Pāreja uz nelielāku, mazāka enerģijas patēriņa un videi piemērotāku transportlīdzekļu ražošanu ir nepieciešama.

ES ilgu laiku ir prasījusi vienpusēju elastīgumu no strādniekiem. Es kopā ar Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālo grupu pieprasu, lai mēs arī pieprasītu elastīgumu no lielu uzņēmumu vadības puses. Elastīguma un jaunas domāšanas trūkums galu galā ir veicinājis krīzi, kuru mēs tagad redzam autobūves nozarē un citās nozarēs.

Visbeidzot es gribu teikt, ka autobūves nozare ir svarīga darba vieta, un bieži pārsvarā tā ir darba vieta vīriešiem, un tam ir mūsu nedalīts atbalsts. Es ceru, ka ES parādīs tāda paša līmeņa apņēmību, kad mums būs krīze un lejuplīde nozarēs, kuras var uzskatīt par sieviešu darba vietu.

John Whittaker (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, jūs būtu varējis uzminēt, kas šajos ziņojumos būs teikts. Mums ir problēma, un Eiropas Savienībai ir jāizsaka savs atzinums. Tai ir jārada iespāids, ka tā atrodas pie stūres, lai atrisinātu šo problēmu. Tātad mums ir Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, kurā autoražošana ir viena no sadaļām. Bet īstenībā katrs ražotājs gatavojas gādāt pats par sevi tik labi, cik iespējams, un katra valsts gādās par saviem ražotājiem, cik labi tā varēs.

Protams, ir iespējams kāds atbalsts, kāds finansiāls atbalsts autoražošanas nozarei un citām nozarēm, lai saglabātu kapitālu un darba prasmes. Bet tas ir izlemjams tikai valsts līmenī, jo atbalstu — izņemot no Eiropas Investīciju bankas, ko *Verheugen* kungs minēja — var piešķirt tikai valsts nodokļu maksātāji.

Bet ir viena lieta, ko Eiropas Savienība varētu šeit konstruktīvi izdarīt, vismaz līdz recesijas beigām, proti, dot autoražotājiem atbrīvojumu no vides ierobežojumiem. Nozare jau ir nopietnās grūtībās. Vides un citi standarta ierobežojumi padara automašīnas dārgākas. Jūs palīdzat nogalināt nozari, kurai jau ir nopietnas problēmas.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vakar manas dzīvesvietas pilsētā Birmingemā tika rīkots sammits saistībā ar krīzi autorūpniecībā. Man bija žēl, ka nevarēju ierasties, jo autorūpniecība bija tā nozare, kurā es sāku strādāt pirms 40 gadiem. Esmu pieredzējis daudz krīžu, bet neviena nav bijusi tāda, kā šī.

Nekad nav bijusi tāda situācija, kad tik lielā ātrumā būtu samazinājusies tirdzniecība. Es gribu teikt saviem kolēģiem no Zaļo grupas, ka, ja viņi pavērotu, kādas mašīnas netiek pārdotas, tad viņi redzētu, ka lielākā daļa no tām ir mazākie, vieglākie un „zaļākie” modeļi. Tātad nepērk ne jau tikai biznesa klases modeļus. Visa ekonomiskā sistēma ir cietusi fiasko.

Statistikas dati, ko sammitā iesniedza mūsu Birmingemas Biznesa skolas profesors *David Bailey*, rāda, ka Apvienotajā Karalistē pēdējos sešos mēnešos 300 000 patērētājiem tika atteikti kredīta pieteikumi. Iespējams, ka daži no viņiem kredīti būtu atteikti arī pirms krīzes, bet vispār šie atteikumi ir raksturīga iezīme situācijai, ar kuru mēs šobrīd saskaramies.

Runājot par dažām iepriekš apspriestām lietām, — un šeit es pilnībā pievienojos *Stephen Hughes* teiktajam par *Nissan* automašīnām, kuras viņš ļoti labi pazīst — jāsaka, ka mēs varam rīkoties valstu un Eiropas līmenī un palīdzēt rūpniecībai, to restrukturējot. Labāk ir saglabāt šos rūpniecībā strādājošos prasmīgos cilvēkus algu sarakstos un pārkvalificēt viņus, nekā atlaist un vēlāk atkal pieņemt darbā.

Mums ir stimuli, lai veiktu ieguldījumus šajās jaunajās automašīnās, ko vēlas *Harms* kungs un citi. Tas, ka Zaļie runā par elektriskiem automobiļiem kā risinājumu situācijai, vienkārši parāda, ka viņiem nav saskares ar reālo pasauli — viņi dzīvo 10 gadus senā pagātnē, un mēs visi to zinām.

Problēma ir jārisina tā, lai ekonomika atgūtu pircējus un pieprasījumu. Mums ir jārisina kredītu jautājums; mums ir jāpalīdz publiskiem pircējiem atgriezties tirgū un nopirkt „zaļos” autobusus, „zaļos” kravas automobiļus, „zaļās” automašīnas — pēc tam lietas sāks virzīties uz labo pusi. Mēs nevēlamies, lai starp uzņēmumiem sāktos konkurences cīņa. *Vondra* kungs pilnīgi skaidri pateica, ka mums ir vienotais tirgus un ka mēs tajā nevēlamies redzēt konkurences cīņu.

Bet pirmām kārtām mums tirgū droši jā sagaida automašīnu dīleri, kas pārdod automašīnas un garantē to apkopi.

Visbeidzot, es gribu jums ko lūgt, komisāra kungs. Tā kā jūs teicāt, ka pie šī jautājuma iepriekš strādāja *Kroes* kundze, tad, lūdzu, pasakiet viņai, lai viņa noņem no darba kārtības šo pilnīgi nevēlamo un destabilizējošo priekšlikumu par visas dīleru kontraktu struktūras maiņu. Nevieni to nav prasījis, un mēs to nevēlamies.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs esam noklausījušies, ko ir paveikusi Padome un Komisija, bet es vēlētos jums atgādināt, ka kopējais tirdzniecības kritums šajā nozarē 2008. gadā bija 8 %. Šobrīd darbu ir zaudējuši tūkstošiem strādnieku, kuri tagad ir atkarīgi no bezdarbnieku pabalsta. Šos statistikas datus mums iedeva *Sacconi* kungs.

Šos datus sniegušas ne tikai lielās automobiļu firmas, bet arī visi uzņēmumi, ka ir saistīti ar automobiļu ražošanas nozari. Tagad es domāju par savu dzimto Toskānu. Es jau iepriekš minēju, ka Eiropas Automobiļu piegādātāju asociācija ir minējusi, ka turpmākajos mēnešos viens no desmit uzņēmumiem var bankrotēt. Tādēļ es uzskatu, ka ir nepieciešama ātra, pārliecinoša un saprātīga iejaukšanās, un es zinu, ka *Verheugen* kungs šai ziņā būs uzmanīgs un līdzjūtīgs.

Komisāra kungs, nedrīkst zaudēt ne mirkli. Ir nepieciešama Eiropas valstu koordinācija. Pretējā gadījumā viss beigsies ar dažādiem sadrumstalotiem pasākumiem. Nebūs nekādu pozitīvu rezultātu ne attiecībā uz Eiropas ekonomiku, ne uz atbalstu strādniekiem. Mums ir nepieciešamas Eiropas līmenī koordinētas iniciatīvas, līdzīgas tām, ko minēja *Sacconi* kungs, kas ļauj veikt ieguldījumus „tīrajos” transportlīdzekļos, kā arī atbalstīt pētniecību un jaunās tehnoloģijas. Mums jārikojas nekavējoties un jāizskata Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidotie kritēriji Eiropas strādnieku atbalstam, un es uzskatu, ka ir nepieciešams finansējums no...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Komisāra kungs, Eiropas automobiļu ražošanas nozares glābšana draud kļūt par iemeslu tam, lai radītu „antieiropas” hroniku. Katra dalībvalsts dara kaut ko pati un uzsāk valsts atbalsta pasākumus. Ir tādas dalībvalstis — jūs tās paši zināt labāk nekā mēs —, kas sola dot mašīnu ražotājiem lētus aizdevumus, ja viņi pirks rezerves daļas no šīs valsts vietējiem piegādātājiem. Tas, protams, ir tīrais neprāts, un ir labi, ka jūs šeit pirms dažām minūtēm pateicāt, ka šādu praksi jūs nepieļausiet un apkarosiet.

Pašlaik ražotājiem ir nepieciešami — kā *Harbour* kungs izteicās — pasākumi šodienai un ieguldījumi nākotnei jaunu un videi draudzīgu hibrīdautomašīnu ražošanai. Visi šie pasākumi ir labi, bet tie nerisina šodienas problēmas. Tādēļ ļoti laba ziņa un reizē cerību stars ir šodien, pirms gaidāmā pavasara samita, Čehijas prezidentūras izteiktā iniciatīva jeb priekšlikums īstenot visā Eiropā pasākumu, kas dos spēcīgu pamudinājumu pirkst videi draudzīgas automašīnas.

Turklāt — un tas nav nekas jauns — automašīnu ražotājiem ir nepieciešami jauni kredīti un kredītu garantijas. Eiropas Investīciju banka ir izbrīvējusī ievērojamus naudas līdzekļus, bet ar tiem ir par maz, lai izdzīvotu šajos grūtajos laikos. Daudzos gadījumos tie ir piegādes rūpniecības MVU, kam pašreiz vajadzīgi kredīti izdzīvošanai.

Savukārt mums, komisāra kungs, vajadzētu prast izmantot šo krīzi kā iespēju beidzot panākt risinājumu automobiļu nodokļu jomā. Mēs jau gadiem ilgi ķīvējamies ap Komisijas priekšlikumu par automobiļu nodokļa koriģēšanu. Ir pienācis laiks, lai mēs beidzot izdarītu pavērsienu visā Eiropas Savienībā un veiktu automobiļu nodokļu bāzes pārveidošanu, un izveidotu nemainīgu sistēmu, kurā tie patērētāji, kas izvēlas videi draudzīgas automašīnas, saņemtu par šo izvēli atlīdzību.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Automobiļu ražošanas nozare Beļģijā ir ļoti svarīga nodarbinātības nozare. *Opel Antwerp Belgium* uzņēmumā atļaišana draud 2 700 tieši nodarbinātiem strādniekiem. Lēmumi tiek pieņemti Detroitā, un visās *Opel* ražošanas vietās vērojama pārprodukcija. Lieki teikt, ka attiecīgajām iestādēm jau ir sagatavotas glābšanas darbu dokumentācijas paketes, kurās ietilpst valsts atbalsts un banku garantijas. Tomēr, lai nodrošinātu šī atbalsta efektivitāti, es šodien gribētu mudināt Eiropas Komisijas pārstāvjus, komisāru *Verheugen* kungu un *Kroes* kundzi sēsties pie apaļā sarunu galda kopā ar iesaistītajiem speciālistiem no ražošanas vietām un nospriest, kāds būs maksimālais garantēto darba vietu skaits Eiropā, kā arī izstrādāt

koordinētu pieeju šim jautājumam Eiropas līmenī līdz 17. februārim, kad Detroitā tiks pieņemts lēmums. Kā jūs pats teicāt, tas ir jāizdara, lai aizkavētu dalībvalstu sacensības protekcionisma ieviešanā.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Mums ir jāatdzīvina lielā rūpniecības politika, kas bija pamatā Eiropas Savienības dibināšanai. Tā bija ogļu un tērauda ražošanas politika. Šīs politikas spēks bija tajā apstākļi, ka tā bija modernizācijas līdzeklis. Tagad tai ir jābalstās uz degvielu dekarbonizāciju automobiļu ražošanas nozarē, kas vienlaikus būs arī sociālā politika nodarbināto atbalstam, aizstāvībai, apmācībai un aizsardzībai. Tādēļ es vēlētos izvirzīt četrus priekšlikumus.

Pirmkārt, mums jāizveido Eiropas atbalsta fonds autorūpniecības darbiniekiem, kurā ir vairāk līdzekļu nekā Modernizācijas fondā, jo šajos grūtajos laikos ir svarīgi saglabāt uzņēmumu darbiniekus un viņu samaksas līmeni, ja viņiem jāstrādā nepilns darba laiks, kā arī atbalstīt viņu apmācību uzņēmumā. Mēs nedrīkstam apmierināties ar to, ka atlaistos darbiniekus varbūt vienīgi pārkvalificējam.

Otrkārt, mums ir jāizveido inovāciju aģentūra un jāpaātrina pētniecības un attīstības finansēšana, lai virzītos uz priekšu lieliem soļiem un izlīdzinātu tās tehnoloģiju atšķirības, kas ir starp „tūriem” transportlīdzekļiem un drošiem transportlīdzekļiem.

Treškārt, mums jāpaātrina lietošanā esošo transportlīdzekļu atjaunināšana. Efektīvas šai ziņā var būt apdrošināšanas maksas par transportlīdzekļu nodošanu metāllūžņos. Tās būtu jāsaskaņo Eiropas līmenī, lai izvairītos no neveselīgas sacensības sekām.

Tomēr ar šo punktu es gribētu beigt. Es pilnībā saprotu vārda „sacensība” nozīmi, bet ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, tagad ir laiks uzdot priekšsēdētājam papildjautājumus pie brīvā mikroфона, bet ir problēma. Daudzi deputāti ir lūguši vārdu. Tādēļ es ļoti stingri ievērošu Prezidija lēmumu un došu vārdu pieciem deputātiem. Runātāji tiks automātiski pārtraukti, tiklīdz paredzētā minūte beigsies.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Debatējot par krīzi automobiļu ražošanas nozarē un par paredzamajiem lēmumiem, mēs nedrīkstam neievērot automobiļu detaļu ražotāju problēmas. Arī viņus pakāpeniski ietekmē krīze, kura izraisa domino efektu jeb ķēdes reakciju. Jo viņi ir atkarīgi no ražošanas dīkstāvēm.

Rumānijā, piemēram, ir vairāk nekā 400 automobiļu detaļu ražošanā iesaistītu uzņēmumu, kuru kopējais apgrozījums 2008. gada sasniedza EUR 8 miljardus. Trīs ceturtdaļas šo uzņēmumu ir mazi un parasti strādā vienam vienīgam patērētājam. Tādēļ viņi ļoti smagi izjūt šīs krīzes radītās sekas. Šajos apstākļos uzņēmumu glābiņš ir darbaspēka samazināšana, darba laika saīsināšana vai bezalgas atvaļinājumi. Tikpat smags laiks ir pienācis arī riepu ražotājiem.

Ņemot vērā lielo nodarbināto skaitu šajos uzņēmumos, es uzskatu, ka arī automobiļu detaļu un riepu ražotāji jāiekļauj visos turpmākajos krīzes risinājuma meklējumos un jāsniedz viņiem ekonomisks atbalsts.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisārs Verheugen kungs tikko mūs informēja par dramatiskajiem skaitļiem un pašreizējo stāvokli automobiļu tirgū. Dramatiskie notikumi prasa saskaņotu rīcību. Mēs 2006. gadā Parlamentā sagatavojām patstāvīgu ziņojumu par transportlīdzekļu nodokļu saskaņošanu. Mēs cerējām, ka nodokļu lielumu noteiks CO₂ izplūde un degvielas patēriņš. Es uzskatu, ka šis ziņojums būtu kā pamats ekonomiskai programmai, ar kuras palīdzību Padome visa kā viens varētu parādīt — jo to vajadzēs pieņemt vienprātīgi —, kā ieviest no degvielas patēriņa aprēķinātus transportlīdzekļa nodokļus.

Attiecībā uz *General Motors*, par ko runāja mana kolēģe De Vits kundze, es vēlētos pajautāt Komisijai, vai tā ir veikusi piesardzības pasākumus, ja gadījumā sabruktu mātes uzņēmums. Vai tādā gadījumā Komisija rīkosies saskaņoti, lai Eiropas līmenī atrastu risinājumu *General Motors* meitasuzņēmumu darbībai?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību trim jautājumiem šajās debatēs.

Eiropas dalībvalstu valdības sniedz autoražotājiem ievērojamu finansiālu palīdzību desmitiem miljardu eiro apmērā. Vācijas valdība papildus savu autoražotāju atbalstīšanai vēl ir nolēmusi sniegt palīdzību transportlīdzekļu lietotājiem. Ikvienš, kurš nolēmis nodot savu veco mašīnu metāllūžņos, saņems 2500 eiro.

Eiropas Komisija, kura līdz šim ir stingri uzraudzījusi, kā dalībvalstis ievēro noteikumus par valsts atbalsta piešķiršanu uzņēmumiem, ļoti ātri ir devusi savu piekrišanu visos šajos gadījumos, vispārīgi pielāgojot savus lēmumus iepriekš pieņemtajiem dalībvalstu valdību lēmumiem par šiem jautājumiem.

Neapšaubot principus, kuri pamato atbalsta piešķiršanu automobiļu ražošanas nozarei Eiropā, es gribētu jums vēlreiz atgādināt, cik sāpīgi netaisnīgs bija Eiropas Komisijas lēmums, ka Polijas kuģu būvētājiem bija jāatmaksā Polijas valdības viņiem sniegtais atbalsts. Šī lēmuma dēļ pašlaik ir likvidētas aptuveni 50 000 darba vietu Polijas kuģubūves nozarē, bet nākotnē tiks likvidētas vairāk nekā desmit tūkstoš darba vietu saistītajās nozarēs.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Komisār *Verheugen* kungs, Eiropas Komisijai ir jāveic konkrēti pasākumi, lai automobiļu ražošanas nozari atkal nostādītu uz kājām. Pirmām kārtām mums jāpārtrauc kropļot iekšējo tirgu. Dažu valstu ierosinātie aizsardzības pasākumi nav veids, kā risināt pašreizējo krīzi. Es aicinu Komisiju pēc iespējas ātrāk veikt pasākumus, lai ieviestu shēmu veco automobiļu nodošanai metāllūžņos.

Vondra kungs, es ceru, ka Padome panāks, ka marta Eiropadomes sanāksmē dalībvalstis apstiprinās shēmu veco automobiļu nodošanai metāllūžņos, kas tiešā veidā palielinās to patērētāju pirkstspēju, kuri vēlēšies nopirkt jaunas mašīnas.

Es noteikti uzskatu, ka, ja ES grib būt lielākā automašīnu eksportētāja un pasaules līdere cīņā pret klimata pārmaiņām, tai ir jāpalīdz savai automobiļu nozarei, kura ir lielākais privātais ieguldītājs pētniecībā un attīstībā. Finansējot pētniecību un attīstību, atbalstot ieguldījumus...

Ivo Strejček (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es klausījos debātes diezgan uzmanīgi, un es neko jaunu nepateikšu. Es tikai gribētu akcentēt dažas izteiktās piebildes, kurām debātēs, pēc manām domām, vajadzētu dominēt.

Es gribu atsaukties uz *Vondra* kunga vārdiem, ka sacensībai noteikti jābūt godīgai un ka jāizvairās no tirgus kropļošanas, un uz Komisijas piebildēm, ka mums jābūt godīgiem un nav jārada nepamatotas cerības. Komisāra kungs, vislielākais paldies jums par to, ka pateicāt, ka mums jāļauj mūsu ražotājiem būt elastīgākiem un ka jāizstrādā mazāk noteikumu, mazāk likumu un mērenākas birokrātijas prasības.

Priekšsēdētājs. – Tagad dodiet man 30 sekundes laika, lai izskaidrotu jums Prezidija ieviesto noteikumu. Es atzīstu, ka šis noteikums ir netīkams tiem deputātiem, kuriem netiek dots vārds, kaut viņi to ir lūguši.

Prezidijs nolēma, ka debātēs ilgākais uzstāšanās laiks tiek atvēlēts tiem deputātiem, kuri izmanto dažādām Parlamenta grupām piešķirto uzstāšanās laiku. Pēc tam seko nepieteiktās uzstāšanās procedūra, kurā pieci deputāti uzstājas vienu minūti katrs, secībā no lielākās uz mazāko grupu. Ja ir pieteiktas sešas uzstāšanās un mums ir sešas minūtes laika, mēs varam uzklaut visus. Uzstāšanos var pagarināt līdz sešām minūtēm, varbūt septiņām. Tomēr šodien pieteicās runāt 12 deputāti. Atbilstoši Prezidija lēmumam, apmierināt varēja tikai piecu deputātu lūgumus. Lūdzu, turpmāk ņemiet vērā šo paskaidrojumu.

Vārds tiek dots *Vondra* kungam, lai viņš pakomentētu Padomes vārdā izskanējušās runas. Ministra kungs, vārds tiek dots jums.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties deputātiem par ļoti nodēriņajām debātēm. Padome atzinīgi vērtē visu jūsu ieguldīto darbu un mēģinās darīt visu iespējamo no savas puses, lai kopā ar Komisiju atrisinātu pēc iespējas vairāk problēmu, kas radušās automobiļu ražošanas nozarei.

Nav šaubu, ka jāveic daži īstermiņa pasākumi, un tādi jau notiek dalībvalstu līmenī. Es domāju, ka mēs esam vienprātīgi par to, ka šiem pasākumiem jābūt reāli finansiāli ilgtspējīgiem arī citādā ziņā. Tiem jābūt mērķtiecīgiem un efektīviem. Tie noteikti ir jāveic saskaņā ar Kopienas tiesībās noteiktajiem stingrajiem valsts atbalsta noteikumiem. Es informēju jūs, piemēram, par mūsu iniciatīvām saistībā ar shēmu veco automobiļu nodošanai metāllūžņos; ir patiesi svarīgi, lai veiktie pasākumi atbilstu konkurences un valsts atbalsta noteikumiem un lai netiktu kropļots vienotais tirgus.

Mans otrs sakāmais ir par to, ka mums noteikti jāatceras, ka Eiropas autorūpniecība pasaulē ir vadošā — mēs esam ražotāji un eksportētāji —, un, ņemot vērā to, mums jāpatur prātā ilgtermiņa efektivitātes saglabāšanas nepieciešamība, kā arī šīs nozares konkurētspēja. Līdz ar to veiktajiem pasākumiem jāatbilst noteiktiem kritērijiem, kas pieņemti attiecībā uz Eiropas autorūpniecības ilgtermiņa dzīvotspēju un konkurenci, ieskaitot ieguldījumu inovācijās un „tīrajās” automobiļos utt.

Tādēļ Padome pieliek visas nepieciešamās pūles, lai nodrošinātu to, ka visi šie pūliņi attiecībā uz pētniecību un tehnoloģiju attīstību un inovācijām autorūpniecībā, kā arī šajā ziņojumā minētie īstermiņa pasākumi pilnībā saskan ar Lisabonas stratēģijas tālējāsajiem mērķiem.

Mans trešais sakāmais ir par to, ka mums jāseko līdzi notikumiem ārpus Eiropas. Mēs noteikti zinām, ka krīze ASV automobiļu ražošanas nozarē ir strukturāla un dziļa un ka ASV ražotāji ir daudz slīktākā stāvoklī nekā Eiropas autoražotāji. Tātad ir acīmredzams — kā to jau pieminēja *Verheugen* kungs —, ka ASV nevar ļaut savai autorūpniecībai vienkārši nomirt, jo tas nenāks par labu mums.

Mums politiskā līmenī tomēr jāsastrādājas ar mūsu starptautiskajiem partneriem, īpaši ar PTO starpniecību, lai noteikti saglabātu vienādu konkurējošo vidi. Tas pats attiecas uz citiem autoražotājiem un nozarēm Āzijā. Mēs sekojam līdzi arī notikumiem Korejā, Japānā un citur.

Mēs pašlaik veicam sagatavošanas darbus Konkurētspējas padomes sanāksmei, kas notiks marta sākumā, un ceram sagatavot augstas kvalitātes un, protams, vienprātīgu lēmumu pavasara Eiropadomei, kas galvenokārt nodarbosies ar ekonomikas jautājumiem.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es daudz kam piekrišu, ko teica runātāji, īpaši *Harms* kungs. Īstermiņa pasākumi, kurus mēs pašlaik ieviešam, nedrīkst darboties pret mūsu ilgtermiņa mērķiem. Tas ir pamatu pamats.

Tā kā jūs bijāt ļoti laipni, arī es tagad būšu laipns un pateikšu ko tādu, kas jūs noteikti iepriecinās un ko es šeit teicu jau 2006. gadā, proti, ka vai nu Eiropas transportlīdzekļu nozare nākotnē būs „zaļa”, vai arī tai nākotnes Eiropā nebūs. Ļaujiet man tagad to paskaidrot. Cilvēki var strīdēties par to, vai mašīnu modeļi, kurus izvēlējās ražot Eiropas, īpaši Vācijas autoražotāji, ir vainojami pašreizējās krīzes izraisīšanā. Es nezinu. Arī agrāk tika ražoti videi draudzīgi automobiļi, kā arī modeļi ar zemu degvielas patēriņu — atcerieties kaut vai *Mercedes' Smart* modeļi, kas uzņēmumam radīja miljardiem eiro lielus zaudējumus. Viss nav tikai gluži melns vai balts, kā to varētu iedomāties. Raugoties no vides viedokļa, skaidrs, ka modeļu izvēle bija nepareiza, un tas, ka pārmaiņas tiek veiktas tagad krīzes laikā, stāvokli nepadara vieglāku. Tomēr nav apstrīdams tas, ka pārmaiņas ir nepieciešamas, un tām jānotiek ātri. Par šo punktu mēs esam pilnībā vienojušies.

Louis kungs, tarifu barjeras pret ASV mašīnām noteikti nav tas, ko mēs ieviešim. Ja nu ir kaut kas, ko mēs nedarīsim, tad tā būs šī barjeru neieviešana. Amerikāņu mašīnas Eiropas tirgū patiešām nav iecienītas, turpretī Eiropas mašīnas ASV tirgū ir ļoti iecienītas. Ja Eiropas Parlamentā atskanēs kāda balss, aicinot aizsargāt mūsu tirgu pret Amerikāņu mašīnām, tad es baidos, ka arī ASV Kongresā atskanēs kāda balss, aicinot aizsargāt amerikāņu tirgu pret Eiropas mašīnām. Tādā gadījumā mūsu stāvoklis nebūs tas labākais. Es vēlētos lūgt jūs visā nopietnībā, lai jūs turpmāk neatbalstāt šo ideju.

Es vienīgi varu pilnībā atbalstīt *Groote* kunga teikto par transportlīdzekļa nodokli. Arī es domāju, ka konkrētie norādījumi par šo tematu bija saprātīgi. Transportlīdzekļa nodokļa izmaiņšana, ņemot vērā principu, kas pamatots uz CO₂ izplūdi, ir kas tāds, uz ko Komisija ir aicinājusi jau labu laiku. Tādēļ ir bēdīgi, ka šī lieta virzās uz priekšu gliemeža ātrumā.

Groote kungs, jūs sapratīsiet, kāpēc es nevaru izteikt nekādu publisku viedokli par jautājumu, kuru jūs uzdevāt *General Motors* un *Opel* uzņēmumiem. Jums būs jāsamierinās ar to, ka es pateikšu, ka mēs ļoti cieši sekojam līdzi notikumiem un turpinām diskusijas ar visām iesaistītajām pusēm.

Es arī gribētu, lai tie cilvēki, kas ir pilnīgi pamatoti pievērsuši uzmanību nodarbinātības jautājumam, saprastu, ka Komisija jau būtībā ir iesniegusi priekšlikumu par to, kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu padarīt elastīgāku un efektīvāku. Ja Komisijas priekšlikumi tiktu ieviesti un īstenoti ātri — ja varētu, es neatlaidīgi pieprasītu no jums visiem ātru rīcību —, tad mēs varētu sniegt palīdzību īpaši autorūpniecības pagaidu strādniekiem un nekvalificētiem strādniekiem, kuriem atļaišana noteikti draud pirmajiem.

Noteikumi par piemaksām par automobiļu nodošanu metāllūžņos — šis jautājums ticis skatīts daudz reizi, un es gribētu pateikt vēl vienu reizi — ir ļoti skaidri. Nevar pieņemt Eiropas līmeņa noteikumus, kas piespiež katru dalībvalsti piedalīties šādā pasākumā. Tas ir absolūti neiespējami. Tāpat arī nevar izdot Eiropas līmeņa noteikumus, ka visā Eiropas Savienībā piemaksu apmēram jābūt vienādam. Lieta ir tāda, ka Eiropas līmenī jābūt noteiktai atsaucēs vērtībai. Mēs vienojamies par to mūsu 16. janvāra sanāksmē Briselē.

Visbeidzot es vēlreiz gribētu uzsvērt to, ko daudzi no jums jau ir pateikuši. Kad mēs apspriežam pašreizējo krīzi, mums jāskatās tālāk par transportlīdzekļu nozari. Ir pilnīgi pareizi, ka ir jāatklāj inteligēntas satiksmes sistēmas, inteligēntas satiksmes vadības sistēmas, moderni un inovatīvi risinājumi attiecībā uz personālu un

nākotnes sabiedrisko transportu un ka šī krīze varbūt sniedz mums iespēju ātrāk atrast risinājumu šīm problēmām. Personīgi es noteikti gribētu, lai tas tā notiek.

Christoph Konrad (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jūs tikko paziņojāt par Prezidija lēmumu un izskaidrojāt, kāpēc brīvā mikrofona debašu sistēma ir izmainīta. Šajā sakarā es gribētu izteikt oficiālu protestu pret šo izmaiņu. Šī procedūra tika ieviesta, lai padarītu dzīvākas mūsu debates, lai veidotos dialogs ar Komisiju un lai nostiprinātos debašu kultūra. Tas, ko pašlaik ir izlēmis Prezidijs, ir pilnīgā pretrunā auglīgām debatēm, un es vēlētos jūs lūgt ziņot par šo lietu Priekšsēdētāju konferencei un atbildēt uz šo protestu.

Priekšsēdētājs. – Konrad kungs, jums, protams, ir tiesības izteikt protestu, un mēs to ņemsim vērā. Tomēr jūs esat šī Parlamenta ļoti atbildīgas grupas loceklis, un jūs sapratīsiet, ka nedrīkst būt tā, ka atsevišķiem deputātiem tiek piešķirts ilgāks uzstāšanās laiks nekā grupām. Grupas pēc likuma ir atbildīgas piedalīties debatēs.

Prezidijs pieņēma šo lēmumu vienprātīgi. Es to uzskatu par vesela saprāta lēmumu, proti, lai atturētu no vēlākas uzstāšanās tos deputātus, kurus grupa nav izvirzījusi runāšanai debatēs — jo grupa acīmredzot nevēlas, ka viņi šajā reizē uzstājas. Tādēļ laiks tiek ierobežots: piecas minūtes pieciem runātājiem, secībā no lielākās grupas uz mazāko, ņemot vērā arī to, lai visi runātāji nebūtu vienas valsts piederīgie.

Tā tika nolemts. Šo noteikumu, protams, var mainīt. Ja Priekšsēdētāju konference ierosinās Prezidiju mainīt šo procedūru, Prezidijs to apsvērs ar pienācīgu uzmanību.

Konrad kungs, es jums ļoti pateicos par šo piezīmi. Mēs to esam ņēmuši vērā.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka ekonomiskā krīze automobiļu ražošanas nozarē Maltas salās ir divkārtša nopietno administratīvo kļūmju dēļ. Automobiļiem Maltā tiek piemēroti smagi reģistrācijas nodokļi, kuriem valdība ir uzlikusi PVN. Tagad ir atklājies, ka valdība piesavinājusies tūkstošiem mašīnu īpašnieku naudu, kas tai nepienācās. Valdība atsakās atmaksāt tūkstošiem transportlīdzekļu īpašnieku milzīgas summas, kuras viņiem vispār nebija jāmaksā.

Maltas valdība izsaka pretenzijas, ka atlīdzināmā summa sniežas miljonos eiro. Tieši tādēļ valdībai ir pienākums un saistības atdot nepareizi iekasētos nodokļus. Tā ir tik nopietna kļūme, ka, ja kaut kas tāds notiktu jebkurā citā ES dalībvalstī, valdība būtu spiesta atkāpties. Maltas valdība nav bijusi pat tik pieklājīga, lai uzņemtos atbildību un atvainotos tūkstošiem maltiešu un Gozas salas iedzīvotāju, kurus skāra šie maksājumi. Risinājumus varēja atrast, piedāvājot šo transportlīdzekļu īpašniekiem cenu atlaides gada licencēm. Izrādās, ka valdība ir pilnīgi kurla pret jebkādiem ierosinājumiem.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ja mēs palūkojamies uz ES kā uz dzīvu organismu, tad Eiropas automobiļu ražošanas nozare ir šī organisma mugurkauls. Autorūpniecība dod 3 % ES IKP un rada tirdzniecības konta atlikumu EUR 35 miljardu apmērā. Tomēr 2008. gads bija grūts gads šai nozarei, jo gada pirmajā pusē automobiļu tirdzniecība samazinājās augošo degvielas cenu dēļ, bet gada otrajā pusē finanšu krīzes dēļ tirdzniecība samazinājās par 19,3 %.

Tās nav vienīgās problēmas, ar kurām saskaras šī nozare. Laikā starp 2009. un 2015. gadu automobiļu ražošanas nozarē ir jāievieš jauni standarti attiecībā uz piesārņojuma emisijām, degvielas ekonomiju utt. Tas viss palielina šīs nozares izmaksas par miljardiem eiro.

Iepriekš minētie skaitļi ir svarīgi arī tādēļ, ka automobiļu ražošanas nozare nodrošina ienākumus vairāk nekā 12 miljoniem ģimeņu. Viena darbavieta automobiļu uzņēmumā ir piesaistīta četrām darbavietām piegādes uzņēmumos un vēl piecām darbavietām saistītās nozarēs un tirdzniecībā. Tādēļ ir skaidrs, ka šis Eiropas ekonomikas nozares veselības stāvoklis ir vitāli svarīgs visai ES ekonomikai kopumā. Šajos apstākļos ir absolūti nepieciešama ātra un koordinēta Eiropas valstu valdību un iestāžu intervence programmu ieviešanā veco automobiļu nodošanai metāllūžņos, ņemot vērā pastāvīgu jaunu pārdošanas cenu samazināšanu, finansiālu palīdzību utt.

Elisa Ferreira (PSE), rakstiski. – (PT) Finanšu krīze ir paralizējusi kredītu izsniegšanu; tā ir ietekmējusi uzņēmumus un ģimenes; pieprasījums ir ātri krities, atstājot postošas sekas uz ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību.

Šādā situācijā var attaisnot ārkārtas pasākumu ieviešanu, īpaši attiecībā uz tādām stratēģiskām nozarēm kā automobiļu ražošana, kurā ir nodarbināti 6 % iedzīvotāju.

Tādēļ gandrīz viss Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, par kuru man bija tas gods Parlamentā referēt, ir pilnībā pamatots uz valstu iniciatīvām.

Ja padomā, kā gan īstenībā Komisija var garantēt, ka tā uzmana koordināciju un ka valstis nesāks cīnīties, lai saņemtu finansiālus atbalstus?

Kādi mehānismi ir izveidoti darba vietu saglabāšanai valstīs, kurās nav izveidota finanšu struktūra, kas varētu garantēt tām vitāli svarīgo darba vietu saglabāšanu?

Varbūt dažās valstīs tekstilnozare un elektronikas nozare ir tikpat svarīga kā citās valstīs automobiļu ražošana. Kādu rīcību var sagaidīt no šīm valstīm?

Vai Komisija apzinās, ka Eiropas rūpniecības saglabāšanai ir izšķiroša nozīme Eiropas izdzīvošanā? Vai Komisija to nosargās?

Eiropas Investīciju bankai nav neierobežotu finanšu resursu. Vai mūsu budžets ir samērojams ar to problēmu apjomu, ar kuru saskaras Eiropa?

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Eiropas Savienības ekonomiku uzskata par lielāko ekonomikas lielvaru pasaulē. No vienas puses tas padara mūs īpaši atbildīgus par jebkuru rīcību, kas veikta saistībā ar mūsu iekšējo tirgu. No otras puses globālajai ekonomikai ar Eiropas Savienību priekšplānā ir konkrētas sekas. Vienas no šīm sekām ir tas, ka ir grūti noteikt, kuri automobiļu ražotāji ir patiesi eiropieši. Daudzās sabiedrību apvienošanas, globālo ražošanas grupu rašanās un Amerikas vai Āzijas sabiedrību klātbūtne jau vairākas desmitgades Eiropas Savienības iekšējā tirgū nodrošinājušas pamatus daudzveidīgai un konkurētspējīgai Eiropas automobiļu ražošanas nozarei.

Šķiet pareizi, ka mūsu centienos radīt Eiropas Ekonomikas glābšanas plānu galvenokārt jāvadās no brīvā tirgus un tā konkurētspējas principiem. Mums jāatceras arī, ka motoru rūpniecība, kuru tik smagi skārusi finanšu krīze, ir viens no daudziem Eiropas ekonomikas ķēdes posmiem. Tas piespiež mūs pieņemt prezidentūras ierosināto rīcības plānu, proti, to, kur izstrādāta vispārēja pieeja, iesaistot visas iekšējā tirgū ieinteresētās puses.

Šai pieejai jāstimulē tirgus pieprasījums, kas nosaka ekonomikas stāvokli. Mehānismā palīdzības sniegšanai jāizmanto arī nauda, kas paredzēta mērķieguldījumiem tehnoloģiskajiem jauninājumiem saskaņā ar ceļu satiksmes drošības un vides aizsardzības uzlabošanas pamatnostādņem.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ekonomikas krīzei ir bijusi spēcīga ietekme uz autorūpniecības nozari, nozari, kurai ir nozīmīgs ieguldījums daudzu Eiropas Savienības valstu IKP. Lai arī ES nav tiešu intervences mehānismu, dalībvalstīm jāļauj veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu nozares sabrukumu, no kuras atkarīgas tūkstošiem Eiropas pilsoņu darba vietas. Arī Rumānijas autorūpniecības nozari krīze skārusi smagi. Man pietiek tikai pieminēt gadījumus ar *Dacia Renault*, kas sašaurina darbību, un *Ford*, kas pieprasījis atbalstu no Rumānijas valsts.

Nopietnais stāvoklis Eiropas Savienības līmenī prasa nekavējošu piemērotu pasākumu ieviešanu. Es šajā gadījumā nedomāju par protekcionistiskiem pasākumiem, kas kropļo tirgu, bet par pasākumiem, kas piedāvā vienlīdzīgas iespējas Eiropas Savienības rūpniecībai un ļauj šīs nozares darba ņēmējiem saglabāt darba vietas.

Mums nepietiek ar to, ka rīkojamies valsts mērogā, jo mums vajag rīkoties arī Eiropas Savienības līmenī. Ekonomikas glābšanas plāns ļauj tam notikt, jo tajā ierosināti jauni kreditēšanas noteikumi Eiropas banku sistēmā, kuri atvieglo piekļuvi kredītiem. Svarīgi arī, lai valsts atbalsta shēmām, kuras piemēro dalībvalstīs, var piekļūt ātri un viegli. Tas ir galvenais aspekts stratēģiskajiem investoriem, piemēram, tiem, kas darbojas automobiļu tirgū.

13. Eiropas Savienības pilsoņu konsulārā aizsardzība trešās valstīs (debates)

Priekšsēdētājs. Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Eiropas Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, šīs debates par konsulāro aizsardzību tagad atkal ir tieši laikā. Dažu pēdējo gadu notikumu virkne ir uzsvērusi konsulārās sadarbības svarīgumu ES

dalībvalstu starpā. Sākot ar Libānu 2006. gadā, tad Čādā un beidzot ar nesējamiem traģiskajiem notikumiem Mumbajā – visi ir parādījuši augošos riskus, Eiropas Savienības pilsoņiem ceļojot pa ārzemēm. Šo risku pakāpe ir vēl lielāka, jo cilvēki pieaugošā skaitā izmanto zemo izmaksu ceļošanas priekšrocības, lai apmeklētu pasaules attālākos reģionus.

Sadarbība starp dalībvalstīm šajā jomā tāpēc ir svarīga. Tā piedāvā labākus pakalpojumus un paaugstinātu konsulārās palīdzības līmeni. Tas dos tiešu labumu ES pilsoņiem.

Līgumi nodrošina mums šīs sadarbības pamatu. 20. pantā formulēts skaidri, un es citēju: „Ikvienam Savienības pilsonim trešajā valstī, kurā nav pārstāvētības tai dalībvalstij, kuras pilsonis viņš ir, ir tiesības uz jebkuras dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Dalībvalstis savstarpēji nosaka vajadzīgos noteikumus un sāk starptautiskas sarunas, lai nodrošinātu šādu aizsardzību.”

Noteikumi, kas minēti šajā pantā, izklāstīti lēmumā, kurš tika pieņemts 1995. gadā. Šis lēmums norāda, ka palīdzību trešā valstī var pieprasīt no dalībvalsts, kas nav paša valsts, ar nosacījumu, ka tur nav pieejamas pastāvīgā pārstāvētība vai nav pieejams šādos jautājumos kompetents goda konsuls.

Praktiski tas nozīmē, ka konsulam, kuram citas dalībvalsts pilsonis lūdz palīdzību, jāatsaka šāda palīdzība, ja ir pārstāvētas arī šī pilsoņa valsts iestādes (konsulāts vai vēstniecība).

1995. gada lēmums ir dalībvalstu lēmums, kas atspoguļo to, ka konsulārā palīdzība un aizsardzība ir tikai un vienīgi dalībvalsts atbildība un ka konsulārās attiecības pārvalda galvenokārt Vīnes Konvencija par konsulārajām attiecībām.

Noteikumi par sadarbību šajā jomā atspoguļo arī faktu, ka uz konsulāro palīdzību un aizsardzību dažādās dalībvalstīs skatās atšķirīgi. Dažas, piemēram, uzskata, ka tā ir visu pilsoņu pamattiesības. Citas uzskata, ka tas ir pakalpojums, ko sniedz valsts. Tāpēc Līgumā konsulārā aizsardzība nosaukta par „entitlement” un nevis „right”.

Kopš Jolo krīzes 2000. gadā turpināts attīstīt konsulāro sadarbību, lai tajā iekļautu krīzes pārvaldības aspektus. Teroristu uzbrukumī ASV parādīja, ka pat trešām valstīm ar sarežģītu infrastruktūru var būt grūti tikt galā ekstremālos apstākļos.

Dalībvalstis pēc tam sastādīja pamatnostādnes šādu krīžu risināšanai. Lai arī nesaistošas, tās tika efektīvi izmantotas vairākos gadījumos un, ņemot vērā pieredzi, tika uzlabotas.

Padome nesen izstrādāja „vadītājvalsts” koncepciju. Tas nozīmē, ka nozīmīga incidenta gadījumā, jo īpaši valstī, kur pārstāvētas dažas dalībvalstis, viena vai divas dalībvalstis var uzņemt vadību darbību saskaņošanā aizsardzības un evakuācijas jautājumos.

Pieaugusi arī sadarbība ar dažām valstīm ārpus Eiropas Savienības, piemēram, ASV, ar kurām mums ir ilgādas apspriešanās par konsulārajiem jautājumiem. Norvēģija, Šveice un Kanāda arī ir sadarbojušās ar ES konkrētos gadījumos, piemēram, Libānas, Čadas un Mumbajas krīzēs.

Komisija un Padomes sekretariāts arī ir daļa no Eiropas konsulārās sadarbības. Pirms vairākiem gadiem Padomes sekretariāts izveidoja droša interneta forumu, kur konsulārās iestādes apmainās ar informāciju par tādiem jautājumiem, piemēram, kā ceļojumu konsultāciju aktualizēšana. Padome dalībvalstu rīcībā nodevusi arī sarežģītu telekonferenču sistēmu, kas plaši tiek lietota konsulāro krīžu laikā.

Apmēram pirms trim gadiem tika izveidota platforma informācijas apmaiņai un politiskai darbību saskaņošanai ES līmenī. Šo platformu sauc Krīžu koordinēšanas pasākumi (CCA). Divas galvenās CCA darbojošās iestādes ir šādas: pirmā, prezidentūra, kurai palīdz Padomes sekretariāts un Komisija, nolemj, vai iedarbināt CCA; otrā, Pastāvīgo pārstāvju komiteja II, ir „darbības platforma”, kas atbildīga par dalībvalstu darbību saskaņošanu vai sagatavo lēmumus, kurus var būt vajadzība pieņemt ES līmenī.

Galvenais darbības instruments ir ES Padomes sekretariāta Kopīgo situāciju centrs (SITCEN). SITCEN nodrošina loģistikas un informatīvo atbalstu.

Turklāt sekojošās prezidentūras ir organizējušas regulārus konsulāro krīžu pārvaldības treniņus, kas izrādījušies īpaši vērtīgi. Nolūkā uzlabot sadarbību starp konsulārajiem darbiniekiem, gan tiem, kas strādā galvaspilsētās, gan tiem, kas strādā uz vietas, 2008. gada beigās tika uzsākta Eiropas Konsulārās apmācības programma. Tiek izskatīta arī konsulāro dienestu telpu līdzās atrašanās.

Protams, varētu darīt vēl vairāk. Daudz citu jautājumu, piemēram, apstākļi cietumos, vecāku veikta bērnu starptautiska nolaupīšana un konsulārās informācijas politika, tiek apspriesti regulāri. Bet mums arī jāpieņem īstenība, ka, kamēr pilsoņu cerības un prasības nepārtraukti aug, resursi konsulārajām iestādēm vienmēr ir ierobežoti. Atbalsts uzlabotai sadarbībai konsulārajā jomā, ne vienmēr saskan ar atbilstošajiem budžetiem valstu līmenī. Šī riņķa kvadrātūras atrašana paliks kā izaicinājums.

Pieredze rāda, ka sadarbība konsulārajā jomā ir vērtīga, un ir daudz gadījumu, kur mēs varam būt apmierināti ar rezultātiem. Veiksmīgā vairāk nekā 20 000 ES pilsoņu evakuācija no Libānas 2006. gadā ir tikai viens piemērs. Prezidentūra ir apņēmusies pārņemt šo darbu, un es vēlos Parlamentam pateikties par atbalstu.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es šodien aizvietoju savu kolēģi komisāru Jacques Barrot, kurš būtu vēlējis šeit būt personīgi, tomēr viņam jāveic savi oficiālie pienākumi.

Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 20. pants nosaka, ka ikvienam Savienības pilsonim, kad viņš atrodas trešās valsts teritorijā, kurā nav pārstāvniecības tai dalībvalstij, kuras pilsonis viņš ir, ir tiesības uz jebkuras dalībvalsts konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. 20. pants arī paredz, ka dalībvalstis savstarpēji nosaka vajadzīgos noteikumus, lai nodrošinātu šādu aizsardzību. A. Vondra jau šo jautājumu pārrunāja. Ņemot to vērā, dalībvalstis ieviesušas konsulārās aizsardzības saskaņošanas mehānismus, jo īpaši izmantojot 2006. un 2008. gadā izveidotās pamatnostādnes, kas nav juridiski saistošas, bet kas palīdz misijām veidot savu sadarbību uz vietas.

Turklāt Eiropas Savienības līguma 20. pants uzliek atbildību dalībvalstu diplomātiskajām un konsulārajām misijām pastiprināt savu sadarbību.

Padome 2008. gada decembrī vienojās par pamatnostādnēm par vadītājvalsts koncepcijas īstenošanu saistībā ar konsulāro sadarbību. Saskaņā ar pamatnostādnēm būtiskā krīzē nākotnē ar sekām, kas attiecas uz konsulāro aizsardzību kādā trešā valstī, viena dalībvalsts ir jāizrauga par „vadītājvalsti”, un tai jāuzņemas atbildība par ES pilsoņu aizsardzību pārējo dalībvalstu vārdā. Vadītājvalstij ir jākoordinē visi pasākumi, ko dalībvalstis īsteno uz vietas, un tā ir atbildīga par to, lai nodrošinātu, ka visi ES pilsoņi saņem atbalstu. Ikvienam, kam ir tiesības uz konsulāro aizsardzību no savas dalībvalsts, ir tiesības lūgt palīdzību vadītājvalstij.

Iecerēts veicināt sadarbību starp dalībvalstīm uz vietas ar plānu, ka tiks nodrošināti papildu resursi personāla, finansējuma, aprīkojuma un medicīnu brigāžu formā. Vadītājvalstij jāpiešķir arī atbildība par koordinēšanas un vadīšanas pasākumiem, lai sniegtu palīdzību, atkalapvienotu cilvēkus un, kur nepieciešams, evakuētu pilsoņus uz drošu galamērķi ar citu ietekmēto dalībvalstu palīdzību. Taču dalībvalstīm vajag vienoties par to, kas tieši ir domāts ar formulējumu „nav pārstāvniecības tai dalībvalstij” EK līguma 20. pantā. Tam jāaptver situācijas, kur ES pilsonis vienalga kāda iemesla dēļ nevar sasniegt paša dalībvalsts misiju. Dalībvalstis pašlaik strādā pie kopēju kritēriju sagatavošanas šim nolūkam.

Tāds tad ir stāvoklis uz papīra. To, ka praktiskā īstenība var būt gluži atšķirīga, var apliecināt vairāki šī Parlamenta deputāti. Es redzēju runātāju sarakstā, ka I. Guardans Cambó, S. Karim un E. Mann plāno runāt par šo jautājumu. Viņi noteikti mums pastāstīs kaut ko par pērnā gada decembrī Mumbajā pieredzēto. Man ir iespaids, ka, lai arī tikai trim dalībvalstīm nav vēstniecības Deli un tikai septiņas neuztur konsulātu Mumbajā – un es izteikšos ļoti uzmanīgi – negadījuma skartajiem Eiropas pilsoņiem joprojām ir ļoti grūti saņemt atbilstīgu aizsardzību.

Es uz to norādu tagad tāpēc, ka, protams, pareizi ir mācīties no tādas pieredzes kā šī. Ņemot vērā šo pieredzi, Komisija uzskata, ka joprojām ir daudz ko darīt, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienības pilsoņi var pieprasīt – pilnā apmērā un reālajā dzīvē – tiesības, kas viņiem garantētas saskaņā ar EK līguma 20. pantu. Pilsoņi sagaida, ka Eiropas Savienība nodrošinās pievienoto vērtību viņu aizsardzībā trešā valstī. Aizsardzība, ko sniedz diplomātiskās un konsulārās misijas, galu galā nav jāattiecinā tikai uz krīzes situācijām, bet tā aptver arī palīdzības sniegšanu ikdienas situācijās.

Komisija citu lietu starpā ierosina labāku informāciju ES pilsoņiem – mēs jau ierosinājām, lai 20. panta redakcija tiktu iespiesta visās pasēs un rādīta uz afišām lidostās un tūrisma aģentūrās, un mēs arī strādājam pie konsulārās aizsardzības tīmekļa vietnes ar Padomes ģenerālsekretariātu, kurā būtu aktuāls dalībvalstu vēstniecību un konsulātu saraksts trešās valstīs.

Tā kā daļa no tās uzdevuma ir labāk nodrošināt ES pilsoņus ar to, ko Eiropas Savienības pilsonība viņiem nozīmē, Komisija ir gatava risināt jebkuru problēmu šajā jomā, kurai pilsoņi pievērš tās uzmanību un darīt visu, kas ir tās spēkos, lai realizētu tiesības uz aizsardzību, kuras ES pilsoņiem piešķirtas saskaņā ar 20. pantu.

Lisabonas līguma stāšanās spēkā nodrošinātu skaidru juridisko pamatu ES juridiskajiem noteikumiem šajā jomā. EK līguma 20. panta jaunā redakcija (Līguma par Eiropas Savienības darbību 23. pants) pieļauj pieņemt direktīvas, „ar ko nosaka koordinācijas un sadarbības pasākumus, kuri vajadzīgi, lai veicinātu šādu aizsardzību”. Tas nozīmē, ka Komisija tuvākajā nākotnē varētu iesniegt tiesību aktu projektus šajā jomā.

Ioannis Varvitsiotis, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šīs debates, un es pateicos gan Padomei, gan Komisijai par informāciju un mūsu iepazīstināšanu ar to. Es biju Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas referents par Zaļo grāmatu par Eiropas Savienības pilsoņu diplomātisko un konsulāro aizsardzību trešās valstīs un tāpēc es turpinu dedzīgi interesēties par attīstību šajā jomā.

Tolaik es apgalvoju, ka 20. pants jāpieņem plašāk un tajā jāiekļauj vairāk tiesību Eiropas pilsoņiem, jo tas stiprinātu Eiropas pilsonības jēdzienu un praksē parādītu priekšrocības, kādas ikdienā piedāvā Eiropas Savienība, un galu galā stiprinātu Eiropas solidaritāti.

Nesenais teroristu uzbrukums Mumbajā parādīja Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņu aizsardzības pastiprinātas koordinācijas lietderīgumu un vajadzību pēc tās šādās reizēs. Padomes veiktā pamatnostādņu par vadītājvalsts koncepcijas īstenošanu konsulārā jomā krīzes gadījumā publicēšana pērnā gada decembrī ir pirmais pozitīvais solis, un tajās ir svarīgas domas. Taču mēs ar lielu interesi gaidām juridiski saistošus priekšlikumus.

Es saprotu, ka ir milzīgas praktiskās grūtības. Tomēr es uzskatu, ka ārkārtīgi svarīgi, lai būtu skaidrs, kā Eiropas pilsoņi krīzes apstākļos jāinformē par to, kura ir vadītājvalsts. Es nedomāju, ka tas, kas ir sacīts līdz šim, var apmierināt. Jebkurā gadījumā es atzinīgi vērtēju nozīmīgumu, kādu Francijas prezidentūra piešķir šim jautājumam, un es ceru, ka šīs ierosmes turpinās Čehijas prezidentūra.

Martine Roure, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tiesības uz konsulāro un diplomātisko aizsardzību ir viens no Eiropas pilsonības pilāriem. Ministr, jūs citējāt Līguma 20. pantu. Tas ir pilnīgi skaidrs. Ikvienam pilsonim ir tiesības uz konsulāro aizsardzību. Tā nav izvēle, tās ir tiesības.

Dramatiskie notikumi Mumbajā mums parāda, ka patiesībā līdz šo tiesību garantēšanai ir tālu. Aizsardzības līmeņi dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi, kas izraisa diskrimināciju attieksmē pret pilsoņiem, kuriem nekad nesniedz informāciju par konsulātu, ar kuru vajadzības gadījumā sazināties. Acīm redzami trūkst finanšu atbalsta starp dalībvalstīm. Eiropas pilsoņiem, kas zaudējuši visu, bieži jāsakaras ar konsulārajiem birojiem, kas ļoti negribīgi uzņemas finanšu izmaksas.

Dalībvalstīm ir pienākums izbeigt šo situāciju. Nepieciešams padarīt pamatnostādnes saistošas un padarīt informāciju pilsoņiem pieejamu. Eiropas Savienībai jāsāk sarunas ar trešām valstīm, lai nodrošinātu nepieciešamo diplomātisko aizsardzību.

Tomēr, kā jūs teicāt, komisār, notikumi Mumbajā parādīja arī nepieļaujamu diplomātiskās aizsardzības garantijas neesamību Eiropas Parlamenta deputātiem. Eiropas Savienībai un Padomei jo īpaši jāriko sarunas bez kavēšanās, un mēs dzirdējam, ko jūs mums teicāt, komisār, un Padomei jānoslēdz *ad hoc* nolīgumi ar trešām valstīm, lai nodrošinātu konkrētu diplomātisko aizsardzību Eiropas Parlamenta deputātiem. Tas ir mazākais, ko varam darīt.

Ignasi Guardans Cambó, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pašlaik Eiropā pilsoņi var ceļot, nešķērsojot robežas, var balsot dalībvalstī, kas nav viņu dalībvalsts, var saņemt savu pensiju un var izmantot sociālo nodrošinājumu jebkurā dalībvalstī, kurā viņi izvēlas dzīvot. Turklāt policijas spēki sadarbojas cits ar citu. Valsts prokurors Stokholmā var likt kādu arestēt Seviļā, izmantojot eiro-orderi, pie kam viņam nevajag tieši iesaistīties vietējās procedūrās.

Attiecībā uz pilsoņu sodīšanu par viņu rīcību dalībvalstīs ir vēlējušās atteikties no suverenitātes. Turpretim attiecībā uz šo pašu Eiropas pilsoņu aizsardzību ārpus Eiropas Savienības, ir tā, kā kad viņi būtu ceļojuši ar laika mašīnu; viņi konstatē, ka laiks ir apstājies, līdzko viņi izbraukuši no Eiropas Savienības.

Ārpus Eiropas Savienības mēs esam tikai 27 valstis, 27 administrācijas, 27 karogi un 27 konsulārās sistēmas vai dažos gadījumos pat to nav. Krīzē Eiropas pilsonis zaudē savu eiropieša statusu. Nav tādas lietas kā Eiropas pilsonība.

Tie 180 miljoni eiropiešu, kas ceļo pa pasauli, konstatē, ka viņi aizsardzību var saņemt tikai tad, ja viņi pārvēršas atpakaļ par vāciešiem, spāņiem, poļiem vai itāliešiem. Kā eiropieši viņi nepastāv ārpus Eiropas Savienības. Tā ir nopietna Līguma neizpilde, un, pienācīgi to ņemot vērā, tā pirms neilga brīža sniegto Padomes paziņojumu padara par zinātnisko fantastiku.

Viss, ko Padome teica par paredzamo Līguma 20. panta īstenošanu, „vadītājvalsti”, videokonferencēm un kopējiem centriem, ārkārtas situācijā ir tīra zinātniskā fantastika. Turklāt, kā komisārs teica, dažiem no mums bija iemesls piedzīvot šo situāciju pašiem.

EK Līguma 20. pants ir neefektīvs: nav tā īstenošanas protokolu; nav juridisku noteikumu; informācijas pilsoņiem nav nemaz; nerodas nekādas sekas jebkuram, kurš ignorē šo pantu.

Labākā gadījuma scenārijā konsuli palīdz cits citam. Tas ir labas gribas žests, kā varēja būt 19. gadsimtā, kā varēja būt Pekinā ap 1800. gadu. Stāvoklis ir šāds: starp konsuliem, kas kopā pusdieno, ir sadarbība, nevis pienākums kopīgi kalpot pilsoņiem, ievērojot Eiropas tiesību aktu noteikumus.

Šī iemesla dēļ Eiropas Komisijai ir pienākums, tostarp pirms Lisabonas līgums stājas spēkā un acīm redzami pēc tam, īstenot 20. pantu, padarīt Eiropas pilsoņus lepņus par savu pasi un nodrošināt, lai konkrētās amatpersonas saprastu, ka 19. gadsimts ir beidzies un Eiropa pastāv, kad vien Eiropas pilsonis ir nelaimē Deli, Beirutā vai vienalga kur citur..

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu paziņot, ka es nepiekrītu ļoti kritiskajam viedoklim par šodien Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka Padomes vārdā izvirzīto priekšlikumu. Es nedomāju, ka jautājums ir par to, vai mums ir vai nav līgums, bet gan par to, vai Eiropas solidaritāte ir jēdziens, kas figurē tikai politiskos paziņojumos, vai tā ir konkrēta politiska prakse, kas attiecas uz dažādu dalībvalstu pilsoņiem. Ja pareizs ir pēdējais apgalvojums, tad līgums nav obligāta prasība.

Kad Slovēnija bija Eiropas Padomes prezidējošā valsts, Francija pārstāvēja Eiropas Savienību daudzās valstīs Āzijā, Āfrikā un Latīņamerikā, jo Slovēnijai šajās valstīs nebija vēstniecību. Man gribētos zināt, vai Slovēnijas pilsoņi, kā arī mazajās dalībvalstīs dzīvojošie tagad saņemtu pienācīgu palīdzību, ja viņi vērstos Francijas konsulātos šajās valstīs. Tas ir būtisks jautājums.

Mums jāpaplašina Eiropas solidaritātes jēdziens. Man šķiet, ka patiesībā Lisabonas līgums nav *sine qua non*.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 20. pantam ikvienam Eiropas Savienības pilsonim trešās valsts teritorijā jābūt tiesībām uz diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Svarīgi uzsvērt vajadzību, lai Eiropas Savienība attīstītu konsulāro dienestu sadarbību šiem nolūkiem.

Eiropieši ir starp vismobilākajām sabiedrībām pasaulē, kur gandrīz 9 % no pilsoņiem ceļo uz valstīm, kur viņu mītnes valstij nav šī pārstāvības līmeņa. Piemēram, Slovēnijai, valstij, kuru es pārstāvu Eiropas Parlamentā, ir ļoti vāja konsulārā klātbūtne Centrālamerikā un Latīņamerikā, kas ir reģioni, uz kuriem ceļo daudzi no mūsu pilsoņiem. Man jāpiebilst, ka neraugoties uz konsulāro dienestu pienākumiem, vairums eiropiešu nezina savas tiesības un tas ir skumji, ka pat šo organizāciju darbinieki nav informēti par to.

Lai nodrošinātu, ka cilvēki ir labāk informēti par konsulāro aizsardzību, mums jāizvirza par mērķi, lai standarta Eiropas pasēs iekļauj fragmentu no 20. panta. Konsulārās aizsardzības nozīmīgums trešās valstīs kļūva acīmredzams krīzes situācijās, piemēram, 2004. gada cunami laikā vai 2006. gada Libānas konfliktā. Konsulāro noteikumu atšķirību dēļ ES pilsoņiem jādarbojas ar tik daudzām sistēmām, cik ir dalībvalstu, un šīm sistēmām var būt atšķirīgs juridiskais spēks un darbības joma.

Nesenie notikumi Mumbajā rāda, ka mums vēl tāls ceļš ejams konsulāro dienestu jomā. Kopēju Eiropas biroju izveidošana nodrošinātu funkcionālu saskaņotību un vienlaikus samazinātu dalībvalstu pārvaldīto diplomātisko un konsulāro tīklu strukturālās izmaksas.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Sajjad Karim (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, jau tika konstatēts, ka Eiropas Savienības pilsoņi ceļo plašos apmēros. Katru gadu ārpus Eiropas Savienības tiek veikti apmēram 180 miljoni braucienu, un – teorētiski – tos aizsargā atbilstīgi 20. pantam, kā komisārs un pat Padomes prezidentūra jau konstatēja šajās debatēs.

Atbilstīgi 20. pantam dalībvalstīm tiek prasīts tikai sniegt konsulāro palīdzību nepārstāvētiem ES pilsoņiem ar tādiem pašiem nosacījumiem kā to pilsoņiem. Šī atšķirība pieejā starp dalībvalstīm ir atzīta 2007. gada un 2009. gada rīcības plānā.

Protams, vajadzīgs kritērijs tam, kad un kā citiem konsulārajiem dienestiem jāiesaistās, un būtībā tos var iedalīt trijos. Es neiedziļināšos tajos, bet pirmie divi ir pilnīgi saprātīgi. Trešais izvirza prasību, lai pilsonis

pierāda savu valstspiederību, izmantojot pasi, personas apliecību vai citu dokumentu, lai tiktu nodrošināta diplomātiskā vai konsulārā pārstāvība.

Šeit ir reāla problēma, jo ir pilnīgi iespējams, ka jebkurš Eiropas pilsonis, kas bēg no situācijas, faktiski var būt bez šāda dokumenta.

Palīdzība tiek sniegta nāves, smaga nelaimes gadījuma, smagas traumas, apcietinājuma vai aizturēšanas gadījumā, palīdzība jāsniedz vardarbīga nozieguma upuriem, un materiālā palīdzība un repatriācija jānodrošina briesmās nonākušajiem Eiropas Savienības pilsoņiem. Tas ir plašs, taču ne izsmeljošs uzskaitījums. Šeit jādara vēl vairāk darba.

Lai tas viss notiktu, mēs esam dzirdējuši par vadītājvalsts koncepciju, vadītājvalsts centīsies nodrošināt, ka palīdzēts tiek visiem ES pilsoņiem un ka tā koordinēs dalībvalstis.

Teorētiski tas viss ir ļoti labi, bet praktiski es, protams, neredzēju, ka tas notiktu Mumbajā. Tur nebija ne reālas dalīšanās ar informāciju, ne tādas sadarbības, kādu es gaidīju. Tā vietā es redzēju tikai sāncensību dalībvalstu starpā, un konsulāro dienestu centralizācijas vai konsolidēšanas padziļināšana radīs risku, ka misijām tiks atņemts tas elastīgums, kas strauji mainīgajos apstākļos tām ir nepieciešams.

Erika Mann (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *S. Karim* ir pilnīga taisnība. Problēma ir pašā formulējumā, pašā 20. panta pamatos. Nepieciešams ņemt vērā īstenību uz vietas. Protams, nepieciešams. Viens iemesls tam ir tas, ka ne visām dalībvalstīm ir konsulārā aizsardzība un ka daudzos gadījumos tā konsulārā aizsardzība, kas ir, ir ļoti ierobežota un drošības struktūras ir nepietiekams pat konsuliem pašiem.

Es to esmu pieredzējis pati saistībā ar Vācijas konsulu, kurš nakts laikā brauca sapulcināt savus kolēģus ar savu šoferi, bet bez apsargiem pa ceļiem, kas nekādā ziņā nebija droši. Gluži vienkārši šādi apstākļi ir nepieļaujami. Nevar doties uz tādām valstīm kā Indija vai Latīņamerikas valstīm – ir daudz citu valstu, kur klātbūtne ir vajadzīga tādās kritiskās vietās kā Mumbaja – un tad ir tikai neliels personāls un neatbilstošas drošības struktūras. Informācija vispār netiek nodota tālāk, dalībvalstīm nav pieejas informācijai, un tā tālāk. Tas nozīmē, ka ierobežojumiem nav ne gala, ne malas, un nav brīnums, ka dalībvalstis nespēj nodrošināt tādu aizsardzības pakāpi saviem pilsoņiem vai amatpersonām, kas kaut cik līdzinātos tai pakāpei, kādu tās varētu vēlēties.

Tāpēc ir svarīgi, lai Padome un Komisija veiktu rūpīgu šī jautājuma analīzi. Jūs nevarat sludināt par klātbūtni vienmēr visā pasaulē un par to, ka redzat Eiropas Savienību kā globālu partneri, un tad nepanākt pat to, lai būtu drošības struktūra, un būt bez pārdomātām informācijas sistēmām. Mēs vienkārši padarām sevi par apsmiekla objektu, ja mēs rūpīgi neanalizējam savas struktūras un nenodrošinām nepieciešamo papildu aizsardzības līmeni.

Tāpēc es silti ieteiktu patiešām pamatīgi pārvērtēt struktūras, īstenot modelēšanu, kā dara citas valstis, un nekonzentrēt uzmanību tikai uz galvenajām galvaspilsētām, metropolēm, bet šajās lielvalstīs un lielpilsētās vienkārši atcerēties, ka jums vajadzīga pienācīga pārstāvība citās pasaules lielajās pilsētās.

Mumbaja nebija pēdējā reize. Būs cita Mumbaja, tāpat kā pagātnes nelaimes ir atkārtājušās. Saprotiet to, un es mudīnu jūs būt gataviem uz to.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, *I. Guardans Cambó* un citi, piemēram, *S. Karim* un *E. Mann*, ilustrēja plaīsu starp retoriku un īstenību. Mēs pat faktiski nevaram vienoties par to, ko 20. pants nozīmē. Ministrs, runādams angļiski, teica, ka tā bija tikai „*entitlement*” un nevis tiesības, turpretim *M. Roure* citēja franču tekstu, kurā teikts „*un droit*”. Taču noteikti tas pateikts Pamattiesību hartā, kur tas iekļauts kā tiesības.

Mēs noteikti nepanāksim progresu, ja vien ar saistošiem ES lēmumiem, kopējiem standartiem un tiesībām apstrīdēt aizsardzības atteikumu tiesā juridiski netiks apstiprināts, ka tās ir tiesības.

Ministrs runāja par to, ka konsulātu amatpersonas apsver līdzās atrašanos. Mana pieredze vīzu politikas jomā ir tāda, ka mēģināt panākt, lai dalībvalstis izmantotu kopējas telpas, līdzinās laukakmens velšanai augšā kalnā.

Komisārs *G. Verheugen* minēja, ka tiek izstrādāti praktiski pasākumi. Bet tie tika solīti 2007. gada rīcības plānā: atsaucē pasēs, afišas, tīmekļa vietnes izstrāde. Kur tie ir? Es meklēju konsulāro aizsardzību Eiropas Savienības tīmekļa vietnē un neko neatradu.

Padomes ceļojumu tīmekļa vietnē rakstīts “nedarbojas”, un es domāju tā ir metafora faktam, ka mēs pievīlam mūsu pilsoņu cerības, jo mums neizdodas solījumu par Eiropas pilsonību padarīt taustāmu.

Eoin Ryan (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka ļoti svarīgi ir – un es piekřītu daudziem iepriekšējiem runātājiem – ka ES pilsoņiem vajag justies droši, un es domāju, ka tā ir prioritāte, ka mēs gādājam par savu pilsoņu drošību, viņiem esot ārpus Eiropas Savienības, jo īpaši krīzes situācijās, tādās, kāda mums bija Mumbajā.

Es domāju, ka Eiropas pilsoņiem ir ārkārtīgi svarīgi, ka viņi var saņemt informāciju jebkurā krīzes situācijā, vai tā ir vispārēja krīze vai krīze viņiem pašiem, un par situāciju jābūt daudz, daudz lielāki skaidrībai.

Mumbaja ir labs piemērs tam, kā tas nenotiek. Es atzinīgi vērtēju domu par vadītājvalsti, kas nesen tika paziņota. Es domāju, ka tā ir ļoti svarīga, bet pašlaik ir ļoti skaidrs, ka sistēma nestrādā. Es domāju, ka mums visiem jāsaprot, ka prioritāte ir panākt, lai sistēma darbotos, jo, kā kāds teica, ka jūs patiešām varat sajusties kā eiropietis daudz lielākā mērā, ja dalībvalsts vēstniecība gādā par jums, ja jūs esat nelaimē, kad jūs esat Tālajos Austrumos vai Dienvidamerikā vai kaut kur citur ārpus Eiropas Savienības, un es domāju, ka šī eiropietiskuma izjūta ir ļoti svarīga.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Luca Romagnoli (NI). - *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, aizvien pieaugošā Eiropas pilsoņu mobilitāte skaidri nozīmē, ka konsulātiem jāstrādā kopā.

Komisijas priekšlikums vērtējams atzinīgi, galvenokārt tāpēc, ka tas tiecas vienkāršot procedūras naudas summu piešķiršanai grūtībās nonākušiem pilsoņiem. Bez šaubām tiesības uz konsulāro aizsardzību pašlaik ir fragmentāras un nevienādi sadalītas. Eiropas pilsonība bieži ārzemēs nepastāv, un cilvēki varētu vēlēties, kaut viņi būtu citas valsts pilsoņi vai pat Eiropas Savienības pilsoņi. Es gribētu redzēt aicinājumus būt lepniem par to, ka esat eiropieši, ne tikai tad, kad tas noderīgi iestādēm, bet arī tad, kad tas noderīgi pilsonim, kas var būt grūtībās un cerēt, ka viņa Eiropas pilsonība beidzot var būt viņam noderīga.

Javier Moreno Sánchez (PSE). - *(ES)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, konsulārā aizsardzība ir viena no svarīgākajām Eiropas pilsonības daļām. Pilsoņi grib justies kā eiropieši, kad viņi ir Eiropas Savienībā, bet arī tad, kad viņi ir ārpus Eiropas Savienības. Viņi grib, lai Eiropas Savienība atbilst viņu vajadzībām, jo īpaši ārkārtas gadījumā.

Eiropas Savienība Mumbajā pienācīgi nereaģēja, kā tas bijis citu krīzes situāciju gadījumos. Atļaujiet man izmantot šo minūti, lai paskaidrotu plānu, plānu, kas nebūs panaceja, bet piedāvās patiesu palīdzību Eiropas pilsoņiem trešās valstīs.

Es gribētu šodien atkārtot priekšlikumu ierīkot Eiropas Savienības ārkārtas bezmaksas telefona numuru. Šis numurs, kas tiktu iespiests pasēs kopā ar 20. pantu, dotu pilsoņiem piekļuvi svarīgai informācijai pašu valodā par Eiropas Savienības dalībvalstu konsulātiem, kuriem, es uzsveru, būtu viņiem jāpalīdz.

Pilsoņi no Eiropas Savienības sagaida rīcību, nevis tikai vārdus.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kad mēs kļūstam par Parlamenta deputātiem, mums tiek izsniegta ceļošanas atļauja – kā daudziem citiem cilvēkiem, kas strādā Eiropas Savienības iestādēs. Man rodas jautājums, vai prezidentūra un Padome saprot šī dokumenta nederīgumu dalībvalstīs.

Man bija ārkārtīgi grūta situācija Nīderlandē, atgriežoties atpakaļ no šī Parlamenta darīšanām Āfrikā. Es zinu par citu deputātu – Lielbritānijas deputātu – kuram bija grūtības Dublinā. Mums tiešām vajag ieskaidrot mūsu dalībvalstīm, ka tas ir Parlamenta, Komisijas un Eiropas Savienības ceļošanas dokuments un tas ir pilnīgi jārespektē. Tiem, kas nodarbojas ar ceļojumu pakalpojumiem lidostās un ostās, jābūt saņēmušiem pilnu informāciju par šī dokumenta atbilstību prasībām.

Es jūs lūgtu izskatīt to ar visām dalībvalstīm un nodrošināt, ka tas tiek īstenots, jo šāda veida aizsardzībai jāaptver amatpersonas un Parlamenta deputāti, tiem dodoties dienesta braucienos no Parlamenta.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, kā EP deputātei man bijušas vairākas izdevības sazināties ar vēstniecībām un konsuliem, jo kāds ticis traumēts, pazudis, aplaupīts, nolaupīts vai traģiskā gadījumā miris. Es esmu pārliecināta, ka tāda pieredze ir daudziem citiem EP deputātiem. Ar gandarījumu varu teikt, ka tad, kad man bija iespēja strādāt ar Īrijas vēstniecību, darbs un sadarbība bija izcili. Bet mana valsts nebija pārstāvēta visās valstīs, un mums bija jāpaļaujas uz citu Eiropas Savienības valstu vēstniecībām.

Es no pieredzes tikai teiktu, ka, neiedziļinoties detaļās, es vēlētos redzēt vairāk saskaņošanas, vairāk palīdzības no vēstniecībām lielākajās valstīs, kurām ir vēstniecības un konsuli gandrīz visās valstīs, lai ar savām struktūrvienībām palīdzētu visu citu dalībvalstu vēstniecībām.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, šis atkal bija ļoti noderīgas debātes. Man ir krietni liela izpratne par to, cik svarīga tā ir jums kā Eiropas Parlamenta deputātiem, jo tas ir ārkārtīgi jutīgs jautājums, kur jūs saskaraties ar cerībām, kādas uz jums liek jūsu pilsoņi, kas ies balsot par jums pēc dažiem mēnešiem. Tāpēc es pilnībā izprotu jautājumu, kuru jūs rūpīgi izskatāt un kuram jūs pieejat ar tik kritisku vērtējumu.

Otrs iemesls, kāpēc es to izprotu, ir tas, ka es nāku no vidēja lieluma valsts, Čehijas, kas nav bijusi impērija, tāpēc tai nav vēstniecību vai konsulātu visās pasaules malās. Tāpēc tas, ko ģīri un citi šeit sagaida no Eiropas Savienības, manuprāt, ir ļoti loģisks.

Bet tagad man šeit jārunā Padomes vārdā, tāpēc jums jārespektē konkrēti juridiskie pamati, kas mums ir pieejami, un tas, ka budžets un visi šie jautājumi ir svarīgi. Un mums arī ir jāspēj atzīt un izšķirt, kura ir patiesā problēma no vienas puses, un kurš ir tas jautājums, kam vajadzīgs vairāk noskaidrošanas.

Es nebiju Mumbajā, un es ļoti uzmanīgi klausījos kritiskajās piezīmēs, kuras izteica *I. Guardans Cambóthe* un daži citi, kuri laikā, kad notika šis traģiskais uzbrukums, piedalījās Eiropas Parlamenta misijā Indijā. Kad es gatavojos vakardienas īpašajai uzklaušīšanai, mans pirmais jautājums bija: vai Mumbajā ir Spānijas konsulāts? Es nekad neesmu tur bijis, tāpēc es pats to nezīnu. Man atkārtoti apgalvoja, ka Spānijai ir konsulāts Mumbajā, un tie, kas tur bija, to zīna. Es domāju, ka vāciešiem vienkārši bija formāls pienākums palīdzēt *I. Guardans Cambó* un viņa delegācijai, ja mēs citējam 20. pantu un lēmumu kopumā.

Spāņi sūtīja lidmašīnu, kā mani informēja, lai palīdzētu evakuēt savus pilsoņus, kā darīja franči un vācieši. Kāda man nesaprotama iemesla dēļ *I. Guardans Cambó* atteicās no piedāvājuma lidot atpakaļ ar Spānijas lidmašīnu, bet gan vēlāk atgriezās ar Francijas lidmašīnu.

Tātad es nezīnu. Man ir tikai tā informācija, kas man pieejama. Vispār, manuprāt, mēs visi piekrītam viedoklim, ka, protams, vēlams kāds tiesiskā regulējuma uzlabojums, tāpēc ļaujiet man jūs informēt par vismaz dažiem daļējiem Čehijas prezidentūras pasākumiem, lai stiprinātu konsulāro aizsardzību pašreizējā tiesiskā regulējuma ietvaros.

Piemēram, ir projekts par vēstījuma iekļaušanu dalībvalstu pasēs, kurš informētu pasu turētājus, ka viņi var lūgt konsulāro aizsardzību no jebkuras dalībvalsts vēstniecības vai konsulāta trešā valstī, ja vien viņu valsts tur nav pārstāvēta. Tā tas ir vismaz mēģinājums padarīt skaidrāku situāciju uz vietas.

Otrs, prezidentūrai jāintensificē un jāunificē tas, kā lieto pagaidu ceļošanas dokumentus, PCD, kurus var izdot jebkuras dalībvalsts pārstāvniecība jebkuras dalībvalsts pilsonim, kas pazaudējis pasi vai kuram tā nozagta.

Trešais un pēdējais, prezidentūra organizēs arī divus konsulārus seminārus vai apmācību kursus, lai dotu savu artavu šai konsulārās aizsardzības komandai ļoti praktiskā un efektīvā veidā.

Šajos pasākumos aplūkos Krīžu koordinācijas pasākumu (CCA) sistēmu, modelējot patiesu konsulāro krīzi. Apmācības definēs un īstēnos visu Krīžu koordinācijas pasākumu (CCA) atbilstošo mehānismu praktisko testēšanu, to starpā būs visu iesaistīto iestāžu un struktūru sadarbība. Pieredze pat, izmantojot praktiskos darbus, mācīs dalībniekiem, kā rīkoties un nekavējoši reaģēt ārkārtīga psiholoģiska un laika spiediena situācijā. Es nezīnu, vai tas mūs pietiekami izklaidēs pirms vēlēšanām, bet tas vismaz ir ieguldījums, ko mēs dodam šajā svarīgajā jautājumā.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, Līgumi Komisijai konsulārās aizsardzības jomā nepiešķir nekādas iniciatīvas pilnvaras. Savu ierobežoto pilnvaru robežās Komisija mēģina tik, cik vien tā var, palielināt to pilsonības tiesību efektivitāti, uz kurām Eiropas pilsoņiem dotas tiesības – skatiet, piemēram, 2007.-2009. gada Komisijas rīcības plānu.

Es atkārtoti, ka Lisabonas līguma pieņemšana noteikti šo situāciju ļoti uzlabotu. Es ceru, ka *K. Sinnott*, kas dalījās savā pieredzē ar mums, izmantos to, ka Lisabonas līgums mainīs situāciju, un savu pieredzi, lai palīdzētu organizēt atbalstu Lisabonas līgumam ģīrijā.

Nožēlojamie notikumi Mumbajā rāda, ka jau šodien skaidri redzama milzīga iespēja uzlabojumam, ja mēs vēlamies piepildīt ES pilsoņu pamatotās cerības.

Erika Mann (PSE). Priekšsēdētāja kungs, man ir tikai īss ieteikums Padomei. Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ko jūs teicāt, bet vai jūs varat rūpīgi pārbaudīt, vai, ja jūs šodien paredzat tāda veida modelēšanu, esat ielūguši kādus no cilvēkiem, kas faktiski bija Mumbajā, jo tas varētu dot jums kādu ieskatu?

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Pieaugošā ES pilsoņu mobilitāte prasa mums pielāgot pašreizējos konsulārās aizsardzības principus, lai ņemtu vērā jaunus apstākļus. ES pilsoņiem jābūt pieejamai aizsardzībai un palīdzībai no viņu pašu valstīm ar to diplomātisko misiju un konsulātu starpniecību (Vīnes konvencijas par diplomātiskajām attiecībām 3. pants un Vīnes Konvencijas par konsulārajām attiecībām 1. pants) un saskaņā ar Māstrihtas Līguma noteikumiem papildu diplomātiskajai un konsulārajai aizsardzībai ārpus Eiropas Savienības robežām, kas izriet no viņu kā ES pilsoņu statusa. Praksē tas nozīmē, ka, uzturoties trešā valstī, kur dalībvalstij, kuras pilsonis viņš ir, nav pārstāvniecības, visiem ES pilsoņiem ir tiesības uz diplomātisko un konsulāro aizsardzību no jebkuras dalībvalsts atbilstīgi tiem pašiem principiem kā tās valsts pilsoņiem.

Diemžēl kritiskā situācija Mumbajā pēc pērnā gada bumbu sprādzieniem atklāja daudzu diplomātisko iestāžu trūkumus saistībā ar Kopienas lēmumu, kas attiecas uz ES pilsoņu drošību, praktisko piemērošanu. Dučiem eiropiešu, tostarp Eiropas Parlamenta delegācija, kas tolaik bija Indijā, saskārās ar administratīvām problēmām un nesamērīgi gariem gaidīšanas periodiem, lai saņemtu pazaudēto dokumentu kopijas. Tas pierādīja, ka nav viegli īstenot Eiropas solidaritātes koncepciju.

Tiesības uz konsulāro aizsardzību trešās valstīs ir viena no Eiropas pilsonības galvenajām iezīmēm. Dalībvalstīm jādara viss, ko tās var darīt, lai nodrošinātu, ka tā tiek pienācīgi īstenota, un jāgarantē vienlīdzīga attieksme pret visiem ES pilsoņiem un vienāda gādība par viņiem.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 20. pantu „ikvienam Savienības pilsonim trešajā valstī, kurā nav pārstāvniecības tai dalībvalstij, kuras pilsonis viņš ir, ir tiesības uz jebkuras dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem”.

Pērnā gada novembrī mūsu kolēģis *Ignasi Guardans Cambó* teroristu uzbrukumu laikā bija Mumbajā, un viņš bija liecinieks vairākiem Līguma pārkāpumiem, kurus izdarīja dažu dalībvalstu diplomāti, jo Eiropas Savienības pilsoņi tika diferencēti un diskriminēti savas pilsonības dēļ.

Dažu dalībvalstu diplomātu rīcība Mumbajā ne tikai pārkāpa ES pilsoņu tiesības, bet arī norādīja trūkumus ES integrācijas procesā. Tāpēc ES ir ārkārtīgi svarīgi izmeklēt šo konkrēto gadījumu un veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka šāds stāvoklis vairs neatkārtojas.

Es to augsti vērtētu, ja Padome un Komisija varētu nodrošināt, ka Līguma 20 panta īstenošana tiek cieši pārraudzīta un ka jebkura atkāpšanās tiek rūpīgi izmeklēta.

14. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Jautājumu laiks (B6-0006/2009).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-1034/08)

Temats: MVU

Ņemot vērā, ka ekonomika ir viens no Čehijas prezidentūras prioritāšu 3 „E”, kādus konkrētus soļus spers Padome, lai stiprinātu mazo un vidējo uzņēmumu uzticību tirgus ekonomikai, ņemot vērā pašreizējo ekonomisko stāvokli?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Ļaujiet man sākt ar to, ka es augsti vērtēju jautājumu par MVU, jo šajā pašreizējā ekonomiskajā krīzē lieli uzņēmumi un lielās sabiedrības vienmēr ir pietiekami stipras, lai lobētu kādus atvieglojumus, bet tas daudz grūtāk ir MVU, un noteikti nepieciešama sistēmiska pieeja.

Kā jūs zināt, 2008. gada 1. decembrī Padome apstiprināja Eiropas Ekonomikas glābšanas plānu, ar kuru Komisija iepazīstināja 2008. gada 26. novembrī. Reaģējot uz finanšu krīzi, Padome atbalstīja stimulu, kas līdzvērtīgs apmēram 1.5 % no ES iekšzemes kopprodukta, lai atjaunotu uzņēmēju un patērētāju uzticību. Turklāt plānā ir konkrēti pasākumi, lai atbalstītu MVU, no kuriem vissvarīgākie ir tie, kuru mērķis ir uzlabot MVU pieeju finansēm un samazināt administratīvo slogu.

Padome arī apstiprināja, ka uzlabojumi pamatnosacījumos Eiropas Savienības uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, ir svarīgi, lai darbotos pretī krīzes ietekmei uz konkurētspēju un lai atbalstītu un palielinātu darba vietu radīšanu.

Padome arī pieņēma divas secinājumu paketes attiecībā uz pabalsta sniegšanu MVU saistībā ar vispārējo konkurētspēju. Pirmkārt, secinājumi, kas apstiprina priekšlikumus atbalstīt MVU, kas izklāstīti Komisijas paziņojumā ar virsrakstu, ko jūs, domājams, zināt, „Vispirms domāt par mazākajiem: Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts „*Small Business Act*”, tā dēvētajā MUA (SBA), tostarp rīcības plānā, kas ieskicē prioritāros pasākumus, kam vajadzīga sevišķa uzmanība.

Otrkārt, secinājumi no Komisijas paziņojuma „Ceļā uz pasaules līmeņa kopām Eiropas Savienībā. Plaša mēroga inovāciju stratēģijas īstenošana”. Lai arī kopas nav paredzētas tikai MVU, tiem ir svarīga nozīme daudzās kopās, kas izveidotas visā ES.

Savā sanāsmē 2008. gada decembra vidū Eiropadome apstiprināja šo Eiropas Ekonomikas glābšanas plānu un atbalstīja Rīcības plāna Mazās uzņēmējdarbības aktam pilnīgu īstenošanu. Tā konkrēti atbalstīja Eiropas Investīciju bankas finansējuma palielināšanu līdz EUR 30 miljardiem 2009.-2010. gadam, jo īpaši aizdevumiem MVU, kas līdzinās EUR 10 miljonu pieaugumam salīdzinājumā ar EIB parastajiem aizdevumiem šajā sektorā.

Padome arī atbalstīja pagaidu atbrīvojumu uz diviem gadiem papildus *de minimis* sliekšnim valsts atbalstam attiecībā uz summu līdz EUR 50 000 un valsts atbalsta sistēmas pielāgošanu, kas vajadzīga, lai palielinātu atbalstu uzņēmumiem, jo īpaši MVU.

Padome arī aicināja izmantot pārtrūnātas procedūras ES tiesību aktos paredzēto valsts līgumu piešķiršanai, kā arī samazināt uzņēmumiem uzlikto administratīvo slogu.

Čehijas prezidentūra turpinās šos centienus, jo mūsu ekonomika plašos apmēros pamatojas uz MVU, tāpēc mums ir pašiem sava pieredze šajā jautājumā. Tāpēc abas gaidāmās Konkurētspējas padomes Čehijas prezidentūras laikā – viena notiks ļoti drīz marta sākumā, kā arī neformālā padome, kas notiks Prāgā – nodarbosies ar administratīvā sloga samazināšanas jautājumu, jo mēs uzskatām, ka labāks regulējums ir svarīgs faktors, lai uzlabotu konkurētspēju, jo īpaši MVU, un tam ir vēl svarīgāka nozīme ekonomiskās krīzes laikā.

Turklāt prezidentūra mēģinās panākt progresu rīcības plāna īstenošanā un izvirzīs šo MVU politiku sabiedrības priekšplānā, kā arī saistīs rīcības plāna īstenošanu ar visu dalībvalstu valsts reformu programmām.

Prezidentūra arī turpinās, pieliekot lielākus pūliņus, apspriest ar MVU saistītos tiesību aktu projektus, piemēram, regulu par Eiropas uzņēmējdarbības statūtiem, kura MVU piedāvātu uzņēmējdarbības veidu, kas ļautu tiem izmantot sava potenciāla priekšrocības un attīstīt pārrobežu darbību.

Cits tiesību akta priekšlikums, kas man būtu jāpiemin, ir ierosinātā direktīva par samazinātām PVN likmēm darbietilpīgiem pakalpojumiem, kas tiks apspriesta gaidāmajās ECOFIN Padomēs.

Turklāt Padome nodarbosies ar Kavētu maksājumu direktīvas pārskatīšanu, kura pašlaik tiek gatavota un kurai ir jānodrošina, lai mazajiem un vidējiem uzņēmumiem tiktu laikā samaksāts par visiem uzņēmējdarbības darījumiem. Turklāt tas pašreizējā situācijā ir diezgan svarīgi.

Priekšsēdētājs. – Tā kā mēs esam pārtērējuši laiku, es ierosinu, lai Padome atbild uz visiem papildu jautājumiem kopā. Kā jūs zināt, es varu pieņemt tikai divus papildu jautājumus papildus sākotnējo autoru jautājumiem. Šajā gadījumā es esmu atlasījis divus no pieciem iesniegtajiem jautājumiem, pamatojoties uz kritēriju, ka jāizvēlas dažādas politiskās grupas un valstspiederības. Deputāti, kurus es esmu izvēlējis, ir *Philip Bushill-Matthews* un *Silvia-Adriana Ţicău*.

Olle Schmidt, autors. – Parasti es lietoju savu dzimto valodu, bet, tā kā es aizvietoju *Marian Harkin*, es mēģināšu runāt lauzītā angļu valodā. Tā ir kopējā valoda šajā Parlamentā.

Jūs minējāt, ministr, administratīvo slogu un mērķi līdz 2012. gadam samazināt to par 25 %. Vai jūs tiešām domājat, ka tas ir ambiciozs mērķis? Vai mēs nevarētu darīt vairāk un vai varbūt jūs varētu būt konkrētāks par to, kas izdarīts līdz šim? Kas ir jūsu mērķi? Vai jūs nevarētu teikt 25 % līdz 2010. gadam, piemēram? Tas būtu diezgan ambiciozi.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Jūs minējāt Kavētu maksājumu direktīvas pārskatīšanu, kura, manuprāt, ir ārkārtīgi svarīga.

Tomēr es biju nobažījies, ka tās apspriešanas periods beidzās augusta beigās, tieši pirms reālās finanšu krīzes.

Ja apspriešanas periods tiktu pagarināts, manuprāt, mēs varētu dabūt daudz saprātīgākas atbildes kā pamatu direktīvas labākai pārskatīšanai. Vērts apsvērt, vai mums jāatver vēl viens šis apspriešanas periods, lai mēs dabūtu pēc iespējas aktuālāku informāciju, uz kuras pamata varētu veidot pārskatīto variantu?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es gribētu Padomei uzdot jautājumu par Eiropas Ekonomikas glābšanas plānu. Šis plāns paredz EUR 30 miljardu summu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Komisija ierosināja mums dotācijas piešķirt rindas kārtībā.

Es gribētu jautāt Padomei, kādus pasākumus tā veic, lai visas dalībvalstis izstrādā valsts programmas savu mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam, lai tie varētu piekļūt šiem fondiem.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Es mēģināšu. Attiecībā uz pirmo jautājumu par administratīvā sloga samazināšanas mērķiem mana valsts ar dažām citām līdzīgi domājošām valstīm procesu uzsākusi jau nedaudz iepriekš. Kopā ar Nīderlandi un dažām citām valstīm mums ir valsts mērķis panākt 20 % samazinājumu līdz 2010. gadam. Mums jānoskaidro, vai mēs varam izdarīt vairāk līdz 2012. gadam.

Komisija pasludināja ceļvedi 2009. gada janvāra beigām, parādot, kā tā nodrošinās, ka visi priekšlikumi, kas vajadzīgi, lai sasniegtu 25 % administratīvā sloga samazinājumu Kopienas līmenī, tiek iesniegti pirms 2009. gada beigām. Uz priekšlikumiem, kas šajā jomā iesniegti šī gada pirmajā pusē, Padome atbildēs pašreizējās prezidentūras laikā, tāpēc mēs noteikti ar to nodarbosimies. Mēs novērtēsim procesu pavasara Eiropadomes laikā. Es ceru, ka mēs spēsim rīkoties tik pamatīgi, cik vien varam. Protams, tas ir tas, ko prezidentūra grib darīt.

Attiecībā uz Kavētu maksājumu direktīvu Komisija plāno publicēt priekšlikumu 2009. gada februāra beigās. Prezidentūra uzsāks apspriest jautājumu Padomes sagatavošanas struktūrās.

Pēdējais jautājums – kuru es nedzirdēju – bija saistīts ar Eiropas glābšanas plānu. Tas bija konkrēti par iespējamā EIB aizdevuma summu. Es ceru, ka MVU spēs konkurēt ar lielajiem uzņēmumiem. Mums bija nozīmīgas debātes par autobūves nozari tikai pirms stundas, tāpēc es noteikti domāju, ka vispārējā vēlēšanās ir, lai MVU spētu gūt labumu no tās.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 2, ko uzdeva **Manuel Medina Ortega (H-1035/08)**

Temats: Jauna pasaules tirdzniecības nolīguma pamati

Pēc Dohas sarunu kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu apstāšanās pērnā gada vasarā un nolīgumiem, kurus panāca Divdesmit valstu grupa Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmē pērnā gada novembrī, vai Padome jūt, ka Eiropas Savienībai ir pamats izvirzīt jaunus priekšlikumus par tirdzniecību, kas apmierinātu jaunattīstības valstis?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Atbildot uz *M. Medina Ortega* jautājumu, kas attiecas uz PTO, manuprāt, tas ir svarīgs jautājums.

Mēs visi esam lasījuši Davosas Pasaules ekonomikas foruma ziņojumus – daži no mums tur pat aktīvi piedalījās – un esam klausījušies nesenos *Pascal Lamy* un citu komentārus.

Nav šaubu, ka ir bažas par augošu protekcionismu, tā mēs visi ļoti labi apzināties izaicinājumus, kas mūs gaida.

Es gribētu norādīt, ka pērnā gada 15. novembrī G20 dalībvalstis uzsvēra, cik svarīgi noteikt saskaņošanas kārtību līdz 2008. gada beigām, kas ir jau pagājušas. Saistībā ar to PTO dalībvalstu delegācijas, tostarp Eiropas Komisija ES vārdā, intensificēja savu darbu Ženēvā nolūkā dot politisku impulsu.

Padarīts daudz darba, un pūliņi noveduši pie jaunas AGRI un nelauksaimnieciskā tirgus pieejamības (NAMA) tekstu pārskatīšanas. Turklāt, ņemot vērā pašreizējo politisko un ekonomisko attīstību, Eiropadome pērnā gada decembra vidū savos secinājumos paziņoja, ka tā apstiprina mērķi šogad PTO sistēmā noslēgt nolīgumu par kārtību, kas novedīs pie Dohas sarunu kārtas noslēgšanas ar ambiciozu globālu un līdzsvarotu ziņojumu un rezultātu.

Padome un Komisija bija gatavas konstruktīvai ES līdzdalībai ministru līmeņa sarunās, ja un kad tās tiek sasauktas. Tomēr 2008. gada 12. decembrī PTO ģenerāldirektors *Pascal Lamy* neformālā delegāciju vadītāju

sanāksmē norādīja, ka viņš nesasauks ministrus, lai noformētu kārtību līdz gada beigām, jo vēl nav apstākļu sekmīgai ministru sanāksmei, neraugoties uz intensīvu apspriešanos.

Dohas attīstības programmas (DDA) mērķis ir panākt tirdzniecības pārredzamu liberalizāciju daudzpusējā līmenī, kura radīs ilgtermiņa priekšrocības un nozīmīgu grūdienu pasaules ekonomikai, jo īpaši jaunattīstības valstīm, šīs sarunu kārtas uz attīstību vērstā rakstura dēļ.

Tāpēc, neraugoties uz to, ka līdz 2008. gada beigām nebija iespējams nekāds secinājums, Padome paliek pilnībā iesaistīta daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, kā arī pieņemšanās noslēgt PTO Dohas sarunu kārtu ar ambiciozu, līdzsvarotu un visaptverošu rezultātu. Tas ir vēl svarīgāk, ņemot vērā pašreizējo ekonomisko un finanšu stāvokli.

Lai arī prezidentūra labi apzinās šķēršļus, kas pastāv ceļā uz veiksmīgu visa procesa pabeigšanu, tā neapšaubāmi tiecas šīs pieņemšanās iedzīvināt, strādājot pie diskusiju atjaunošanas par DDA tik drīz, cik vien apstākļi to ļauj. Tā arī atbalstīs intensīvāku darbu pie citiem PTO plāniem, jo īpaši pakalpojumu un tirdzniecisko intelektuālā īpašuma tiesību aspektu jomās.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Paldies jums, Padomes priekšsēdētāja kungs, par šo atbildi, ko es uzskatu par visai izsmeltošu. Tomēr es gribētu atgādināt Padomes priekšsēdētājam, ka 2008. gada vasarā Dohas sarunu kārtai gandrīz jau bija jānoslēdzas, taču vienošanos nevarēja panākt, jo dažas BRIC valstis nebija noskaņotas piekāpties nekādā veidā.

Ņemot vērā, ka BRIC valstīm Vašingtonas sanāksmē bija lielāka nozīme, iespējams, ka šo valstu agrākā nevēlēšanās piekāpties radusies tāpēc, ka tās uzskatīja, ka tām atvēlēts otršķirīgs stāvoklis, turpretim Vašingtonas sanāksmē tām bija piešķirta prioritāra loma. Vai Padomes prezidentūrai ir informācija, ka BRIC valstis Vašingtonā uzlikto saistību rezultātā var būt noskaņotas darboties aktīvāk un atbalstīt Dohas sarunu kārtas sekmīgu iznākumu?

Syed Kamall (PPE-DE). – Interesanti, klāt pie šī jautājuma, vai, izskatot Eiropas Savienības jaunus priekšlikumus, vai, ja Eiropas Savienība izvirzīs jaunus priekšlikumus, viņš piekrīt, ka jebkurā šādā priekšlikumā jāiekļauj darbības, lai novērstu kopējās lauksaimniecības politikas netaisnības, lai mēs varētu atvērt sarunas par nelauksaimnieciskā tirgus pieejamību (NAMA) un tad atvērt sarunas par pakalpojumiem, kuri dod apmēram 70 % no ES IKP. Vai viņš piekristu arī, ka ES pienācis laiks parādīt patiesu uzticību brīvai tirdzniecībai?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Es gribētu jautāt ministram, vai viņš pievērsīs uzmanību protekcionalisma elementiem glābšanas plānā Amerikas Savienotajās Valstīs, jo īpaši tādā veidā, kā to iesniedza izskatīšanai Pārstāvju palātas un Senāta locekļi, un, ja viņš tam ir pievērsīs uzmanību, vai viņš Padomes vārdā Eiropas Savienības bažas par to ir darījis zināmas Amerikas Savienoto Valstu valdībai.

Tas nepareģo neko labu jaunajai Dohas sarunu kārtai. Vai viņš nodrošinās, ka mūsu bažas ir darītas zināmas, pirms nepieciešamais tiesību akts tiek pieņemts ASV kongresā?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Es domāju, ka mēs visi zinām, kur ir problēma. Tā nav Eiropas Savienībā. Manuprāt, Eiropas Savienība kategoriski ir par Dohas sarunu kārtu pabeigšanu, un mēs darījām visu tai nepieciešamo pēdējā gada laikā, un mēs gandrīz, gandrīz to paveicām.

Kur tad ir problēma? Vispirms mums jāgaida, ko darīs ASV valdība, un, lai gan daži nolīgumi jau panākti, daži citi vēl būs, un atliek noskaidrot, vai pašreizējā ASV valdība paliks uzticīga tirdzniecības liberalizācijai. Mums var būt šaubas par straujāku pieeju pašreizējos apstākļos. Otra valsts, ar kuru tas jāapspriež, ir Indija, kur, kā mēs zinām, pavasarī gaidāmas vēlēšanas.

Tāpēc kā Padomes pārstāvis, kas nāk no mazas vai vidējas valsts, kurai tradicionāli ir atvērta ekonomika, es gribētu to veicināt un gribētu jums teikt, ka mūsu galvenais mērķis ir sekmīgi pabeigt sarunas, cik drīz vien iespējams, taču es baidos, ka mums jābūt arī realistiskiem, un es nevaru jums solīt gaisa pilis.

Optimistiskais scenārijs ir šāds: skaidrs labvēlīgs vēstījums no G20 sanāksmes, kura aprīļa sākumā notiks Londonā, un tad saistību izpildīšana un ieviešana, kurai varētu sekot ministru sanāksme Ženēvā jūnijā vai jūlijā. Tur varētu noslēgt lauksaimniecības un NAMA (nelauksaimniecības tirgus pieejas) kārtību. Tātad mēs visi uz to ceram. Mēs smagi strādāsim, lai to izdarītu, bet to, vai mums tas izdosies vai ne, mēs redzēsim, satiekoties šeit mūsu prezidentūras beigās.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 3, ko uzdeva **Silvia-Adriana Țicău** (H-1038/08)

Temats: Pasākumi ēku energoefektivitātes uzlabošanai

Padome pati sev izvirzījusi mērķi līdz 2020. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu par 20 % un energoefektivitātes pieaugumu par 20 %, 20 % no izmantotās enerģijas nākot no atjaunojamiem avotiem. Četrdesmit procentiem kopējo siltumnīcefekta gāzu emisiju izcelsme ir no ēkām. Ēku energoefektivitātes uzlabošana varētu nozīmīgi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Novembrī Komisija ierosināja pārskatīt direktīvu par ēku energoefektivitāti.

Paturot prātā, cik svarīga ēku energoefektivitāte ir pilsoņiem, ņemot vērā iespēju samazināt viņu rēķinus par elektrību un apkuri, vai Padome var pateikt, kādu prioritāti tā piešķirs šai jomai laikposmā no 2009. gada janvāra līdz aprīlim?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Es vēlos pateikties S. A. Țicău par viņas jautājumu, kas ir arī savlaicīgs. Mājokļi vai jautājums par energoefektivitātes palielināšanu un saistības palielināt energoefektivitāti par 20 % līdz 2020. gadam jāuztver nopietni.

Padome piekrīt viedoklim, ka pārstrādātās direktīvas projektam par ēku energoefektivitāti ir fundamentāla nozīme, lai sasniegtu Kopienas mērķus par palielinātu energoefektivitāti, atjaunojamo enerģiju un samazinātām siltumnīcefekta gāzu emisijām. Nesenā gāzes krīze atkal atklāja ES neaizsargātību attiecībā uz enerģētisko atkarību. Lai mums izdotos sasniegt ambiciozu samazināšanas mērķi, vienlaikus nepalielinot energoapgādes drošības riskus, mums jāveic virkne īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumu, kas samazinās mūsu enerģētisko atkarību.

Ēku energoefektivitātes palielināšana noteikti ir viens no svarīgākajiem. Tāpēc prezidentūra sāk izskatīt šīs direktīvas projektu darba grupas līmenī. Izskatīšanas mērķis ir izpētīt priekšlikuma trūkumus. Mēs sagaidām, ka pirmais tiks izskatīts jautājums par direktīvas darbības jomu. Šis jautājums par darbības jomu ir vissvarīgākais, ne tikai attiecībā uz iespējamo enerģijas ietaupīšanu, bet arī attiecībā uz māsaimniecību administratīvo slogu. Tāpēc Čehijas prezidentūra nodrošinās, ka darbs nākamajos mēnešos intensīvi turpināsies. Man ir regulāras pārrunas ar manu kolēģi valdībā un vides ministru *Martin Bursík*, kas vada atbilstošo padomi.

Padome arī cieši sekos darbam pie šī jautājuma *ITRE* komitejā. Jūsu zināšanai es pēc šī jautājumu laika satiekos ar Komitejas priekšsēdētāju. Prezidentūra apņēmusies panākt tik daudz progresa, cik vien iespējams, ņemot vērā direktīvas agro pieņemšanu. Šim nolūkam tā plāno iesniegt progresa ziņojumu Transporta, telekomunikācijas un enerģētikas (*TTE*) padomei jūnija vidū. Padomes secinājumus par Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu paredzēts pieņemt pirmajās Transporta, telekomunikācijas un enerģētikas (*TTE*) padomēs, kuras tiks sarīkotas 19. februārī un kuras veiks sagatavošanas darbu marta Eiropadomes sanāksmei.

Pietiekama uzmanība jāpievērš arī nesenajam Ukrainas un Krievijas gāzes strīdam un tā sekām. Politiskas debātes tiks rīkotas par projektu Padomes direktīvai par naftas uzkrājumu veidošanu. Tātad kopumā Padome uzskata, ka svarīgi visaugstāko prioritāti nākamajos mēnešos piešķirt sarunu pabeigšanai ar Eiropas Parlamentu par trešo iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktu paketi. Padome arī atgādina, ka energoefektivitāte tiks apskatīta saistībā ar plašāku jautājumu par energoapgādes drošību, vides aizsardzību un, patiesi, Otrā stratēģisko enerģētikas pārskata izskatīšanu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es vēlētos, lai jūs zinātu, ka savā ziņojumā esmu nodomājusi ierosināt izveidot Eiropas energoefektivitātes un atjaunojamo enerģijas avotu fondu, lai palīdzētu sagādāt valsts un privāto finansējumu konkrētu energoefektivitātes projektu īstenošanai visā Eiropas Savienībā, un es vēlētos, lai man būtu Padomes atbalsts šai svarīgajai ierosmei.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Ēku energoefektivitāte var radīt tiešus ietaupījumus Eiropas Savienības patērētājiem. Es risinājumu saskatu automatizētu augstas tehnoloģijas patēriņa uzskaites sistēmu un sistēmu, kas nodrošina enerģijas patēriņa momentuzņēmumus ik pēc minūtes, tostarp māsaimniecību vajadzībām paredzētu sistēmu, ieviešanā plašā mērogā.

Ko Padome var darīt, lai īstenotu šo risinājumu? Kāda veida laika grafiks pēc jūsu ieskata ir reālistisks? Vai Padome var mudināt Eiropas Tehnoloģiju institūtu Budapeštā pievērsties ēku energoefektivitātes problēmai?

Colm Burke (PPE-DE). – Vai Padomē bijusi kāda diskusija par to, lai mēģinātu panākt, ka dalībvalstis nodrošina finanšu stimulus energoefektivitātes palielināšanai, jo īpaši gados vecākiem cilvēkiem? No vienas puses tas palielinātu energoefektivitāti un no otras puses tas nodrošinātu nodarbinātību.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Es pilnībā pievienojos viedoklim, ka energoefektivitāte ir svarīgs instruments, lai risinātu gan vides aizsardzības intereses, gan energoapgādes drošības vajadzības.

Patiesībā mēs šajā namā tieši esam diskutējuši – tagad es tikai gribu izkāpt no savas prezidentūras lomas – un Prāgā mēs uzskatām, ka divi pasākumi ir tiešām svarīgi. Pārējie arī ir svarīgi, taču vai nu ilgtermiņā, vai bez šādas milzīgas ietekmes. Viens no tiem ir mājokļu un energoefektivitāte. Otrs ir kodolenerģētika, taču es zinu, ka dažām dalībvalstīm tas ir jutīgs jautājums. Tie ir svarīgākie cīņā pret klimata pārmaiņām un energoapgādes drošības risināšanā. Tāpēc pareizo instrumentu atrašana energoefektivitātes un mājokļu veicināšanai ir mūsu laika izaicinājums.

Es vēlētos aplūkot finansējuma jautājumus. Eiropas Reģionālās attīstības fondu, kā ierosināja Komisija, varētu izmantot, lai atrastu līdzekļus ieguldījumiem mājokļos un energoefektivitātē, tātad tas ir viens instruments, kas tagad būs pieejams, arī glābšanas plāna sistēmā.

Cita iespēja tādām valstīm kā Rumānija – es zinu to no savas valsts – ir tikai izmantot emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, kas ietilpst pašreizējā Kioto sistēmā, tātad ir iespējams izmantot ienākumus no tās.

Es domāju, mums ir instrumenti. Attiecībā uz šo jauno direktīvu, mēs uzskatām, ka debates par darbības jomu ir svarīgākās. Mēs Čehijas prezidentūrā noteikti sadarbibā ar nākamo Zviedrijas prezidentūru – viņiem tā ir prioritāte – mēģināsim darīt visu, kas ir mūsu spēkos, un lieki netērēt pārāk daudz laika.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 4, ko iesniedza **Colm Burke** (H-1040/08)

Temats: Enerģētika, ārējās attiecības un ekonomika Čehijas prezidentūras laikā.

Ņemot vērā prezidentūras paziņotās prioritātes savam pilnvaru termiņam, vai tā, lūdzu, var konkretizēt, kā tā paredz integrēt trīs prioritātes attiecībā uz konkrētām ierosmēm? Es atsaucos konkrēti uz diskusijām ar partneriem austrumos par stratēģiskajiem energoapgādes koridoriem, kas varētu kalpot, lai garantētu ES energoapgādes drošību un ekonomisko konkurētspēju nākotnē.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Es gribu pateikties *C. Burke* par viņa jautājumu attiecībā uz dienvidu koridora plāniem un sanāksmēm Čehijas prezidentūras laikā. Mēs nodrošināsim, ka trīs prioritātes – enerģija, ārējās attiecības un ekonomika – ir pilnībā sabalansētas un savstarpēji saistītas un koncentrēsim uzmanību uz konkrēto ierosmi; šī ir viena no tām. Tā jo īpaši koncentrēs uzmanību uz mērķi nodrošināt drošas enerģijas piegādes, attīstot virkni enerģētikas attiecību ar trešām valstīm un reģioniem un strādājot enerģijas avotu un tranzīta maršrutu lielākas dažādošanas virzienā.

Prezidentūra plāno turpināt šo darbu uz to elementu pamata, kuri ir Komisijas paziņojumā par Otro stratēģisko enerģētikas pārskatu. Sagaidāms, ka Padome februārī pieņems secinājumu par šo paziņojumu, un energoapgādes drošība būs īpašā uzmanības centrā 2009. gada pavasara Eiropadomē.

Kā daļa no šī darba, tiek plānots liels skaits sanāksmju ar trešām valstīm vai trešo valstu organizāciju. Šajās sanāksmēs tiks izskatīti tikai ar enerģētiku saistīti temati vai tās aptvers enerģētiku citu jautājumu vidū. Attiecībā uz konkrēto diskusiju par energoapgādes stratēģiskajiem koridoriem, uz kuru atsaucas godājamais deputāts, prezidentūra organizē šādas sanāksmes. Svarīgākās ir, pirmkārt, starptautiskā ieguldījumu konference par Ukrainas gāzes tranzīta tīklu, kura notiks Briselē 2009. gada 23. martā. Otrkārt, tā dēvētā Dienvidu koridora augstākā līmeņa sanāksme, ko mēs plānojam organizēt kopā ar Austrumu partnerattiecību pasākumu; tas notiks Prāgā maija sākumā. Šīs sanāksmes mērķis ir uzsākt savstarpēji izdevīgu dialogu starp ES un tranzītvalstīm un ražotājām valstīm no Kaspijas reģiona. Tam jārada lielāka energoapgādes maršrutu, piegādātāju un avotu dažādošana, un tas tādējādi stiprinās ES energoapgādes drošību. Viens no konkrētiem mērķiem ir veicināt *Nabucco* projektu.

Stratēģiskā energoapgādes koridora jautājums arī, iespējams, tiks izskatīts ES un Krievijas Pastāvīgās partnerības padomes enerģētikas jomā sanāksmē, kas arī tiks organizēta Čehijas prezidentūras laikā, domājams, maijā, tikai kā sagatavošanas darbs ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmei, ko mēs plānojam 2009. gada 22. maijā. Godājamo deputātu pieminēto stratēģisko energoapgādes koridoru svarīgumu skaidri uzsvēra Ukrainas un Krievijas gāzes strīds janvāra sākumā.

Padome savā ārkārtas sesijā 2009. gada 12. janvārī, kas bija veltīta šim tematam, pieņēma secinājumus, kas ieskicēja vairākus pasākumus, kas jāveic īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā. Tādā veidā prezidentūra strādās, lai nodrošinātu, ka šiem pasākumiem tiek veikta atbilstoša un konkrēta izpildes termiņu pārbaude kā daļa no augstās prioritātes, kas piešķirta energoapgādes drošības jautājumam.

Colm Burke (PPE-DE). - Es vēlētos pateikties pašreizējam priekšsēdētājam par ļoti izsmelto atbildi. Patiesībā šis jautājums bija iesniegts, pirms radās Krievijas un Ukrainas strīds. Man bija sajūta, ka tas var rasties tolaik, kad tas radās. Es gribētu jautāt viņam šo: saskaņā ar Lisabonas līgumu mēs runājam par kopēju enerģētikas politiku; varbūt viņš varētu ieskicēt savā Padomes priekšsēdētāja statusā savus atzinumus par uzlaboto instrumentu kopumu, ko Lisabona paredz, lai pievērstos šiem izaicinājumiem nākotnē, un priekšrocības, ja pieņem visu Lisabonas pieeju un līgumu.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Paldies par jūsu skaidrojumu šajā ļoti svarīgajā jautājumā. Es gribētu pajautāt, kā prezidentvalsts Čehija raugās uz *Nordstream* projektu, kuram ir gan pozitīvi, gan negatīvi aspekti, un mēs zinām, ka pastāv zināmas šaubas par tā ekoloģisko ietekmi. Tātad, kā jūs vērtējat šo projektu, sākoties jūsu prezidentūrai. Paldies!

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Es vēlētos uzzināt, vai no ECOFIN un no komisāra *László Kovács* puses ir iniciatīva rosināt progresīvu nodokļu norakstīšanu visā Eiropā tādiem drīzumā realizējamiem enerģētikas projektiem, kā gāzes cauruļvads *Nabucco* vai jaunu elektrostaciju būvniecība, lai tādējādi radītu motivāciju un stimulētu šo stratēģisko iniciatīvu virzību uz priekšu.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Visi šie jautājumi ir par lietām, kuras mēs tagad pārrunājam gandrīz ik dienas. Attiecībā uz Lisabonas līgumu, mēs visi zinām, ka tas ietver solidaritātes formulas, kurām būtu jāpalīdz mums stiprināt tiesisko sistēmu, lai panāktu labāku sadarbību enerģētikas jomā Eiropas Savienībā. Tā ir viena medaļas puse.

Tai pašā laikā es domāju, ka mēs šīs krīzes laikā esam šo to iemācījušies. Viena lieta ir solidaritāte kā politisks sauklis. Cita lieta ir krīzes laikā ātri reaģēt, piemēram, reaģēt uz sarežģīto situāciju, kas šīs krīzes laikā izveidojās Bulgārijā vai Slovākijā.

Tātad mums jāuzlabo starpsavienojumi gāzes piegādes jomā, it sevišķi Centrāleiropā un Austrumeiropā.

Mums nepieciešams kompresors cauruļvadu līnijā, lai būtu iespējams pavērst plūsmu pretējā virzienā. Piemēram, manai valstij tāds ir, jo tā veica modernizāciju un ieguldīja līdzekļus, bet slovāki to neizdarīja.

Tā mēs nonākam līdz jūsu jautājumam par to, vai ir kāda ieguldījumu programma īstermiņa vai vidēja termiņa vajadzībām – jā, ir. Patiesībā, man šodien bija vairākas tikšanās ar Budžeta komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, kā arī ar Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vadītājiem, jo no pagājušā gada ir palikuši neiztērēti EUR 5 miljardi, un Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā ir panākta vienošanās šo naudu piešķirt dažiem infrastruktūras projektiem. Saskaņā ar Komisijas ierosinājumu iepriekšējā mēneša beigās EUR 3,5 miljardi no šiem pieciem miljardiem jāatvēl starpsavienojumu projektiem, kas saistīti ar gāzes savienojumiem, elektrotīklu starpsavienojumiem un gāzes pieslēgumu piekrastes vēja turbīnām Eiropas ziemeļu daļā, kurus iespējams īstenot nākamo divu gadu laikā, proti, 2009. un 2010. gadā.

Tātad, jā, mums ir plāns, un mans viedoklis par *Nord Stream* gāzes vadu ir tāds, ka tur ir ko pārrunāt, un mēs visi to zinām. Manuprāt, viena no mācībām, kura mums jāgūst no krīzes, kas pašlaik notiek Maskavas un Kijevas starpā ir, ka mums jābūt veidiem, kā risināt šādas problēmas, ja tās notiktu atkārtoti, gan attiecībā uz Krieviju, gan attiecībā uz Ukrainu.

Mums ir *Nabucco* projects, kuram vajadzētu nodrošināt gāzes piegādi Eiropai no citām valstīm, nevis no Krievijas, citiem vārdiem sakot, no Kaspijas jūras baseina. Taču mums arī jāspēj dažādot gāzes tranzīta ceļu uz Eiropu, lai tas neietu tikai caur vienu valsti. Manuprāt, šai ziņā Ukraina ir mūsu vienīgais sauszemes piegādātājs.

Pastāv arī zināmas bažas par iespējamo ietekmi uz vidi. Dažas dalībvalstis šo jautājumu paceļ, tātad tas nav nekāds noslēpums, bet es domāju, ka galu galā mums nepieciešama gan tranzīta ceļu, gan piegādātāju daudzveidība.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 5, ko iesniedza **Avril Doyle** (H-1044/08)

Temats: Tabakas uzraudzība un smēķēšanas pārtraukšana

PVO Vispārējā konvencija par tabakas uzraudzību (FCTC) ir pirmais starptautiskais veselības nolīgums, ko parakstījusi Eiropas Savienība un visas dalībvalstis, izņemot Čehiju. Tā kā Čehija vadīs pārrunas par FCTC, kādi plāni Čehijai kā prezidentvalstij ir attiecībā uz šā nolīguma ratificēšanu no savas puses?

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Es skatos uz *Avril Doyle* un vaicāju sev, vai tik šā jautājuma otra puse neesmu es: pēdējā reize, kad mēs to apspriedām, bija vienīgajā vietā šajā ēkā, kur es kā kaislīgs smēķētājs

drīkstu uzsmēķēt. Šķiet, ka jūs to ievērojāt, un tas ir viens no iemesliem, kādēļ man ir pienākums atbildēt uz jūsu jautājumu. Mana māte man mācīja vienmēr runāt taisnību, tāpēc tagad es stāvu dilemmas priekšā – vai nolasīt šo vai teikt, ko domāju.

Taču es izmantošu šo iespēju, lai sāktu ar savu personisko viedokli. Es pārstāvu minoritāti, kas Eiropā ir 30 % no iedzīvotājiem – es esmu kaislīgs smēķētājs, un šajā ēkā es jutos šausmīgi diskriminēts. Es vērsos pie jums nevis Padomes vārdā, bet gan kā cilvēks, un lūdzu jūs radīt labākus apstākļus šā ieraduma apmierināšanai. Taču tagad man jāatbild uz šo jautājumu.

Jautājums ir par ratifikācijas procesa statusu Čehijā. Es varu jūs pārliecināt, ka vispārējās konvencijas ratifikācijas process Čehijā noris. Tas noris kopš 2003. gada, un pašlaik notiek jauns mēģinājums rast apstiprinājumu Čehijas parlamentā. Jaunajai Čehijas veselības ministrei – kura, tāpat kā viņas priekšgājējs, smēķē – ir jaunais priekšlikums par ratifikācijas procesa atjaunošanu, un viņa to nosūtīs starpiestāžu procesam, tātad tas pavisam drīz nonāks parlamentā.

Ratifikācijas procesam vajadzētu noslēgties, ja mēs iegūsim pietiekami daudz balsu parlamentā. Senātā es varu jūs pārliecināt, ka tas nav viegli, jo mūsu senatori ceļo pa Eiropu un saskaras ar to pašu problēmu, ar kādu es saskaros šajā ēkā. Taču, manuprāt, svarīgs ir viens – ka šis tiesību akts ir pilnībā īstenots un visos likumos tiek ievērotas saistības, kas ietvertas šajā konvencijā.

Kas attiecas uz mūsu kā prezidentvalsts pieeju: nākamā oficiālā sanāksme saistībā ar FCTC būs starptautiskās pārrunu grupas attiecībā uz protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgu tirdzniecību trešā sanāksme. Te nu mana valsts, kā arī prezidentūra, pieliks visus pūliņus, lai apkarotu tabakas izstrādājumu nelikumīgo tirdzniecību. Sanāksme notiks no 28. jūnija līdz 5. jūlijam Ženēvā, tātad mēs zināmā mērā sadarbosimies tajā ar mūsu draugiem zviedriem, jo šajā laikā mēs, čehi, nodosim prezidentūru mūsu draugiem Stokholmā. Tāda pēc būtības ir mana atbilde.

Avril Doyle (PPE-DE). - Es vēlētos pateikties priekšsēdētājam. Es negribēju ar savu jautājumu padarīt viņu par paranoīki. Galu galā, tas tika iesniegts pagājušā gada decembrī.

Es neesmu pret smēķētājiem, bet gan pret smēķēšanu. Visi taču piekritīs, ka viņiem vajadzīga visa iespējamā palīdzība – ārstēšana ar nikotīna aizstājējiem, u. c. Taču mums jāapzinās, kādu ļaunumu pasīvā smēķēšana nodara cilvēkiem, kas negūst baudu no smēķēšanas, tāpēc, lūdzu, neuzskatiet, ka cīņa ir vērsta pret jums personiski.

Tātad, vai jūs man varat garantēt, ka līdz Čehijas prezidentūras beigām jūs būsi ratificējuši vispārējo konvenciju – jā vai nē? Būtu ārkārtīgi svarīgi, ja jūs man varētu dot garantijas šajā sakarā. Galu galā, cigaretes ir vienīgais legālais produkts mūsu veikalos plauktos, kas, lietojot saskaņā ar instrukcijām, nogalina katru otro lietotāju. Tās patiesi ir apbrīnojamas.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pateicos jums, priekšsēdētāj, par jūsu atklātību. Jūs pieminējāt savu māti – tad nu kā māte un, arī jūtot līdzīgu jūsu neapskaužamajam stāvoklim šajā ēkā, vai es drīkstu jūs uzstājīgi lūgt atnest smēķēšanu? Ja jūs būtu Īrijā, jums tas būtu jādara ārā, aukstumā.

Mans jautājums ir: vai jūs kādreiz esat apsvēris iespēju kļūt par paraugu citiem un atnest šo nelāgo ieradumu, pamudinot jūsu senatorus sekot jūsu piemēram.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Šo visai neparasto vakara debašu nobeigumā pastāstīšu, ka mana māte smēķēja, būdama stāvoklī, un te es esmu kā Čehijas premjerministra vietnieks, un arī mans brālis un māsa ir ļoti labā formā. Arī mana sieva smēķēja un smēķē joprojām. Mums ir trīs ļoti jauki un gudri bērni – tādi nu ir mani personiskie uzskati.

Es redzu, ka šī problēma īpašu interesi izraisa Īrijā, un es zinu, ka jūs esat pieņēmuši šos pasākumus. Datums, kad mēs ratificēsim konvenciju ir Čehijas parlamenta deputātu un senāta rokās. Parlaments ir neatkarīgs.

Pašlaik es savā valstī cīnos par iespējami ātrāku Lisabonas līguma ratifikāciju. Debašu laikā par Lisabonas līgumu senāta locekļi man bieži jautā, vai Lisabonas līguma pieņemšana ļaus viņiem saglabāt savas tiesības smēķēt publiskās vietās.

Tā nu es atrodos dilemmas priekšā. Kas ir svarīgāks: Lisabonas līgums vai šis te? Taču es varu jums galvot, ka valdība darīs visu, kas būs tās spēkos, lai panāktu abu nolīgumu ratifikāciju. Mēs parakstījām abus nolīgumus, un valdības pienākums ir censties pēc labākās sirdsapziņas.

Priekšsēdētājs. Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. sēdes stenogrammas pielikumu).

Priekšsēdētājs. – Ar šo jautājumi Padomei ir noslēgušies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.15 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: G. ONESTA

priekšsēdētāja vietnieks

15. Vētras “Klauss” dramatiskās sekas Eiropas dienvidos (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par vētras “Klauss” dramatiskajām sekām Eiropas dienvidos.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisija vēlās paust savu nožēlu par dzīvībām, kas tika zaudētas vētras “Klauss” laikā, un izsaka līdzjūtību Francijā, Itālijā un Spānijā dzīvojošajām ģimenēm, kas zaudējušas savus mīļos. Tā patiešām ir cilvēces traģēdija, kas atstājusi postošu ietekmi uz cilvēku dzīvēm, mājām un uzņēmējdarbību. Tā ir arī ekoloģiska katastrofa.

Kaut arī šī vētra bija ārkārtīgi spēcīga, tā skāra šauru teritorijas joslu un neatliekamo katastrofas seku likvidēšanu bija iespējams veikt izmantojot valstu iekšējos resursus.

Šā iemesla dēļ Kopenas civilās aizsardzības mehānisms netika iedarbināts. Tomēr Komisijas Uzraudzības un informācijas centrs ir uzturējis ciešus sakarus ar vētras skartajām dalībvalstīm no pašiem pirmajiem brīžiem, kad vētra tika prognozēta.

Pārējās dalībvalstis bija informētas par šo situāciju un gatavojās sniegt skartajiem reģioniem palīdzību. Piemēram, Čehija brīvprātīgi piedāvāja savu palīdzību.

Komisija patlaban sadarbojas ar vētras skarto dalībvalstu varasiestādēm, lai noteiktu ES atbalsta iespējas. Viena no šādām iespējām var būt ES Solidaritātes fonda izmantošana vai struktūrfondu un lauku attīstības fondu pārskatīšana.

Vētra “Klauss” ir nepatīkams atgādinājums par to, ka dabas katastrofas arvien vairāk apdraud visas ES dalībvalstis. Postoši plūdi Centrāleiropā 2000. gadā un 2002. gadā, Apvienotajā Karalistē 2007. gadā, kā arī Rumānijā un ES kaimiņvalstīs pērn. 2003. gada karstuma periods paņēma desmitiem tūkstošu dzīvību. 2003. un 2007. gadā mežu ugunsgrēki plosīja Portugāli un Grieķiju. Šie notikumi dod mums priekšstatu par to, kā klimata pārmaiņas, iespējams, ietekmēs ES nākotnē, jo, klimatam mainoties, mēs var sagaidīt vēl ekstrēmākas meteoroloģiskās parādības.

Dalībvalstīm un Kopenai jāapvieno savi pūliņi, lai novērstu katastrofas, ierobežotu to ietekmi un uzlabotu Savienības spēju reaģēt dabas katastrofu gadījumos.

Komisija drīzumā pieņems paziņojumu par “Kopenas pieeju dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai”. Mēs ceram saņemt Parlamenta komentārus par tajā izklāstītajām idejām.

Komisija arī vēlas uzsvērt, cik svarīgi ir virzīties uz priekšu Solidaritātes fonda regulas pārskatīšanā. Priekšlikums palīdz palielināt reaģēšanas ātrumu, jo tas paredz maksājumus avansā, un tajā ir iekļauti vienkāršāki kritēriji, kas ļaus aktivizēt fondu īsākā laikā. Lai gan Parlaments Komisijas priekšlikumu kopumā atbalstīja, tomēr tas nav guvis nekādu panākumus Padomē.

Šīs iniciatīvas palīdz veidot īstu Eiropas katastrofu seku likvidēšanas politiku, un Komisija cer, ka Parlaments arī turpmāk atbalstīs tās centienus stiprināt ES spēju stāties pretī dabas un cilvēka izraisītām katastrofām.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

priekšsēdētāja vietniece

Christine De Veyrac, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es runāju arī sava kolēģa Alain Lamassoure vārdā. 1999. gada novembrī pēc vētras, kas bija plosījusies Francijas dienvidrietumos, es šajā pašā sēžu zālē uzstājos ar runu, aicinot Eiropu izrādīt solidaritāti reizēs, kad plaša mēroga dabas katastrofas

posta mūsu valstis. Pirms desmit gadiem es saņēmu atbildi, ka neesot neviena Eiropas fonda, lai palīdzētu mūsu līdzpilsoņiem, šādos grūtos brīžos.

Kopš 1999. gada, kamēr dabas katastrofas Eiropā diemžēl turpināja laupīt cilvēku dzīvības un nodarīt milzīgus postījumus, ES rīcībepēja par laimi ir uzlabojusies, pateicoties ES Solidaritātes fondam, kas tika izveidots 2002. gadā pēc Komisijas un *Michel Barnier* iniciatīvas. Šis fonds ļauj mums rīkoties ātri un efektīvi, izmantojot elastīgu sistēmu.

Pašreizējā situācijā man šķiet, ka mums jāmobilizē šis fonds, lai palīdzētu cietušajiem reģioniem, un šai sakarā es atbalstu Francijas valdības aicinājumus darīt to, cik ātri vien iespējams. *Rodi Kratsa-Tsagaropoulou*, es ievēroju Komisijas vēlēšanos paātrināt notikumus. Kad runa iet par izpostītu infrastruktūru vajadzība tiešām ir neatliekama.

Vajadzība ir neatliekama arī attiecībā uz mežiem. Es vēlētos uzsvērt šo momentu, jo vētra ir nopostījusi no 60 % līdz 70 % meža Žironādā un *Landes*, un šis mežs, kas ir viens no lielākajiem Eiropā, jau pirms tam tik tikko spēja atkopties pēc postījumiem, kas tam tika nodarīti 1996. un 1999. gadā. Jūs zināt, ka šādus postījumus nesedz nekāda veida apdrošināšana, un mežsaimnieki šīs katastrofas priekšā ir palikuši bez graša. Mums jāizrāda viņiem sava solidaritāte un jāpalīdz atjaunot šo reģionu dabas mantojumu.

Pirms es beidzu, ļaujiet man pieminēt vētras „Klauss” upurus Francijā, Spānijā un Itālijā un izteikt savu līdzjūtību viņu tuviniekiem.

Kader Arif, *PSE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, , dāmas un kungi, mums visiem spilgti atmiņā ir tikko pieminētā 1999. gada vētra, kas uzbruka Francijas dienvidrietumu daļai, radot milzīgus postījumus.

Sacīt, ka Eiropa nebija gatava tik drīz pārciest šādu traģēdiju vēlreiz, būtu maigi teikts. Ir cilvēki, kas to uzlūko kā likteņa triecienu, taču es to drīzāk redzu kā klimata pārmaiņu, kuras jūs, šausminošu šī ir situācija, kurai mums jāpieiet atbildīgi. Diemžēl, mums jābūt gataviem, ka mūs piemeklēs vēl vairāk dabas katastrofu.

Šā gada 24. un 25. janvārī vētra “Klauss”, kas plosījās Eiropas dienvidos, nogalināja 11 cilvēkus Francijā, 14 Spānijā un trīs Itālijā. Tā nodarīja vērā ņemamus zaudējumus, izpostot skolas un daudzas mājas, atstājot tūkstošiem cilvēku bez elektrības, apkures, dzeramā ūdens un tālruņa sakariem un novedot atsevišķus ekonomikas sektorus kritiskā situācijā, kā tas ir noticis piemērā ar mežrūpniecību.

Kaut arī es ļoti vēlos paust savu solidaritāti ar upuru tuviniekiem un visiem, kurus šī nelaime skāra, kā arī izteikt savu atbalstu vietējām pašvaldībām, es gribu izmantot šo forumu, lai vērstos ar aicinājumu pie Eiropas Kopienas, jo jāteic, ka šāda situācija prasa, lai Eiropa reaģētu, un, pirmām kārtām, tā prasa Eiropas solidaritāti.

Protams, Francijā ir izsludināts ārkārtas stāvoklis, kas atvieglos palīdzības sniegšanu nelaimē cietušajiem, bet tas nekādā veidā nemazina nepieciešamību pēc saskaņotas Eiropas rīcības, lai atbalstītu dalībvalstu centienus aizsargāt cilvēkus, vidi un īpašumu nelaiemes skartajās pilsētās un reģionos.

Praktiski tas vispirms ir saistīts ar informācijas centralizēšanu Eiropas līmenī, lai precīzi noteiktu postījumu apjomu. Pēc tam mums jāatbrīvo nepieciešamie naudas līdzekļi, lai palīdzētu vietējām varas iestādēm, kas ir saskārušās ar milzīgām problēmām. Sevišķi mums jāatbalsta valsts dienesti, kas ir paveikuši ārkārtīgi lielu darbu un kuri mums ir tik ļoti vajadzīgi, lai salabotu infrastruktūru un tehniku enerģētikas, ūdensapgādes, kanalizācijas, transporta un telekomunikāciju, veselības un izglītības sektoros.

Līdz šim notikušās katastrofas parādīja, ka rīcība Eiropas līmenī ir aktuāla, un ļāva iekļaut dabas risku novēršanu kā vienu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda mērķiem. Turpmāk Eiropai jāpierāda sava spēja reaģēt un pārvērst savu solidaritāti praktiskos darbos. Tāpēc es ceru, kaut arī jūs jau tikko to pateicāt, ka Komisija ņems vērā šo vēstījumu un mobilizēs visus līdzekļus, kas nepieciešami, lai reaģētu uz šo neatliekamo situāciju, it sevišķi, izmantojot ES Solidaritātes fondu un finanšu instrumentu civilās aizsardzības jomā.

Nobeigumā es gribu jums atgādināt, ka līdzīgi, kā tas bija ar ugunsgrēkiem Grieķijā 2007. gadā, šī mežonīgā vētra uzskatāmi parādīja nepieciešamību pēc civilās aizsardzības spēkiem, kurus varētu mobilizēt visās krīzes skartajās teritorijās. Es gribētu dzirdēt jūsu viedokli par šo jautājumu,

Jean Marie Beaupuy, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, , pagājušā gada 18. novembrī es šai pašā vietā teicu šādus vārdus: “mēs nezinām, kāda būs nākošā katastrofa un kādi būs tās mērogi, bet mēs droši zinām vienu, proti, ka drīz atkal notiks jauna katastrofa. Kad šis brīdis pienāks, mūsu līdzpilsoņi, kas 50 gadus ir raduši redzēt, kā tiek celta šķietami vienota Eiropa, pagriezīsies un jautās mums: “ko jūs esat darījuši?”. Es atkārtoju, tā es teicu šeit, šim Parlamentam, pagājušā gada novembrī.

Pirms diviem gadiem, 2006. gada novembrī, šajā pašā sēžu zālē es teicu vairāk vai mazāk to pašu: „ja ir kāda viena joma, kurā visi eiropieši sagaida efektīvu Kopienas reakciju, šī joma ir lielās dabas katastrofas”.

Es teicu, ka ikviens to var redzēt ik reizi, kad notiek tādas katastrofas kā, piemēram, cunami, un turpināju: “šā iemesla dēļ es, tāpat kā mana grupa, atbalstu preventīvu pasākumu ieviešanu un to, ka jāizmanto spēja ļoti ātri reaģēt uz traģēdiju sekām. Šai sakarā es vēlos norādīt uz to, cik kvalitatīvs ir *Michel Barnier* ziņojums, kurā problēma ir labi izklāstīta un kurā ierosinātie risinājumi ir konstruktīvi ne tikai no efektivitātes, bet arī no subsidiaritātes viedokļa”. Tajā pat ir ietvertas budžeta pozīcijas un izskaidrots, ka 10 % no Solidaritātes fonda var nodrošināt finansējumu. Tajā ir ļoti pragmatiski paskaidrots, kā strādāt ar iesaistītajām pusēm katrā valstī.

Ar divpadsmit *Michel Barnier* ziņojumā iekļautajiem priekšlikumiem mums bija viss, kas nepieciešams, lai rīkotos Eiropas līmenī, kas dažas nedēļas pirms šā gada Jūnijā gaidāmajām vēlēšanām būtu kļuvis par papildus apliecinājumu tam, ka īsta Eiropas darbības solidaritāte ir lietderīga un efektīva.

Jūs, Jums bija šis atbalsts un ir vēl joprojām. Ko dara Padome, ja reiz jūs sakāt, ka problēma ir Padomē? Padome šovakar šeit nepiedalās. Mēs ceram, ka neatkarīgi no šīm debatēm tā uzmanīgi ieklausīsies mūsu aicinājumā, kas nav sauciens pēc palīdzības, nedz arī kārtējais vārds izteiktais pārsteigums par nesen notikušo traģēdiju, bet gan aicinājums skaidri sadzirdēt jautājumu, kuru es nesen uzdevu: “ko jūs esat darījuši?”.

Gérard Onesta, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, , dāmas un kungi, es gribētu, lai mēs uz mirkli aizdomātos par šovakara pasākuma raksturu. Man liekas, ka mēs ar to nodarbojamies bieži, pārāk bieži. Ik reizi, kad notiek kāda katastrofa, mēs sapulcējamies šajā sēžu zālē un visi kori sākam vaimanāt, protams, konstatējam, ka notikušais ir traģēdija, un mēs noduram galvas, izrādot godu upuriem.

Es, protams, daru to pašu kopā ar visiem pārējiem, taču es neticu, ka ar to mūsu loma aprobežojas. Varbūt mūsu loma, kā tikko minēja mans kolēģis deputāts, ir plānot nākotnei, jo vides katastrofas notiks atkal. Mēs pateicām to vēlreiz šorīt, balsojot par *Karl-Heinz Florenz* ziņojumu. Mēs zinām, ka klimats kļūst arvien nepastāvīgāks. Simtgadu vētras tagad nāk reizi desmit gados un drīz tās būs katru gadu. Ja tā nav vētra, tad tie ir plūdi, un ja nav plūdu, ir postoši meža ugunsgrēki.

Stāvot aci pret aci, ar to visu, ko dara Eiropa? Es labi apzinos, ka Padome nav spējīga saskatīt neko tālāk par savu nacionālo nabu. 27 nabu nostādīšana cita citai līdzās vēl nepadara to par izcilu kontinentālo projektu. Un tā sekas mēs izjūtam uz savas ādas katras traģēdijas laikā. Mums lika “aicināt uz solidaritāti”, bet par kādiem līdzekļiem? Es atceros, kad mēs Budžeta komitejā apspriedām līdzekļus, konkrēti klimatam, mēs runājām par dažiem desmitiem miljonu eiro. Tikai šī viena vētra jau ir izmaksājusi EUR 1,4 miljardus. Cik vēl mums nāksies izmaksāt apdrošināšanas atlīdzībās, iekams mēs sapratīsim, ka vides un klimata aizsardzība nav apgrūtinājums, bet gan ieguldījums nākotnē.

Vēl mēs šodien turpinām apspriest nepieciešamību mobilizēt iesaistītās puses Eiropā laikā, kad mūs piemeklējusi traģēdija. Taču, cik es atceros, mēs to jau teicām, tepat šajā sēžu zālē pēc sprādziena rūpnīcā “AZF”, kas notika manā pilsētā 2001. gadā. Mēs teicām, ka mums jāpārdomā Eiropas iejaukšanās spējas, lai parādītu, ka Eiropā cilvēces katastrofas gadījumā vārds “solidaritāte” nav tukša skaņa bet ka mēs tiešām arī rīkojamies. Kas ir noticis ar šīm Eiropas iejaukšanās spējām pēc visiem šiem gadiem?

Kad mūs piemeklēja vētra, dāmas un kungi, es īstenībā atrados savās mājās Tulūzā. Tagad es zinu, ko nozīmē liela vides katastrofa. Ja man bija tas jāuzzina, tad es tagad esmu to piedzīvojis, redzot bojājumus, kas nodarīti manai mājai, norautos dakstiņus un kokus, kas tika izrauti no zemes ar visām saknēm. Tāpēc es tagad zinu, ko pārcieta šie iedzīvotāji – cilvēki, kas piedzīvoja, kā vienā naktī tika pilnībā iznīcināts viss viņu mūža darbs.

Taču, kamēr mēs, šeit Parlamentā, un jūs, , nevis jāapmierinās ar tukšiem vārdiem, kamēr mēs neīstenosim Eiropas solidaritāti dzīvē, reāli izveidojot ātras reaģēšanas kontinentāla līmeņa civilās iejaukšanās spēkus, mēs, kā līdz šim, pēc katras nākamās traģēdijas, visi kori dziedāsim savu gaudu dziesmu.

Īstā atbilde vētraī „Klauss”, iespējams tika dota šorīt, kad mēs gatavojāmies Kopenhāgenai, un var tikt dota rīt,

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, , vētra, kurai vācu valodā ir iedots vārds “Klauss” vai franču valodā “Nicolas”, manā vēlēšanu apgabalā Francijas dienvidrietumos ir nodarījuši postījumus astoņām provincēm (départements), it sevišķi *Landes* provincē, vissmagāk skarot mežus. Koksnes daudzums, kas līdzvērtīgs sešu gadu ciršanas normai, guļ zemē – 50 miljoni kubikmetru vēja izgāztu vai nolauztu koku vairāk nekā 300 000 hektāru platībā.

Pirmais darbs, kas jāveic, ir meža tīrīšana, lai nepieļautu koku pūšanu. Par viena koksnes kubikmetra savākšanu jāmaksā EUR 5-10, kas kopā prasīs aptuveni EUR 500 miljonus, proti, to palīdzības summu, ko Francija ir nosaukusi preseī. Pēc tam mežs būs no jauna jāsej un jāstāda, bet mežrūpniecības nozare 20 gadus paliks bez darba. Šī nozare aptver visu, sākot no mežstrādniekiem un kafejnīcām, kur viņi dzer, līdz transporttājiem, stādaudzētājiem, tirgotājiem, utt.

Otra nozare, kas cietusi, ir mājputnu, aitu un liellopu audzēšana. Ir norauti jumti, pazuduši lopi un sagrautas barības glabātavas. Mēs uzskatām, ka ir nepieciešams Eiropas lauksaimniecības apdrošināšanas fonds pret klimata un veselības riskiem. Francijas prezidentūra par to jau runāja, un Čehijas prezidentūrai vajadzētu rīkoties tāpat.

Trešā cietušo grupa ir klusa, jo par šiem upuriem neviens nekad nerunā: vecie un no ārpasaules atšķeltie ļaudis Francijas ciematos vēl joprojām dzīvo bez elektrības. Mums jāizstrādā Eiropas stratēģija "Aprūpējamais vecums un klimats" (*mūža nogale un klimats? - pēc definīcijas, kaut kādi gudrinieki ir iedalījuši cilvēka mūžu 4 posmos, no kuriem 4. ir tad, kad cilvēks vairs nespēj patstāvīgi tikt ar sevi galā, bet tulkojuma tam nav*), līdzīgi stratēģijai "Klimats un enerģija", proti, mums jārisina jautājums par klimata ietekmi uz tiem miljoniem cilvēku, kas ir vecāki par 80 vai 85 gadiem. Mums jārada mūsdienīga ekonomika veciem cilvēkiem aprūpējamā vecumā, lai izietu no krīzes un izvairītos no geriatriskās Ruandas, uz kuru mēs patlaban virzāmies, ekonomiku ar modernu celtniecības nozari, farmaceitisko un medicīnisko pētniecību un jaunu sistēmu, kas palīdzēs Eiropai nenonākt līdz Gabonas līmeņa veselības aprūpei. Un, pats galvenais, mēs nedrīkstam pieļaut, ka šīs klimatiskās kataklizmas paver mums iespēju tēlot Darvinus un spēlēt „dabisko izlasi” tai laikā, kad mums jāveido Eiropa, kas ciena dzīvību.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, vispirms es gribu pateikties komisārei par vārdos izteikto solidaritāti.

Kā jau tika minēts, 24. un 25. janvārī vairākas valstis Eiropas Savienības dienvidos cieta spēcīgā vētrā, kuras laikā vēja ātrums vairākās Ibērijas pussalas daļās sasniedza gandrīz 200 km/h un dažās stundās nolija aptuveni 30 % no gada kopējā nokrišņu daudzuma.

Vētra izraisīja nopietnus bojājumus, kas skāra cilvēku īpašumu, apkalpojošo sektoru un sabiedriskās ēkas gan lauku, gan pilsētas kopienās, kā arī elektrotīkla pārrāvumus plašā teritorijā. Tomēr vissmagākās sekas bija 11 bojāgājušie visā Spānijā, kas zaudēja dzīvības, sabrūkot ēku sienām, kā arī negadījumus, ko izraisīja spēcīgās vēja brāzmas.

Viens no traģiskākajiem notikumiem bija četru 9 – 12 gadus vecu bērnu bojāeja Sant Boi de Llobregat pilsētā Katalonijā, vējam sagraujot sporta halli, kurā viņi spēlēja beisbolu.

Bez tik daudzu neaizstājamu cilvēku dzīvību apraudāšanas un mūsu solidaritātes paušanas sērojošajiem tuviniekiem, Eiropas Savienībai ir jārikojas, kā tā jau ir darījusi citos gadījumos, mobilizējot Solidaritātes fondu vai kādu citu piemērotu fondu, lai novērstu šās dabas katastrofas radītos materiālos zaudējumus.

Katalonijā ir izpostīti meži divdesmit tūkstošu hektāru platībā, un 75 % no šiem postījumiem ir smagi vai ļoti smagi. Ir nepieciešams veikt pasākumus, lai mazinātu ugunsgrēku risku, un šis uzdevums noteikti jāpaveic līdz vasaras sākumam.

Turklāt upēs, strautos un citās ūdenstilpēs ir nonācis liels daudzums visādu atlūzu un gružu. Tie var nosprostot straumi, radot vietēja mēroga plūdu draudus.

Ņemot vērā šīs un daudzas citas sekas un apzinoties, ka vēl nav aprēķināts galējais materiālo zaudējumu apjoms, ko Spānija, protams, darīs zināmu, kad tā lūgs palīdzību no fonda, mēs uzskatām, ka Eiropas Savienībai ir jāpalīdz šiem reģioniem atjaunot normālu dzīves ritmu. Tas būtu papildu atbalsts vētras skartajām dalībvalstīm milzīgajā darbā, ko tās veic, un piešķirtu prioritāti nopietno bojājumu novēršanai ar mērķi pēc iespējas ātrāk atjaunot dzīvošanai piemērotus apstākļus un ekonomisko stabilitāti šajās teritorijās. Katastrofas skartie reģioni piedzīvo saimnieciskās darbības lejupslīdi, vides degradāciju un lauksaimnieciskās ražošanas apjomu samazināšanos, savu darbību pārtrauc daudzi uzņēmumi, ir nopostīts milzīgs daudzums koku, utt.

Ņemot vērā vētras raksturu un sekas, es lūdzu Komisiju padarīt šos fondus pieejamus, cik drīz vien iespējams. Tie galvenokārt ir paredzēti dabas katastrofu gadījumiem, kad nopietni apdraudēta dzīve, vide un ekonomika kādā Eiropas Savienības dalībvalstī vai reģionā. Starp subsidējamo darbību mērķiem ir infrastruktūras atjaunošana līdz darboties spējīgam stāvoklim, energoapgādes un ūdensapgādes iekārtu remonts un katastrofas skarto teritoriju sakopšana.

Šo iemeslu dēļ, komisāre, es jūs lūdzu pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas mobilizēt šos fondus, cik ātri vien iespējams.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, kā jau mums atgādināja mani kolēģi deputāti, šī vētra ir prasījusi lielus upurus. Ir gājuši bojā cilvēki Francijā un Spānijā, un šovakar mēs domājam par viņiem un viņu tuviniekiem. Francijas dienvidrietumos ir nopostīti meži 200 000 hektāru platībā.

Patiesībā šī vētra ir izpostījusi 60 % no *Landes* meža. 1,7 miljoni mājsaimniecību vētras kulminācijas brīdī bija palikušas bez elektrības, un 3200 no tām *Landes* provincē vēl joprojām ir bez elektrības. Tūkstošiem mājsaimniecību tika pārrautas tālruņa līnijas un pārtraukta arī ūdens padeve. Daudzi ceļi vēl tagad ir neizbraucami tādu šķēršļu kā kritušo koku, elektrības vadu, plūdu vai zemes nogrūvumu dēļ. Dienesti cenšas atjaunot visu, cik ātri vien iespējams.

Kaut arī es esmu apmierināta, ka Francijas valdība ir oficiāli apņēmusies iesniegt pieteikumu, lai vētras skartie Francijas apgabali varētu gūt labumu no šā fonda, es nožēloju, ka Francijas prezidentūra neuzskatīja par nepieciešamu uzstāt, lai šis fonds tiktu pārskatīts.

Kā jūs, komisāre, un mani kolēģi deputāti jau minēja, Ministru padome šo fondu vēl aizvien bloķē. Ciktāl tas attiecas uz Parlamentu, tas ir paredzēts zaudējumu segšanai jebkādu lielu dabas katastrofu, kas nodara nopietnu kaitējumu iedzīvotājiem un videi, piemēram, plūdu, ugunsgrēku un sausuma, gadījumos. Tomēr mēs speram soli tālāk, ietverot arī cilvēka izraisītus notikumus kā, piemēram, teroristu uzbrukumu izraisītas katastrofas.

Mūsu Parlaments arī ir paziņojis, ka atbalsta minimālās zaudējumu apjoma robežas pazemināšanu. Ja mēs vaicājam, vai šis Solidaritātes fonds darbojas katastrofā cietušo reģionu labā, mēs redzam, ka mūsu zaudējumi var izrādīties pārāk mazi un nesasniegt šo robežu. Šī nu ir situācija, kas, galu galā, ietekmē vairākas valstis. Šā iemesla dēļ es domāju, ka šī robeža arī ir jāpārskata, lai parādītu, ka Eiropas solidaritāte tiešām var pastāvēt.

Kā jūs jau minējāt, komisāre, un kā uzsvēra mani kolēģi deputāti, klimata pārmaiņu ietekmē šādi notikumi atkārtosies. Komisija jau ir izdevusi paziņojumu par pielāgošanos klimata pārmaiņām.

Ir svarīgi, lai turpmāk šis Solidaritātes fonds būtu īsts Eiropas pilsoņu aizsardzības instruments. Eiropai ir laiks parādīt, ka traģiskās situācijās tā aizstāv savus pilsoņus.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms arī es noteikti gribu izteikt līdzjūtību, pirmkārt jau sērojošajiem tuviniekiem, un atbalstu visiem cietušajiem, it sevišķi tiem daudzajiem cilvēkiem, kas ir izolēti no ārpusaules un kuriem vēl šodien jāiztiek bez elektrības, ūdens un sabiedriskajiem pakalpojumiem.

Komisāre, es dzirdēju, kā jūs mums solījāt – un, manuprāt, jums bija taisnība – ka krīzes novēršanas pasākumi tiks pastiprināti, taču es atļaušos sacīt, ka jautājums, ko mēs šovakar apspriežam, ir zaudējumu atlīdzināšana pēdējā krīzē cietušajiem.

Šī ir trešā katastrofālā vētra 20 gadu laikā. Pirmā, kā jūs atceraties, notika 1988. gada jūlijā Bretaņā. Tās uzstādītais vēja ātruma rekords – vairāk nekā 250 km/h – nav pārspēts vēl šodien. Otrā, kas sasniedza vēl nepieredzētus mērogus, bija 1999. gada 27. decembra vētra. Tā pirmo reizi nolīdzināja līdz ar zemi lielāko daļu mūsu mežu. Trešā vētra atnāca 2009. gada 24. janvārī. Iemesls, kādēļ es to atceros, ir tas, ka es dzīvoju Žirondā, ļoti tuvu Žirondas mežiem.

Pirmais, kas mums jāpajautā pašiem sev, ir – kāda varētu būt Eiropas Savienības pievienotā vērtība. Situācija mežrūpniecības nozarē ir katastrofāla, un mūs apdraud tas, ka mežkopji ir pārtraukuši apmežošanu, un ar to es gribu teikt, ka daži no viņiem uzskata, ka šī profesija vairs nav ilgtspējīga.

Šā iemesla dēļ mums ir jāizstrādā plāns, un es esmu viens tiem cilvēkiem, kas jau pirms 10 gadiem bija gatavi apsvērt iespēju izveidot kopīgu krīzes organizāciju, kas ļautu mums pārdot visu koksni, kas tagad tiek realizēta tirgū lielā mērā piespiedu kārtā, nezaudējot cenu: mēs to varētu panākt, bloķējot piegādes no citiem Eiropas reģioniem, finansējot transporta pakalpojumus un parūpējoties, lai šī zeme ļoti drīz atkal tiktu apmežota, pretējā gadījumā, es domāju, ka tā kļūs par spekulāciju objektu vai pat tiks pamesta. Te nu mums ir problēma, kas tieši skar visu Eiropas Savienību.

Otrkārt, es domāju arī par austeru audzētājiem. Šodien šīs profesijas pārstāvji saskaras ar milzu grūtībām. Viņi bija nonākuši grūtībās jau 2002. gadā, kad notika kāda cita katastrofa, kas nebūt nebija dabas izraisīta, proti, tankkuģa *Prestige* nogrimšana, un pašlaik Arkašonas līča austeru audzētāji sāk zaudēt jebkādas cerības atkal nostāties uz kājām.

Un visbeidzot es gribētu, lai tiktu mobilizēts Eiropas Savienības Solidaritātes fonds. Kā redzat, es atbalstu to, ko sacīja Padome šodien šeit nepiedalās. Tai nekas ļauns nenotiks, un, manuprāt, ir ļoti nepatīkami, ka tā ir atteikusies mainīt noteikumu un ka šo fondu šodien ir tik grūti mobilizēt.

Turklāt es jums vaicāju, vai Francijas valdība pati to ir mobilizējusi. Es esmu viena tiem, kas centīsies panākt, lai tā to izdarītu, jo es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mūsu pilsoņi dažus mēnešus pirms vēlēšanām zinātu, ka Eiropas solidaritāte tiešām pastāv un ka Eiropā visu nenosaka tikai tirgus.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! 23. janvārī es biju Galīsiijā, kad vējš ar spēku gandrīz 200 km stundā uzbruka manam reģionam un izpostīja vairāk nekā 40 000 hektārus meža, komisāre.

Galīsiijā ir vislielākais meža zemju blīvums Eiropas Savienībā. Pēc vētras bija nogāzts simtiem tūkstošu koku, ceļi bija aizsprostoti, un vairāk nekā 500 km garumā augstsprieguma un zema sprieguma elektrības vadi gulēja uz zemes un vēl tagad nav pilnīgi salaboti.

Vairāk nekā 300 000 abonentu, ieskaitot mani, bija elektrības padeves pārtraukumi, kas dažos gadījumos ilga vairākas dienas, kā arī nedarbojās tālruņa sakari.

Vētrā savainojumus guva cilvēki un tika stipri nopostītas mājas, infrastruktūra, lauku saimniecības, uzņēmumi, rūpnīcas, sporta būves, kā arī publiskās un pašvaldību ēkas.

Galīsiijas pārvaldes iestāžu reakcija uz vētru, kas bija postošākā visā Galīsiijas vēsturē, bija steidzams EUR 17 miljonu apstiprinājums sākotnējai kompensāciju izmaksāšanai vētrā cietušajiem un subsīdijām postījumu novēršanai.

Kā mēs zinām un kā jau šeit tika minēts, 26. janvārī divas visvairāk cietušās dalībvalstis, Francija un Spānija, lūdza Eiropai palīdzību vētras seku likvidēšanai. Tā kā postījumus, ko mēs piedzīvojam, saskaņā ar pašreizējiem Solidaritātes fonda regulas noteikumiem var definēt kā ārkārtēju katastrofu, abu dalībvalstu valdības paziņoja, ka ir uzsākušas darbu, lai lūgtu Fonda palīdzību.

Tomēr tāpat kā Rumānijā notikušo neseno plūdu gadījumā mēs kārtējo reizi konstatējam, ka regulas prasības ir tik ierobežojošas, ka patiesībā saskaņā ar tām šo katastrofu nemaz nevar uzskatīt par smagu, komisāre.

Es gribu atgādināt, kā to darījāt jūs un citi deputāti, ka Komisija iesniedza priekšlikumu 2005. gadā un ka Parlaments 2006. gadā izdeva atzinumu, kurā atbalstīja Fonda regulas pārskatīšanu. Kopš tā laika šis jautājums tiek bloķēts Padomē, kas jau vairāk nekā divus gadus novilcina šo reformu.

Visu šo iemeslu dēļ, komisāre, un ņemot vērā to, ka ir ārkārtas apstākļi, un to, ka katastrofa ir nopietni ietekmējusi vētras skarto reģionu dzīves apstākļus un ekonomisko stabilitāti, es lūdzu jūs izmantot fondu kā pierādījumu solidaritātei ar attiecīgajām dalībvalstīm un galvenokārt ar cietušajiem iedzīvotājiem. Viņiem ir jāsniedz finansiāla palīdzība, jo, manuprāt, lai gan atvēlētā summa nav liela, tā būs tieša un ļoti vajadzīga Eiropas solidaritātes izpausme.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Vispirms es vēlos izteikt savu atbalstu ģimenēm, kas cietušas šajā katastrofā. Tāpat kā visi citi es redzēju šīs vētras „Klaus” dramatiskās sekas. Es vēroju arī katastrofas skarto valstu, kā arī citu Eiropas valstu pirmos intervences centienus notikuma vietā.

Tā kā mēs esam galvenokārt runājuši par sekām un palīdzības fondiem, es vēlos jautāt Komisijai par īpašiem projektiem, kas var noderēt kā novēršanas mehānismi šādu katastrofu gadījumā, tā lai vismaz turpmāk cilvēki nezaudētu dzīvību.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, vai es arī tāpat kā citi varētu izteikt līdzjūtību ģimenēm, kuras dziļi un traģiski skāra šī vētra un piedāvāt savu atbalstu lielākai Solidaritātes fonda elastībai.

Tomēr es vēlos pievērst jūsu uzmanību plašākam jautājumam. Tas nav tik nopietns kā jautājums, ko jūs šeit apspriežat, bet visās dalībvalstīs reizēm gadās dabas katastrofas, un es domāju par grāfistēm, ko es pārstāvu – Ofali, Loisu un Lautu –, kurās bija nedabīgi un šai sezonai neraksturīgi plūdi. Tie smagi skāra nelielu ģimeņu skaitu, ne tik pamanāmi, lai piesaistītu plašāku uzmanību, bet šīs ģimenes saskarsies ar nopietnām sekām. Varbūt mums jāmeklē finansējums saskaņā ar lauku attīstību vai kopējo lauksaimniecības politiku un jānodibina īpašs grūtībās nonākušu cilvēku fonds tādiem gadījumiem kā šis, kad ir vajadzīga palīdzība.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, savā atklāšanas runā komisāre pieminēja vairākas katastrofas un starp tām karstuma vilni Francijā pirms vairākiem gadiem, kas prasīja no 12 000 līdz 14 000

cilvēku dzīvības. Vēlos precizēt, ka tā nebija vētra vai pēkšņi plūdi, vai kaut kas līdzīgs citām dabas katastrofām. Karstuma vilnis ilga no piecām līdz sešām nedēļām, un cilvēki mira visu šo piecu līdz sešu nedēļu laikā. Gandrīz visi cilvēki, kas nomira, bija invalīdi vai vecāka gadu gājuma cilvēki, cilvēki aprūpes pansionātos vai stacionārās aprūpes iestādēs, vai pagaidu aprūpē, kamēr viņu ģimenes bija atvaļinājumā. Francijas valdība neatsauca ģimenes vai aprūpes personālu no atvaļinājuma, tā neiesaistīja armiju vai citus glābšanas dienestus. Tā vienkārši ļāva cilvēkiem mirt, nedēļu pēc nedēļas.

Es esmu runājis ar daudziem cilvēkiem Francijā par šo katastrofu, jo esmu iesaistīta Komisijas finansētā projektā, kas saistīts ar invalīdu glābšanu katastrofu gadījumos. Tas bija skandāls, tāds skandāls, ko neviens neuzskatīja par svarīgu un ko neviens necēla gaismā. Es gribētu lūgt Komisiju izmeklēt šo karstuma vilni, izmeklēt, cik daudz cilvēku nomira, un saprast, ka Francija šajā sakarībā neko neuzsāka, un tomēr, kad pienāca rudens un visi šie cilvēki bija apglabāti, viņu sociālo dienestu sarakstos bija par 14 000 cilvēkiem mazāk.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man teikt, ka mēs visi kaut kad esam piedzīvojuši vides, dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas savā valstī. Tieši tāpēc es izjūtu tieši tādu pašus pārdzīvojumus un bažas kā jūs.

Solidaritātes fonds līdz šai dienai ir piedāvājis palīdzību 20 dalībvalstīm, tostarp četras reizes Francijai, Vācijai, Grieķijai, Kiprai, Portugālei un daudzām citām – kopā 20 valstīm –, bet es zinu, ka mums daudz kas jāuzlabo, un es jums piekrišu. Mums jāklūst vēl praktiskākiem un vairāk jāpalīdz dalībvalstīm. Mēs turpināsim censties ieviest uzlabojumus, ko apstiprināja Padome. Es priecājos, ka Parlaments tos ir apstiprinājis, un jūsu atbalsts mums palīdzēs mūsu centienos.

Kā jau teicu ievadā, Komisija ir stingri apņēmusies palīdzēt Francijai un Spānijai, kuras skāra ziemas vētra „Klauss”, un mobilizēs visus attiecīgos Eiropas instrumentus, lai parādītu, ka Eiropa ar tām solidarizējas. Komisija ir gatava izskatīt iespēju iesaistīt Solidaritātes fondu, bet mums vispirms ir vajadzīgs iesniegums no Francijas un Spānijas. To rīcībā ir 10 nedēļas, lai pieteiktos uz šo palīdzību.

Man jautāja, vai mēs gatavojam arī citus pasākumus, lai uzlabotu sistēmu solidaritātei ar dalībvalstīm dabas katastrofu gadījumos, un es tāpēc vēlos pieminēt, ka bez Solidaritātes fonda pārskata, mums ir gaidāms paziņojums, kura mērķis ir noteikt pasākumus, kurus varētu iekļaut Kopienas dabas un cilvēku izraisītu katastrofu novēršanas stratēģijā.

Apkopojot jāsaka, ka Komisija uzskata Solidaritātes fondu jau tagad par ļoti lietderīgu instrumentu, bet, protams, to var vēl uzlabot, un mēs turpināsim censties šā mērķa labā.

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zita Pleštinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Vētra „Klauss” brāzās pāri dienvidrietumu Eiropai no 23. līdz 25. janvārim, radot ievērojamus zaudējumus. Vētras laikā vēja brāzmas sasniedza ātrumu 194 km/h. Vētra prasīja 18 upuru dzīvības Spānijā, Francijā un Vācijā, un upuru skaits būtu bijis vēl lielāks, ja nebūtu darbojusies agrinās brīdināšanas sistēma.

Mēs Slovēnijā vērāmies televizoru ekrānos ar dziļu līdzjūtību, kad tika rādīta drausmīgā traģēdija *Sant Boi de Llobregat* ciemā, kur četri bērni zaudēja dzīvību, kad vētra norāva sporta zāles jumtu. Vēlos izteikt visdziļāko līdzjūtības apliecinājumu visām ģimenēm, kuras zaudēja savus tuviniekus.

Solidaritātes fonds ir lietderīgs instruments. Eiropas Savienība to nodibināja pēc 2002. gada augusta plūdiem. Fonda palīdzība ir paredzēta tām dalībvalstīm un kandidātvalstīm, kuras piemeklē nozīmīgas dabas katastrofas un kuru paredzamie zaudējumi pārsniedz 0,6 % no cietušās valsts IKP. Pēc 2004. gada novembra vētras, kura iznīcināja 2,5 miljonus kubikmetru koku, Slovēnija no šī fonda saņēma palīdzību EUR 5 667 578 apmērā.

Eiropā notikušo klimata pārmaiņu dēļ katastrofu skaits pastāvīgi pieaug, liekot mums pieņemt noteikumus, kuri nodrošina ne tikai ātru un elastīgu finanšu palīdzību tūlīt pēc katastrofas, bet arī dažādu dabas katastrofu profilakses pasākumu īstenošanu.

16. PCB atkritumelļu izmantošana Īrijas pārtikas otrreizējās pārstrādes rūpnīcā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas ziņojums par PCB atkritumelļu izmantošanu Īrijas pārtikas otrreizējās pārstrādes rūpnīcā.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, Komisija pilnībā apzinās polihlorbifenilu (PCB) draudus cilvēka veselībai un videi.

Tādi incidenti kā Beļģijā 1999. gadā un Īrijā pagājušajā gadā vēlreiz pierāda, ka pat neliels daudzums PCB var radīt nopietnu barības un pārtikas ķēdes piesārņojumu.

Pēdējās trīs desmitgadēs Eiropas Savienība ir pieņēmusi tiesību aktus, lai samazinātu PCB un dioksīnu nonākšanu vidē, tādējādi mazinot to ietekmi uz cilvēkiem un aizsargājot cilvēku veselību un vidi.

Tomēr, tā kā PCB saturošas iekārtas parasti ir ar garu paredzamo mūža ilgumu, pat pēc 1985. gada PCB izmantošanas aizlieguma ievērojams tā daudzums joprojām atrodas lietošanā un ir viens no iespējamajiem avotiem ietekmei uz cilvēku.

It sevišķi 1996. gada septembra Direktīva 96/59/EK par polihlorbifenilu apglabāšanu piedāvā piemērotus instrumentus, lai nodrošinātu, ka PCB saturošu iekārtu un atkritumu apglabāšana notiek pēc iespējas ātrāk, bet lielgabarīta iekārtu apglabāšana — līdz 2010. gadam.

Tomēr šo tiesību aktu īstenošanā ir vērojamas būtiskas nepilnības. Komisijai bija jāuzsāk pienākumu neizpildes procedūras pret lielāko daļu dalībvalstu jautājumā par pienākumu veikt PCB saturošu lielgabarīta iekārtu uzskaiti un PCB apglabāšanas plāniem.

Šo pienākumu neizpildes procedūru rezultātā kopējā situācija uzlabojās. Patlaban joprojām tiek veikta izmeklēšana tikai divās šādās lietās, un jau tuvākajā laikā ir plānota to izbeigšana.

Visas dalībvalstis ir informējušas par saviem plāniem attiecībā uz uzskaitīto iekārtu un tajās esošo PCB attīrīšanu un/vai apglabāšanu, kā arī par tādu iekārtu savākšanu un tālāku apglabāšanu, kuras satur mazāk nekā 5 kubikdecimetrus PCB (kā noteikts minētās direktīvas 11. pantā).

Tomēr ir jāpieliek papildu pūles. Lai nodrošinātu PCB apglabāšanas plānu efektivitāti, dalībvalstīm turpmāk kopumā jāuzlabo esošo tiesību aktu par PCB un Eiropas tiesību aktu par atkritumiem īstenošana.

Komisija īpašu uzmanību pievērš pienācīgai ES tiesību aktu par atkritumiem īstenošanai un aktīvi atbalsta dalībvalstīs pieņemto tiesību aktu par atkritumiem īstenošanu.

Regula Nr. 183/2005 par barības higiēnu nosaka obligātās prasības barības higiēnai vispirms barības primārajā ražošanā (lauku saimniecībās), tālāk ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā, kā arī, visbeidzot, dzīvnieku barošanā.

Barības nozares uzņēmumiem (FBO) būtu jāievieš un jāievēro procedūras saskaņā ar riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (HACCP) principiem. Tas nozīmē kritisko kontrolpunktu noteikšanu un arī iespējamā ķīmiskā piesārņojuma noteikšanu gadījumos, kad izmanto tiešās karsēšanas procesu barības sastāvdaļu žāvēšanā.

Barības nozares uzņēmumi paši ir atbildīgi par šo nosacījumu ievērošanu, lai gan par šo uzņēmumu piemēroto pasākumu atbilstību jāpārlicinās dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Vairumā gadījumu tas būtu jā dara, apmeklējot uzņēmumu.

Savukārt Regulā par pārtikas un barības oficiālo kontroli paredzētie oficiālo kontroļu organizēšanas pamatprincipi nosaka, ka dalībvalstīm jāveic regulāras kontroles, pamatojoties uz iespējamo apdraudējumu un tam atbilstošā biežumā. Šajās oficiālajās kontrolēs jābūt iekļautām arī barības uzņēmumu kontrolēm.

Komisijas līdzdalība ir noteikta Regulas (EK) Nr. 882/2004 par pārtikas un barības oficiālo kontroli 45. pantā. Komisijas eksperti veic revīzijas dalībvalstu kompetentajās iestādēs, lai pārlicinātos, ka kontroles notiek saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

Saskaņā ar šo pantu Īrijā 2008. gadā tika veikta vispārēja revīzija vairākās nozarēs, un ziņojums drīzumā būs pieejams. Par revidējamajām iestādēm kopīgi lemj katras valsts kompetentās iestādes un Pārtikas un veterinārā dienesta (FVO) revidenti.

Šeit apspriestā rūpnīca nebija no tām, kuras bija paredzēts pārbaudīt 2008. gada vispārējā revīzijā.

Incidentā ar dioksīna piesārņojumu Īrijā par piesārņojuma avotu tika atzīta dzīvnieku barošanai izmantotā piesārņotā rīvmaize. Rīvmaizi ražoja no konditoreju atkritumiem (cepumiem, kam beidzies derīguma termiņš), izmantojot tiešās karsēšanas procesu. Tiešās karsēšanas procesā degšanas gāzes ir tiešā kontaktā ar žāvējamo barības materiālu. Acīmredzot izmantotā degviela bija piesārņota ar PCB transformatoreļļu. Katra atsevišķa posma atbildība — no rīvmaizes ražotāja līdz eļļas piegādātājam — tiks noteikta notiekošajā oficiālajā izmeklēšanā.

Es vēlos uzsvērt visaptverošas pieejas milzīgo nozīmi risku klasificēšanā, kas ietver arī iespējamus riskus ne tikai no ienākošā materiāla, šajā gadījumā — rīvmaizes, bet arī no paša procesa.

Mairead McGuinness, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties Komisijai par ļoti detalizēto ziņojumu, kuru tā sniedza par šo jautājumu.

Uzskatu, ka iemesls šāvakara debatēm ir vēlēšanās mācīties no savām kļūdām un pārliecināties, ka tās vairs neatkārtosies. Problēma ir apstākļi, ka 1999. gadā, kad saskārāmies ar šo situāciju Beļģijā, uzskatījām, ka tiesību aktus esam sakārtojuši tādā veidā, ka šāds incidents vairs nevar atkārtoties. Tomēr patlaban mēs esam tur, kur esam, un apzināmies sistēmas nepilnību sekas ne tikai naudas izteiksmē, kas ir ļoti nozīmīgi gan Eiropas Savienībai, gan *Irish Exchequer*, gan nodokļu maksātājiem, bet arī kā patērētāju uzticēšanās zaudēšanu un kopējos zaudējumus Īrijas pārtikas ražošanas nozarei saistībā ar tirgu.

Esmu priecīga, ka patlaban progresējam un atgūstam mūsu labo vārdu starptautiskajā tirgū, bet es arī labi apzinos, ka lauksaimnieki visā Eiropas Savienībā saskaras ar problēmām, kuras radījuši sarežģījumi Īrijā. Tādēļ uzskatu, ka šāvakara debates nav tikai par situāciju Īrijā. Manuprāt, no jūsu ziņojuma ir skaidrs, ka šāda problēma, kas radās Īrijā, var rasties arī citās dalībvalstīs. Tā ka tieši ar to, es domāju, arī būtu jāsāk debates.

Mēs zinām, ka šai eļļai nevajadzēja nonākt dzīvnieku barības ķēdē. Tagad mēs cenšamies noskaidrot, kā tas varēja notikt, un, kā jūs pareizi sakāt, to jāizmeklē policijai starpvalstu līmenī. Es ceru, ka mēs atklāsim precīzu notikumu secību, lai varētu izvairīties no līdzīgas situācijas atkārtšanās nākotnē.

Bet šajā sakarībā rodas vēl viens jautājums, uz kuru jūs norādījāt, — kā mums rīkoties ar atkritumiem jeb pārtikas pārpalikumiem. Pašreiz otrreizējā pārstrāde ir „lieta, kas jādara”. Ikviens to atbalsta, jo mēs visi vēlamies būt ilgtermiņā videi draudzīgi. Līdz ar to ir divi jautājumi — vispirms jau jautājums par eļļu otrreizējo pārstrādi, uz kuru jūs norādījāt, un es uzskatu, ka tam jāpievērš lielāka uzmanība ne tikai attiecībā uz PCB, par kuru mēs esam īpaši noraizējušies, bet arī uz atkritumeļļu savākšanu, izplatīšanu un izmantošanu kopumā.

Runājot par pārtikas pārpalikumiem jeb pārtikas atkritumiem, kā tos dažreiz sauc, mans personīgais viedoklis ir, ka šos produktus varam izmantot dzīvnieku barības ķēdē, bet tomēr vēlos skaidri uzsvērt, ja mēs nevaram garantēt to drošumu un veidu, kā tie tiek pārstrādāti un izmantoti, baidos, ka varētu rasties vajadzība aizliegt to izmantošanu.

Es nevēlos, lai tā notiek, bet nevēlos arī, lai atkārtos Īrijā notikušais un tā sekas. Mēs vēlamies, lai šie pārtikas pārpalikumi jeb atkritumi tiek izmantoti to labās kvalitātes dēļ, nevis tāpēc, ka dzīvnieku barības ķēde uzskatāma par to izgāztuvi, — manuprāt, tas ir būtisks aspekts.

Ļoti atklāti jārunā arī par dzīvnieku barības jaukšanas jautājumu. Lauksaimniekiem patīk iepirkt sastāvdaļas un jaukt tās ar viņu rīcībā esošās barības sastāvdaļām — lielākā daļa lauksaimnieku tā rīkojas —, un ir pareizi, ja mēs to stingri kontrolējam. Saprotu, ka notiek regulāras pārbaudes, bet šajā gadījumā bija acīmredzamas nepilnības tirgus kontrolē. Patiešām, tie lauksaimnieki, kuri cieta un izjuta šo produktu lietošanas sekas, man jautāja: „Kādēļ neviens nenāca un nepārbaudīja, kas nonāk mūsu saimniecībās?”

Attiecībā uz tirgus regulēšanu, es uzskatu, ka, pateicoties pagātnes pieredzei, licencētie dzīvnieku barības ražotāji Eiropas Savienības barības maisījumu nozarē tiek ļoti stingri kontrolēti.

Man ir sajūta, ka dalībvalstīs mēs īpaši stingri regulējam atbilstību tiesību aktiem, bet nevēršam savu uzmanību uz iespējamiem pārkāpumiem. Mēs nedomājam radoši un oriģināli. Ir vērojama tendence, ka, ja vien papīri ir kārtībā un formālās prasības izpildītas, mēs visu noliekam malā, pat nemēģinādami iedziļināties.

Uzskatu, ka mums atkārtoti jāizvērtē regulējuma jautājumi. Mēs par tiem atkal runājam saistībā ar finanšu sektoru, bet mums vajadzētu tiem pievērsties arī saistībā ar pārtikas nozari. Domāju, ka dažreiz lauku saimniecību līmenī inspektoros uztver kā nelabā iemiesojumus. Kādēļ lauksaimnieki viņus neuztver kā savas uzņēmējdarbības aizstāvjus?

Uzskatu, ka, balstoties uz līdzšinējo pieredzi, mums jāmaina domāšana attiecībā uz visu pārtikas ķēdi. Īpaši vēlos uzsvērt Īrijas Lauksaimnieku asociācijas paziņojumu par darba grupas izveidi pārtikas aprites jautājumos. Šajā sarežģītajā laikā lauksaimnieki ir spēruši pirmo soli, lai pārņemtu kontroli pār barības ķēdi savās rokās.

Visbeidzot, jautājums par lētajām sastāvdaļām patlaban netiek apspriests, bet spiediens uz ražotājiem, lai tie ražotu arvien lētāk, ir daļa no problēmas, kas arī jāizskata.

Proinsias De Rossa, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, man šajā jautājumā ir vairākas piezīmes, un, protams, es vēlētos nedaudz nepiekrīst *McGuinness* kundzes izteiktajam viedoklim, ka „debates nav tikai par Īriju”. Protams, ka jautājums ir par Īriju. Tas ir visnesenākais skandāls, kas saistīts ar pārtikas riskiem.

Rūpēm par cilvēka veselību šajā jautājumā jābūt pirmajā vietā, bet mēs runājam par 1996. gada direktīvas īstenošanu. Un diemžēl Īrija bija viena no tām dalībvalstīm, kuru nācās piespiest, piedraudot ar tiesvedības uzsākšanu, lai tā īstenotu šo direktīvu, un tas notika pēc pieciem gadiem, 2001. gadā. Protams, var šķist, ka īstenošanas process vēl turpinās un kontroles procedūras, kas nodrošina atbilstīgu īstenošanu, varētu būt gluži nepilnīgas. No tā, ko es esmu lasīju par šo gadījumu, es sapratu, ka vispārsteidzošākais ir tas, ka trūkst informācijas, kas patiesībā notika šajā konkrētajā cūkgaļas piesārņojuma gadījumā. Izskatās, ka šī rūpnīca, kas ražoja barību, kādu laiku nebija pārbaudīta.

Zinu, ka valdība būs pārsteigta to dzirdēt, bet uzskatu, ka tika pieņemts pareizs lēmums nekavējoties veikt stingrus pasākumus attiecībā uz cūkgaļas izplatīšanu un tās izņemšanu no veikalu plauktiem. Protams, tas ietekmēja daudzus nevainīgus un tiesību aktus ievērojošus ražotājus un miesniekus, jo vairāk nekā 90 % produktu nebija piesārņoti. Iesaistītā rūpnīca piegādāja precī tikai kādām 10 tirdzniecības vietām, bet veiktie pasākumi bija ļoti vērīnīgi, un tomēr tas bija pareizs lēmums. Svarīgākais ir mēģinājums nodrošināt, ka sabiedrība un patērētāji var būt droši — pārtika, kuru viņi iegādājas lielveikalos vai mazajos veikalos, ir droša ēšanai. Ja mēs neveicam tūlītējus un stingrus pasākumus, lai to nodrošinātu, tad, manuprāt, mēs neuzņemamies pietiekamu atbildību.

Man ir divi jautājumi komisāram. Pirmais, kā jau minēju, mēs runājam par 1996. gada direktīvas īstenošanu. Vai patlaban nav pietiekamu iemeslu šo direktīvu pārskatīt? Vai tajā noteiktie standarti pašreiz ir vai nav piemērojami? Vai mums nevajadzētu nopietnāk apsvērt drīzāku PCB izņemšanu no aprites, nekā tas paredzēts direktīvā, it īpaši tāpēc, ka daudzas dalībvalstis reālu īstenošanu uzsāka tik vēlu?

Mans otrais jautājums ir par vadības plānu, kuru Īrijas Dabas aizsardzības aģentūra ar nokavēšanos ievieš 2008. gadā un kur tā runā par prakses kodeksu izmantošanā esošu PCB un PCB saturošu iekārtu vadībai. Es vēlos zināt, vai šis prakses kodekss atbilst direktīvai. Vai mums nevajadzētu stingrāk ievērot PCB vadības noteikumus? Es neatbalstu, ka tiek sodīti visi, kas šad un tad neievēro noteikumus, tomēr uzskatu, ka attiecībā uz pārtikas drošību ir jāpiemēro kriminālsodi tiem, kuri ļaunprātīgi izmanto savu stāvokli.

Liam Aylward, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Īrijas cūkgaļas nozarei ir būtiska nozīme Īrijas pārtikas lauksaimniecības sektorā. Šī nozare tiek vērtēta apmēram EUR 1 miljarda apmērā un gan tieši, gan netieši nodarbina 10 000 cilvēku.

Stājoties pretī pašreizējai ekonomiskajai lejupslīdei un pieaugošajām pārtikas cenām ir būtiski, ka mēs darām visu, lai aizsargātu Īrijas cūkgaļas nozari, kura atbilst augstākajiem Eiropas Savienības un starptautiskajiem standartiem.

Atklājot virsnormas dioksīnu cūku tauku paraugā, Nacionālā Atlieku kontroles programma ļāva ātri noteikt piesārņojuma avotu konkrētajā barības ražošanas rūpnīcā. Lai arī mēs nožēlojam ikvienu mūsu pārtikas piesārņojuma gadījumu, šis incidents parādīja ļoti augsto Īrijas iestāžu pārtikas drošības kontroles līmeni, kas garantē pārtikas ķēdes integritāti. Citiem vārdiem sakot, šis kontroles mehānisms nostrādāja.

Tādēļ es vēlētos atzīmēt Īrijas valdības un Lauksaimniecības departamenta kompetenci un ātro rīcību lēmuma pieņemšanā par visu produktu atsaukšanu. Gan Eiropas un starptautiskie tirgi, gan Eiropas Komisija to uzņēma ļoti labi. Tas parādīja, cik nopietni mēs kā valsts uzveram pārtikas drošības jautājumus, un ļāva saglabāt mūsu kā pārtikas ražošanas valsts reputāciju gan mājās, gan ārpus valsts robežām.

Patērētāji Īrijā atsāka pirkt cūkgaļu, tiklīdz tā parādījās lielveikalos plauktos, un arī lielākā daļa Eiropas un starptautisko tirgu ātri atjaunoja tirdzniecību. Acīmredzot, tomēr jāveic vēl papildus pasākumi, piemēram, plašas marketinga kampaņas, lai atjaunotu tirdzniecību pilnībā.

Es vēlos paslavēt *Oireachtas* Lauksaimniecības komiteju par tās visaptverošo izmeklēšanu dioksīna incidenta lietā, rīkojot vairākas noklausīšanās ar valdības departamentu, valsts aģentūru un cūkgaļas nozares pārstāvju

piedalīšanos. Esmu priecīgs, ka Lauksaimniecības departaments turpina izmeklēšanu Eiropā plaši pazīstamā profesora *Patrick Wall* vadībā.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, vismaz Īrijas gadījumā tas tika atklāts ar izmeklēšanas palīdzību. Pirms desmit gadiem Beļģijā viss notika pēkšņi un ātri. Abos gadījumos tiek runāts par negadījumiem, lai gan tas nekad netika pierādīts. Lieta Beļģijā tagad, pēc 10 gadiem, ir izbeigta. Vienam cilvēkam piesprieda pusotru gadu ilgu nosacīti atliktu sodu. Tomēr joprojām nav skaidrs, kā viela nokļuva produktos. Tādēļ mums jāpieņem, ka toksiskās vielas tika piemaisītas apzināti, lai ietaupītu uz barības apglabāšanas izmaksām - eļļa tika atšķaidīta un pievienota barībai. Abos gadījumos runa iet par transformatoreļļu.

Tikmēr, kamēr šie negadījumi nav rekonstruēti un nav pierādīts, ka tas tiešām bija dedzināšanas rezultāts, jāpieņem, arī Īrijas gadījumā, ka tika veiktas nelikumīgas darbības ar šo toksisko vielu PCB piejaukšanu barībai. Tas nozīmē, ka mums jāpalielina pārbažu biežums, lai nerastos iespaids, ka ar šādām nelikumīgām darbībām iespējams viegli samazināt izmaksas.

Šī iemesla dēļ atklātā deklarācija, kuru šeit rīt pieņemsim, atspoguļo iespēju nevis koncentrēties uz nelikumīgām darbībām, bet gan palielināt pārbažu biežumu. Riski jānovērtē ne tikai iesaistīto rūpnīcu kontekstā, bet jāpārlicinās, kas vada šīs rūpnīcas un no kādiem neskaidriem avotiem eļļas tiek iegūtas. Mēs zinām, ar kādiem cilvēkiem mums ir darišana, tādēļ iestādēm jāapzinās paaugstināto risku un jāveic stingrākas pārbaudes.

Bairbre de Brún, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (GA) Incidents ar virsnormas dioksīnu Īrijas rūpnīcās rada nopietnas ekonomiskas grūtības lauksaimniekiem ziemeļos un dienvidos. Tās ir sliktas ziņas pašreizējā ekonomiskajā situācijā. Tā kā pasākumi tika veikti ātri, tirgus var būt pārlicināts, ka Īrijas cūkgaļa ir droša lietošanai. Lai kā arī nebūtu, mēs nevaram gaidīt, ka cietušajām pusēm pašām jātiek galā ar sekām. Es zinu, ka daži no šiem ekonomiskajiem jautājumiem attiecas uz citiem komisāriem, bet ir svarīgi, lai tiktu izskatīti tālāk minētie jautājumi.

Īrijas valdības 2008. gada decembrī izziņotās cūkgaļas atsaukšanas shēmas mērķis bija izņemt piesārņoto Īrijas cūkgaļu no tirgus. Lai kā arī nebūtu, neizskatās, ka šī shēma ir attiecināta uz tām 4 000 piesārņotajām cūkām, kas tika nosūtītas uz Vionas cūku pārstrādes rūpnīcu manā vēlēšanu apgabalā, *Tyrone* grāfistes pilsētā *Cookstown* laikā no 2008. gada 1. septembra līdz 6. decembrim.

Par laimi, mēs uzskatām, ka Īrijas cūkgaļa ir pilnībā droša. Tomēr, ja šai rūpnīcai nepienākas kompensācijas Eiropas Savienības atbalsta shēmas ietvaros, pastāv liela iespēja, ka tā nevarēs turpināt savu darbību.

Eiropas Savienībai jānodrošina, ka šī pārstrādes rūpnīca necietīs no sekām, pieņemot šīs 4 000 piesārņotās cūkas.

Ja rūpnīcai nepienāksies kompensācija, kas paredzēta cūkgaļas atsaukšanas shēmā, par kuru vienotās Komisija un Īrijas valdība, Komisijai un Lauksaimniecības un lauku attīstības departamentam jāvienojas par līdzīgu shēmu asamblejā Belfāstā.

Vienotības vārdā Eiropas Savienībai jāapstiprina līdzfinansējums nepieciešamajām kompensācijām cietušajiem. 2009. gads būs grūts ikvienam, tādēļ neaizmirsīsim ārkārtējos apstākļus, kuri daudzus cilvēkus pārtikas nozarē nostādīja situācijā, kuru viņi paši nebija radījuši.

Belfāstas asamblejas un Īrijas valdības ministri drīzumā piedāvās stratēģiju dzīvnieku veselības jomā visiem salas reģioniem.

Ir nepieciešama vienota pieeja visai Īrijai, kas sniedz ārpus dzīvnieku veselības jomas robežām un ietver sevī vienotu regulējošu pieeju visiem salas reģioniem. Citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienības noteikumus jāievieš vienoti visos salas reģionos. Ikviens Īrijas lauksaimnieks gūtu labumu no šādas situācijas, savukārt izvairīšanās no dublēšanas paaugstinātu ES noteikumu ievērošanas uzraudzības efektivitāti.

Kathy Sinnott, *IND/DEM grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, mans kolēģis jau minēja neskaidros kanālus, pa kuriem PCB nonāca Īrijas pārtikas ķēdē. Dažreiz, atskatoties uz PCB vēsturi, man šķiet, ka situācija ir vēl sliktāka. Polihlorbifenili ir gandrīz 100 gadus veci. Tos ir radījis cilvēks, un jau sākotnēji bija acīmredzams, ka tie ir ārkārtīgi bīstami.

Daudzus gadus tos izmantoja kondensatoros, hidrauliskajās eļļās, koka grīdu lakās – acīmredzami ne tajos produktos, kurus vēlamies redzēt pārtikas ķēdē. Bet no 20. gadsimta sākuma līdz 1966. gadam, kad zvidru

zinātnieks apstiprināja PCB bīstamību, cilvēki uz tiem skatījās pilnīgi savādāk un pieļāva to izmantošanu, lai arī notika neskaitāmi rūpnieciskie negadījumi.

Bet pat pēc zinātniskajiem atklājumiem vēl līdz 70. gadiem PCB tika izmantoti sabiedriskajā sfērā, kur to izmantošanu aizliedza tikai 1972. gadā, bet pat pēc tam to izmantošana pārējās sfērās tika atļauta līdz 2000. gadam, kad tos beidzot aizliedza pilnībā. Līdz ar to joprojām visapkārt ir liels daudzums PCB, jo tā izmantošana tika pieļauta gandrīz 100 gadus, lai arī zinājām, cik tas ir bīstami.

Tātad, par spīti Komisijas 1996. gada direktīvai par PCB apglabāšanu, tie uzrodas atkal un atkal kā, piemēram, nesenajos incidentos Beļģijā un Īrijā.

Noskaidroju arī, ka viens fakts tomēr radīja neizpratni cilvēkos Īrijā. Es tajā laikā apmeklēju kādu miesnieku, un viņš nekādi nevarēja saprast – ir izveidota izsekojamības sistēma, mēs varam precīzi uzzināt, no kurienes nāk šī ola, kurā dienā tā ir izdēta un, ja vēlamies vēl detalizētāku informāciju, varam uzzināt, kurā fermā, un tā joprojām. Un tomēr pat pēc tam, kad mēs zinājām PCB izcelsmes avotu, šis miesnieks, kurš pārstrādā pats savu cūkgaļu, kuram ir visi kodu numuri utt., bija spiests izmest un iznīcināt visu cūkgaļu.

Es nesaprotu, kā tas varēja notikt, jo mēs Vides komitejā strādājām tik smagi, un arī jūs smagi strādājāt, lai panāktu izsekojamību, bet izšķirošajā brīdī šīs sistēmas netika izmantotas. Varbūt tās tika izmantotas, lai atrastu konkrētās fermas, bet tās netika izmantotas, lai glābtu nevainīgu ražotāju reputāciju, un tas cilvēkiem maksāja daudz – tas maksāja daudz arī manai valstij, jo nomelnotas tika ne tikai atsevišķas piegādes ķēdes, bet gan visa valsts.

Pastāv neizpratne arī citos jautājumos. Šodien mēs pareizi runājam par PCB un dioksīniem, bet vai mēs atkal zaudēsim 100 gadus, lai apzinātos sakarību starp dioksīniem un sadedzināšanu? Tas ir tas, ko pastāvīgi cenšos skaidrot, runājot arī par tādu dioksīnu nepieļaušanu pārtikas ķēdē, kuri rodas sadedzināšanas rezultātā.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, vairāki lauksaimnieki un pārstrādes uzņēmumi manā vēlēšanu apgabalā cieta miljoniem mārciņu lielus zaudējumus, pie kuriem nebija vainīgi, jo iegādājās piesārņoto barību labā ticībā no pārtikas dzirnavām, kurās tika pieļauta nepiedodama nevērība un labas prakses trūkums. Nav pārsteidzoši, ka starp cietušajiem vēlētajiem valda dusmas.

Man ir vairāki jautājumi komisāram. Ja nesaņemšu atbildes šovakar, es vēlētos saņemt rakstiskas atbildes, ja iespējams.

Pirmkārt, kāda ir vainīgo otrreizējās pārstrādes barības dzirnavu vēsture attiecībā uz atbilstību Eiropas Savienības prasībām? Vai arī incidenta pamatā tiešām bija tikai tiesību aktu nepilnības, kā tiek minēts?

Otrkārt, vai *Millstream* ir licence izmantot ziņojumā minēto eļļu? Ja nav, vai tā nebija attiecīgās dalībvalsts atbildība nodrošināt, ka pamata regulatīvo prasību neievērošana tiek atklāta un tiek veikti attiecīgi pasākumi?

Treškārt, vai *Millstream* ieviesa riska analīzē un kritisko kontrolpunktu noteikšanā (*HACCP*) balstīto riska analīzi un pārtikas higiēnas noteikumus prasīto automātiskās kontroles plānu?

Ceturtkārt, vai Komisiju apmierina dalībvalsts veikto pārbaūžu līmenis un biežums, kā arī šīs rūpnīcas un tās ražojumu uzraudzība, ņemot vērā dalībvalsts pienākumu attiecībā uz formālo kontroles plānu, kas balstīts risku izvērtēšanā? Vai bija vērojama nolaidība no Īrijas varas iestāžu puses, ieviešot tiesību aktus barības aprites jomā un pārtikas drošības prasības ar visu likuma bardzību?

Piektkārt, manā vēlēšanu apgabalā likuma prasībām atbilstošās pārtikas dzirnavas pakļaujas stingrai kontrolei un standartiem kvalitātes nodrošināšanas shēmas ietvaros. Kādēļ ar līdzīgu rūpību netika uzraudzīta otrreizējā pārstrāde *Millstream* ražotnē?

Sestkārt, vai varēja paļauties uz barības dzirnavu pašu apliecināto drošību un, ja jā, kādēļ, jo tas ir pieļaujams tikai mazajiem uzņēmumiem, un vai to drīkstēja piemērot šajā situācijā?

Visbeidzot, ja drīkstu jautāt, uz kāda konkrētā juridiskā pamata Komisija piekrita veikt lielas izmaksas Īrijas valstij, ja sākotnēji Komisijas pārstāvis apgalvoja, ka šāds pamats nepastāv? Vai tiks veikti papildus pasākumi attiecībā uz pārkāpumiem, ja dalībvalsts nebūs ievērojusi tai izvirzītās prasības?

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Vai šī vakara debates par deklarāciju par atkritumeļļu izmantošanu barības ražošanā Īrijā ir lietderīgas, ja Komisija un jūs, komisār, jau esat pieņēmuši lēmumu?

Es vēlos nedaudz izvērst debātes, lai pastāstītu, ka šī incidenta rezultātā cieta daudzas dalībvalstis, tai skaitā Rumānija, par kuru runāšu tālāk, vai, precīzāk sakot, šis incidents negatīvi ietekmēja gaļas nozari un visvairāk patērētājus. Tas ir ietekmējis nozari, kura cieta būtiskus zaudējumus ļoti īsā laika periodā, kā arī patērētājus laikā, kad vismaz Rumānijā, parasti ir nozīmīgs cūkgaļas patēriņš, svinot Ziemassvētkus saskaņā ar tradīcijām.

Ārkārtīgi labi nostrādāja veterināro iestāžu paziņošana Eiropas ātrās brīdināšanas sistēmas ietvaros. Tomēr, izņemot šos pasākumus, visa pārējā informācija vienkārši pazuda. Kāds bija piesārņotās gaļas daudzums, kur tā tika izplatīta un kur šie pārtikas produkti ir tagad – uz dažiem jautājumiem tika sniegtas daļējas atbildes, bet dažos gadījumos atbilžu nebija vispār. Kāda bija šīs situācijas ietekme? Paniska reakcija no patērētāju puses un milzīgi zaudējumi ražotājiem, kā arī atbildīgo iestāžu nespēja efektīvi tikt galā ar šādu incidentu.

Uzskatu, ka mums ir vismaz divas problēmas. Pirmā ir dioksīna piesārņojums, izmantojot atkritumelļas, ņemot vērā, ka dioksīns ir ārkārtīgi bīstama viela un ārkārtīgi toksiska cilvēka organismam pat nelielos daudzumos. Ko mēs varam darīt, lai nodrošinātu, ka šādi incidenti nekad vairs neatkārtojas?

Otra problēma ir, kā lai mēs uzlabojam dalībvalstu atbildīgo iestāžu spēju reaģēt un rīkoties šādās bīstamās situācijās?

Visbeidzot, ceru, ka šīs debātes sniegs dažas atbildes, vismaz uz šiem diviem jautājumiem.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, problēma ar polihlorbifenilu saturošu atkritumelļu izmantošanu pārtikas atkritumu otrreizējās pārstrādes rūpnīcās liek atgriezties pie jautājuma par nepieciešamību garantēt pārtikas aprites drošību Eiropas Savienībā.

Pirmkārt jāuzsver, ka šī problēma rodas nevis kādas dzīvnieku slimības rezultātā, bet gan no Eiropas Savienībā noteikto lopbarības higiēnas un drošības prasību neievērošanas. Par spīti kontroles mehānismiem, līdz cūkgaļai nonāca liels daudzums dioksīna. Rodas loģisks jautājums – kādēļ tas nenotika jau ātrāk?

Šodien daudzi Eiropas pilsoņi jautā, vai Eiropas Savienībai ir visi nepieciešamie tiesību akti, kas dalībvalstīm pieprasītu ievērot drošu dzīvnieku barošanu ar lopbarību. Šim jautājumam nepieciešama steidzama atbilde, ņemot vērā, ka drošības normu neievērošana tikai vienā rūpnīcā var radīt liktenīgas sekas un zaudējumus simtiem miljonu eiro apmērā.

Es vēlos aicināt Eiropas Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus uzraudzības pastiprināšanai, kas ir neatņemama Eiropas Savienības patērētāju aizsardzības politikas sastāvdaļa. Dioksīnu saturošā cūkgaļa no Īrijas nonāca Bulgārijā un citās Eiropas valstīs. Tomēr šādus incidentus nākotnē nedrīkst pieļaut, jo tiem sekojošās finansiālās un sociālās sekas ir pārāk nozīmīgas.

Visbeidzot, es atzinīgi novērtēju M. McGuinness iniciatīvu nodot šo jautājumu Komisijas vērtējumam.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, šovakar mēs apspriežam PCB atkritumelļu izmantošanu Īrijas pārtikas otrreizējās pārstrādes rūpnīcā. Rīt mēs debatēsim par dzīvnieku barības izmantošanu un izplatīšanu tirgū. Rīt mēs redzēsim, ka mēs kopīgiem spēkiem esam paveikuši vairākus nozīmīgus un noderīgus pasākumus šajā nozarē. Tomēr dažas problēmas joprojām pastāv. Tādēļ M. McGuinness pieci uzdotie jautājumi jāuztver nopietni, un tie ir pelnījuši nopietnas atbildes.

Komisār, jūs pats runājat par nepilnībām, kuras vēl jānovērš tiesisko aktu ieviešanā vairākās dalībvalstīs. Taisnība, ka kopumā barības nozare pēdējos gados ir pierādījusi savu uzticamību, bet atsevišķi uzņēmumi vai nu neapzinās iespējamās riskus vai arī nevēlas tos saskatīt. Šķiet, ka daudzās dalībvalstīs vēl arī jāuzlabo pārbaudes, pamatojoties uz iespējamo risku izvērtējumu.

Mēs visi – Parlaments, kā arī lauksaimnieki un patērētāji, kuru skaits arvien samazinās – sagaidām, ka tiks piemēroti attiecīgie ES tiesību akti, lai nodrošinātu efektīvas pārbaudes. Šī iemesla dēļ uzskatu, ka mums rūpīgi jāpārskata vispārīgie pārtikas aprites tiesību akti, pārtikas un barības higiēnas prasības un licencēšanas nosacījumi pārtikas otrreizējās pārstrādes rūpnīcām.

Jā, mēs vēlamies lietderīgi izmantot pārtikas produktu pārpalikumus. Katrā ziņā es vēlos, lai tā notiek un lai šeit apspriestie pārtikas produktu pārpalikumi netiktu iznīcināti. Tomēr jānodrošina izsekojamība. Nevēlamas vielas un produkti jāizslēdz drošā un kontrolētā veidā. Licencējot barību ražojošos uzņēmumus, jāpārlicinās par to personāla profesionālajām kompetencēm pārtikas un barības drošības jomā.

Dzīvnieku barība ir pārtikas drošības pamatā, un lauksaimniekiem jāpārlicina patērētāji par pārtikas drošumu.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es atzinīgi vērtēju šīs debates. Tagad lauksaimnieki zina, cik ļoti viņus ietekmē citu nodarījums.

Incidents aizsākās Īrijā, bet ironiski, ka atkritumēja, kas radīja problēmu, sākotnēji nāca no Ziemeļīrijas. Bet paziņojumā parādījās barības maisījums no Īrijas.

Mani uztrauc problēma, ka Īrijas lauksaimnieki, neatkarīgi no tā, vai viņi audzē cūkas vai liellopus, ir saņēmuši kompensācijas un palīdzību no Eiropas. Tajā pašā laikā lauksaimnieki Ziemeļīrijā ir atstāti vieni bez palīdzības un atbalsta. Ziemeļīrijas lauksaimnieki ir iznīcināti, un liela daļa var zaudēt savas fermas un uzņēmējdarbību ne savas vainas dēļ. Viņi nav izdarījuši neko sliktu, nav paveikuši noziegumu, un es šovakar Parlamentam un komisāram vēlos skaidri pateikt, ka lauksaimniekus Ziemeļīrijā nodeva ne tikai Lauksaimniecības departaments jeb Lauksaimniecības un lauku attīstības departaments (*DARD*), kā to sauc Ziemeļīrijā, bet īpaši ministrs, kurš šķiet vājš un nespējīgs risināt problēmas.

Īrijas lauksaimniecības ministrs ir skaidri parādījis, ka par savējiem rūpējas pirmām kārtām, un to es saprotu. Vai drīkstu jautāt komisāram – vai jūs saņemsiet informāciju, kas tiks iegūta policijas robežas abās pusēs veiktās izmeklēšanas gaitā? Vai būsiat gatavs rīkoties, balstoties uz šo informāciju, un vai būsiat gatavs nodrošināt, ka ražotāji Ziemeļīrijā saņem tādu pašu atbalstu kā lauksaimnieki Īrijā un ka viņi netiek nostādīti finansiāli neizdevīgākā situācijā? Un, visbeidzot, vai jūs varat nodrošināt, ka šī problēma nekad vairs neatkārtosies? Viss, ko iegūstam, ir patērētāju uzticības zaudēšana un, pats svarīgākais, ražotāju iznīcināšana.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, viens no veidiem, kā cilvēki tiek pakļauti PCB iedarbībai, ir pārtikas ķēde, kā to jau minēja komisārs. Tomēr atklāta uguns un cigarešu dūmi ir daudz pieejamāks apdraudējuma avots daudz lielākam skaitam cilvēku. Saglabāsim mēra sajūtu un izvairīsimies no histēriskām debatēm, koncentrējoties uz problēmām ar vēsu prātu.

Obligātās prasības barības higiēnai ir patiešām ļoti svarīgas un būtu stingri jāievēro, bet tās būtu jāpapildina ar visu gaļas produktu – ne tikai liellopu gaļas, bet arī putnu gaļas, cūkgaļas un jēra gaļas produktu – pilnīgu identifikāciju un izsekojamību. Šim mērķim piedāvāšu izmaiņas esošajos tiesību aktos, kuras drīzumā apspriedīsim arī Parlamentā.

Apspiesto cūku barību tiešām piesārņoja rīvmaize, jo *Millstream Recycling* bez iepriekšēja nodoma šīs rīvmaizes žāvēšanai izmantoja degvielu, kuru tā labticīgi iegādājās no kompānijas, ar kuru tā bija strādājusi gadiem un ar kuru tai iepriekš problēmu nebija. Notiek policijas izmeklēšana, un iesaistītais uzņēmums pilnībā sadarbojas.

Es vēlos pilnībā atspēkot *J. Allister* pretenzijas, ka uzņēmums ir pieļāvis nepiedodamu nevērību. Tiks pierādīts pretējais, tādēļ mums jābūt uzmanīgiem savos izteicienos.

Lielākā problēma bija prasība izņemt no apgrozības un iznīcināt 100% cūkgaļas produktu ļoti īsā laika periodā. Cieta gan Īrijas lauksaimnieku ienākumi, gan Īrijas pārtikas produktu reputācija ārpus valsts robežām, jo mēs reaģējam tik neadekvāti – piesārņoti bija tikai seši vai septiņi procenti mūsu cūku fermu, bet Īrijas identifikācijas un izsekojamības sistēma nenostādīja attiecībā uz kautuvēm. Īrijā visas cūkas tiek identificētas ar krotālijām vai tieši (*slap marked*), bet kautuvju līmenī mēs kaut kādā veidā vairs nevarējām atšķirt tās cūkas, kas bija saņēmušas piesārņotu barību, no tām, kuras nebija.

Mums šis jautājums ir jāizskata. Komisijai ir jāizskata visa identifikācijas un izsekojamības sistēma, bet, galvenais, jāsigaida policijas izmeklēšanas rezultāti, kuri, pēc manām domām, cilvēkus pārsteigs.

Iesaistītie uzņēmumi ārkārtīgi nožēlo - ko ir pauduši arī publiski - pārtikas ķēdei un Īrijas reputācijai nodarīto kaitējumu, kā arī tiem daudzajiem lauksaimniekiem nodarītos ekonomiskos zaudējumus, kuri līdz šim pirka šo uzņēmumu lieliskos barības produktus. Viņi ir atsākuši uzņēmējdarbību un, man jāsaka, augstvērtīgu barības piedevu ražošanu.

Tā bija briesmīga pieredze, un neviens nevarētu būt vēlējies, lai tā notiek.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es centos netiesāt šo Īrijas gadījumu, jo ne tādēļ mēs esam šeit šovakar, bet es vēlētos uzdot komisāram trīs jautājumus – kāds daudzums PCB joprojām ir aprītē, vai jūs varat garantēt, ka tas nepiesārņos barības ķēdi nākamo 23 mēnešu laikā, kamēr nav beidzies to apglabāšanas process, un vai Komisija piedāvās statusa ziņojumu par Regulas par barības higiēnu ieviešanu, ko Parlaments noteikti vēlētos dzirdēt?

Es vēlos arī norādīt J. Allister, ka šis ir starpvalstisks jautājums. Kā J. Nicholson pareizi atzīmēja, piesārņojums radās ārpus Īrijas robežām. Tādēļ es nepiekrītu P. Da Rossa. Tā ir Eiropas problēma, jo tai piemīt starpvalstiska dimensija. Tas, kas notika Īrijā, var notikt jebkurā dalībvalstī, jo, kā es saprotu, aprītē joprojām ir tūkstošiem tonnu PCB. Varbūt komisārs varētu izskaidrot šo situāciju.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, vai Komisija ir izmeklējusi vai rekonstruējusi to notikumu gaitu, kas noveda pie šī negadījuma? Uzskatu, ka ideja par to, ka atkritumēļas dedzināšanas un tās radīto dūmu ietekme uz nelielo daudzumu rīvmaizes var radīt piesārņojumu, kas līdzvērtīgs 200-kārtīgam dioksīna līmeņa pieaugumam cūkgaļā – un tieši gaļā, nevis barībā – ir smieklīga. Līdz brīdim, kamēr netiks pierādīts pretējais, turpināšu uzskatīt, ka šis bija apzinātas piejaukšanas gadījums.

Ikviens ceļu satiksmes negadījums tiek rekonstruēts, un notiek izmeklēšana, kā šāds negadījums varēja notikt. Šis negadījums, ja tas tāds patiešām ir, arī jākonstruē un jāizmeklē, vai šāda sadedzināšana un tās radītie dūmi, kas nonāk saskarē ar gaļu, patiešām var koncentrēt tādu daudzumu dioksīna šajā gaļā. Kā praktiķis es teiktu, ka līdz šim nav izskanējis neviens vērā ņemams viedoklis. Tas, par ko mēs šeit runājam, ir apzināta piejaukšana, un arī mēs paši esam šīs indes krātuves, jo pati tā nesadalās un tādēļ turpina pastāvēt paudzēs.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Šis bija ārkārtīgi interesantas debates. Baidos, ka šādi gadījumi būs arī nākotnē. Mēs nedrīkstam izslēgt kriminālu darbību iespēju un to, ka cilvēki var izmantot sistēmu sava labuma gūšanai.

Viens no jautājumiem, kuru šovakar neapspriedām, ir privātās marķēšanas sistēma. Kādēļ Komisija neiedrošina nozari pašu veikt pārbaudes un attīstīt privāto marķēšanu? Tad Komisija varēs teikt – mēs varam veikt gala pārbaudes, bet pirmām kārtām tas ir jūsu pienākums pārbaudīt savus kolēģus un nodrošināt, ka šādi gadījumi neatkārtojas. Ja jūs izveidosiet saprātīgu sistēmu, mēs to veicināsim un atzīsim. Šķiet, ka mums jāsak ar pašiem pamatiem, lai šādi gadījumi neatkārtojas nākotnē.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, strīds nav par faktu, ka eļļa acīmredzot nāca no Ziemeļīrijas. Tā nav jautājuma būtība.

Piemērotāk būtu runāt par to, ka Millstream nolēma iepirkt šo eļļu, kaut zināja, ka tā tiks izmantota kaltēs barības apstrādei, žāvējot rīvmaizi – tad kādēļ viņi iegādājās šāda veida eļļu neatkarīgi no tās izcelsmes vietas?

Kādēļ to nepārbaudīja ne valsts inspektori, ne pats uzņēmums? Es saprotu, ka eļļas izmantošana šādos apstākļos ir nelikumīga un pārkāpj pārtikas un higiēnas noteikumus. Tādēļ nav svarīgi, no kurienes tā nāk – svarīgi, kā tā tur nokļuva un kādēļ tika izmantota tā, kā tika.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, F. W. Graefe zu Baringdorf apgalvojumu par apzinātu piesārņoto vielu piejaukšanu barībai atstās bez ievēribas ikviens profesionāls politiķis. Lai savu darbu paveic likumīgs izmeklēšanas process.

Iesaistītais uzņēmums Millstream Recycling pilnībā sadarbojas. Viņiem ir visa dokumentācija, lai izsekotu izcelsmi un pierādītu, ka eļļa tika iepirkta no licencētas kompānijas Dublinā, kas piegādā eļļas. Viņi to nopirka kā otrreiz pārstrādātu vieglo degvielu, kas būtu pareizā degviela izmantošanai šajā konkrētajā žāvēšanas procesā. To viņiem pārdeva licencēta kompānija, un pēc viņu rīcībā esošās informācijas tā bija otrreiz pārstrādāta vieglā degviela, tomēr viņi atzīst, ka viņiem tika piegādāta transformatoreļļa, kura izraisīja dioksīna piesārņojumu.

Notiek gan juridiska, gan policijas izmeklēšana. Ļausim šim procesam notikt un beigsim mētāties ar nepamatotiem apgalvojumiem, jo tas ir ļoti nopietns jautājums, kura risināšanā histēriska vai pārspīlēta reakcija nepalīdzēs.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, visi piekrīt un neviens nenoliedz, ka eļļa patiešām nāk no Ziemeļīrijas. To mēs nevaram noliegt. Bet, kamēr mēs šeit strīdamies, astoņi lauksaimnieki Ziemeļīrijā zaudē savu uzņēmējdarbību, un tas pats notiek arī Īrijā. Es piekrītu, ka arī viņi ir cietuši. Tas nav politisks jautājums. Cieš vienkāršie cilvēki, un lauksaimnieki cieš finansiālus zaudējumus.

Patiesība, kas jāatzīst gan mums, gan jums, komisār – ir tāda, ka bija tonnām cūkgaļas, kuras izcelsmi nevarēja izsekot. Neviens nezināja, no kurienes un no kādām cūkām tā nāk. Komisār, jau sen ir pienācis laiks ieviest skaidru izcelsmes valsts marķēšanu. Ja tā būtu bijis šajā gadījumā, mēs skaidri zinātu izejas pozīcijas.

Es nevēlos šo jautājumu padarīt politisku, jo man tas tāds nav. Es katru dienu runāju ar saviem lauksaimniekiem, un, visticamāk, viņi zaudēs savas fermas. Tas ir nopietni. Ja mums jāgaida likumīgās

izmeklēšanas slēdziens, es to vēlos redzēt, bet es vēlos arī aizsargāt savus lauksaimniekus un nevēlos redzēt, ka viņus pieviļ. Es vēlos, lai jūs viņus aizsargājat, lai viņiem ir tieši tādas pašas pozīcijas un aizsardzība kā lauksaimniekiem Īrijā.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, šī bija dzīva diskusija un tajā tika apspriesti daudzi jautājumi. Ir izteikti daudzi pieņēmumi, un es piekrītu A. Doyle, ka mums jābūt pacietīgiem un jāgaida izmeklēšanas beigas. Tad mēs varēsim izdarīt secinājumus un pieņemt lēmumus par rīcību nākotnē. Lai arī nebiju tajos iesaistīta un par tiem tikai dzirdēju, man tomēr jāsaka, ka līdzīgi incidenti notika arī Vācijā un Beļģijā, un visām dalībvalstīm bija pieejama plaša informācija par šiem incidentiem. Es pieņemu, ka apdomīga dalībvalsts ieviestu stingrākus kontroles mehānismus. Bet pat ar visstingrākajiem kontroles pasākumiem šādas lietas var notikt vai nu krāpšanas, vai nevēlēšanas vai jebkādu citu iemeslu dēļ. Mūsu atbildība ir uzraudzīt, lai dalībvalstis atbilstu tiesību aktiem, kuri, pēc maniem uzskatiem, pašreiz ir apmierinošā līmenī. Mūsu kā Komisijas pienākums ir kontrolēt un pārliecināties, ka arī dalībvalstis pilda savus pienākumus.

Pārtikas un veterinārie dienesti veic savas pārbaudes, viņu ziņojumi ir publiski pieejami, līdz ar to atbilstība likumam var tikt novērtēta pēc šiem ziņojumiem, kuri tiek gatavoti katrai valstij atsevišķi.

Vairāki no jums pievērsās arī jautājumam par izsekojamību, kas patiešām ir viens no stūrakmeņiem vispārējā regulējumā par pārtiku un ir pārtikas nozares uzņēmumu atbildība, kuriem pašiem jāspēj identificēt, no kā viņi pērk un kam pārdod. Tomēr pārtikas nozares uzņēmumu izvēlēta detalitāte vai specifika iekšējai izsekojamībai noteiks viņiem radīto zaudējumu apmēru produktu atsaukšanas gadījumā. Šajā konkrētajā gadījumā izsekojamības noteikumi Īrijā pieprasīja tikai izgatavošanas datumu un nevis fermu, no kuras gaļa ir nākusi. Tādēļ vajadzēja atsaukt visu gaļu, kas tika saražota šo divu mēnešu laikā. Ja tiktu piemēroti stingrāki izsekojamības noteikumi (kas arī vairāk izmaksātu, protams), tiktu atsaukta tikai tā gaļa, kura tiktu identificēta kā nākusi no šīs konkrētās fermas. Tādēļ jāizlemj, vai maksāt vairāk un ieviest labākus izsekojamības noteikumus vai maksāt mazāk un kopsummā ciest zaudējumus.

Tika minēts, ka mēs kā Komisija sniedzām palīdzību - kaut arī kompensāciju izmaksa nav mana atbildība, bet gan komisāra F. Boel atbildība - un man jāsaka, ka izmaksas gan Īrijai, gan Ziemeļīrijai tika veiktas pēc līdzvērtīgiem principiem. Man šeit ir daži skaitļi. Komisija Ziemeļīrijā īstenoja privātās uzglabāšanas atbalsta shēmu, un šīs shēmas ietvaros var uzglabāt līdz 1 5 000 tonnām gaļas termiņā līdz 6 mēnešiem. Šī pasākuma budžets ir EUR 6,9 miljoni. Līdzīga privātās uzglabāšanas shēma tika īstenota arī Īrijā. Šīs shēmas ietvaros var uzglabāt līdz 30 000 tonnām gaļas termiņā līdz 6 mēnešiem, un tās maksimālais budžets ir EUR 13,9 miljoni. Īrijā ieviesa arī apglabāšanas shēmu, kuru līdzfinansēja Kopiena un kura izmaksāja EUR 20,6 miljonus. Komisija neveica tiešus maksājumus ne lauksaimniekiem Īrijā, ne Ziemeļīrijā, jo šādām kompensācijām nebūtu likumīga pamata.

Kopumā es teiktu, ka mums ir labi tiesiskie akti, bet nākotnē mums jābūt ļoti piesardzīgiem. Mums jāpārliecinās, kā šie tiesību akti tiek piemēroti dalībvalstīs, un mums ir vajadzīga dalībvalstu sadarbība. Savukārt Komisijai jāturpina kontrole un jāpārliecinās, ka dalībvalstis ievēro mūsu noteikumus.

Vēl vairāk, tiklīdz mēs saņemam pieprasījumu vai izmeklēšanas rezultātus, mēs varam domāt par nākotni. Ja mēs uzskatām, ka mūsu noteikumi ir jāuzlabo, mums tas nekavējoties arī jā dara.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

17. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

18. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 10.45)